

Nasjonsrelaterte stedsnavn på Svalbard

Hvilke nasjoner har satt flest spor etter seg?

NOR-3920

Oddvar M. Ulvang

Mastergradsoppgave i nordisk språkvitenskap
Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning
Institutt for språkvitenskap
Universitetet i Tromsø
Høsten 2012

Forord

I mitt tidligere liv tilbragte jeg to år som radiotelegrafist (1964-66) og ett år som stasjonssjef (1975-76) ved Isfjord Radio¹ på Kapp Linné. Dette er nok bakgrunnen for at jeg valgte å skrive en masteroppgave om stedsnavn på Svalbard.

Seks delemner har utgjort halve mastergradsstudiet, og noen av disse førte meg tilbake til arktiske strøk. En semesteroppgave omhandlet *Norske skipsnavn*², der noen av navna var av polarskuter. En annen omhandlet *Språkmøte på Svalbard*³, en sosiolingvistisk studie fra Longyearbyen. Den førte meg tilbake til øygruppen, om ikke fysisk så i hvert fall mentalt. Det samme har denne masteroppgaven gjort. Jeg har også vært student ved Universitetet i Tromsø tidligere. Jeg tok min cand. philol.-grad ved *Institutt for historie* høsten 2000 med hovedfagsoppgaven *Telekommunikasjoner på Spitsbergen 1911-1935*.

Jeg vil takke veilederen min, professor Gulbrand Alhaug for den flotte oppfølgingen gjennom hele prosessen med denne masteroppgaven om stedsnavn på Svalbard. Han var også min foreleser og veileder da jeg tok mellomfagstillegget i nordisk språk med oppgaven *Frå Amarius til Pardis. Manns- og kvinnenavn i Alstahaug og Stamnes 1850-1900*.⁴

Jeg takker også alle andre som på en eller annen måte har hjulpet meg i denne prosessen. Dette gjelder bl.a. Norsk Polarinstitutt, som velvillig lot meg bruke deres database med stedsnavn på Svalbard, men ikke minst vil jeg takke min kjære Anne-Marie for hennes tålmodighet gjennom hele prosessen.

Sandnessjøen, 28. oktober 2012.

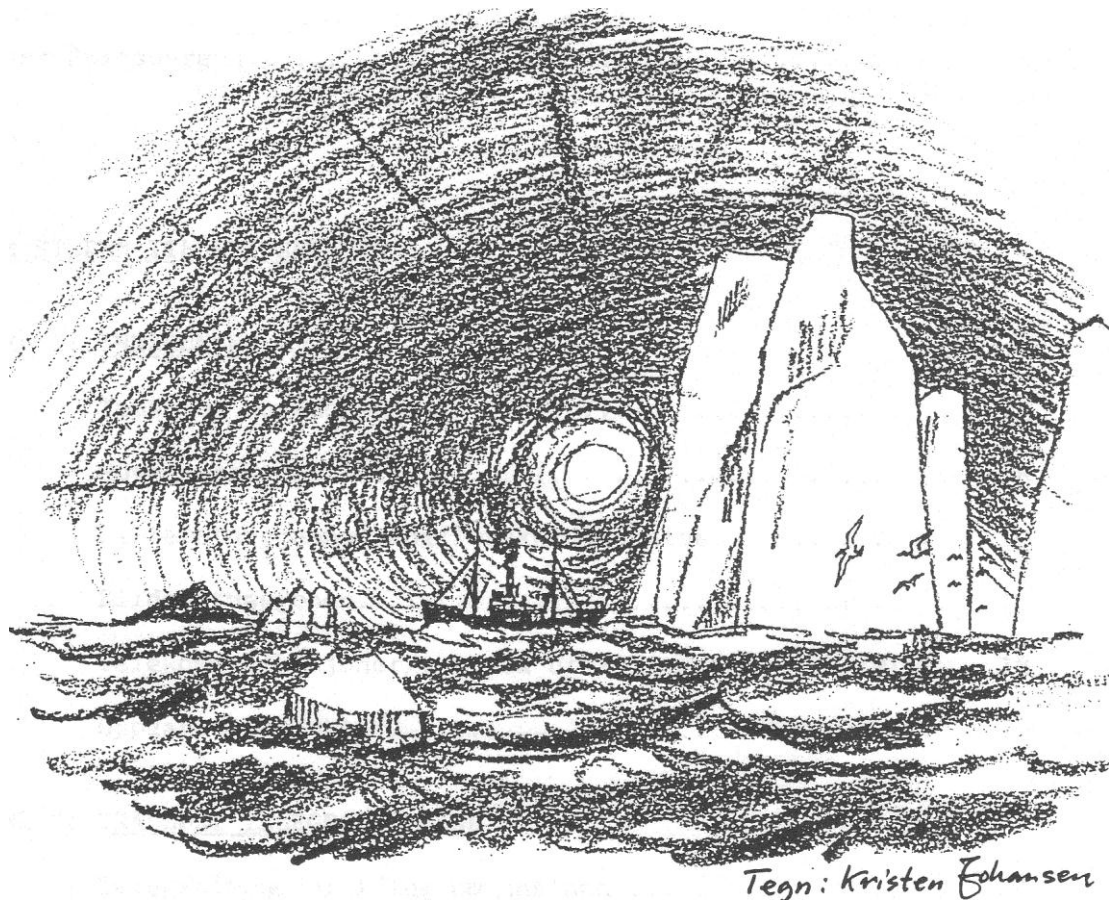
Oddvar M. Ulvang

¹ Forsidebildet viser Isfjord Radio, Svalbard.

² Ulvang 2010:203

³ Ulvang 2011:268

⁴ Ulvang 2002:145

Opp av havet stiger landet
Når du stevner ifra sør
I en stille vårnatt
Dekket av et rosa tåkeslør
Her er endeløse vidder
Her er ville trolske fjell
Rad på rad som hvite templer
Bygget av naturen selv...

Hans Engebretsen

Innhold

Oversikt over tabeller	6
Oversikt over diagrammer	7
Kart over Svalbard	8
<u>Kapittel 1: Innledning</u>	9
1.1. Tema for masteroppgaven	9
1.2. Problemstilling	9
1.2.1. Nasjonshegemoniet	10
1.2.2. Oppkalling av personer	10
1.2.3. Overføring av stedsnavn fra hjemlandet	11
1.3. Forskningsstatus.....	12
<u>Kapittel 2: Et riss av Svalbards historie</u>	20
<u>Kapittel 3: Hypoteser</u>	27
<u>Kapittel 4: Materiale og korpus</u>	35
4.1. Kilder	35
4.2. Korpus	36
4.3. Ekserpering og videre bearbeiding av materialet	37
4.4. Nasjonalitetskoder	38
<u>Kapittel 5: Teori og metode</u>	39
5.1. Empiri	40
5.1.1. Kvantitativ eller kvalitativ metode	40
5.2. Klassifisering	41
<u>Kapittel 6: Nasjonsrelaterte navn</u>	43
6.1. Statistikk	43
6.2. Hypoteser vs. resultater	44
6.3. Mulige forklaringer på avvikene	46
<u>Kapittel 7: Oppkalling av personer</u>	48
7.1. Kategorier	48
7.2. <u>Kvinner</u>	48
7.2.1. Kvinne 1	48
7.2.2. Kvinne 2	50
7.3. <u>Menn</u>	53
7.3.1. Mann 1	53
7.3.2. Mann 2	74
7.4. <u>Fyrster</u>	88
7.4.1. Fyrste 1	88
7.4.2. Fyrste 2	88
7.5. <u>Myndighetspersoner</u>	91
7.5.1. Myndighetspersoner	91
7.6. <u>Sponsing</u>	93
7.6.1. Sponsorer	93

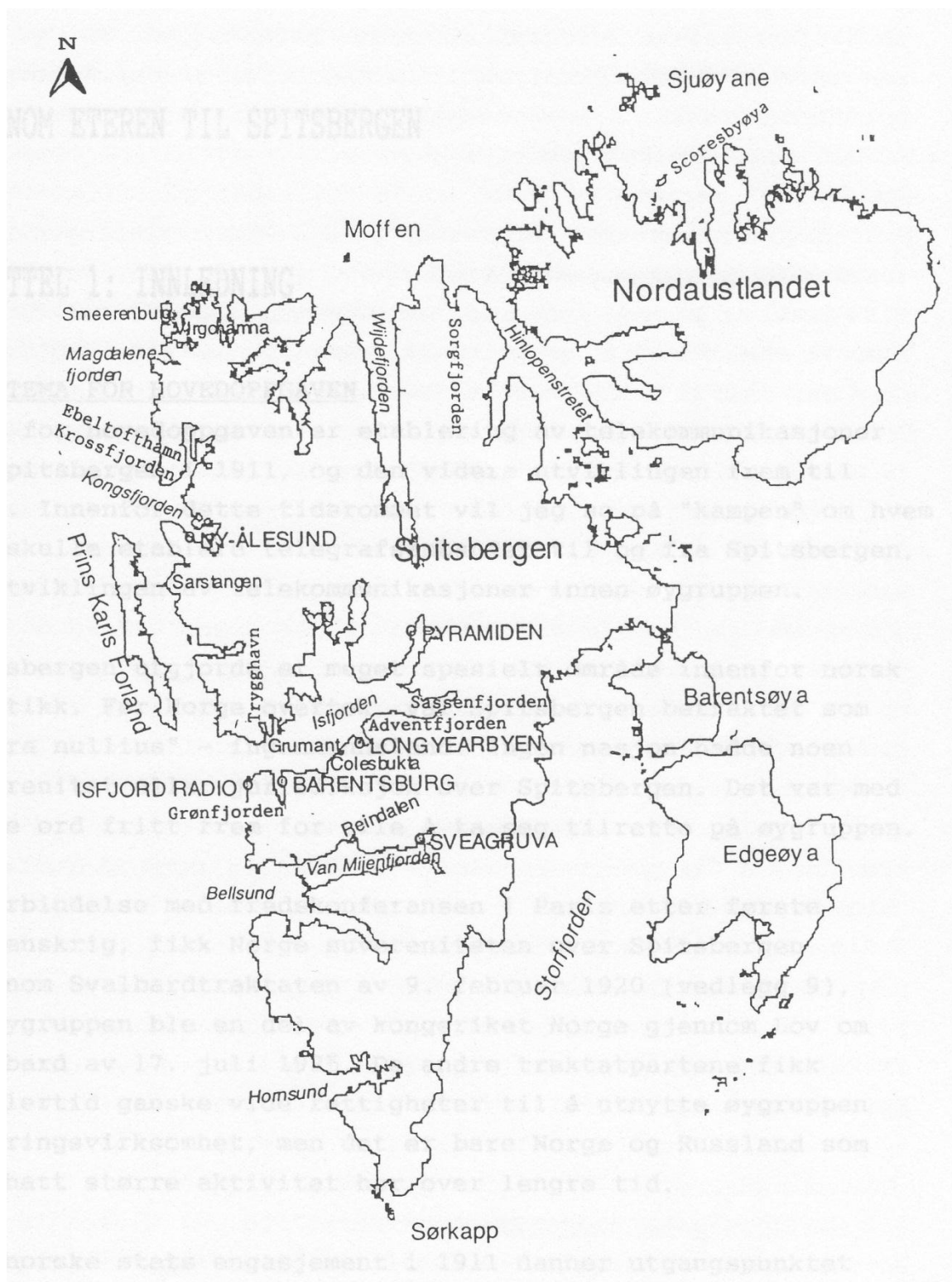
<u>Kapittel 8: Overføring av nasjonale stedsnavn</u>	97
<u>8.1. Naturnavn</u>	97
8.1.1. Fjell	97
8.1.2. Daler	99
8.1.3. Breer	100
8.1.4. Elver	101
8.1.5. Vatn	102
8.1.6. Fjorder	104
8.1.7. Hav	105
8.1.8. Øyer	106
8.1.9. Naturnavn samlet	108
<u>8.2. Administrative navn</u>	109
8.2.1. Kommuner og tettsteder	109
8.2.2. Byer	111
8.2.3. Regioner	113
8.2.4. Land	115
8.2.5. Eiendommer, steder o.l.	116
8.2.6. Administrative navn samlet	118
<u>Kapittel 9: Nasjonale artefaktnavn</u>	119
9.1. Skip	119
9.2. Fly	123
9.3. Gruver	124
9.4. Slott	124
9.5. Artefaktnavn samlet	126
<u>Kapittel 10: Nasjonale kulturellerterte navn</u>	127
10.1. Litteratur, folkløre o.l.	127
10.2. Norrøne mytologiske navn	128
10.3. Historie	131
10.4. Vitenskapelige selskap	133
10.5. Kommersielle selskap	134
10.6. Kulturellerterte navn samlet	136
10.7. Restgruppe	137
<u>Kapittel 11: Avslutning</u>	138
11.1. Oppsummering	138
Litteraturliste	140
Trykte kilder	142
Utrykte kilder	142

Oversikt over tabeller

Tabell	1.	Nasjonshegemoniet – prosentvis fordeling	43
«	2.	Oppkalling kvinne 1	49
«	3.	« kvinne 2	52
«	4.	« mann 1	73
«	5.	« mann 2	87
«	6.	« fyrster	90
«	7.	« myndighetspersoner	92
«	8.	« sponsorer	95
«	9.	« fjell	98
«	10.	« daler	99
«	11.	« breer	100
«	12.	« elver	101
«	13.	« vatn	103
«	14.	« fjorder	104
«	15.	« hav	105
«	16.	« øyer	107
«	17.	« naturnavn samlet	108
«	18.	« kommuner og tettsteder	110
«	19.	« byer	112
«	20.	« regioner	114
«	21.	« land	115
«	22.	« eiendommer, steder	116
«	23.	« administrative navn samlet	118
«	24.	« skip	122
«	25.	« fly	123
«	26.	« gruver	124
«	27.	« slott	125
«	28.	« artefaktnavn samlet	126
«	29.	« litteratur, folkløse, o.l.	127
«	30.	« norrøne mytologiske navn	131
«	31.	« historie	132
«	32.	« vitenskapelige selskap	133
«	33.	« kommersielle selskap	135
«	34.	« kulturrelaterte navn samlet	136

Oversikt over diagrammer

Fig. 1.	Nasjoner med flest stedsnavn	44
« 2.	Oppkalling kvinne 1	49
« 3.	« kvinne 2	52
« 4.	« mann 1	74
« 5.	« mann 2	87
« 6.	« fyrster	90
« 7.	« myndighetspersoner	92
« 8.	« sponsorer	95
« 9.	« fjell	99
« 10.	« daler	100
« 11.	« elver	102
« 12.	« vatn	104
« 13.	« fjorder	105
« 14.	« hav	105
« 15.	« øyer	107
« 16.	« naturnavn samlet	108
« 17.	« kommuner og tettsteder	110
« 18.	« byer	113
« 19.	« regioner	114
« 20.	« land	115
« 21.	« eiendommer, steder	117
« 22.	« administrative navn samlet	118
« 23.	« skip	122
« 24.	« fly	123
« 25.	« artefaktnavn samlet	126
« 26.	« litteratur, folkløse o.l.	128
« 27.	« historie	132
« 28.	« vitenskapelige selskap	134
« 29.	« kommersielle selskap	135
« 30.	« kulturelle navn samlet	136

Svalbard

KAPITTEL 1: INNLEDNING

Jeg bodde og arbeidet i til sammen tre år på Isfjord Radio⁵ (se forsidebildet) i periodene 1964-66 og 1975-76, men jeg blir aldri helt ferdig med øygruppen. Interessen for Svalbard førte meg til historiestudier ved Universitetet i Tromsø, og jeg ble cand. philol. i 2000 med hovedfagsoppgaven «Telekommunikasjoner på Spitsbergen 1911-1935». Da jeg startet dette mastergradsstudiet i nordisk språkvitenskap, var det stadig Svalbard som var det mest aktuelle forskningsområdet: Jeg ønsket mer kunnskap om stedsnavn på Svalbard - «landet med de kalde kyster».

1.1. TEMA FOR MASTEROPPGAVEN

Temaet for masteroppgaven min er nasjonshegemoniet for stedsnavn på Svalbard. Gjennom mitt arbeid på Svalbard ble jeg kjent med at mange nasjoner hadde gitt navn til geografiske steder på øygruppen. Isfjord Radio hadde jevnlig radiokontakt med gruvebyene *Longyearbyen, Barentsburg, Sveagruva* og *Ny-Ålesund*. Disse stedene hadde fått navn fra h.h.v. amerikaneren John M. Longyear, den hollandske oppdageren Willem Barents, nasjonalstaten Sverige og sunnmørsbyen Ålesund. Siden da har jeg vært nysgjerrig på hvilke nasjoner som har flest oppkallinger av stedsnavn på øygruppen, og resultatet av dette vitebegjæret er nå blitt til denne masteroppgaven.

1.2. PROBLEMSTILLING

Jeg vil først forklare hva som ligger i ordet *nasjonsrelatert* i oppgavens tittel, nemlig:

- A. Personer som er oppkalt i stedsnavn.
- B. Annen nasjonstilknytning (typen Monacobreen).

Selve problemstillingen er:

Hvilke nasjoner har satt flest spor etter seg gjennom oppkalling av personer og ved overføring av andre nasjonsrelaterte navn i stedsnavn på Svalbard?

⁵ Ulvang 2012:368

1.2.1. Nasjonshegemoniet

Da jeg arbeidet på Svalbard ble jeg oppmerksom på at mange stedsnavn på øygruppen i stor grad hadde navn med tilknytning til forskjellige nasjoner. Willem Barents gjenoppdaget Svalbard i 1596 og kalte landet for *Spitzbergen* etter de mange og spisse fjellformasjonene. Her har både nordmenn, svensker, russere, briter, tyskere, hollendere og andre satt sitt preg på stedsnavna. I denne studien vil jeg undersøke i hvilken rekkefølge de forskjellige nasjonene står i et slikt navnehegemoni i dag.

De første som kom hit var hvalfangere, og de kom for å høste av naturen. Det samme gjorde jegerne, som for en stor del drev jakt på hvalross, sel, isbjørn og polarrev. Navn som *Danskøya* og *Amsterdamøya* vitner om danske og hollandske hvalfangere. Senere kom amerikaneren John M. Longyear, og det nystartede gruveselskapet *Arctic Coal Company* begynte den første industrielle arktiske kullproduksjonen ved Adventfjorden. Han kalte gruvebyen *Longyear City*.

1.2.2. Oppkalling av personer

Radiostasjonen jeg hadde som mitt hjem og arbeidsplass, ligger på et nes som heter *Kapp Linné*, etter den kjente svenske botanikeren, Carl von Linné, som for øvrig aldri har vært på Svalbard. Mange av de stedsnavna vi hadde rundt oss, var oppkallinger av personer. Like øst for oss lå *Kapp Starostin*, *Starostinaksla* og *Starostinfjellet* oppkalt etter russeren Ermil⁶ Starostin, som sammen med andre landsmenn overvintret som fangstmann ved foten av dette fjellet i 30 år. 15 av disse årene skal han ikke ha forlatt Spitsbergen. Etter sigende fikk de enkelte år ikke avløsning grunnet isforholdene, eller kunne man simpelthen ha glemt dem?

En øy på andre siden av Isfjorden heter *Prins Karls Forland*, oppkalt etter den britiske prinsen *Charles I* (1600-49), som i 1625 ble konge over Storbritannia og Irland. Barentsburg var vår nærmeste by innover Isfjorden, og den var både gruveby og russernes administrasjonssete på Svalbard. Opprinnelig var det norske gruver her, og rettighetene skriver seg tilbake til 1900. Det første huset ble satt opp i 1912. Alle rettighetene ble i 1914-15 kjøpt av et russisk selskap, som i 1920 solgte det videre til N. V. Nederlandsche Spitsbergen Compagnie. I 1932 kjøpte så det russiske statselskapet Arktikugol gruvene i Barentsburg (Hoel 1942:57). Russerne beholdt navnet på gruvebyen, og det er her de fremdeles har sitt fotfeste på Svalbard.

⁶ Forskjellige skrifter har brukt tre forskjellige fornavn på den russiske fangstmannen Starostin: ERMIL, EMIL og IVAN. I en russisk fornavnsbok er alle disse navna gangbare. «The Place-Names of Svalbard» bruker fornavnet ERMIL, en viktig grunn til at jeg gjør det samme.

Byen som vokste frem rundt kullproduksjonen til John Munro Longyear, fikk navnet *Longyear City*. Selv om han ikke har overvintret her, var han på Spitsbergen sju ganger. Sammen med kona og fem barn, besøkte han øygruppen for første gang i 1901 om bord i det tyske turistskipet *Auguste Victoria*. Han fikk til og med forfatteren Nathan H. Dole til å skrive tobindsverket «America in Spitsbergen». Verket kom ut i Boston i 1922 og baserer seg for en stor del på Longyears dagboknotater fra besøkene på øygruppen.

Noen av de personene som ga navn til steder på Spitsbergen, hadde virket der som fangstmenn, ekspedisjonsmedlemmer, oppdagere eller forskere, mens andre hadde et mer perifert forhold til øygruppen. Det var ganske vanlig at ekspedisjoner kalte opp hjemlandets fyrster, og ekspedisjonsledere kalte gjerne opp koner og familie.

Ekspedisjonslederne trengte velvilje fra så vel myndighetspersoner som de som finansierte ekspedisjonene. Det var derfor vanlig å gi disse et stedsnavn på Spitsbergen. Ekspedisjonene var også avhengige av forskere som kunne bearbeide resultatene når de vitenskapelige ekspedisjonene var tilbake i hjemlandet. Som takk fikk disse også et sted oppkalt etter seg. Wråkberg (2004:31-32) skriver:

«Å bli akseptert som den første oppdageren av nytt land var en viktig grunn for oppdagelsesferder både for dem som gjennomførte dem og dem som organiserte dem, både økonomisk, politisk, vitenskapelig og personlig.[...] Vitenskapelig sett var en geografisk oppdagelse alltid en stor og ærefull bragd, og oppdageren hadde rett til å navngi stedet – om nå forskerne kunne bli enige om hvem det var.»

1.2.3. Overføring av stedsnavn fra hjemlandet

Noen av stedsnavna jeg bruker, er ikke oppkalling av personer, men i den grad navna på en eller annen måte kan knyttes til en bestemt nasjonalstat, er de med i denne oppgaven, som går ut på å finne ut av hierarkiet i navnehegemoniet på Svalbard. *Adventfjorden*, der *Arctic Coal Company* startet kulldrift, het opprinnelig *Adventure Bay*, og man mener at navnet muligens er etter den engelske hvalfangstskuta *Adventure*, som var stasjonert her i 1656. Noe senere begynte driftige sunnmøringer kullproduksjon ved *Kings Bay*, som i dag bærer navnet *Kongsfjorden*. De kalte selskapet *Kings Bay Kul Compani* (KBKC), og byen som vokste frem fikk navnet *Ny-Ålesund*, da initiativtakerne kom fra Sunnmøre og hovedkontoret lå i Ålesund. Den norske stat overtok gruvedriften og byen i 1933. Det var flere gruveulykker i Ny-Ålesund. Etter den siste i 1962, ble gruvedriften lagt ned. Både byen og selskapet heter det

samme i dag, men nå driver ikke selskapet lenger med kullproduksjon, men drifter *forskningsbyen Ny-Ålesund*.

1.3. Forskningsstatus

Så vidt jeg har brakt i erfaring, er lite gjort på forskning av nasjonshegemoniet i stedsnavna på Svalbard, men det er navneforskere som har skrevet om stedsnavn på Svalbard, og deres arbeid vil jeg presentere under i kronologisk rekkefølge.

Qvigstad:

I 1927 skrev Just Qvigstad boka «Spitsbergen stedsnavne før 1900». Han skriver at da Willem Barentsz gjenoppdaget Svalbard 17. juni 1596 og kalte det «Het nieuwe land» *Spitsbergen*, trodde man at dette var en del av *Grønland*.

I 1607 hadde briter sett hval nord for Bjørnøya og sendte fartøy med baskiske hvalfangere til området. Fem år seinere begynte hollendere å delta i fangsten, og etter hvert vrimlet det av hvalfangere i farvannet: Engelskmenn, hollendere, franskmenn, baskere, tyskere og dansker. Det ble til tider strid om havner, så man kom til enighet om en fordeling: Engelskmennene tok *Bellsund*, *Safe Haven (Trygghamna)*, *Hornsund* og *Magdalena Bay (Magdalenefjorden)*. I 1613 reiste britene et kors med kongens navn på og tok landet i besittelse for den engelske kronen. De kalte landet *King James his new land*. Franskmennene og baskerne etterlot seg navn som *Port Louis (Hamburgbukta)*, *Port Saint-Pierre (Kobbefjorden)*, *Biscayers Hook (Biscayerhuken)* og *Skaiersbai (Woodffjorden)*. Navna i parentes er dagens stedsnavn.

Qvigstad (1927:4) skriver:

«I tiden 1610-1622 utrettet englænderne meget for utforskningen av Spitsbergen. Englænderen Thomas Edges kart over Spitsbergen av 1625, som gir resultatet av deres forskning, har 70 navne.»

Fra 1622 tok hollenderne ledelsen. De beholdt de opprinnelige navna engelskmennene hadde gitt. Han skriver også at det ikke alltid var like lett å se på kartet hvor navna hørte hjemme, og at de ofte ble ombyttet med andre navn, eller anbragt på et annet sted. Hollenderne slo seg ned på *Amsterdamøya*, danskene til *Kobbe Bay (Kobbefjorden)* på *Danskøya* og tyskerne til *Hamburger Bay (Hamburgbukta)*.

Men så skjer det et skifte i utforskningen av Spitsbergens geografi, og Qvigstad (1927:5-6) skriver at

«Et nyt tidsrum i utforskningen av Spitsbergens geografi begynner med de svenske videnskapelige ekspedisjoner fra 1858 av og med norske fangstskipperes opdagelser i sidste del av forrige aarhundrede. [...] Efter 1900 har Spitsbergens stedsnavne faat en masseforøkelse ved de navne som er resultatene av fortsatte svenske undersøkelser, den svensk-russiske gradmaalings ekspedisjons arbeide 1898-1902 og Isachsens og Hoels norske ekspedisjoner.»

Qvigstad viser til at engelske, hollandske, tyske, svenske, norske og franske stedsnavn avspeiler Spitsbergens historie gjennom tidene. Navna viser hvem som har utforsket øygruppen, og hvem som har hatt økonomiske eller vitenskapelige interesser der. Han hevder at nyere navn stort sett inneholder personnavn, sjelden naturnavn. Han forteller at norske fangstmenn brukte de originale navna på kartene, men oversatte til norsk ledd som hadde betydningene *nord, syd, øst, vest, sund, fjord, øy, nes, huk*, osv. Men de laget også egne navn på norsk.

Det er interessant å lese det Qvigstad kan fortelle om gamle russiske navn, som ser ut til å være borte som stedsnavn på Svalbard. Det skal finnes en beretning om fire russiske fangstmenns ufrivillige opphold på Øst-Spitsbergen i 1743-1749. Her kalles Vest-Spitsbergen for *Bolsjoj Broun* og en øy på Øst-Spitsbergen kalles *Maloj Broun (Edgeøya)*. Mange stedsnavn med prefikset *Russ-* vitner om russernes virksomhet på Spitsbergen. Mange av dem er imidlertid borte.

«Vest for *Cap Staratschin* ligger *Russekjeila*, hvor russiske fangstmænd i sin tid hadde hus til overvintring. Der utmunner en elv fra *Russevatnet*», skriver Qvigstad (1927:16). Navnet *Russekeila* eksisterer også i dag, men *Russevatnet* heter nå *Linnévatnet*, så her har det skjedd et navneskifte. Han forteller også om *Russelva* mellom *Heerodden* og *Colesbukta*, og at dalen elva renner gjennom kalles *Russelvdalen*. I dag heter disse h.h.v. *Hollandarelva* og *Hollandardalen*. Qvigstads nedtegninger er interessante når det gjelder historiske stedsnavn på Svalbard og den utvikling navna har hatt frem til nåværende stedsnavn på øygruppen.

Hoel:

«The Place-Names of Svalbard» (*Skifter om Svalbard og Ishavet Nr. 80*) ble utgitt i 1942 av *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelser* ved dets leder Adolf Hoel. Boka tar for seg alle stedsnavn som var gitt på Svalbard fra Willem Barents besøkte øygruppen i 1596 og ga den

navnet *Spitsbergen*. I 1958 kom det et supplement (*Norsk Polarinstitutt. Skrifter Nr. 112*) ved Anders K. Orvin. Det tok for seg nye navn fra perioden 1935-55. Dette supplementet står trykket bakerst i 1991- og 2001-utgaven av boka.

Innledningsvis fortelles at arbeidet med boka har tatt mer enn 12 år, og at Svalbard omfatter alle øyer og øygrupper som Norge ervervet gjennom Svalbard-traktaten av 9. februar 1920. Dette er øyene som befinner seg mellom 74 og 81 nordlig breddegrad og mellom 10 og 35 østlig lengdegrad.

Arbeidet med boka ble gjennomført på grunn av behovet for navn på kartene som *De norske Svalbardekspedisjonene* forberedte for øygruppen. Forskjellige kart over Svalbard ga et noe forvirrende bilde av stedsnavna, noe som gjorde kartarbeidet vanskelig. Samme sted kunne ha forskjellige navn og gamle navn kunne være overført til andre steder på nyere kart. Navn var ofte blitt endret, misforstått og feil oversatt. Gamle navn var erstattet av nye uten skjellig grunn, osv. Alt dette gjorde det nødvendig å gå nøye gjennom alle navn som var brukt i de forskjellige kart og den litteraturen som omhandlet øygruppen. Dette arbeidet ble enda viktigere da Norge fikk suvereniteten over Svalbard i 1920.

I den forbindelse ble det den 18. mars 1924 oppnevnt en komité med mandat til å foreslå ensartede stedsnavn for Svalbard. *De norske Svalbardekspedisjoner* (som fra 1928 fikk navnet *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelser*) fikk overlevert komitéens anbefalinger vel ett år senere. Det viste seg imidlertid at komitéen hadde hatt for knapp tid på seg, og den hadde derfor ikke klart å gjennomgå hele navnematerialet. *De norske Svalbardekspedisjoner* fikk nå i oppdrag å fortsette arbeidet.

Det viste seg at dette ble et mye større og vanskeligere arbeid enn man hadde trodd i starten. En av de største utfordringene var å forklare hvorfor enkelte navn var blitt valgt, samt å få biografiske data over de personene som var oppkalt gjennom stedsnavna. Dette var særlig vanskelig i de tilfeller der de som hadde gitt lokalitetene navn ikke lenger var i live. Det ble sendt ut 500 brev, og det kom inn 360 svar. Man gikk gjennom ca. 360 karter og ca. 500 bøker og avhandlinger. Det ble arbeidet med mer enn 10.000 navn, og av disse ble ca. 3300 foreslått som endelige stedsnavn. Rundt 6500 stedsnavn var eldre navn som ble luket ut, og rundt 450 navn kunne ikke identifiseres eller måtte settes 'på vent' av en eller annen grunn.

Hollandske og engelske hvalfangere var svært aktive på Spitsbergen fra begynnelsen av 1600-tallet og frem til begynnelsen av 1700-tallet, men så gikk man fra landbaserte stasjoner til

pelagisk fangst i grønlandske farvann. I hvalfangstperioden ble det gitt forskjellige typer av stedsnavn. Dette kunne være navn som ga eksakte stedsbestemmelser, som *Zuyd Kaap*. Andre navn beskrev naturen, som *Taffel Berg*, mens noen fortalte navigatørene om viktige maritime forhold, f.eks. *Safe Haven*. Det forekom også plantenavn (*Salaad Berg*), dyrenavn (*Beeren Eyland*), navn på land, nasjonalitet eller byer (*Hamburger Bay*), navn som uttrykte følelser (*Misery Mount*) samt navn med religiøse forestillinger (*St. Jans⁷ Haven*).

De russiske jegerne som overvintret i perioden ca. 1720–1852, drev fangst av rev, isbjørn, reinsdyr, sel og hvalross. I denne tiden oppsto det noen navn som ikke er i bruk lenger, som *Maloy Broun* (*Edgeøya*). I perioden 1773-1839 hadde forskjellige nasjoner ekspedisjoner til Spitsbergen, og nesten alle ekspedisjonene ga nye stedsnavn til øygruppen.

Fra 1858 starter en ny æra for utforskning av Spitsbergen. Det kom vitenskapelige ekspedisjoner for å kartlegge øygruppen, samt forske i Spitsbergens klima, geologi, flora og fauna. Disse ekspedisjonene ga også nye stedsnavn til øygruppen. De topografiske resultatene og stedsnavna fra de svenske ekspedisjonene i 1858-73 ble innlemmet i de kartene professor A.E. Nordenskiöld ga ut. Her er det naturnavn (bl.a. *Gåsöarna*), men de fleste stedsnavna er oppkalling av svenske personer, gjerne ekspedisjonsmedlemmer, personer som bearbeidet det innsamlede materialet, svenske vitenskapsmenn eller prominente svenske offiserer.

Med den første tyske nordpolekspedisjonen i 1868 under kaptein Karl Koldewey, og ekspedisjonen i 1870 under Heuglin og Zeil ble det gitt en rekke tyske navn til kart over Spitsbergen. Dr. August Petermann sto for trykking og publisering av disse kartene. Engelskmannen Sir Martin Conway laget det første kartet over Spitsbergens innland, der han tok i bruk et stort antall nye navn. Mange av disse var naturnavn, men han brukte også navn fra ekspedisjonsmedlemmene sine.

Personene som er nevnt, er et lite utvalg av dem som har hatt betydning for den tidlige navngivingen på Spitsbergen. I 1929 var arbeidet med stedsnavna kommet så langt at en foreløpig rapport kunne sendes myndighetene. Selv om arbeidet ikke var helt ferdig, måtte *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelser* gi ut kart med en blanding av gamle og nye stedsnavn. Arbeidet med å revidere stedsnavna fortsatte imidlertid, og «The Place-Names of Svalbard» forteller hvilke prinsipper man brukte i dette arbeidet:

⁷ Dette er en form som går tilbake til det bibelske *Johannes*.

1. Vitenskapelig: Studere stedsnavnas historie, betydning og bakgrunnen for navna.
2. Praktisk: Å foreslå brukbare navn for hver lokalitet, samt forklare hvorfor de ble valgt.

Man skulle plassere stedsnavna gjennom bruk av lengde- og breddegrader, beskrive stedene i forhold til større eller bedre kjente lokaliteter, gi en kort geografisk og historisk beskrivelse av stedsnavna, og ved personoppkalling gi biografisk informasjon og hvorfor lokaliteten er oppkalt etter denne personen.

I arbeidet med stedsnavna sto en overfor et formidabelt arbeid med navn som tilhørte et stort språkområde: Norsk, svensk, dansk, islandsk, tysk, nederlandsk, engelsk, fransk, italiensk, polsk, russisk, tsjekkisk, gælisk og finsk, gitt over mer enn 300 år.

Når Svalbard nå var blitt en del av Norge, var det også et mål å gi stedsnavna en norsk ortografisk form. Da det ikke er noen innfødt bosetning på Svalbard og derfor heller ingen lokale dialekter, ble det bestemt å bruke nynorske former i stedsnavna.

En fornorsking av de utenlandske stedsnavna kunne ha fulgt tre forskjellige prinsipper:

1. De utenlandske stedsnavna kunne blitt erstattet av norske navn.
2. De utenlandske navna kunne oversettes i sin helhet..
3. Den spesielle delen av navnet kunne stå uendret, mens den generelle delen kunne endres.

Det var denne siste måten man valgte å bruke på Svalbard: *Longyear City – Longyearbyen*.

Ellingsve:

Eli Johanne Ellingsve utga boka «Stedsnavn på Svalbard» i 2005. Hun tar for seg 470 stedsnavn, og dette er navn som fremgår av kartbladet *Svalbard* i målestokken 1:2 000 000. Hun skriver at hvalfangerne gjorde en betydelig innsats for å kartlegge og navnsette områder langs kysten. Det ble først og fremst satt navn på fangstplasser, havner og steder som egnet seg til landstasjoner. Hun skriver at naturnavna viser til «forholdsvis lite variasjon i ordforrådet, og få navn som viser til individuelle topografiske særpreget eller andre særtrekk ved naturen.»

De eldste navna er navn langs kystlinjene, mens innlandet lenge var navnløst. Nederlandske og engelske kartografer skrev inn i karter navn som seinere ble oversatt eller tilpasset andre lands språk, og på den måten kunne det være nasjonale varianter på samme stedsnavn.

Ellingsve skriver også at russerne hadde sine egne stedsnavn, f.eks. *Maloy Broun* for *Edgeøya*, og *Bolschoy Broun* for *Vest-Spitsbergen*.

Ellingsve (2005:13) hevder at en forsert kartlegging og navngiving i siste del av 1800-tallet og inn på 1900-tallet var motivert ut fra

«nasjonal politisk, kulturell og individorientert karakter [...] De nye stedsnavnene dokumenterte ulike nasjoners tilstedeværelse på øyene, og bidro til å manifestere nasjonale og personlige vitenskapelige prestasjoner.»

Ellingsve (2005:13) skriver videre at i et ingenmannsland som Svalbard kunne dette oppfattes som en form for imperialisme:

«I så måte har navngivingen på Svalbard felles trekk med navngiving i koloniområder. Men mens koloniområder gjerne hadde et sett med egne stedsnavn, gitt av innfødte mennesker før kolonimaktens eller utforskernes inntog, frembød Svalbard et unikt tomrom på grunn av manglende fast bosetning og etablerte navn.»

Hun hevder at det karakteristiske trekket for stedsnavna på Svalbard er det store innslaget av personnavn i førsteleddet, som *Kopernikusfjellet* og *Longyearbyen*. I fastlands-Norge er andelen slike navn vel 5 %, mens det i hennes utvalg av materiale fra Svalbard er nærmere 50 %. Det er imidlertid ikke så mange kvinner som har fått sine navn knyttet til stedsnavn på Svalbard. Ellingsve (2005:14) skriver at

«Svalbard har i alt overveiende grad vært besøkt av menn, uten fast bosetning i århundrer, og helt fram til moderne tid et utpreget mannssamfunn. Slikt setter spor, eller mangel på spor, i navnematerialet».

Hun sier videre at den forserte navngivingen på 1800-tallet førte til mer uoversiktlig navneflora på Svalbard. Samme lokalitet var navngitt av ulike personer fra forskjellige land og på ulike språk. Det er derfor ikke til å undre seg over at samme lokalitet kunne ha ulike navn. Gamle navn var flyttet til andre lokaliteter, eller byttet ut med nye navn.

I 1924 nedsatte Handelsdepartementet en komité som skulle foreslå et konsistent navnemateriale for Svalbard, skriver Ellingsve. De norske Svalbardekspedisjoner, forløperen for Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelser, som igjen er forløperen for dagens Norsk Polarinstittutt, fikk i oppgave å fortsette arbeidet med revisjon av materialet. De skulle etterspore navn i skriftlige kilder, vurdere og avgrense navna, fastsette metoder og prinsipper for navna, forklare innholdet i navna og hvorfor de ble valgt. Arbeidet ble avsluttet i 1937,

men ble først presentert i 1942, samme år som «The Place-Names of Svalbard» ble utgitt av Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelser.

Hun skriver at komitéens navnekilder var kart og dokumenter som strakte seg gjennom 300 år, og på språk som engelsk, finsk, fransk, islandsk, italiensk, nederlandsk, norsk, polsk, russisk, svensk, tsjekkisk og tysk. Fremmede navn ble oversatt til norsk, og det ble benyttet nynorske ordformer hele veien. Fornorskingen ble gjerne gjort på den måten at sisteleddet ble oversatt til norsk. Som eksempel viser hun til *Wijdefjorden*, som kommer fra det opprinnelige *Wijde Bay* (1660). *Kongsfjorden* er en oversettelse av det engelske *Kings Bay* (1820), som igjen er en oversettelse av det nederlandske *Koninks Bay* (1710).

Stilt mellom valget av flere navn på samme sted, ble det foreslått å velge det eldste navnet om kilden var pålitelig. Var samme navn brukt på to eller flere steder, beholdt man det navnet som først ble brukt, mens de andre stedene fikk nye navn. Revisjonskomitéen valgte også gjerne å se bort fra navn fra før 1800-tallet, og som eksempel viser Ellingsve til *Recherchefjorden*, som i 1613 het *Schoonhaven*, men som hadde fått det franske navnet *Baie de la Recherche* i 1838 etter ekspedisjonsskipet *La Reserche*.

«Slik kom en del eldre navn til å vike for yngre navn», skriver Ellingsve (2005:17) og fortsetter: «og navn fra fangstperioden ble dermed til en viss grad erstattet med forskernes og utforskernes nyere navn.» Hun viser til Wråkberg (1996:49) som sier at av om lag 10 000 navn, medregnet flerspråklige varianter, uklare navn og navn uten sikker kartfesting, gjensto 3500 offisielle navn. Norge så revisjonsarbeidet som en nasjonal plikt og rett i henhold til Svalbardtraktaten. «Forslagene ble tilsynelatende møtt med respekt og aksept, og i ettertid fremstår revisjonen som meget vellykket på mange vis», skriver Eli Johanne Ellingsve (2005:17-18).

Alhaug og Eskeland:

Gulbrand Alhaug og Tuula Eskeland (2001:36-38) besøkte Svalbard i 2001 for å undersøke hvilke stedsnavn russerne i Barentsburg brukte i nærområdet sitt. Før Alhaug og Eskeland kom til Svalbard, hadde de reist følgende problemstillinger når det gjaldt russisk navnebruk:

- A. Overføring av norske navn til russisk lydsystem? (Grønfjorden = Gronfiorden)
- B. Omsetting av norske navn til russisk? (Grønfjorden = Zeljännij zaliv)
- C. Helt nye russiske navn som ikke kan relateres til de norske?

Etter å ha intervjuet ca. 35 personer, ble det avdekket et tydelig mønster: Alternativ A var det dominerende, alternativ B var ikke-eksisterende og alternativ C forekom svært sjelden.

Alternativ A:

Russerne var lojale mot norsk navngiving, men anstrengte seg ikke for å utale særnorske lyder som *æ* og *ø*. Lyden *ø* fins ikke i det russiske lydsystemet. Et annet fenomen jeg legger merke til er at trykket i ordsammensetninger er forskjellig. Når nordmenn uttaler Finneset med trykk på førsteleddet, *Finn-neset*, uttalte russerne det slik *Finne-set*. Med manglende kunnskaper om norsk 'segmenterte' de navnet på en annen måte enn nordmenn. Russerne har ikke *ng*-lyden, og f.eks. Longyearbyen uttales uten *ng*-lyd og med trykk på siste stavelse: *Lånn-gir*.

Alternativ B:

Alhaug og Eskeland fant ikke omsetningslån i stedsnavn i området rundt Barentsburg, men sier at det fra eldre tider finnes noen steder på Svalbard som hører til denne navnetypen. Som eksempel viser de til Bjørnøya, som i russisk språkdrakt heter *Medvezhij Ostrov*. De hadde i samtale med russiske vitenskapsmenn blitt fortalt at man ikke så noen vits i å bruke egne russiske navn, fordi kommunikasjonen med fagfolk fra andre land ville bli problematisk.

Alternativ C:

Egne russiske navn var sjelden brukt i området rundt Barentsburg, men et fjell på andre siden av Grønfjorden fra Barentsburg ble kalt *spjasjij rytsar* = *Den sovende ridder* etter likheten med ansiktsprofilen til en sovende ridder, skriver Gulbrand Alhaug og Tuula Eskeland.

KAPITTEL 2: ET RISS AV SVALBARDS HISTORIE

Det er Svalbards spesielle stilling som *terra nullius* (*ingenmannsland*) blant verdens nasjoner som er bakgrunnen for de forskjellige nasjonale stedsnavna. I en doktoravhandling fra 1951 skriver Trygve Mathisen (1951:2): «For året 1194 fins det i de fleste islandske annaler anført at Svalbard er funnet. [...] På islandske karter fra det 17. århundre blir betegnelsen Svalbard brukt for et område som må være det samme som nederlenderne kalte Spitsbergen.»

Jeg vil ta for meg historien fra Willem Barentsz gjenopdaget Svalbard og frem til begynnelsen av 1900-tallet, da det ble tydelig at dette herreløse landet måtte ha noen som håndhevet lov og orden. Jeg vil bruke Thor B. Arlovs «Svalbards historie» (1996) frem til overskriften Kristiania-konferansene, men må samtidig presisere at et riss av Svalbards historie nødvendigvis må bli noe summarisk. Hovedformålet med dette risset er å gi en bakgrunn som er egnet til å forklare nasjonshegemoniet i stedsnavn på Svalbard. På bakgrunn av dette risset vil jeg bl.a. stille opp hypoteser om nasjonshegemoniet (se kapittel 3).

Den 18. mai 1596 dro to skip fra Nederland nordover, og målet var å finne Nordøstpassasjen. Den 10. juni oppdaget de en øy de kalte *Bjørnøya*, fordi mannskapet hadde en dramatisk kamp med en isbjørn her. Ferden gikk videre nordover, og sju dager seinere fikk de landkjenning nordvest på Spitsbergen. Barentsz beskriver landet som mange spisse fjell, og han kalte derfor det nye landet for *Spitzbergen*. Men det var likevel ikke Nederland som først utnyttet farvannet rundt Spitsbergen. Britene startet hvalfangsten her, og de brukte spanske baskere fordi disse hadde lang erfaring med hvalfangst.

Det ble klart for de første europeiske fangstfolka som kom hit at Spitsbergen var et jomfruelig land som ingen nasjon hadde gjort krav på. Landet fremsto som herreløst da britene startet fangst her. Da også hollenderne og andre nasjoner ville fangste i området, kom det til konflikter. Både britene og hollenderene hadde orlogsfartøy i området for å sikre sine nasjonale interesser. For å unngå en tilspissing av konflikten, kom man i 1614 frem til en avtale som gikk ut på at nederlenderne fikk fangste i *Hornsund*-området og området i nordvesthjørnet av Spitsbergen. Britene okkuperte det mellomliggende området. De gjorde også en formell okkupasjon av sitt område i *James I.s* navn, og hadde øyensynlig ambisjoner om å sikre seg suverene rettigheter på Spitsbergen.

Nå reagerte Christian 4., og i egenskap av dansk-norsk konge gjorde han krav på overhøyhet over Spitsbergen. Kravet baserte seg på antakelsen om at Spitsbergen var en del av det norske skattlandet Grønland. Christian 4. sendte i 1615 orlogsskip til Spitsbergen for å hevde kongens interesser, men kravet om avgifter av fangsten ble ikke akseptert, og det ble ikke satt makt bak kravet. Dette var ikke uventet, da både britene og nederlenderne hadde en overlegen flåtestyrke i området.

Det dansk-norske toktet til Spitsbergen ble fulgt opp av diplomatiske fremstøt, men ble avvist av Nederland og Storbritannia. Danske og norske borgere startet fangst av hval ved Spitsbergen i 1615, og dette ble akseptert av både britene og nederlenderne. De ville ikke utfordre Christian 4., da danskene kontrollerte det strategiske og økonomisk viktige *Øresund*.

Hvalfangsten i området rundt Spitsbergen stagnerte i begynnelsen av 1800-tallet, og den siste norske ishavsutredning skjedde fra Bergen med fregatten *Prøven*. Den kom så å si tom tilbake. En viktig årsak til dette var en redusert ressurstilgang p.g.a. utarming av hvalbestanden. Da landstasjoner på Spitsbergen ble avviklet, oppsto det et tomrom som russerne benyttet seg av, skriver Arlov (1996:91). Det er delte meninger om når pomorene begynte virksomheten sin på Spitsbergen. Den polsk-norske arkeologen Marek Jasinski mener at pomorene kom til Spitsbergen på midten av 1600-tallet.

Pomorene drev både sommerfangst og overvintringsfangst. Det finnes russetufter over hele Spitsbergen. Arkeologene Jasinski og Chochorowski mener utviklingen foregikk i tre faser. Frem til 1720 ble stasjonene bygget som enkelthytter langs kysten, og materialene var gjerne drivtømmer. I neste fase bygde pomorene større stasjoner i beskyttede vikene og bukter. Bygningene ble satt opp av medbrakte materialer. Hyttene var gjerne laftet i Russland, deretter tatt fra hverandre og satt opp igjen på Spitsbergen. I den tredje fasen spredte fangsten seg over hele øygruppen, og stasjonene ble større for å huse mer folkerike fangstlag.

Fra den siste fasen 1780-1850 fins det noen skriftlige kilder, bl.a. i arkivene i Arkhangelsk. Overvintringerne hadde med seg proviant for halvannet år, for å ha noe å gå på om det skulle trekke ut med avløsningen. Dersom fangstlaget ikke ble hentet neste høst, måtte de ta en overvintring til. Mange russegraver på Spitsbergen vitner om tøffe tider, men det er også eksempler på fangstfolk som har overlevd flere vintre uten å få avløsning eller ny proviant. Pomorenes fangst på Spitsbergen vokste frem i en periode russerne var så å si uten

konkurransen. Det har vært spekulert i om rovdrift på ressursene er grunnen til at pomorene forsvant fra øygruppen, men da norske fangstfolk fortsatte sin fangst med godt resultat, må det være andre forklaringer, men pomorene på Spitsbergen har etterlatt seg få skriftlige kilder.

På 1800-tallet ble det en sterk satsing på vitenskapelig utforskning av Spitsbergen, og grunnlaget ble lagt for forskning på isbreer, klima, nordlys og andre store utfordringer for vitenskapen. Spitsbergen ble også besøkt av folk med andre motiver enn næringsvirksomhet og forskning. Spitsbergen ble utgangspunktet for ekspedisjoner som hadde som mål å nå Nordpolen til fots, med skip, fly, ballonger og luftskip. Senere ble også Spitsbergen et eksotisk mål for turister. Store turistdampere og mindre yachter kom til Spitsbergen med eventyrlystne rikfolk.

I 1870 henvendte den svenske polarforskeren *Nordenskiöld* seg til den svenske regjeringen og ba om annektering av Spitsbergen, da han hadde planer om å anlegge en koloni som skulle holde til på *Kapp Thordsen*. Han argumenterte både med den økonomiske og den vitenskapelige verdien av en slik koloni. Et flertall i den svenske regjeringen gikk inn for annekasjon, men det var den norske delen av tvillingriket som skulle stå for selve annekasjonen. Selv om den norske regjeringen støttet initiativet, var man nokså avvisende til realitetene. Norge var redd de administrative kostnader skulle bli belastende for Norge, og de var også redde for eventuelle konflikter med andre land. Likevel sendte den svenske regjering en henvendelse til regjeringene i Berlin, Brüssel, Haag, København, London, Paris og St. Petersburg.

Flere av regjeringene hadde ikke så altfor store motforestillinger, men det kom en svært negativ reaksjon fra Russland som mente at det beste ville være å beholde Spitsbergens status som ingenmannsland. «Pomorenes tradisjonelle fangst på øygruppen ble anført som argument for at tsarens regjering ikke kunne endre statusen uten å såre russisk nasjonalfølelse», skriver Arlov (1996:223). I statsråd 9. juni 1871 ble annekasjonsplanene skrinlagt.

Norge har lange tradisjoner i polarområdet, men inntil *Fridtjof Nansens* polarbragder, var vi svært beskjedne i polarforskning. Men dette skulle endre seg, og Arlov (1996:226-227) skriver:

«Gjennom de suksesser norsk polarforskning og ishavsfangst opplevde fra slutten av 1800-tallet, kan vi imidlertid se fremveksten av nasjonal identitet med sterke bånd til

polarområdene. Norge ble en polarnasjon også i kulturell og økonomisk forstand, ikke bare i kraft av sin geografiske beliggenhet [...] ikke minst fordi den falt sammen med nasjonsbyggingen og selvstendighetsarbeidet frem mot unionsoppløsningen i 1905 og i årene etterpå.»

På begynnelsen av 1900-tallet ble det et kull-rush på Spitsbergen både fra norske og andre interessenter. Mange av selskapene ble 'døgnfluer'. Det norske selskapet *Kulkompagniet Trondhjem – Spitsbergen* ble dannet i 1900, og de skaffet seg store rettigheter rundt Adventdalen. I 1904 ble rettighetene solgt til amerikaneren John M. Longyear, som med selskapet *The Arctic Coal Company* startet opp industriell kullgruve drift i Longyear City i 1906. Et annet norsk selskap, *Bergen – Spitsbergen Kulgrubekompani* ble stiftet i 1901, men allerede tre år senere fusjonerte de med det britiske selskapet *The Spitzbergen Coal and Trading Company Ltd.*

Et annet britisk selskap, *The Northern Exploration Company* ble stiftet i London i 1910. De drev mineralutvinning flere steder på Spitsbergen, men produksjonen fikk aldri et omfang som kunne forsvare de store investeringene. Selskapet gikk til slutt konkurs og eiendommene ble solgt til Norge i 1932. *The Scottish Spitsbergen Syndicate* ble også stiftet i 1910. De var virksomme over hele Spitsbergen og skaffet seg betydelige eiendommer. Selskapets mål var prospektering og undersøkelser. Forretningsidéen var å finne mineralforekomster for videre salg. Selskapet var aktive lobbyister for å få Storbritannia sterkere engasjert på Spitsbergen, helst med tanke på anneksjon. Arlov (1996:255) skriver at det ikke alltid var «lett å skille mellom deres kommersielle motiver og nasjonale interesser - trolig så de dette som to sider av samme sak, nemlig utvidelse av det britiske imperiet.»

I 1906 henvendte *The Spitsbergen Coal and Trading Company* seg til den norske ambassadøren i London, Fridtjof Nansen, og ba Norge skape ro og orden ved anlegget deres på Spitsbergen. Dette ble avslått, men norske aviser plukket opp nyheten og hadde innlegg med krav om norsk anneksjon av Spitsbergen. Både i Sverige og Russland kom det reaksjoner. Arlov (1996:283) skriver:

«I begge disse landene ble nasjonale strenger slått an; svenskene pekte på Sveriges betydelige innsats i den vitenskapelige utforskningen av øygruppen, mens russiske aviser trakk frem pomorenes århundrelange fangstinteresser i området.»

Begivenhetene og avis skriviene i 1906 var den direkte foranledningen til at utenriksminister Løvland kalte inn til et møte i Utenriksdepartementet 3. januar 1907 for å drøfte norske

interesser på Spitsbergen. Allerede i februar ble de viktigste statene informert om de lovløse tilstandene på Spitsbergen og behovet for å komme frem til internasjonale rettsordninger. «Henvendelsen ble positivt mottatt, og i august 1908 foreslo den norske regjeringen å starte internasjonale forhandlinger i Kristiania om en rettsordning for Svalbard.» (Arlov 1996:285).

Kristiania-konferansene

Den 5. mai 1909 sendte Norge et program for konferansen til Sverige og Russland, der de bl.a. foreslo en rettsordning for Spitsbergen og Bjørnøya. Den første av disse såkalte Kristiania-konferansene ble holdt i 1910. Norge hevdet at rettshåndhevelsen burde gis *en* enkelt stat, og i den forbindelse mente man at Norge pekte seg ut som den mest naturlige til å påta seg denne oppgaven. Russlands syn på norsk «overhøyhet» på Spitsbergen var todelt: De hevdet å ha historiske tradisjoner på Spitsbergen, og at øygruppen hadde stor militærstrategisk betydning for dem. Sverige kunne godtatt at Norge fikk en sterk stilling på Spitsbergen. Utenriksminister Arvid Taub skal ha sagt til en kollega at både Norge og Sverige hadde interesse av å holde sammen overfor omverdenen, men var nok fremdeles litt sår etter det norske bruddet med Sverige i 1905 når han fortsatte: «men villkoret härför är och måste vara att Norge lär sig taga direktiver från Stockholm och ej fortsätter med att göra politik på egen hand.» (Berg 1995:160-165).

Under den andre Kristiania-konferansen, som åpnet 15. januar 1912, skulle man forsøke å innarbeide de enkelte lands bemerkninger i konvensjonsutkastet. De tre nordstatene Norge, Sverige og Russland var enige om at for å komme videre, måtte det bli ordnet opp i eksisterende tvister om landområder på Spitsbergen. Den tredje Kristiania-konferansen fant sted fra 16. juni 1914. Nå forsøkte Norge, Sverige og Russland i større grad å imøtekomme de andre statenes ønsker i et forsøk på å komme frem til enighet. Mens delegatene satt sammen i Kristiania, begynte det å tilspisse seg i Europa etter mordet på Østerrike-Ungarns tronarvinger. Det ble etter hvert klart at en krig ikke var til å unngå, og det ble enighet om å utsette forhandlingene og komme sammen igjen i 1915, men slik skulle det ikke gå. Europa ble nå viklet inn i den store krigen, som i ettertid er kalt første verdenskrig.

Arctic Coal Company (ACC) drev i tiden 1904-1915 kullvirksomhet i *Longyear City*, og de viste at industriell kullproduksjon på helårsbasis var mulig på Spitsbergen. Verdenskrigen gjorde det imidlertid svært vanskelig å drive gruvene, og i 1915 la ACC ned virksomheten.

Året etter ble anlegget solgt til norske interesser, som så dannet *Store Norske Spitsbergen Kulkompani*. Selskapet er et aksjeselskap, der staten fra 1975 har eid 99.9 % av aksjene. I 1916 ble også *Kings Bay Kul Company* dannet og begynte gruvedrift i *Ny-Ålesund*. Selskapet slet med økonomien, og i 1933 ble det overtatt av staten.⁸ Med diverse opphold var det drift her frem til 1962 da en stor gruveulykke satte en stopper for videre kullproduksjon.

Kings Bay-selskapet er imidlertid fremdeles aktiv. De eier grunnen og det meste av bebyggelsen i det som i dag er forskningsbyen *Ny-Ålesund*. Selskapet er underlagt Nærings- og handelsdepartementet og driver byen nærmest som en 'kommunal' virksomhet: De tar seg av arealplanlegging og infrastruktur, som drift av flyplass, kaianlegg, vann- og elektrisitetsforsyning, renovasjon og avløp, matservering, utleie av bygninger til rundt regnet 20 forskjellige nasjoner, samt ivaretagelse av miljø og kulturminner.⁹

Første verdenskrig gjorde at aktiviteten på Spitsbergen endret seg. Norge hadde overtatt Sveriges ledende rolle som vitenskapelig nasjon, og kullproduksjonen var overtatt av norske interesser. Når det gjaldt jakt og fangst, var Norge nå helt dominerende, og Spitsbergen hadde fått økt økonomisk betydning for Norge, spesielt for Nord-Norge. «Avisene i Nord-Norge agiterte da også høsten 1918 for kravet om norsk suverenitet over Spitsbergen.» (Drivenes 2004:198).

Som en del av rettsoppgjøret etter første verdenskrig ble Norge tilkjent suverenitet over Spitsbergen gjennom Svalbard-traktaten av 9. februar 1920. Verken Norge, Sverige eller Russland var parter under rettsoppgjøret, men Norge hadde gjennom sin handelsflåte vært en god 'nøytral alliert' under krigen, og dette bar nå frukter. Med et godt arbeid både fra den norske regjering og ikke minst den norske sendemann i Paris, Grev Wedel Jarlsberg, ble Spitsbergen-spørsmålet tatt med i rettsoppgjøret, og Norge ble tilkjent overherredømmet. Foruten Norge var det åtte land som ratifiserte traktaten, som ble inngått 9. februar 1920 og trådte i kraft 14. august 1925. Svalbard ble en del av kongeriket Norge gjennom «Lov om Svalbard».

⁸ http://snl.no/Kings_Bay_AS

⁹ http://no.wikipedia.org/wiki/Kings_Bay

I november 1944 møtte utenriksminister Trygve Lie den sovjetiske utenriksminister Vjatsjeslav Molotov i Kreml. De skulle diskutere samarbeid i frigjøringen av Finnmark. Men midt under møtet slapp Molotov en 'bombe': Han foreslo at Svalbardtraktaten ble opphevet og at Svalbard skulle være Norges og Sovjetunionens felles territorium. Han ville også at Sovjetunionen skulle ha kontroll over Bjørnøya, fordi øya tidligere hadde vært russisk. På grunn av den spente situasjonen, der russiske tropper sto klar til å rykke inn i Finnmark, sa Norge seg villig til å forhandle frem en avtale og deretter søke internasjonal godkjenning. «Dermed var landet dratt inn i en forhandlingssituasjon det var vanskelig å trekke seg ut av. Saken ble ikke mindre problematisk etter krigen.» (Friedmann 2004:337). Se også hva Sven G. Holtmark skriver om *Et møte i Moskva*¹⁰.

Ifølge «St.meld. nr. 9» (1999-2000) - Svalbardmeldingen - var det pr. 14. september 1999 til sammen 39 land som hadde ratifisert Svalbard-traktaten. Av disse 39 landene er det foruten Norge bare Russland som har drevet virksomhet på Spitsbergen over et lengre tidsrom og som fremdeles har noe tilstedeværelse på øygruppen. I dag driver Norge en forskningsstasjon i *Ny-Ålesund* og en gruve nær *Longyearbyen*, mens hovedvirksomheten på Svalbard foregår i *Sveagruva* i *Braganzavågen* innerst i *Van Mijenfjorden*.

På 1900-tallet var Russlands gruvedrift helt dominerende på Svalbard, mens aktiviteten i dag er minimal. Gruvebyene *Grumant* og *Pyramiden* ble lagt ned i h.h.v. 1961 og 1998, og det er i dag bare 439 russere tilbake i *Barentsburg*. Russerne vil nok aldri forlate Svalbard, til det er dette området for strategisk for dem. Det har fra russisk side vært snakk om andre former for aktivitet på Svalbard, som fiskemottak, forskning og turisme, men foreløpig har det ikke skjedd så mye.¹¹

¹⁰ <http://www.polarhistorie.no/artikler/2008/svalbard-saken%201944-47>

¹¹ <http://www.nordlys.no/debatt/kronikk/article4299313.ece>

KAPITTEL 3: HYPOTESER

Forskning er systematisk gransking for å finne ny viten. Vitenskap defineres gjerne som det å sette frem og teste hypoteser og teorier. Det å teste slike hypoteser for å se om de stemmer overens med virkeligheten, gjør at vi kan få ny kunnskap om de emner vi studerer gjennom denne forskningsprosessen. Dette mener jeg også gjelder min oppgave.

Når jeg skal stille opp en hypotese, vil jeg støtte meg til det som er skrevet om nasjoner som har betydd mye for bosetning og utnyttelse av naturressursene på Svalbard. Jeg vil derfor i det følgende gjøre nærmere greie for disse nasjonenes liv og virke i «landet med de kalde kyster», da det er grunn til å tro at de har satt navnespor etter seg på øygruppen.

Russland:

Russiske pomorer hadde fangstet på Spitsbergen og Bjørnøya langt tilbake i tid.

Jens Petter Nilsen (2004:48) skriver:

«Den russiske arkeologen Vadim Starkov mente at de tok Svalbard i bruk allerede i første halvdel av 1500-tallet, dvs. lenge før Barentsz. Den norske arkeologen Tora Hultgreen henfører imidlertid starten til begynnelsen av 1700-tallet

Selv om russiske fangsthytter langs hele kysten av Spitsbergen kunne få en til å tro at det var et betydelig antall jegere her samtidig, så var ikke det tilfellet. Conway (1906:238) refererer til Daines Barrington, som i 1774 skrev at det var tre eller fire russiske fangststasjoner på Spitsbergen. Conway forteller videre at Keilhau hadde bekreftet at samme sted ikke ble brukt av russerne i to påfølgende år. Mesteparten av den russiske fangstvirksomheten på Spitsbergen fant sted i tidsrommet omkring 1730-1830. Vi vet ikke hvor stor deltakelsen har vært, eller hvor stort økonomisk utbytte fangsten har gitt.

Trygve Mathisen (1951:16-17) skriver om dette:

«I 1830- og 40-årene var russerne visstnok ikke på Svalbard. Og etter noen mindre vellykte forsøk igjen i 1850-årene opphørte deres fangstvirksomhet helt. Årsaken til at de ga opp denne næringen, kan ha vært en sterk reduksjon av dyrebestanden særlig når det gjaldt kvalross, og konkurransen fra nordmennene.»

I 1912 hadde russerne en ekspedisjon til Svalbard, og geologene Vladimir Rusanov og Rudolf Samoilovitsj undersøkte og kartla kullforekomster her. I august 1912 forsvant det russiske fartøyet *Hercules* på vei fra Svalbard til Russland med Rusanov ombord. Rudolf Samoilovitsj, som ble igjen på Spitsbergen da *Hercules* dro, skrev i en artikkel under første verdenskrig:

«Det er å håpe at interessen for Spitsbergen vil våkne for alvor etter krigen. Allerede er det grunn til å tro at Spitsbergens virkelige nasjonale betydning vil bli anerkjent.» (Børde 1983:166) Det er selvfølgelig betydningen for den russiske nasjonen han her uttrykker. Børde skriver at Samoilovitsj fikk sitt ønske oppfylt. Trust Arktikugol, som drev to gruver i Nordøst-Sibir, kjøpte de engelske interessene i Grumant-gruvene i 1931, og Barentsburg-gruvene året etter for to millioner gylden. Norge var tilbudt anlegget, men hadde ikke råd. Russerne drev også gruve drift i *Pyramiden*, som de kjøpte av svenskene i 1926. Driften ble imidlertid stengt i 1998 og byen forlatt. I *Grumant* ble driften lagt ned i 1961 og gruvebyen forlatt. Det er fremdeles russisk tilstedeværelse i *Barentsburg*.¹²

Russere og nordmenn har vært de dominerende nasjonalitetene på Svalbard på 1900-tallet. I 1990 var det registrert 1125 individer i norske bosettinger og 2407 individer i russiske bosettinger på øygruppen. Jeg husker at det også var rundt 2400 russere i min tid på Svalbard på 1960- og 1970-tallet. Deretter har imidlertid den russiske bosettingen gradvis blitt redusert til 439 individer i 2012, mens norske bosettinger har økt til 2195 individer samme år.¹³ Vi kunne kanskje ha forventet at et så høyt antall russiske innbyggere på Svalbard over mange år kunne ha generert noen russiske stedsnavn, men det virker ikke som om det har vært tilfellet.

Storbritannia:

Britiske hvalfangere og polfarere hadde gjort seg sterkt gjeldende på Spitsbergen. I årene fram til 1910 hadde Gunnar Isachsen drevet kartografiske studier på Spitsbergen. Han hadde laget et nytt topografisk oversiktskart. Kartet opprørte skotten William S. Bruce. Han mente Isachsens kart var et brudd på en avtale mellom dem om at det var Bruce som skulle stå for kartleggingen og underforstått navnssettingen av Prins Karls Forland. Drivenes (2004:254) skriver at det viktigste var likevel at «Bruce ønsket å beholde alle gamle navn fra 1600- og 1700-tallet. Når han ga navn til nye lokaliteter ønsket han bruke personer som hadde tilknytning til stedene, helst de første oppdagere – gjerne britiske og nederlandske hvalfangere fra 1600- og 1700-tallet.»

Spitsbergen ble også base for de mange ekspedisjonene som ønsket å komme først til Nordpolen. Briten og marinekapteinen William Edward Parry dro mot Spitsbergen i 1827

¹² <http://www.svalbardmuseum.no/eindex.php?id=10&kategori=2&underkategori=1>

¹³ <http://www.ssb.no/emner/02/befsvvalbard/tab-2012-09-20-01.html>

med *HMS Hecla* for å gjøre et fremstøt mot Nordpolen. Han ankret opp innerst i *Sorgfjorden*, på det stedet som seinere ble hetende *Heclahamna*. 1. juni var han på vei nordover til fots, men vel en måned senere måtte han snu, og i slutten av august var han og mennene hans tilbake på *Hecla* og startet hjemturen til England. (Arlov 1996:191). På begynnelsen av 1900-tallet kom britene med i kull-rushet på Spitsbergen (se kapittel 2).

Tyskland:

Tyskere fra Hamburg tok del i hvalindustrien for første gang i 1642, skriver Conway (1906:187), og Helge Ingstad (1948:59) kan fortelle om hamburgernes fangst: «I tiden 1670-1790 sendte de 2289 fartøyer til Svalbard, og disse fanget sammenlagt 9976 hval hvorav det ble utvunnet 444 607 tønner spekk.»

Cruisefart var også svært populært på 1800-tallet, og Åse Elstad (2004:478) skriver at fra 1893 kunne man reise med Hamburg-Amerikalinjens *Colombia* til Svalbard. Dette var et skip som tok 1000 passasjerer og hadde et 17 manns orkester om bord. I 1901 kom John Munro Longyear for første gang til Svalbard med det tyske turistskipet *Auguste Victoria*, og det var da han ble interessert i gruvedrift her oppe. Dette er bare to eksempler på Spitsbergen som reisemål for turister.

Mathisen (1951:44-45) skriver i sin doktoravhandling:

«Også tyskerne rettet oppmerksomheten mot de arktiske farvann. De var blant de første når det gjaldt turisttrafikken på Svalbard, og deres interesse begrenset seg ikke bare til den. [...] I 1898 sendte et par tyske firmaer et fartøy under ledelse av en tidligere journalist Theodor Lerner til Bjørnøya, hvor Sørhamna ble okkupert med henblikk på å opprette en kvalstasjon.»

Tyskerne var også interessert i Spitsbergen når det gjaldt okkupasjoner, forskning og oppdagelsesferder. Fjørtoft (2000:192-193) sier dette om den tragiske Schröder Stranz-ekspedisjonen:

«Utpå ettersommeren i 1912 kom det ti tyskere med løytnant Herbert Schröder Stranz som leder til Tromsø for å kjøpe opp et passende fartøy for en ekspedisjon til Nordaustlandet. [...] Men samtidig frøs fartøyet inne for vinteren. Dermed ble det overvintring om bord. Eller skulle de prøve å ta seg vestover og frem til den nyetablerte tyske geofysiske stasjon i Krossfjorden?»

I 1911 opprettet tyskerne en forskningsstasjon på Spitsbergen, med observasjonsstasjoner på toppen av *Nordenskiøldfjellet* sørvest for *Adventfjorden*, og på plataet nord for *Longyeardalen*. Stasjonen ble flyttet til *Ebeltofthamn* i *Krossfjorden* i 1912. Et par dager etter ankomst

startet tyskerne en serie okkupasjoner, noe som ifølge Adolf Hoel var ekspedisjonens hovedoppgave. Stasjonen var i drift til høsten 1914, da britiske militære styrker ødela den. (Ulvang 2000:106-107).

Nederland:

I 1630 var den nederlandske hvalfangst-‘byen’ Smeerenburg på sitt største. «The Place-Names of Svalbard» sier om Smeerenburg at den lå på den sydøstlige delen av Amsterdamøya. ‘Smeer’ er et hollandsk uttrykk for spekk, og navnet betyr da ‘spekkbyen’. Hollenderne okkuperte området i 1614, og i 1617 ble det anlagt en stor hvalstasjon her. Rundt hvalstasjonen vokste det opp ‘bydeler’ som ble kalt *Amsterdam, Rotterdam, Vlissingen, Middelburg, Veere, Enkhuizen, Delft* og *Hoorn*. I storhetstiden rundt 1633 og de følgende 10 årene, var Smeerenburg noen måneder i året befolket med 1000-1200 personer.

Helge Ingstad (1948:58) skriver om Smeerenburg:

«Det var en hel liten by på en femtenhundre mennesker i travleste sesongen. Kysten og sletten var tett besatt med hytter, boder, verksteder, sjapper, forretninger, en kirke og et lite fort. Ja, det skulle endog ha vært et hus for løse kvinner. På havnen kunne det ligge omkring to hundre hvalfangstskip samlet.»

Både nederlenderne og britene sendte krigsskip til Spitsbergen. De hadde nok som hovedoppgave å holde ro og orden, men skulle også utforske Spitsbergen. Noordsche Compagnie’s monopol utløp i 1642, og selv om nederlenderne fortsatte hvalfangsten sin, lot de fra nå av fangsten stå åpen for alle. Helge Ingstad (1948:59) sier om hvalfangsten:

«I disse par hundre år storfangsten gikk for seg, strømmet millionverdier til Europa og da særlig til Amsterdam. For 1697 har man følgende oppgave: Av 201 skip forliste 11, i alt ble det fanget 1968 hval som ga 63 883 fat olje. Totalverdien av olje og barder var £378 339, hvorav £249 432 falt på nederlenderne.»

Sverige:

Blant mange nasjoner hadde svenskene et sterkt ønske om å komme først til Nordpolen. Adolf Erik Nordenskiöld gjorde to mislykkede forsøk fra Spitsbergen, og ingeniør S.A. Andrées Nordpol-ekspedisjon med ballongen «Örnen» i 1897 mislyktes også. (Arlov 1996:193-196). Men alle ekspedisjonene satte spor etter seg gjennom stedsnavn på Spitsbergen.

På 1800-tallet var svenskene ivrige etter å drive forskning på Spitsbergen. Nordlys- og istidsforskning hadde lange tradisjoner i Sverige, og på Spitsbergen lå forholdene til rette for sammenlignende forskning. Den lille istid endte på Svalbard rundt 1870. Over halvparten av

Spitsbergens landarealer er nediset, og i de isfrie områdene er det permafrost, der bare det øvre laget tiner opp om sommeren. Svalbards isbreer er derfor et verdifullt klimaarkiv, der iskjerner fra breene dekket de siste 800-1000 år.¹⁴ Spitsbergen ble en spesiell arena for svensk polarforskning, og dette ble en drivkraft i seg selv.

Mot slutten av århundret så man også muligheter for mineralutvinning. Svenskene hadde derfor også ekspedisjoner til Spitsbergen for prospektering og okkupasjon av kullfelt på begynnelsen av 1900-tallet. Selskapet *Spetsbergens Svenska Kolfält* anla *Sveagruva* i Braganzavågen i 1917. Her ble det helårsdrift. «De 50 som overvintret i 1917-18, produserte ca 4000 tonn kull. Virksomheten ble snart trappet opp.» (Arlov 1996:252). I 1933 ble imidlertid *Sveagruva* solgt til *Store Norske Spitsbergen Kulkompani*, og det er faktisk her dette selskapet har den største kullproduksjonen sin i dag.

Norge:

Svenskene hadde i mange år hatt en massiv forskningsinnsats på Spitsbergen, mens den norske var mer beskjeden. Drivenes (2004:181) skriver at «mer norsk forskning ville på lengre sikt svekke den svenske retorikken om at landet hadde ei særstilling på øygruppen pga. de svenske polarforskernes mangeårige innsats.» Fra 1910 hadde Norge overtatt Sveriges rolle som ledende vitenskapsnasjon på Spitsbergen, og norske selskaper hadde i løpet av verdenskrigen overtatt det meste av kullproduksjonen her. Norske jakt- og fangstmenn dominerte totalt på øygruppen, og dette gjorde at Spitsbergen fikk økt økonomisk betydning for landet, særlig for de nordlige landsdelene. Arlov (1996:128) refererer fra en artikkel i *Norsk Fiskeritidende* fra 1894:

«Ikke mindre enn 73 skuter [var] på ishavsfangst fra Hammerfest i perioden 1821-30. Verdien av fangsten skal ifølge samme kilde ha vært til sammen ca. 280.000 kroner i årene 1821-29.»

Da de norske fangstfolkene for alvor begynte med overvintringer omkring 1820, var russerne i ferd med å gi opp. Noen ti-år senere var de helt borte. «De norske ishavsskipperne var med på å åpne landet og skaffe nye kunnskaper om det. Det samme var norske forskere med geologen B.M. Keilhau i spissen», skriver Fjørtoft (1972:58-60).

¹⁴ www.npolar.no/no/forskning/tema/isbreer.html og www.cicero.uio.no/fulltext/index.aspx?id=6633

Adolf Hoel fremhever den norske geologen B.M. Keilhaus reise til Bjørnøya og Spitsbergen i 1827, og hevder at Keilhaus «geologiske, paleontologiske og botaniske undersøkelser utgjør det grunnleggende, banebrytende vitenskapelige arbeid om Spitsbergen.» (Arlov 1996:168). Geologen Adolf Hoel og kartografen Gunnar Isachsen kom i 1907 til Spitsbergen som medlemmer av en britisk-fransk-norsk ekspedisjon. Den første landkjenningen var *Vogelhook* (navnsatt av Barents i 1596 - i dag *Fuglehuken*) og *Kapp Mitra* (navnsatt av britten Scoresby i 1818). I dette området av Spitsbergen var det knapt et stedsnavn som indikerte norsk aktivitet, men da de var ferdige med kartleggingsarbeidet fra Forlandsundet i sør og til Magdalenefjorden i nord og Liefdefjorden i nordøst, hadde området fått 86 nye stedsnavn, av disse var 49 norske. Adolf Hoel ga navn til ei halvøy og et fjell, mens Gunnar Isachsen raust brukte personnavn fra sin egen familie da han navnsatte området. Drivenes (2004:175) skriver at «fornorskinga av Spitsbergen hadde for alvor tatt til.»

Det praktiseres nynorsk i stedsnavn på Svalbard, og ifølge tidligere hydrograf og ekspedisjonsleder i Norsk Polarinstutt, Kaare Z. Lundquist (1983:84) hadde Adolf Hoel sin egen historie omkring årsaken til dette. Hoel var leder for De Norske Svalbardekspedisjoner og var avhengig av støtte fra staten. Under et møte med kirkeministeren, som var ansvarlig statsråd (og som kan ha vært Jørgen Løvland i hans periode som kirkeminister i 1915-20), skal ikke denne ha vært særlig imøtekommende. Men da ministeren var «ihuga» nynorskmann, fikk Hoel den lyse idéen å love nynorske navn på Svalbard-kartene. Dermed fikk han finansieringen på plass, og ministeren skal i begeistring ha uttalt: «Detta må firast. Lat oss gå ut og ta ein vørterøl.»

Oppsummering:

Storbritannia og *Nederland* var de første som drev hvalfangst fra landbaserte anlegg på Spitsbergen, og vi leser at det i fangstsesongen var 1500 hollendere som holdt til i Smeerenburg. Begge nasjonene hadde med seg krigsskip, som primært skulle beskytte deres hvalfangere, men som også hadde som oppgave å utforske Spitsbergen. Jeg regner med at dette også kan ha generert noen nasjonale stedsnavn. Britene var også med i kappløpet om å komme først til Nordpolen, og de har hatt vitenskapelige ekspedisjoner på øygruppen. Britene kom tidlig med i jakten på mineraler, både kullfelter og annet, og dette må ha generert noen nasjonale oppkallinger. Av disse to nasjonene vil jeg anta at Storbritannia har langt flere oppkallinger enn Nederland.

Russland hadde i mer enn hundre år pomorer som overvintrende fangstmenn på Spitsbergen. Seinere vet vi at russerne drev kullgruvevirksomhet i Grumant, Barentsburg og Pyramiden. De hadde også ekspedisjoner med vitenskapsmenn til Spitsbergen. Det er derfor ikke urimelig å anta at russiske navn vil ligge langt oppe på listen over stedsnavn på Svalbard.

Tyskland var interessert i både hvalfangst og forskning, samt legge nye landområder under seg. De drev hvalfangst i 1642, men først på 1900-tallet opprettet de forskningsstasjoner på Spitsbergen. De hadde også ekspedisjoner som skulle utforske og okkupere områder her. Det er rimelig å anta at de har satt spor etter seg blant Svalbards stedsnavn.

Sverige var svært tidlig ute både når det gjaldt nordpolekspedisjoner og polarforskning. Denne mangeårige virksomheten må utvilsomt ha gitt utslag i svenske oppkallinger i stedsnavn på Spitsbergen. Seinere antar jeg at den svenske prospekterings- og kullgruvevirksomhet også har generert noen stedsnavn.

Norge kom litt seint med i utforskningen og kartleggingen av Spitsbergen, men når vi først kom med, så gjorde vi skikkelig arbeid. Offiseren og kartografen Gunnar Isachsen var en effektiv og målbevisst mann, og det var også geologen Adolf Hoel. Med dannelsen av *Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelser* hadde han en egnet plattform for å hente inn interesserte vitenskapsmenn og skaffe seg økonomisk grunnlag for sine mange Svalbard-ekspedisjoner.

Konklusjon:

Det er all grunn til å tenke seg en sterk norsk dominans i nasjonsrelaterte stedsnavn på Svalbard, med Sverige på andre plass. Rekkefølgen videre er jeg mer usikker på. Jeg regner med at den lange russiske tilstedeværelsen med overvintrende fangstfolk og mange år med gruvedrift kan ha skapt mange stedsnavn, og jeg setter derfor dem på tredje plass. Både briter og nederlendere var virksomme i en særdeles lang periode, og en 200 års periode burde etter alle solemerker ha satt spor etter seg i stedsnavn. Jeg holder en knapp på Storbritannia på fjerde plass, tett fulgt av Nederland og med Tyskland på sjette plass.

Rekkefølgen blir da slik:

1. Norge	5. Nederland
2. Sverige	6. Tyskland
3. Russland	
4. Storbritannia	

Ettersom jeg tilbrakte tre år av mitt yrkesaktive liv på Kapp Linné på Svalbard, kan det være nærliggende å undersøke i hvilken grad rangeringen ovenfor stemmer om jeg skriver ned de stedsnavna jeg husker fra denne tiden. Kanskje de navna jeg husker kan representere et tverrsnitt av de nasjoner som har satt spor etter seg i stedsnavn på Svalbard:

Svenske navn:	Kapp Linné, Linnévatnet, Sveagruva, Sveabukta, André Land, Virgohamna.
Norske navn:	Ny-Ålesund, Griegfjellet, Ebeltofthamn, Sarstangen, Hiorthamn, Hiorthfjellet, Kapp Bjørset, Akseløya.
Russiske navn:	Sokolovfjellet, Sokolovtoppen, Starostinfjellet, Starostinaksla, Grumantbyen.
Hollandske navn:	Barentsburg, Van Mijenfjorden, Van Keulenfjorden, Amsterdamøya, Smeerenburg.
Storbritannia:	Edgeøya, Calypsobyen, Camp Millar, Camp Morton, Prins Karls Forland.
Tyskland:	Kong Karls Land

Jeg har da følgende rekkefølge, med antall stedsnavn i parentes:

1. Norge (8)
2. Sverige (6)
3. Russland (5)
3. Storbritannia (5)
3. Nederland (5)
4. Tyskland (1)

En slik miniundersøkelse sier meg at Norge sannsynligvis har de langt fleste stedsnavna på Svalbard. På andre plass kommer Sverige, og på delt tredje plass Russland, Storbritannia og Nederland. Deretter Tyskland på fjerde plass. Vi ser at disse to forsøkene på å stille en navnehegemoni-hypotese er ganske like. Jeg vil imidlertid understreke at disse personlige inntrykkene fra min tid på Svalbard ikke nødvendigvis stemmer med et navneforråd av mye større omfang.

KAPITTEL 4: MATERIALE OG KORPUS

Når jeg skal presentere tabeller med utvalgte stedsnavn fra Svalbard i denne oppgaven, har jeg tatt noen praktiske valg. Da jeg startet denne prosessen, fikk jeg en arbeidskopi av Norsk Polarinstituttts navnebase med de 16.815 navna som var tilgjengelig da. Dersom jeg skulle beholde koordinatene og all informasjon om hvert enkelt navn, slik de er ført opp i databasen, var dette en umulig oppgave. Om det hele ble presentert i liggende A4-format og jeg beholdt koordinatene, måtte jeg ha kortet kraftig ned på informasjonen som lå i databasen og leseren måtte hele tiden snu på oppgaven for å lese tabellene. Jeg ønsker å gjøre oppgaven min så leservennlig som mulig, samtidig som jeg vil ha med så mye informasjon som mulig om bakgrunnen for navna. Jeg tok derfor bort kolonnen med koordinater, samt forkortet og tok bort informasjon som ikke var like relevant i navneforklaringene. Jeg laget imidlertid en ny kolonne med nasjonalitetskoder (se pkt. 4.4). For ordens skyld vil jeg nevne at materialet mitt ikke gir grunnlag for en *historisk* dimensjon. Jeg legger ved en link som viser Norsk Polarinstituttts navnebase på internett.¹⁵ Her kan man søke det enkelte stedsnavn og får da opp kartutsnitt der stedsnavnet er markert. Det er mulig å forstørre kartutsnittet og på den måten hente ut mer informasjon fra området. Det arbeides stadig med stedsnavn på Svalbard og navnebasen på internett inneholder nå 16.821 navn, seks mer enn det jeg opererer med. Jeg vet ikke om noen av disse seks navna er nasjonsrelaterte stedsnavn, men de vil i så fall ha liten betydning for en slik kvantitativ studie.

4.1. Kilder

Når en har formulert en problemstilling, må man også finne frem til det kildematerialet som er relevant for problemstillingen. Kildematerialet må deretter vurderes kildekritisk. Er materialet representativt? Vi må derfor vurdere forholdet mellom kildematerialet og det fenomen kilden gir opplysninger om.

Av de 16.815 stedsnavna som var tilgjengelig da jeg startet denne studien var 8088 godkjente. Jeg søkte etter stedsnavn som var oppkalt etter «noe» eller «noen» (se pkt. 4.2). Jeg ble da stående tilbake med 3146 navn som etter manuell gjennomgang av hvert enkelt navn ble redusert til 2788 stedsnavn. Alle navn som ikke kunne referere til en spesifikk nasjon ble tatt ut. Det gjaldt eksempelvis oppkalling av fugler (som *Krykkjeflåget*), bergarter (som

¹⁵ <http://stadnamn.npolar.no/stadnamn>

Gipsdalen), fossiler (som *Coraholmen*), dyr (som *Kvitungen*), fisk (som *Røyevatnet*), stjerner (som *Saturnfjellet*) og vegetasjon (som *Floraberget*).

Norges Svalbard- og Ishavs-undersøkelser utga i 1942 en bok med stedsnavna på Svalbard: «The Place-Names of Svalbard». Ønsket med denne boka var å rydde opp i de litt kaotiske navneforholdene på Svalbard. Samme lokalitet kunne ha forskjellige navn, noen navn ble flyttet til nye lokaliteter, eller navn ble misforstått. En rekke fagfolk skulle avgjøre det kildematerialet som navnsettingen skulle baseres på. De skulle spore opp alle navn som hadde vært skriftlig nedfelt, forklare meningen og begrunne valg av navn.

Drivenes (2004:255-256) skriver:

«Arbeidet resulterte i at 6500 uklare og motstridende navn ble rensket ut av i alt 10 000. Foruten en sterk reduksjon i antall fikk nå alle navn en norsk språklig form og bøyning. Det skjedde utvilsomt en fornorskning av navnematerialet, men også et forsøk på å ta øygruppas internasjonale historie på alvor.»

«Lov om stadnavn av 18. mai 1990» gjelder ikke for Svalbard. I de norske polarområdene er det Norsk Polarinstitutt som har hjemmelen for behandling av stedsnavn.

4.2. Korpus

Av de 8088 godkjente navna søkte jeg etter navn oppkalt etter «noen» eller «noe».

Jeg så at den engelske teksten som beskriver steder oppkalt etter «noen» eller «noe» inneholdt ordet «after», og brukte dette som søkeord for å få frem de navna som kunne lede meg til nasjonsnavn. Etter søket hadde jeg 3146 navn å arbeide med, men da noen av navna var oppkallinger som ikke kunne krediteres noen enkelt nasjon, så som ornitologiske, zoologiske, botaniske, paleontologiske, astronomiske eller geologiske forhold, sto jeg til slutt med 2788 stedsnavn som er relevante for denne studien. Disse 2788 stedsnavna vil jeg heretter omtale som *korpus*. Det er disse navna jeg skal klassifisere og kvantifisere nærmere.

Når teksten i forklaringene til hvert enkelt stedsnavn i tabellene mine er på engelsk, så er den enkle forklaring at det står slik i databasen til *Norsk Polarinstitutt*. Jeg vurderte en stund å oversette disse navneforklaringene til norsk, men fant at det ble et uforholdsmessig stort arbeid. Da folk flest behersker engelsk, har jeg derfor ikke gjort noe med språket.

Interessen min for nasjonsspesifikke stedsnavn på Svalbard ligger til grunn for denne studien, som går ut på å finne ut hvilke nasjoner som har kalt opp steder på Svalbard etter landets fyrster, myndighetspersoner, økonomiske bidragsytere til arktiske ekspedisjoner, men ikke

minst de menn – og i noen grad kvinner – som av forskjellige årsaker har fått sine navn festet til geografiske steder på øygruppen.

Når det gjelder oppkalling av personer, kan det i noen tilfeller være et dilemma å bestemme seg for hvilket land som skal godskrives stedsnavnet. Jeg har i den grad jeg har funnet nasjonstilhørigheten til personene kreditert deres hjemland. Jeg skal gi noen eksempler: Prins Albert I av Monaco hadde flere vitenskapelige ekspedisjoner til Spitsbergen. I 1906 fikk en av prinsens eldste medarbeidere, den franske professoren og zoologen *Louis Eugène Bouvier* og den franske marineløytnanten og hydrografen *Henri Jean Alfred Bourée* oppkalt en fjellkjede, et fjell og et nes etter seg: *Bouviérfjella*, *Bouréefjellet* og *Bouréeneset*. Disse stedsnavna har jeg godskrevet Frankrike. Den legendariske norske polarflygeren Bernt Balchen ble amerikansk statsborger i 1931. Han fikk fjellet *Balchenryggen* oppkalt etter seg. Da dette fjellet ikke står i «The Place-Names of Svalbard», regner jeg med at det er av nyere dato (etter 1931) og jeg har kreditert USA stedsnavnet. Når jeg i noen få tilfeller ikke har klart å finne nasjonstilhørigheten til personer som har fått stedsnavn oppkalt etter seg, har jeg godskrevet det landet ekspedisjonen kom fra. Dette dilemmaet dreier seg om et lite antall navn, og jeg regner med at dette i en slik kvantitativ studie vil gi minimale utslag.

4.3. Ekserperering og videre bearbeiding av materialet

Da materialet skulle samles inn for bearbeiding, begynte jeg med Adolf Hoels «The Place-Names of Svalbard». Jeg startet friskt med å skrive ned stedsnavn på Svalbard som var oppkalling av kvinner, men etter å ha skrevet et titalls sider, innså jeg at dette kom til å bli et meget stort arbeid. Jeg fikk så informasjon om at *Norsk Polarinstitut* hadde en database med stedsnavna på Svalbard, og gleden ble derfor stor da jeg fikk bruke denne navnebasen i mitt arbeid med masteroppgaven. Databasen inneholdt 16.815 stedsnavn på Svalbard, og av disse var 8088 godkjente, mens 8727 stedsnavn ikke var godkjente. En vesentlig del av arbeidsinnsatsen i denne studien har bestått i å klassifisere stedsnavn etter hvilke nasjoner som har satt spor etter seg i navnet.

4.4. Nasjonalitetskoder

I tabellene som følger i kapitlene 6, 7, 8 og 9, har den nasjonen som er kreditert navneoppkallet fått en landskode:

afr	Sør-Afrika
am	USA
aus	Australia
br	Storbritannia
cze	Tsjekoslovakia (Tsjekoslovakia delt 1993: Tsjekkia – Slovakia.)
da	Danmark
egy	Egypt
fi	Finland
fr	Frankrike
gre	Hellas
hol	Nederland
it	Italia
mon	Monaco
no	Norge
pol	Polen
por	Portugal
ru	Russland
spa	Spania
sv	Sverige
swi	Sveits
ty	Tyskland
øst	Østerrike (Østerrike og Ungarn var ett rike i 1867 – 1918.)

KAPITTEL 5: TEORI OG METODE

Jeg vil ta en kort teorigjennomgang og har i denne sammenheng brukt Vibeke Christensen og John Kousgård Sørensen's bok «Stednavneforskning 1» fra 1972.

Den vitenskapen som beskjeftiger seg med stedsnavn som forskningsobjekt, kalles logisk nok for stedsnavnforskning, og egennavn som angir en geografisk lokalitet kalles stedsnavn. På den måten skiller stedsnavn seg ut fra andre egennavn. Stedsnavn har en terrenglokaliserende funksjon, og når det fortelles at noe skjer i Tromsø eller Sandnessjøen, vet de fleste av oss hvor disse byene geografisk er plassert. De som ikke vet det, kan imidlertid ganske enkelt slå opp i en atlas for å finne hvor byene er lokalisert.

Stedsnavn kan videre inndeles i undergrupper. Det kan være kulturnavn, naturnavn, artefaktnavn osv. Hver av disse gruppene kan igjen deles opp i undergrupper etter behov. Mange av stedsnavna i mitt korpus har et personnavn som forledd, og personnavn kan f.eks. deles opp i kvinnenavn og mannsnavn. I det geografiske området jeg behandler, er det av forståelige grunner flere manns- enn kvinnenavn, da dette både var og kanskje fremdeles er et mannsdominert område, til tross for at Longyearbyen på Svalbard nå har kvinnelig ordfører.

Stedsnavn kan betraktes fra forskjellige språklige og ikke-språklige synsvinkler. Avgrensinger og oppdelinger av navnematerialet bestemmes ut fra hvilken bruk eller sammenheng vi skal bruke navna i. Man kan dele inn stedsnavna etter språkgeografiske kriterier som språk (f.eks. norsk), dialekt (f.eks. helgelandsmål), eller det kan være lydlig, morfologiske, syntaktiske eller semantiske kriterier, avhengig av hva vi skal belyse gjennom materialet vårt.

Artefaktnavn betegner noe som er menneskeskapt, som skip, mens kulturnavn er navn på foreteelser som er resultat av menneskelig virksomhet, som f.eks. litteratur. Naturnavn er navn på forhold som er skapt av naturen selv, som fjell, øyer, fjorder osv. (Naturnavn kan også være navn på dyrkede arealer og andre fenomener som ikke er bebyggelse eller liknende.) Selv om det i noen tilfeller kan være problematisk å skille mellom kulturnavn og naturnavn, blir de i praksis plassert i den ene eller den andre kategorien.

I oppgaven min er det klassifisering av forleddet som er det sentrale, f.eks. oppkalling av personnavn som kvinne- og mannsnavn (*Idabreen*, *Leifbreen*), fyrstenavn, myndighetsnavn og navn på sponsorer. Under kategorien naturnavn kommer oppkalling av fjell, daler, breer, elver, vatn, fjorder, hav og øyer. Normalt er det da hele navnet som er overført fra en annen

nasjon, f.eks. *Stetind*. Kulturnavn i oppgaven er litterære navn (*Ossianbreen*), mytologiske navn (*Balderfonna*), historiske navn, vitenskapelige- og kommersielle selskap. Artefaktnavn er i oppgaven navn på skip, fly, gruver og slott.

5.1. Empiri

Empiri betyr erfaringslære og innebærer forskning basert på vitenskapelige undersøkelser og observasjoner av virkeligheten. Alle fakta i denne oppgaven er bygget på observasjoner av virkelige stedsnavn, sammenholdt med en beskrivelse av bakgrunnen for navna. Disse data vil bli holdt opp mot noen hypoteser jeg stiller opp, og som jeg gjennom mine undersøkelser vil være i stand til å teste som fakta. Fakta er saksforhold som ikke logisk kan motsies, fordi faktagrunnlaget baserer seg på sannhet med grunnlag i virkeligheten. Det vil igjen si at fakta fra et vitenskapelig perspektiv kan relateres til verifiserbare observasjoner. Det hevdes at utsagn bare er vitenskapelige hvis de i prinsippet kan vise seg å være feile. I kapittel 3 kom jeg med noen hypoteser, som i høy grad kan vise seg å være feile, men de kan selvsagt også vise seg å være riktige.

5.1.1. Kvantitativ vs. kvalitativ metode

Kvantitative og kvalitative metoder er omdiskuterte. En kvalitativ stedsnavnstudie kan være å få en oversikt over stedsnavna i et avgrenset område basert på intervjuer av individer som bor i dette området. En kvantitativ stedsnavnstudie kan ha som mål å analysere navna innen et større geografisk område, som f.eks. en region, fylke eller landsdel.

Forskjellen mellom kvantitativ og kvalitativ metode kan grovt settes opp i en tabell slik:¹⁶

Kvantitativ:

- Presisjon.
- Få opplysninger om mange enheter.
- Systematiske/strukturerte opplysninger.
- Det gjennomsnittlige/representative.
- Livsfjernhet.
- Atskilte variabler.
- Beskrivelse og *forklaring*.

Kvalitativ:

- Følsomhet.
- Mange opplysninger om få enheter.
- Usystematiske/ustrukturerte opplysninger.
- Det særegne og unike.
- Livsnærhet.
- Sammenhenger og strukturer.
- Beskrivelse og *forståelse*.

¹⁶ Tabellen er en forkortet utgave fra Madsen 1981:67, og Grønmo 1982:109, som jeg har funnet hos Mæhlum 1992:105-106)

- Tilskuer/nøytral observatør.
- Deltaker. Ser også fenomenene innenfra.
- Subjekt-objekt-forhold.
- Subjekt-subjekt-forhold.
- Oversikt over generelle forhold.
- Helhetlig forståelse av spesifikke forhold.
- Testing av hypoteser og teorier.
- Utvikling av hypoteser og teorier.
- Kategoriers utbredelse.
- Kategoriers innhold.
- Analyse/tolkning etter innsamling.
- Analyse/tolkning parallelt med innsamling.
- Store datamengder systematiseres.
- Ingen standardiserte analyseteknikker.
- Dokumentasjon ved hjelp av tabeller.
- Illustrasjon ved hjelp av sitater.

Denne studien bygger på en kvantitativ metode, og i studien skal jeg undersøke nasjonshegemoniet innen stedsnavn i et norsk område med areal på størrelse med Nordland og Troms fylker til sammen, og hvor bl.a. mange forskjellige nasjoner har satt spor etter seg i stedsnavna, f.eks. i forbindelse med vitenskaps- og fangstekspedisjoner. Svalbard ble i 1925 en del av Norge. Her har både nordmenn, svensker, russere, briter, tyskere, hollendere og andre satt sitt preg på stedsnavna helt fra Willem Barentsz oppdaget øygruppen og kalte den for *Spitzbergen* i 1596. I denne studien vil jeg se på hvilke nasjoner som har satt sitt preg på stedsnavna, og i hvilken rekkefølge de forskjellige nasjonene står i et slikt navnehegemoni.

5.2. Klassifisering

Da jeg skulle klassifisere bakgrunnen for stedsnavna i studien, så jeg først generelt på personnavn i stedsnavn på Svalbard. Adolf Hoels «The Place-Names of Svalbard» ble studert, og jeg registrerte at både kvinne- og mannsnavn var representert. Ved nærstudium så jeg at noen av de personene som var representert i stedsnavna, på en eller annen måte hadde vært aktive på Svalbard, eller i det arktiske området, som hvalfangere, fangstfolk, ekspedisjonsmedlemmer, eller at de på annen måte hadde arbeidet på øygruppen, mens andre hadde et mer perifert forhold til Svalbard. Etter hvert så jeg også at flere fyrstehus i Europa var representert blant stedsnavna, sammen med myndighetspersoner og personer som hadde finansiert ekspedisjoner til Svalbard og området rundt.

I denne fasen av arbeidet mitt med navnehegemoniet i stedsnavn på Svalbard ønsket jeg å se hva jeg kunne få ut av det materialet jeg hadde foran meg. Det enkleste, men også det minst interessante var å putte alle stedsnavna i en 'sekk', og så skrive nasjonslapper på hvert navn og sortere dem etter nasjonstilhørigheten. Jeg tenkte at det måtte da være alternative måter å gjøre dette på. Det slo meg at alle disse menneskene som var oppkalte, ikke bare kom fra

forskjellige nasjoner, men at de enten hadde et nært forhold til Svalbard, eller et mer perifert forhold. To av gruppene hadde jeg litt problem med å klassifisere som aktive eller perifere. Det var fyrste-gruppen, der det bare var Monacos fyrste som hadde vært aktiv på Svalbard, men dette løste jeg ved å si at *fyrste 1* var norske kongelige navn, mens *fyrste 2* var alle de andre. Dette gjelder et relativt lite antall stedsnavn, og statistisk kan jeg behandle dem på en god måte. De som ga økonomisk støtte til ekspedisjonene, det som kan kalles sponning, behandler jeg bare ut fra nasjonstilknytning. På denne måten håper jeg at resultatene mine kan fremstå som mer informative enn de ellers kunne ha vært.

Når navnematerialet mitt inneholdt så mange interessante muligheter til å presentere dette navnehegemoniet på, syntes jeg det var naturlig å inndele materialet mitt i følgende klassifiseringer, der tallet 1 refererer til aktive personer, og tallet 2 til de som har vært mer perifere i forhold til polare aktiviteter: Kvinner 1 og 2, menn 1 og 2, fyrster 1 og 2, myndighetspersoner og sponsorer. I tillegg kommer så naturnavn, administrative navn, artefaktnavn og kulturellerterte navn fra hjemlandet.

I den videre presentasjonen av materialet mitt, kommer jeg i tillegg til tabeller for de forskjellige kategorier også med diagram som viser resultatene i grafisk form.

KAPITTEL 6: NASJONSRELATERTE NAVN

6.1. Statistikk

Ved å summere alle navna som er med i min studie, og som har en nasjonal forankring, har jeg laget en samlet statistikk for hvert land som er representert blant stedsnavna på Svalbard. Her ser vi hvor mange stedsnavn hver nasjon har, og hvor mye dette utgjør i prosent av det totale antallet stedsnavn som er med i undersøkelsen. Jeg kan av naturlige grunner ikke presentere en omfattende tabell over nasjonsklassifiseringene mine, men må vise til de enkelte oppkallinger som presenteres gjennom resten av studien min, d.v.s. av *kvinne 1 og 2, mann 1 og 2, fyrste 1 og 2, myndighetspersoner, sponsorer, naturnavn, administrative navn, artefaktnavn og kulturelleterte navn*. Se for øvrig pkt. 4.2. Korpus s. 36.

Tabell 1. Nasjonshegemoni – prosentvis fordeling

	<u>Antall stedsnavn:</u>	<u>% av totale navn:</u>
Australia (aus):	1	0,0
Danmark (da):	13	0,5
Egypt (egy):	4	0,1
Finland (fi):	23	0,8
Frankrike (fr):	82	2,9
Hellas (gr):	2	0,1
Italia (it):	24	0,9
Monacco (mon):	26	0,9
Nederland (hol):	61	2,2
Norge (no):	1060	38,0
Polen (pol):	24	0,9
Portugal (por):	1	0,0
Russland (ru):	151	5,4
Spania (spa):	3	0,1
Storbritannia (br):	400	14,3
Sverige (sv):	557	20,0
Sveits (swi):	28	1,0
Sør-Afrika (afr):	1	0,0
Tsjekkia (cze):	1	0,0
Tyskland (ty):	227	8,1
USA (am):	34	1,2
Østerrike (øst)	65	2,3
Til sammen	2788	100,0

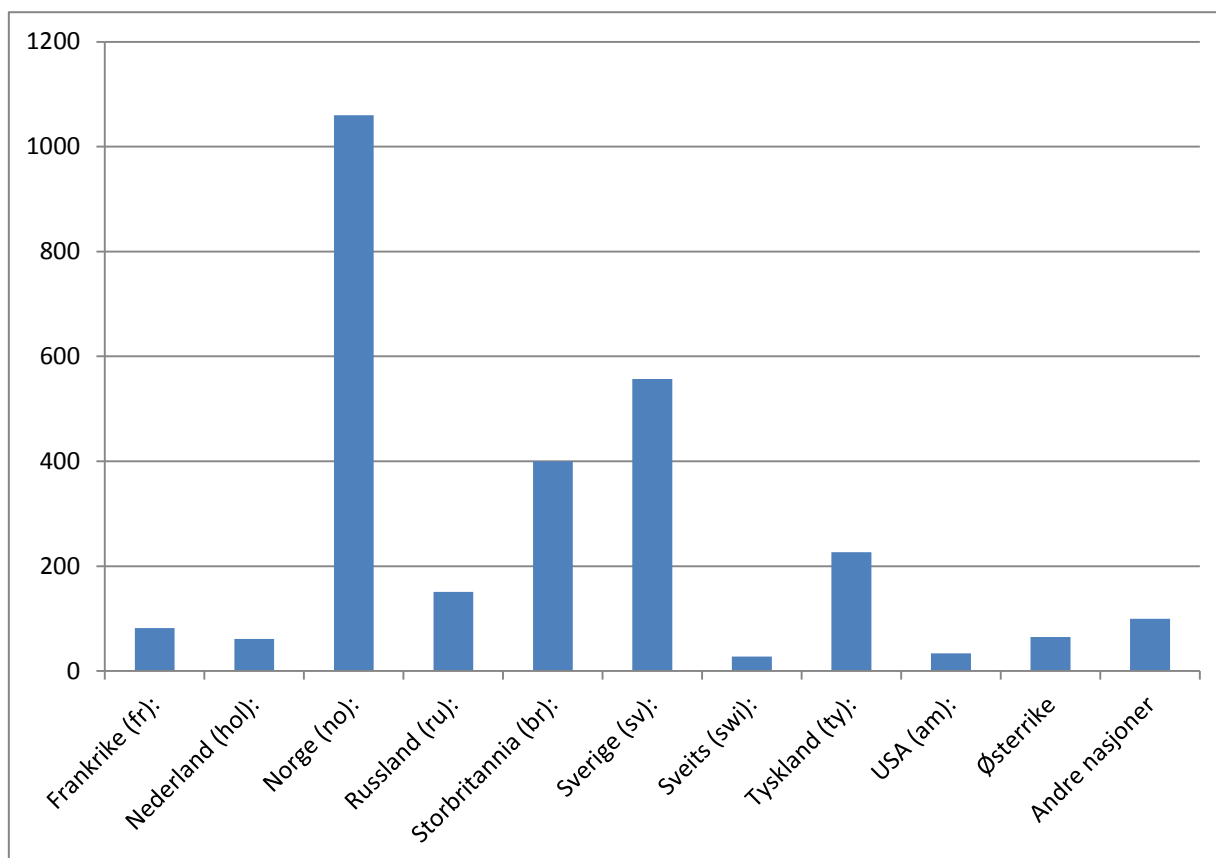

Fig. 1. Søylediagram over de 10 nasjonene med flest stedsnavn med nasjonal forankring. De resterende nasjoner er samlet under «andre nasjoner».

6.2. Hypoteser vs. resultater

Sammenholdt med hypotesene, ser vi at resultatet stemmer godt for Norge og Sverige. Når det gjelder de andre landene, er det til dels store avvik fra hypotesene. Antall stedsnavn i parentes.

Hypotese:

1. Norge
2. Sverige
3. Russland
4. Storbritannia
5. Nederland
6. Tyskland

Resultat:

1. Norge (1060)
2. Sverige (557)
3. Storbritannia (400)
4. Tyskland (227)
5. Russland (151)
6. Frankrike (82)
7. Østerrike (65)
8. Nederland (61)
9. USA (34)
10. Sveits (28)

Når statistikken over de landene som har nasjonale oppkallinger i stedsnavna på Svalbard holdes opp mot hypotesene jeg stilte opp under *kapittel 3*, ser vi at det både er likheter og ulikheter. Tar vi likhetene først, stemte hypotesene for Norge og Sverige godt, men det er overraskende at forskjellen er så stor som den er. Norge har 503 flere navn enn Sverige, noe som tilsvarer 90,3 % flere navn.

Når det gjelder ulikhetene, var jeg i hypotesene svært usikker på rekkefølgen for Russland, Storbritannia og Nederland. Det er da også her spriket er størst. Det som overrasker mest, er Russlands og Nederlands store avvik fra hypotesene. Russland hadde 151 oppkallinger i stedsnavna, noe som utgjør 5,4 % av det totale antall personnavn i de stedsnavna jeg opererer med, og Russland havner dermed på en femte plass i hierarkiet.

Storbritannia er på tredje plass i dette hegemoni-hierarkiet med 400 personnavn i stedsnavn på Svalbard. Storbritannia (14,3 %) lå 5,7 prosentpoeng under Sverige (20 %), men lå 8,9 prosentpoeng over Russland. Jeg ble også overrasket over Nederlands lave andel av stedsnavna. Med 61 stedsnavn (2,2 %), kom de på en åttende plass. I hypotesene hadde jeg stor usikkerhet mellom Storbritannia (400 stedsnavn - 14,3 %), Russland (151 stedsnavn - 5,4 %) og Nederland (61 - 2,2 %). Vi ser at Russland har 8,9 prosentpoeng færre navn enn Storbritannia, men 3,2 prosentpoeng flere enn Nederland.

En annen overraskelse var Tysklands fjerde plass, med 227 stedsnavn (8,1 %). Det er 2,7 prosentpoeng flere navn enn Russland og 6,2 prosentpoeng færre enn Storbritannia. Jeg regnet Frankrike som en «outsider» i mine stedsnavnhypoteser, men resultatet viser at de kom på en sjettede plass med 2,5 prosentpoeng færre stedsnavn enn Russland, men 0,7 prosentpoeng flere enn Nederland. Østerrike kom overraskende godt ut i dette hegemoni-hierarkiet med 65 stedsnavn, noe som er 2,3 % av alle navna i undersøkelsen. De gikk forbi Nederland med 0,1 prosentpoeng og kom dermed på sjuende plass.

Jeg hadde trodd at Storbritannia, Russland og Nederland hadde vært ganske like når det gjaldt antall navn. Sammenlignet med Storbritannia, har Russland 249 færre stedsnavn, tilsvarende 8,9 prosentpoeng, men sammenlignet med Nederland har Russland 90 flere stedsnavn, noe som utgjør 3,2 prosentpoeng flere navn.

6.3. Mulige forklaringer på avvikene

Jeg vil nå prøve meg på noen forklaringer på avvikene fra de oppstilte hypotesene. At Norge og Sverige havnet på topp i dette hegemoni-hierarkiet i antall stedsnavn på Svalbard, er ikke helt uventet, men differansen er større enn det jeg hadde forestilt meg på forhånd. Selv om svenskene var svært aktive på Spitsbergen en lang periode, tok Norge seg kraftig opp på 1900-tallet. Vi hadde pådrivere som Gunnar Isachsen og Adolf Hoel, som ikke bare organiserte ekspedisjoner, men ikke minst fikk tak i dyktige geologer, glasiologer, paleontologer, kartografer, osv. Man var utrettelige både i forskning og i å navnsette det som kunne navnsettes på øygruppen.

Når det gjelder Russland, har jeg ingen god forklaring. Språket kunne selvsagt ha vært en hindring. Nordmenn, svensker, tyskere og engelskmenn kunne kommunisere med hverandre. Få forsto vel russisk, og dette kunne være et hinder for en eventuell videreføring av russiske navn. Pomorene som fangstet her i 1730-1830, hadde helt sikkert navn på stedene der fangsten foregikk, om ikke annet så av praktiske grunner. De har nok fortalt hverandre både hvor de hadde vært, og hvor de skulle. Kanskje slike navn bare var muntlige overleveringer som forsvant da fangstvirksomheten deres opphørte. Vi ser at svært mange av de russiske stedsnavna i den databasen jeg har bearbeidet, skriver seg fra de svensk-russiske ekspedisjonene fra 1899 til 1902.

De nederlandske navna skriver seg stort sett fra hvalfangstperioden på 1600-tallet. Nederland har så vidt jeg kan se, ikke hatt ekspedisjoner til Spitsbergen siden hvalfangsttiden, men Willem Barentz ble i alle fall hedret under nederlendernes korte kullperiode i Barentsburg. Så vidt jeg kan se, har ikke Nederland hatt noen vitenskapelige ekspedisjoner til øygruppen heller.

Britene står relativt sterkt i dette hegemoni-hierarkiet. Noen av de britiske oppkallingene kommer fra hvalfangstperioden, men de fleste er likevel fra de mange britiske ekspedisjonene, både for å finne nye sjøveier og for å nå Nordpolen. Britene har for øvrig vært aktive når det gjelder vitenskapelig utforskning av Spitsbergen. Tidlig på 1900-tallet var britene også aktive i jakten på mineraler, og dette genererte også noen stedsnavn på øygruppen, som *Camp Bell*, *Camp Mansfield*, *Ny-London*, *Camp Millar*, *Camp Morton* og *Calypsobyen*.

Tyskere tok del i hvalfangstindustrien på 1600-tallet, men var særlig aktive på Spitsbergen på slutten av 1800-tallet og begynnelsen av 1900-tallet. De hadde flere ekspedisjoner til

øygruppen, både vitenskapelige og andre. Tyske turistskip besøkte også jevnlig Spitsbergen i sommersesongen. Fra 1893 kunne man f.eks. reise med Hamburg-Amerikalinjens *Colombia* til Spitsbergen. Et annet tysk turistskip som jevnlig besøkte Spitsbergen, var *Auguste Victoria*.

Østerrike kom overraskende godt ut i hegemoni-hierarkiet, og hadde fire flere stedsnavn enn Nederland. Vi skal i denne sammenheng også huske at flere av disse navna er fra den tiden Østerrike-Ungarn var et dobbeltmonarki. Østerrike hadde i tillegg flere vitenskapelige ekspedisjoner til Spitsbergen både på slutten av 1800-tallet og så seint som i 1931.

KAPITTEL 7: OPPKALLING AV PERSONER

I resten av oppgaven vil jeg presentere mange tabeller med navn av forskjellige kategorier. Noen av disse tabellene er ganske lange, men de fungerer som viktig dokumentasjon for de statistiske resultatene jeg utleder av tabellene. Hvis jeg ikke hadde vist disse tabellene i sin helhet, ville det vært problematisk for andre å kontrollere de statistiske resultatene jeg har kommet frem til.

7.1. Kategorier

Når det gjelder oppkalling av personer, har jeg klassifisert dem i følgende kategorier:

Kvinne 1 og *kvinne 2*, *mann 1* og *mann 2*, *fyrste 1* og *fyrste 2*, *myndighetspersoner*, og til slutt de som var økonomiske bidragsytere til arktiske ekspedisjoner, her betegnet *sponsorer*.

7.2. Kvinner

Kvinne 1 er kvinner som har vært medlemmer av vitenskapelige ekspedisjoner, eller på annen måte deltatt i arbeidsoperasjoner i forbindelse med ekspedisjoner til Svalbard. *Kvinne 2* er kvinner som har hatt et mer perifert forhold til øygruppen. De kan være søstre, koner eller døtre til ekspedisjonsmedlemmer.

7.2.1. Kvinne 1: Oppkalling av kvinner som har hatt et aktivt nærvær på Svalbard

Alfhildtoppane	no	Alfhild Horn, 1905-60: Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser from 1939.
Boydfjellet	am	Louise A. Boyd (b.1887): Led expedition searching for Roald Amundsen (1928).
Braganzatoppen	it	Aldegonda, Princess of Braganza, 1858-1946: Accompanied an exp. to Spitsbergen 1892.
Braganzavågen	it	Aldegonda, Princess of Braganza, 1858-1946: Accompanied an exp. to Spitsbergen 1892.
Diesetelva	no	Hanna Marie Dieset, 1873-1943. Botanist. See Diesetvatna and Disetsletta.
Diesetsletta	no	Hanna Marie Dieset, 1873-1943. Botanist. To Svalbard alone 1908.
Diesetvatna	no	Hanna Marie Dieset, 1873-1943: Botanical observations became "Svalbards Flora".
Elsenuuten	no	Else Bergljot Rosted, b.1911: Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser, 1929-43.
Evapasset	no	Eva Sandemose, b.1906: Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser.
Kinnhøgda	no	Kinn Marie Glückstad, 1873-1940: Norges Svalbard- og Ishavsundersøkels, 1928-39.
Livbreen	no	Liv Balstad. Lived many years in Longyearbyen and wrote "North of the Desolate Sea" 1958.
Marthabreen	no	Martha Luncke, b.1904: Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser 1921-30.
Nataschabreen	no	Natascha Heintz, b.1930: Geologist at the Norwegian Polar Institute.
Nordre		
Diesetvatnet	no	Hanna Marie Dieset, 1873-1943. Botanist. See also Diesetvatna, Disetsletta.
Sallyhamna	no	Sally Konstanse Kræmer, trapper, wintered with Waldemar Kræmer in Sallyhamna.
Signybreen	no	Signy Bang, b.1891: Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser from 1936.
Svanhildpasset	no	Svanhild Eugenie Lund, b.1907: Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser, 1924-36.
Søre Diesetvatnet	no	Hanna Marie Dieset, 1873-1943. Her flora was the first flora of Svalbard.

Da dette er første gang denne type tabell vises i oppgaven min, vil jeg forklare den litt nærmere. Tabellen viser antall oppkallinger av *kvinne 1* i stedsnavn på Svalbard, både i absolutte tall (C) og prosentvis fordeling (D). Det er i tabellen også tatt med den overordnede frekvensen (Tabell 1, s. 43), d.v.s. den totale oppkallingen de forskjellige nasjonene har i stedsnavn på øygruppen: Kolonne A. Den prosentvise andel av totalen vises i kolonne B. I den siste kolonnen (E) får vi med avviket i prosentpoeng, her forkortet *p.p.*. Tabelloppsettet vil bli brukt jevnlig gjennom hele oppgaven, men da med vekslende nasjonssammensettinger og ikke minst andre oppkallinger og tall i kolonnene C, D og E. Da vil jeg imidlertid ikke komme inn på tabelloppsettet, men bare eventuelt kommentere tallene i kolonnene C, D og E.

Tabell 2. Oppkalling av kvinne 1 – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Kvinne 1:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Italia	24	0,9	2	11,1	10,2
USA	34	1,2	1	5,6	4,4
Norge	1060	38,0	15	83,3	45,3

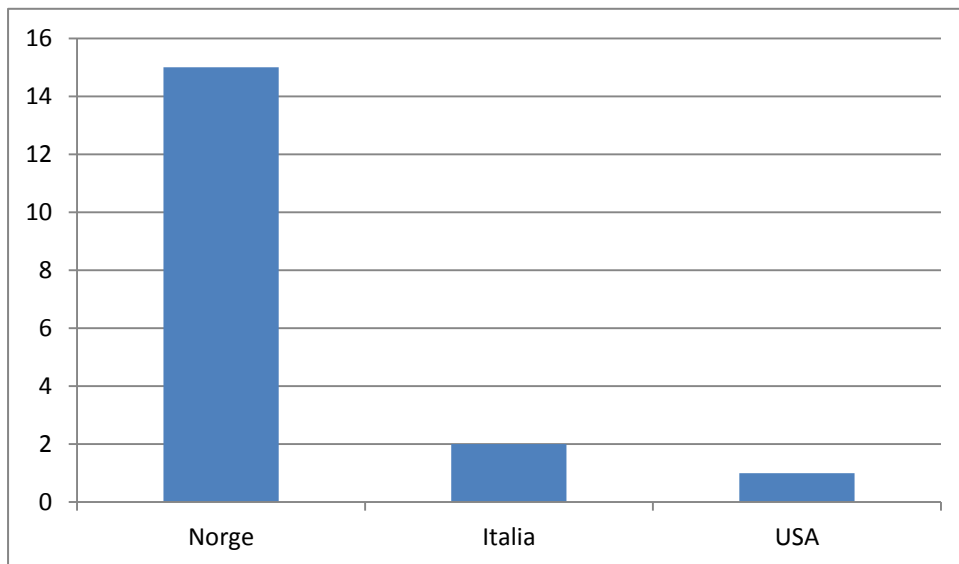

Fig. 2. Oppkalling av *kvinne 1* i stedsnavn på Svalbard

USA, Italia og Norge er representert med h.h.v. 4.4, 10.2 og 45.3 prosentpoengs avvik fra den overordnede frekvensen. At Norge er så pass overrepresentert i oppkalling av kvinner som har vært aktive på Svalbard, viser at norske kvinner i forhold til andre nasjoner har gjort seg sterkt

gjeldende i et så mannsdominert område som Svalbard har vært. Det er altså verd å merke seg at av totalt 18 kvinneoppkallinger fra kategorien «kvinne 1», d.v.s. de kvinner som har hatt et aktivt forhold til Svalbard, kommer hele 15 fra Norge. Av de resterende tre kvinneoppkallinger i denne kategorien, er to av den italienske prinsesse *Aldegonde av Braganza*, som var gift med prins *Henry av Bourbon*. Hun var med på den ekspedisjonen han organiserte og ledet til Spitsbergen i 1892. Hun fikk to stedsnavn oppkalt etter seg: *Braganzavågen* og *Braganzatoppen*. Jeg regner med at prinsesssen var et aktivt ekspedisjonsmedlem. Den amerikanske *Louise A. Boyd* utrustet og deltok i sju ekspedisjoner til arktiske strøk. Da Roald Amundsen og besetningen på *Latham 47* forsvant på tur fra Tromsø til Svalbard i 1928, organiserte hun en unnsetningsekspedisjon. For dette fikk hun som første amerikanske kvinne utmerkelsen «Ridderkorset av St. Olav» og *Boydfjellet* oppkalt etter seg. Med unntak av bl.a. Louise Boyd, er det et interessant trekk ved disse stedsnavna at det er en sterkere tendens til å oppkalle kvinner med fornavn enn hva tilfellet har vært for menn i slike tilfeller.

7.2.2. Kvinne 2: Oppkalling av kvinner som har spilt en passiv rolle

Aasefjellet	no	Aase Kristofersen, 1888-1955, authoress, Tromsø.
Aasepasset	no	Aase Stub, b. 1905, married to Hroar Vartdal. See also Vartdalsåta.
Andrinebreen	no	Andrine Askheim, married to Thor Askheim, Norwegian Polar Institute.
Anitavika	no	Anita Lambrechts, wife of general Lambrechts.
Anna Margrethebreen	no	Anna Margrethe Giæver, wife of John Giæver, Norwegian Polar Institute.
Anna Sofiebreen	no	Anna Sofie Knudsen, 1854-1915, married to Gunnar Knudsen, prime minister.
Annaberget	sv	Anna Hamberg, 1855-1918, wife of Erik Daniel Öman, Värmland regiment.
Annabreen	sv	Anna Albertina Konstantia Charlier, engaged to Nils Strindberg.
Annahamna	sv	Anna Hamberg, 1855-1918, wife of Erik Daniel Öman, Värmland regiment.
Anne-Mariebreen	no	Anne-Marie Gjelsvik, wife of Tore Gjelsvik, Norwegian Polar Institute.
Camillanibba	no	Camilla Collet, 1813-95, writer, daughter of Nicolai Wergeland.
Camp Erna	no	Erna Gurine, b.1907, daughter of the Norwegian trapper, Gustav Lindquist.
Carolinedalen	sv	Caroline Lovisa De Geer. Mother of professor G. De Geer. See Carolinefjellet.
Carolinefjellet	sv	Caroline Lovisa De Geer, née Wachtmeister af Johannishus, 1826-1910.
Cissybreen	no	Cecilie Marie Kiær, b.1872, wife of Arthur Mathiesen, contributor to Isacsen.
Claravågen	sv	Clara Maria Kulling, b.1866, mother of O. Kulling, Spitsbergen exp. 1931.
Claravågsundet	sv	Clara Maria Kulling, b.1866, mother of O. Kulling, Spitsbergen exp. 1931.
Curie-Sklodowskafjellet	fr	Marie (Manya) Curie, 1867-1934, Polish-French physicist, Nobel Prize twice.
Davislaguna	br	Perhaps after the wife of F. L. Davis. Name found in a report of December 1920.
Ebbabreen	sv	Ebba Hult, b. 1882, wife of professor G. De Geer.
Ebbadalen	sv	Ebba Hult, b. 1882, wife of professor G. De Geer.
Ebbaelva	sv	Ebba Hult, b. 1882, wife of professor G. De Geer.
Ebbahytta	sv	Ebba Hult, b. 1882, wife of professor G. De Geer.
Edithbreen	br	Edith Campbell, who married the Duke of Northumberland.
Eleonoretoppen	no	Eleonore Løvenskiold, 1866-1949, daughter of Carl Løvenskiold, prime minister.
Elisebreen	no	Elise Wedel Jarlsberg, 1844-1923, wife of Carl Otto Løvenskiold, prime minister.
Ellasjøen	sv	Amy Rafaela (Ella) Windahl, 1858-1936, Sweden, wife of A. G. Nathorst.
Elnabreen	no	Elna Sverre, b.1870, wife of Johan Tidemann Sverre, Norwegian officer.
Elsabreen	sv	Elsa Marianne Warburg, b.1886, lecturer at the University of Uppsala, Sweden
Emmabreen	ty	Emma Seliger, b. 1860, sister of Paul Seliger, who named the locality.

Emmaholmane	sv	Emma Augusta Christina Härnström, 1833-1914, mother of Axel Hamberg 1898.
Emoholmane	øst	Emma Wilczek, 1833-1924, wife of Count Hans Wilczek, who mapped the island.
Ericabreen	sv	Erica Maria Harloff, b.1897. The wife of professor and geographer H. Ahlmann.
Ericadalen	sv	Erica Maria Harloff, b. 1897. See Ericabreen
Erikkabreen	no	Erikka Sophie Martine Cappelen Kiær, 1866-1929, wife of Haaken L. Mathieson.
Evabreen	ty	Eva Alma Augusta Seliger, b.1894, daughter of the topographer Paul Seliger.
Evafjellet	no	Eva Orvin, 1896-1956, wife of Anders K. Orvin, leader of exp. to Spitsbergen.
Gerdnuten	no	Gerd Liestøl, wife of Olav Liestøl, b. 1916, glaciologist Norsk Polarinstitutt.
Gerdøya	no	Gerd Isachsen George, b.1910, daughter of Gunnar Isachsen.
Gertraudtoppen	øst	Gertraud Machek, 1902-31, wife of Guido Machek, Spitsbergen exp. 1931.
Grevinnetoppen	øst	The Austrian comtess Lucia.
Grobreen	no	Gro Maurstad, b. 1928, daughter of Gunnar Scott-Ruud.
Gudrunholmen	no	Gudrun Hermansen, b.1887, wife of A. Hermansen, captain of "Farm".
Gunvorvatnet	no	Gunvor Ingstad Trætteberg, 1897-1975, sister of Helge Ingstad.
Hannabreen	ty	Anna Koch, sister of Paul Seliger. Hanna is probably a misreading of the name.
Hultberget	sv	Ebba Hult, b.1882, wife of professor G. De Geer.
Idabreen	ty	Ida Seliger, sister of Paul Seliger, who constructed the map and named the place.
Ingerbreen	no	Inger Lundquist, wife of hydrographer Kaare Lundquist, Norw. Polar Institute.
Innifonna	no	Inni Richter, married to Søren Richter. See also Richterfjellet.
Jarlsbergryggen	no	Elise Wedel Jarlsberg, 1844-1923, wife of Carl Otto Løvenskiold, prime minister.
Jessiefjellet	br	Jessie Bruce, wife of Scottish polar explorer Dr. William S. Bruce.
Josefine gruve	no	Josefine Marie, b.1872, wife of Peter Andreas Severinsen Brandal, sealing skipper.
Juttaholmen	no	Jutta Munthe-Kaas, 1854-1931, housekeeper to Gunnar Isachsen.
Kapp Elisabeth	sv	Elisabeth Jane Nathorst, b.1885, daughter of professor A. G. Nathorst.
Kapp Hanna	no	Johanne (Hanna) Mathilde Aarstad, b.1890, wife of Odd Roalkvam.
Kapp Laura	it	Laura Albertini, mother of Giovanni Albertini, leader of an exp. in 1929.
Kapp Maria	sv	Ella Maria Charlotte Nathorst, b.1881, daughter of professor A. G. Nathorst.
Kapp Ruth	sv	Ruth Gabriella Nathorst, b. 883, daughter of professor A. G. Nathorst.
Kapp Ågot	no	Ågot Roalkvam, b.1921, daughter of Odd Roalkvam, director of Bjørnøen A.S.
Karibreen	no	Kari Hill, wife of topographer Håkon Hill.
Kariskjeret	no	Kari Moen, wife of hydrographer Erik Moen at the Norwegian Polar Institute.
Kovalevskajadalen	sv	Sonya (or Sophie) Kovalevskaja, 1850-91, professor in mathematics.
Lady Franklinfjorden	br	Jane Franklin, 1792-1875, wife of Sir John Franklin, the lost polar explorer.
Lagerlöfhøgda	sv	Selma Otiliana Lovisa Lagerlöf, 1858-1940, authoress and Nobel Prize winner.
Lisbetbreen	no	Elisabeth Cathrine Høeg, 1898-1927, wife of Ove Arbo Høeg, botanist.
Lisbetdalen	no	Elisabet Thomson, 1881-1964. Wife of Adolf Hoel, leader of NSIU until 1945.
Lisbetelva	no	Elisabet Thomson, 1881-1964. See Lisbetdalen.
Lisbetkammen	no	Elisabeth Cathrine Høeg, 1898-1927, wife of Ove Arbo Høeg, botanist.
Louiseberget	sv	Louise Hamberg, b. 1856, sister of professor Axel Hamberg (1863-1933).
Luciakammen	øst	Lucia Pálffy, b.1862, daughter of Count Hans Wilczek, exp. to Spitsbergen 1872.
MacKenziedalen	br	Jessie Bruce, wife of Scottish polar explorer Dr. William S. Bruce.
Magdabreen	no	Magdalena Carolina Bergh, 1868-1926, wife of Alfred Larsen, contributor.
Margaretbreen	br	Margaret Mathieson, b.1875, wife of John Mathieson, Edinburgh.
Margaretfjellet	br	Margaret Mathieson, b.1875. See Margaretbreen.
Margaretheberget	ty	Margarethe Kükenthal, 1870-1900, wife of Willy Kükenthal.
Margitbreen	sv	Margit Louise Granholm, b.1917, daughter of Bror Granholm.
Mariekammen	øst	Marie Kinsky, b.1858, daughter of the Austrian Count Hans Wilczek.
Mariepasset	no	Marie Scott-Ruud, b.1900, wife of painter Gunnar Scott-Ruud (1897-1953).
Marietoppen	øst	Marie Kinsky, b.1858, daughter of the Austrian Count Hans Wilczek.
Mettebreen	no	Mette Major, wife of Harald Major at Norwegian Polar Institute.
Nannbreen	no	Nann (Johanne) Solheim, b.1889, married to Wilhelm Solheim.
Paulabreen	ty	Paula, née Baroness Hagen, b. 1871, married to Richard Ritter von Barry.
Ragna-Mariebreen	no	Ragna-Marie Winsnes, married to Thore Winsnes, geologist at NP.
Reischachtoppen	øst	Gabriele Wilczek, 1802-90, daughter of Juda Thaddaeus (1776-1839).
Sagaskjeret	sv	Selma Otiliana Lovisa Lagerlöf, 1858-1940, authoress and Nobel Prize winner.

Selmaeset	sv	Selma Otiliana Lovisa Lagerlöf, 1858-1940, authoress and Nobel Prize winner.
Sheilabekken	br	Sheila, daughter of the Scottish polar explorer W. S. Bruce.
Signedalen	no	Signe Amalie Isachsen, 1876-1911, wife of Spitsbergen explorer Gunnar Isachsen.
Signehamna	no	Signe Amalie Isachsen, 1876-1911, wife of Spitsbergen explorer Gunnar Isachsen.
Sigridholmen	sv	Sigrid Elisabeth Frödin, b.1883 wife of J. Frödin, professor University of Uppsala.
Systerodden	sv	Anna, Louisa and Ulla, daughters of Axel Hamberg, 1863-1933.
Tatjanafjellet	ru	Tatjana, sister of the Russian astronomer A. S. Vassiliev.
Tatjanapasset	ru	Tatjana, sister of the Russian astronomer A. S. Vassiliev.
Tonefjellet	no	Tone Johanne Werenskiold, b.1913, daughter of professor Werner Werenskiold.
Torafjellet	no	Tora Holtedahl, 1889-1980, wife of professor Olaf Holtedahl, polar explorer.
Ullaberget	sv	Ulla Hamberg, 1865-1917, sister of professor Axel Hamberg, Nathorst exp. 1898.

Tabell 3. Oppkalling av kvinne 2 – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Kvinne 2:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Storbritannia	400	14,3	8	8,3	-6,0
Frankrike	82	2,9	1	1,0	-1,9
Italia	24	0,9	1	1,0	0,1
Norge	1060	38,0	42	43,8	5,8
Rusland	151	5,4	2	2,1	-3,3
Sverige	557	20,0	29	30,2	10,2
Tyskland	227	8,1	6	6,3	-1,8
Østerrike	65	2,3	7	7,3	5,0

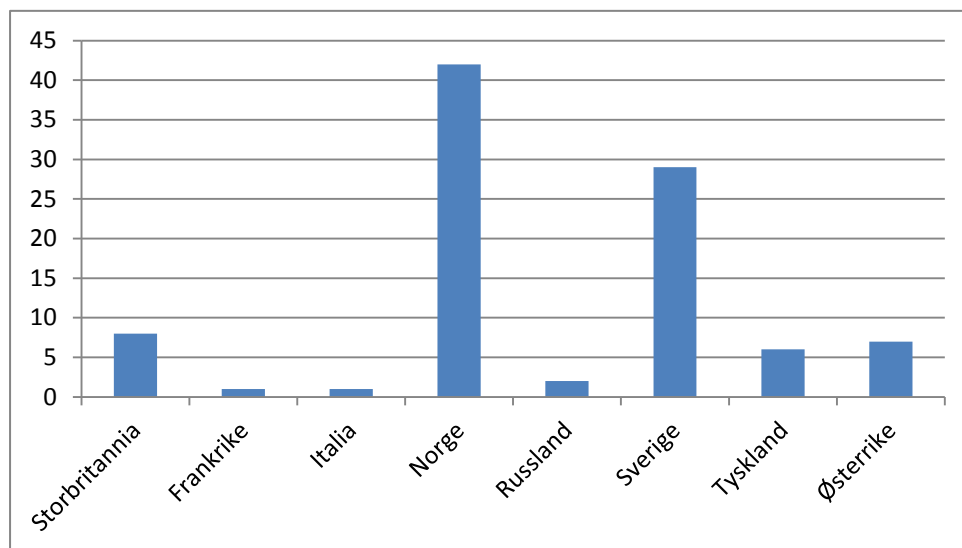

Fig. 3. Oppkalling av kvinne 2 i stedsnavn på Svalbard

De fleste nasjoner som har kalt opp kvinner i stedsnavn på Svalbard, har færre kvinnenavn enn det nasjonens totale antall stedsnavn skulle tilsi. Norge, Sverige og Østerrike har imidlertid h.h.v. 5,8, 10,2 og 5,0 prosentpoeng flere kvinneoppkallinger enn deres overordnede frekvensen skulle tilsi.

7.3. Menn

«Mann 1» er menn som har deltatt i vitenskapelige ekspedisjoner til Svalbard, eller har gitt verdifull bistand til bearbeiding og tolking av materialet ekspedisjonene hadde med seg tilbake, og på den måten gitt viktige kunnskaper om arktiske forhold. Til denne kategorien er det også hvalfangere, selfangere, fangstfolk, og de som har arbeidet i eller i tilknytning til gruvedrift eller annen aktivitet på Svalbard. Jeg tar også med noen deltakere i ekspedisjoner til Grønland og Antarktis som er oppkalt i stedsnavn på Svalbard. Noen eksempler: Viggo Widerøe var flyger i Lars Christensens Antarktis-ekspedisjon i 1936-37. Han har fått *Viggobreen* og *Widerøefjella* på Svalbard oppkalt etter seg. Carl Fredrik Theodore Nordström var med i A.E. Nordenskiölds ekspedisjon til Grønland, og han fikk *Nordströmøya* på Svalbard oppkalt etter seg. Det dreier seg om rundt 10 stedsnavn, fordelt på norske, svenske og britiske deltakere. «Mann 2» er menn som har hatt et mer perifert forhold til arktiske og antarktiske ekspedisjoner, men som har fått stedsnavn på Svalbard oppkalt etter seg.

7.3.1. Mann 1: Oppkalling av menn som har spilt en aktiv rolle i polarområdene

Aagetoppen	no	Aage B. F. Graarud, b.1861, prepared material from Isachsen exp. 1909-10.
Abrahamsenbreen	no	Edvard Abrahamsen took part in Kurt Wegener's expedition 1912-13.
Achmatovskaret	ru	Victor Victorovich Achmatov, b.1875. Swedish.-Russian Exp. to Spitsbergen.
Adolfbukta	sv	Professor Nils Adolf Erik Nordenskiöld, 1832-1901, Arctic explorer.
Agardhaksla	sv	Professor Jacob Georg Agardh, 1813-1901, prep. material from Swedish Exp.
Agardhbukta	sv	Professor Jacob Georg Agardh, 1813-1901. See Agardhaksla.
Agardhdalen	sv	Professor Jacob Georg Agardh, 1813-1901. See Agardhaksla.
Agardhelva	sv	Professor Jacob Georg Agardh, 1813-1901. See Agardhaksla.
Agardhfjellet	sv	Professor Jacob Georg Agardh, 1813-1901. See Agardhaksla.
Agardhpynten	sv	Professor Jacob Georg Agardh, 1813-1901. See Agardhaksla.
Ahlmannfjellet	sv	Professor Hans J. K.W. Ahlmann, 1889-1974, exp. to Svalbard 1931, 1934.
Ahlmannfonna	sv	Professor Hans Jacob Konrad W. Ahlmann, 1889-1974. See Ahlmannfjellet.
Aitkendalen	br	Alfred N. G. Aitken, b.1858, Edinburgh, Scottish Spitsbergen Syndicate Ltd.
Aitkenfjellet	br	Alfred Neven Gillis Aitken, b.1858. See Aitkendalen.
Aitkenodden	br	Alfred Neven Gillis Aitken, b.1858. See Aitkendalen.
Alasdairhornet	br	Alasdair C. B. Geddes, b.1891. In William S. Bruce Spitsbergen Exp. 1909.
Albert Bruntoppen	swi	Jean-Louis Albert Brun, b.1857, volcanologist, visited Spitsbergen in 1902.
Albertinibukta	it	Gianni Albertini, b.1902, searching for general Umberto Nobile in 1928.
Aldousbreen	br	J. R. T. Aldous, surveyor with George Binney's expeditions in 1924.
Aleksandrøya	ru	Alexandr Semenovich Vasiliev, b.1868, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen.
Alekseevøya	ru	N. Alekseev, on "Bakan", Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Aleksejbreen	ru	Aleksei Dmitrivich Pedachnko, d. 1909. Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen.
Alexanderfjellet	no	Anton Alexander, b.1870. Assisted Fridtjof Nansen and Roald Amundsen.
Alfredfjellet	sv	Professor Alfred Gabriel Nathorst, b.1850, Swedish Arctic explorer, geologist.
Allanbekken	br	Dr. Douglas A. Allan, b. 1896, Scottish Spitsbergen exp. in three seasons.
Alvryggen	no	Alv Strengehagen, b.1880, Isachsen's Spitsbergen expeditions 1906 and 1907.
Amundsenisen	no	Roald Amundsen, 1872-1928, renowned Norwegian polar explorer.

Amundsenodden	no	Roald Amundsen, 1872-1928, renowned Norwegian polar explorer.
Amundsenstøtta	no	Roald Amundsen, 1872-1928, renowned Norwegian polar explorer.
Anderssonøya	sv	Johan Gunnar Andersson, b.1874, geologist. Nathorst's exp. to Spitsbergen.
Andrée Land	sv	Salomon August Andrée, b.1854. Exp. to Spitsbergen 1882-83 and 1896-97.
Andréebreen	sv	Salomon August Andrée, 1854-97. See Andrée Land.
Andréebukta	sv	Salomon August Andrée, 1854-97. See Andrée Land.
Andréeeneset	sv	Salomon August Andrée, 1854-97. Relics of the exp. found here in 1930.
Angellfjellet	no	Angell Marensius Halvorsen, b.1889, the Norwegian Svalbard Expedition.
Arbobreen	no	Professor Ove Fredrik Arbo Høeg, botanist, three expeditions to Spitsbergen.
Archernabbane	no	Colin Archer, 1832-1921. He built Fridtjof Nansen's ship "Fram".
Arneliusbreen	sv	Lars Eric Arnelius, 1867-1915, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen.
Arneliusneset	sv	Lars Eric Arnelius, 1867-1915, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen.
Arnesenbreen	no	Bjørn Egil Arnesen, cartographer at Norwegian Polar Institute.
Arnesenodden	no	Magnus Arnesen, b.1846, skipper and explorer of the Spitsbergen archipelago.
Arovika	fi	Matti J. T. Aro, member of the Swedish-Finnish-Swiss expedition 1957-58.
Arrheniusfjellet	sv	Svante August Arrhenius, b.1859, physicist of Andrée's balloonexp. 1896.
Askheimfjellet	no	Thor Askheim, 1889-1967, topographer at Norwegian Polar Institute.
Askheimodden	no	Thor Askheim, 1889-1967, topographer at the Norwegian Polar Institute.
Astrupneset	no	Eivind Astrup, b.1871, explorer, with Peary in Greenland 1891-94.
Aurivilliusfjellet	sv	Karl Wilhelm Samuel Aurivillius, b.1854. Described material from expeditions.
Austre Lovénbreen	sv	Professor Sven Ludvig Lovén, b.1809. Zoological exp. to Spitsbergen in 1837.
Austre Sabinevågen	br	Edward Sabine, b.1788. Made pendulum observations in Spitsbergen.
Axeltoppen	no	Axel Charles Kregnes, b.1884, ass. to the Norwegian Svalbard Expeditions.
Axelvarden	no	Axel Charles Kregnes, b.1884, ass. to the Norwegian Svalbard Expeditions.
Backabreen	sv	Erik Eriksson Backa, b.1905, the Swedish-Norwegian Spitsbergen Exp.
Backlundbreen	ru	Helge Götrik Backlund, b.1878, Swedish-Russian geologist, born in Dorpat
Backlundtoppen	ru	Johan Oskar Backlund, 1846-1916, Swedish-Russian astronomer.
Badetoppane	ty	Wilhelm Bade from Wismar, tourist guide, several tourist exp. to Spitsbergen.
Bakaninbreen	ru	Bakanin, d.1903, craftsman, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Bakaninbreen	ru	Bakanin, d.1903, craftsman, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Balchenryggen	am	Bernt Balchen, b.1899, Norw.-American, Roald Amundsen, Svalbard 1926.
Balchinfjellet	br	Professor W.G.V. Balchin, McCabe's expedition to Spitsbergen in 1938.
Bardiholmen	it	Henry, b.1851, Count of Bardi, leader of exp. to Spitsbergen 1891 and 1892.
Barentsøya	hol	Willem Barentsz, d.1597, leader Dutch exp. to the Arctic, 1594, 1595, 1596-97.
Barkowfjellet	ty	Dr. Erich Barkow, b.1882, member of Filchner's Spitsbergen expedition 1910.
Baronbreen	br	William Martin Conway, 1856-1937, baron, Spitsbergen in 1896 and 1897.
Barryneset	øst	Richard Ritter von Barry, b.1861. Master of Prince Henry of Bourbon's ship.
Battyebreen	br	Aubyn Trevor-Battye, b.1855, member of Conway's Spitsbergen exp. 1896.
Bayelva	no	Karl Ludvig Antonius Bay, b.1885, examined claims in Spitsbergen 1911-16.
Baylybreen	br	M. B. Bayley, Harland's expeditions to Spitsbergen in 1951, 1952 and 1953.
Beecheyhuken	br	Frederick William Beechey, Buchanan and Franklin exp. to Spitsbergen 1818.
Behounekodden	cze	Franz Behounek took part in Italian Umberto Nobile's "Italia" exp. 1928.
Beisaren	no	Berner Jørgensen, b.1861, Spitsbergen hunter whose sobriquet was Beisaren.
Bengtssenbukta	no	Karl J. Bengtssen, b.1886. Trapper. Member of Glen's expedition in 1935-36.
Bergesenneset	no	Albert Bergesen, b.1893, skipper on "Isbjørn", seved Oxford University 1935.
Berggrenøya	sv	Sven Berggren, b.1837, professor. Member of Swedish Spitsbergen Expedition.
Bernadzikiewiczfjellet	pol	Stefan Bernadzikiewicz, b.1907, leader of the Polish Spitsbergen Exp. in 1934.
Berteltoppen	no	Bertel Kristoffer Arnessøn Sherdahl, b.1878, manager Ny-Ålesund 1917-29.
Bertilbreen	sv	Arvid Bertil Högbom, b.1888. Exp. to Spitsbergen in 1909, 1910 and 1911.
Bertilryggen	sv	Arvid Bertil Högbom, b.1888. Exp. to Spitsbergen in 1909, 1910 and 1911.
Bertram breen	br	George Colin Lawder Bertram, b.1911. Cambridge Exp. to Bjørnøya in 1932.
Bertrandpyttane	no	Bertrand Ingvald Johansen Moen, b.1896. Norwegian Svalbard Exp. 1918-25.
Besselsbreen	ty	Emil Bessels, b.1847. Scientist in Rosenthal's exp. to the Barents Sea in 1869.
Bevanbreen	br	J.A.Bevan, geologist. Surveyed coal field in the neighbourhood of Bevanbreen.

Beverlydalen	br	C. J. Beverly, surgeon of "Hecla" in Parry's expedition to Spitsbergen in 1827.
Beverlysundet	br	C. J. Beverly, surgeon of "Hecla" in Parry's expedition to Spitsbergen in 1827.
Bienaimétoppane	fr	Amédée Pierre Leonard Bienaimé, b.1843. Exp. with "La Manche" in 1892.
Biernawskibreen	pol	Witold Franciszek Biernawski, b.1898. Radio operator Polish exp. in 1934.
Billefjorden	hol	Cornelius Claeszoen Bille. Dutch whaler, recorded to have been active in 1675.
Bingtoppen	no	Christian Bing, b.1893, wintered in Longyearbyen 1917-21, 1924-25, 1929-30.
Binneyfjellet	br	George Binney, b.1900. Oxford University Exp. to Svalbard in 1923 and 1924.
Birdvågen	br	Edward Joseph Bird, b.1800, the Polar Expeditions of 1821-23, and 1824-25.
Birger Johnsonfjellet	sv	Birger Johnson, b.1886, Swedish exp. to Spitsbergen in 1911, 1912 and 1913.
Birkelandfjella	no	Olaf Kristian Bernhard Birkeland, b.1867, professor at the University of Oslo.
Birkelandodden	no	Olaf Kristian Bernhard Birkeland, b.1867, professor at the University of Oslo.
Birkenmajerkammen	pol	Krzysztof Birkenmajer, b.1929, professor. Polish exp. to Svalbard in 1957-60.
Bjørkumfjellet	no	Atle Gadd Bjørkum, b.1915, Store Norske Spitsbergen Kullkompani 1956-66.
Bjørnnesholmen	no	Georg Bjørnnes, b.1886. He was seven winters on an island in Wijdefjorden.
Bjørvigfjellet	no	Paul Johan Bjørvig, b.1857. Took part in several expeditions to the Arctic.
Blackbreen	br	David Black, manager Spitsbergen Coal and Trading Co. 1904 to 1906.
Blaeuodden	hol	Willem Jansy Blaeu, issued maps of Spitsbergen and Jan Mayen.
Blekumbreen	no	Sverre Blekum, b.1886. Research work on coal seams here in 1921.
Blessingberget	no	Henrik Greve Blessing, b.1866. Fridtjof Nansen's exp. with "Fram" 1893-96.
Blixodden	sv	Gunnar Axel Blix, b.1887. The Swedish Spitsbergen Expedition 1920.
Blomlibreen	no	Ole Blomli, b.1888. For many years he wintered as a trapper in Calypsobyen.
Blomstrandbreen	sv	Christian Wilhelm Blomstrand, b.1826t. Swedish Spitsbergen Expedition 1861.
Bockfjorden	ty	Franz-Karl von Bock, b.1876, undertook survey of Woodfjorden in 1907.
Bodylevskijhøgda	ru	Vitalij Ivanovic Bodylevskij, b.1898. Described fossils from Festningen.
Boeckøya	no	Christian Peter Bianco Boeck, b.1798. French Spitsbergen expedition.
Bogerbreen	no	Finn Boger, Store Norske Spitsbergen Kullkompani from 1918 to 1948.
Bohemanneset	sv	Carl Henrik Boheman. Prepared material from Swedish Spitsbergen exp.
Boltonbreen	br	James Butler Bolton. Director of the Scottish Spitsbergen Syndicate, Ltd.
Bottfjellet	br	M. H. Bott, geophysicist, member of Harland's expeditions in 1949 and 1951.
Bouréefjellet	fr	Henri Jean Alfred Bourée, b.1873, Prince Albert I of Monaco Spitsbergen Exp.
Bouréeneset	fr	Henri Jean Alfred Bourée, b.1873, Prince Albert I of Monaco Spitsbergen Exp.
Bouvierfjella	fr	Louis Eugène Bouvier, b.1856, professor. Prince Albert I of Monaco's exp.
Braastadfjella	no	Johan Braastad, b.1888. Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser 1924-35.
Braastadskaret	no	Johan Braastad, b.1888, geologist, NSIU, five Svalbard exp. 1914-25.
Braemfjellet	da	Johan Godhardt Braem, privileged by Christian IV to catch whales at Spitsbergen.
Brandalpynten	no	Peter Andreas S. Brandal, b.1870, founder of Kings Bay Kul Company in 1916.
Brandtbreen	ty	Karl Brandt, b.1854, Prince Albert I of Monaco Spitsbergen Expedition 1898.
Bratliekollen	no	Jens Kristian Meinich Bratlie, b.1856. Prime minister 1912-1913.
Bravaisberget	fr	Auguste Bravais, b.1811, French exp. on "La Recherche" to Spitsbergen 1838.
Brazybreen	it	Gilbert Georges Paul Brazy, b.1902, "Latham 47", relief expedition in 1928.
Bredichinryggen	ru	Fedor Alexandrovitsj Bredichin, b.1831, Swedish-Russian Expeditions.
Bredsdorffberget	no	Morten Peter Bredsdorff, b.1888, the Norwegian Svalbard Expedition 1925.
Brendetoppane	no	Karl Alfred Brende, b.1884, NSIU's and Norwegian Polar Institute many years.
Brodtkorbjellet	no	Trygve Brodtkorb, b.1890. Store Norske Spitsbergen Kullkompani in 1946-1956.
Brokebreen	br	Philip Bowes Vere Broke, b.1776. Spitsbergen in 1807 to protect whalers.
Brucebreen	br	Dr. William Spiers Bruce, 1867-1921. See Brucebyen.
Brucebukta	br	Dr. William Spiers Bruce, 1867-1921. See Brucebyen.
Brucebyen	br	Dr. William Spiers Bruce, 1867-1921. Nine exp. to Spitsbergen in 1898-1920.
Bruceneset	br	Dr. William Spiers Bruce, 1867-1921. See Brucebyen.
Brucevar den	br	Dr. William Spiers Bruce, 1867-1921. See Brucebyen.
Brydebekken	no	Consul Johan Bryde, b.1858, whaling factory- stationed in Kokerihamna 1904 .
Bryhdalen	no	Nils Bryhn, b.1854. Papers on Arctic mosses, Otto Sverdrup's exp. 1898-1902.
Brækmoholmane	no	Sivert Brækmo, b.1853, skipper Sørensen's ship "Aurora", Spitsbergen 1878.
Brøggerbreane	no	Waldemar Christopher Brøgger, b.1851, Promoted Norwegian Arctic explor.

Brøggerdalen	no	Waldemar Christopher Brøgger, b.1851. Promoted Norwegian Arctic explor.
Brøggerfjellet	no	Waldemar Christopher Brøgger, b.1851. Promoted Norwegian Arctic explor.
Brøggerhalvøya	no	Waldemar Christopher Brøgger, b.1851. Promoted Norwegian Arctic explor.
Brøggertinden	no	Waldemar Christopher Brøgger, b.1851. Promoted Norwegian Arctic explor.
Bråtentjørna	no	Petter Adolf Bråten, b.1894, foreman coal mines of Bjørnøya 1920-21, 1922-25.
Buchananhalvøya	br	John Young Buchanan, 1844-1925. See Buchanantoppen.
Buchananryggen	br	John Young Buchanan, 1844-1925. See Buchanantoppen.
Buchanantoppen	br	John Young Buchanan, b.1844, member of "Challenger" expedition 1872-74.
Buchanbreen	br	David Buchan, d.1839. North Pole Exp. with "Dorothe" Spitsbergen 1818.
Buchholzbukta	ty	Reinhold Buchholz, b.1837, first German polar expedition to Spitsbergen 1868.
Bungebreen	ru	Alexandr Alexandrovich Bunge, b.1851. Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Bungeelva	ru	Alexandr Alexandrovich Bunge, b.1851. Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Bungefjellet	ru	Alexandr Alexandrovich Bunge, b.1851. Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Bungeleira	ru	Alexandr Alexandrovich Bunge, b.1851. Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Bungemorenen	ru	Alexandr Alexandrovich Bunge, b.1851. Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Bungevatnet	ru	Alexandr Alexandrovich Bunge, b.1851. Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Burgerbukta	øst	Wilhelm Burger, b.1844, Count Wilczek's expedition to Spitsbergen 1872.
Burn Murdochbreen	br	William Gordon Burn Murdoch, b.1862. Scottish Spitsbergen Syndicate 1926.
Burovtoppen	ru	Jurij Burov, geological investigations in Svalbard 'devon' formations.
Burralltoppen	am	Frederick P. Burrall, manager of Arctic Coal Company, 1908-10.
Bøckmanbreen	no	Kristian Lерche Böckman, b.1887, investigations on deposits Recherchefjorden.
Bøhmdalen	ty	Dr. Johannes Bøhm, b.1857, described Triassic fossils from Svalbard.
Cadellfjellet	br	Henry Moubray Cadell, b.1860, director of the Scottish Spitsbergen Syndicate.
Cadiopynten	mon	Joseph Cadio, b.1857, seaman on the yacht of Albert I, Prince of Monaco.
Camp Morton	br	Shalto George Watson Douglas, Spitsbergen 1906. Opened a coal mine.
Campbellryggen	br	Alexander Fleming Campbell, b.1884, Scottish Spitsbergen Syndicate's exp.
Carl Lundhfjellet	no	Carl Lundh, b.1866, chairman Spitsbergen Place-Names Committee 1924-25.
Carlheim- Gyllensköldfjellet	sv	Vilhelm Carlheim-Gyllensköld, b.1859. Swedish Spitsbergen exp. in 1882-83.
Carlsenøya	no	Elling Carlsen, b.1819. First to circumnavigate Spitsbergen (1863).
Carolusbukta	hol	Joris Carolus. Edgeøya was probably discovered by Carolus in 1614.
Carrfjellet	br	Henry Charlwood Carr, d.1918, Prince Albert of Monaco exp. 1891-1906.
Chamberlindalen	am	Thomas Chrowder Chamberlin, b.1843. Peary Auxiliary Greenland Exp.1894.
Chanzi fjellet	ru	Chanzin, Russian division of the Swedish-Russian Expedition 1899-1902.
Charapovfjellet	ru	Carapov, Russian division of the Swedish-Russian Expedition 1899-1902.
Chauveaubreen	fr	Henri J. C. A. Chaveau, b.1872, Albert I of Monaco exp. to Spitsbergen 1899.
Chermsidedalen	br	Herbert Chermside accompanied Leigh Smith voyage to Spitsbergen in 1873.
Chermsideøya	br	Herbert Chermside accompanied Leigh Smith voyage to Spitsbergen in 1873.
Chimkovfjellet	ru	Alexis and Ivan Chimkov, brothers who wintered in Storfjorden 1743-1749.
Cholmfjellet	ru	Cholm, Russian division of the Swedish-Russian Expedition 1899-1902.
Cholnokyaksla	øst	Eugen von Cholnoky, b.1870. Wrote papers on the geology of Spitsbergen 1910.
Chomjakovbreen	ru	Chomjakov, Russian division of the Swedish-Russian Expedition 1899-1902.
Christensenfjella	no	Christen Christensen, b.1845. First with floating factory to Antarctic in 1905.
Chydeniusbreen	fi	Jakob Karl Emil Chydenius, 1833-64. See Chydeniusfjella.
Chydeniusfjella	fi	Jakob Karl Emil Chydenius, b.1833. Torell's Spitsbergen expedition in 1861.
Clasebreen	sv	Börje Leonard Eugen Clase, Nordenskiöld Spitsbergen Expedition 1872-73.
Colletthøgda	no	Robert Collett, b.1842, professor. Examined material from Arctic expeditions.
Collinderodden	sv	Dr. Per Arne Collinder, b.1890, Swedish Spitsbergen Expedition 1920.
Collinsbreen	br	Kenneth Saint-Backe Collins, b.1904, commanding officer HMS "Cook".
Collinsodden	br	William Collins, member of Hudson's expedition.
Conwaybreen	br	William Martin Conway, b.1856. Expeditions to Spitsbergen in 1896 and 1897.
Conwayfjellet	br	William Martin Conway, b.1856. Expeditions to Spitsbergen in 1896 and 1897.
Conwayjøkulen	br	William Martin Conway, b.1856. Expeditions to Spitsbergen in 1896 and 1897.
Conwaykammen	br	William Martin Conway, b.1856. Expeditions to Spitsbergen in 1896 and 1897.
Conwaypasset	br	William Martin Conway, b.1856. Expeditions to Spitsbergen in 1896 and 1897.

Conwaytoppen	br	William Martin Conway, b.1856. Expeditions to Spitsbergen in 1896 and 1897.
Cooperbreen	br	James Cooper, b.1881, the Scottish Spitsbergen Syndicate Expedition 1920.
Coryellbreen	am	Horace Noble Coryell, chief surveyer of coal fields here in 1920.
Cowanodden	br	Georg Middleton Cowan, b.1891, Scottish Syndicate exp. to Spitsbergen 1919.
Cowantoppen	br	Georg Middleton Cowan, b.1891, Scottish Syndicate exp. to Spitsbergen 1919.
Croftbreen	br	Noel Andrew Cotton Croft, the Oxford expedition to Nordaustlandet 1935-36.
Crozierpynten	br	Francis Rawdon Moira Crozier, b.1796, Parry's expedition 1827.
Cuervillefjellet	fr	Albert de Cuerville, b.1892, "Latham 47", met disaster on June 18, 1928.
Cösterbreen	sv	Fredrik Max Cöster, b.1898, member of Hagerman's Spitsbergen exp. in 1924.
Cösterfjellet	sv	Fredrik Max Cöster, b.1898. See Cösterbreen.
Dahlvika	no	Eilif Dahl, who wrote the first modern account of eastern Svalbard.
Dalburgbreen	am	Frank Albert Dalburg, b.1879. Arctic Coal Company as winter superintendent.
Dancethetta	fr	French climber, lost in Fred Olsenfjellet in Exp. Française Spitzberg 1966.
Danielodden	no	Daniel Nøis, who was one of the leading hunters in Svalbard.
D'Arodesbreen	fr	Marie J. G. D. de Peyriagues, Prince Albert Spitsbergen exp. 1906 and 1907.
De Geerbukta	sv	Gerard Jakob De Geer. Spitsbergen in 1882, 1896, 1899, 1901, 1908 and 1910.
De Geerdalen	sv	Gerard Jakob De Geer, 1858-1943, geologist. See De Geerbukta.
De Geerelva	sv	Gerard Jakob De Geer, 1858-1943, geologist. See De Geerbukta.
De Geerfjellet	sv	Gerard Jakob De Geer, 1858-1943, geologist. See De Geerbukta.
De Geerfonna	sv	Gerard Jakob De Geer, 1858-1943, geologist. See De Geerbukta.
De Veerhøgda	hol	Gerrit de Veer, Barentz' exp. to Arctic Sea 1596: Spitsbergen discovered.
Deinbolltoppane	no	Knut Bryn Deinboll, director Store Norske Spitsbergen Kulkompani.
Devikbreen	no	Olav Martin Devik, b.1886, physicist, member of expedition to Spitsbergen.
Devikfjellet	no	Olav Martin Devik, b.1886. See Devikbreen.
Dietrichholmen	ty	Max Konrad Johannes Dietrich, Zeppelin-Hergesell exp. to Spitsbergen 1910.
Dietrichsonbukta	no	Leif Ragnar Dietrichson, b.1890, pilot Roald Amundsen North Pole Exp. 1925.
Dineleyelva	br	David Lionel Lawrence Dineley, Exeter-Birmingham Universities Exp. 1954.
Dirksbukta	hol	Aldert Dirksz. Groot, Dutch whaling skipper.
Dirkshytta	hol	Aldert Dirksz. Groot, Dutch whaling skipper.
Dirkslaguna	hol	Aldert Dirksz. Groot, Dutch whaling skipper.
Dirksodden	hol	Aldert Dirksz. Groot, Dutch whaling skipper.
Ditlovtoppen	ru	Ditlov, chief engineer of the Russian inspection vessel "Bakan" in 1901.
Dmitrievbreen	ru	Peter Dmitriev, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen in 1899-1902.
Dmitrievpasset	ru	Peter Dmitriev, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen in 1899-1902.
Dollfusbreen	fr	Gustav F. Dollfus, the "La Manche" expedition to Spitsbergen in 1892.
Dorstbukta	ty	Dr. Franz Joseph Dorst, b.1833, the German Polar Expedition 1869.
Doveneset	ty	Heinrich Wilhelm Dove, 1803-79, German meteorologist.
Drygalskikammen	ty	Erich Dagobert von Drygalski. Zeppelin-Hergesell's Spitsbergen exp. 1910.
Dunderbukta	sv	Dunder, A. E. Nordenskiöld's expedition to Spitsbergen 1872-73.
Dunérbreen	sv	Nils Hilding Dunér, b.1875, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1902.
Dunérbukta	sv	Nils Christofer Dunér, b.1839, the Swedish Spitsbergen exp. 1861 and 1864.
Dunérfjellet	sv	Nils Christofer Dunér, 1839-1914. See Dunérbukta.
Dunérvarden	sv	Nils Christofer Dunér, 1839-1914. See Dunérbukta.
Durochertoppen	fr	Joseph-Marie-Elisabeth Durocher, Recherche Spitsbergen exp. 1838 and 1839.
Dyringen	sv	Eric Dyring, b.1930, Swedish-Finnish-Swiss exp. to Nordaustlandet 1957-58.
Edmondsbreen	br	James Marmaduke Edmonds, member of Flemmings sledge party in 1933.
Eggetoppen	no	Karl Marius Egge, b.1887. Norwegian Spitsbergen expedition 1919.
Egsetstranda	no	Jon Egset, b.1915, with Thor Askheim in 1939, 1947, when mapping Hopen.
Eielsonodden	am	Carl Ben Eielson. Landed here in 1928, after a flight from Alaska.
Eilertsenfjellet	no	Anton Eilertsen, hunter who died in the neighbourhood.
Eilifdalen	no	Eilif Dahl, 1916-1993, Dr. philos. Heimdal expedition to Svalbard in 1937.
Ekholmfjellet	sv	Nils Gustaf Ekholm, b.1848, Swedish geophysical Spitsbergen exp. 1882-83.
Ekholmpynten	sv	Nils Gustaf Ekholm, 1848-1923. See Ekholmfjellet.
Ekholmvika	sv	Nils Gustaf Ekholm, 1848-1923. See Ekholmfjellet.

Ekrollhamna	no	Martin Hoff Ekroll, b.1865. Wintered with his ship in this harbour 1894-95.
Elbobreen	br	John Gregor Rosenstand Elbo, Scottish Spitsbergen Syndicate Exp. 1948.
Ellingsenodden	no	Jacob Ellingsen, expeditions to Svalbard; search for Schöder-Stranz exp 1913.
Ellsworthneset	am	Lincoln Ellsworth, b.1880. Part in Roald Amundsen North Pole flight 1925.
Eltonbreen	br	Charles Sutherland Elton, b.1900. Oxford Expedition to Spitsbergen 1923-24.
Emil Nilssonfjellet	sv	Emil Nilsson, b.1850, member of Nathorst's Spitsbergen expedition in 1898.
Emil'janovbreen	ru	Peter Pavlovich Emil'janov, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Engelskelva	br	Probably after an Englishman buried at the mouth of the river.
Engströmmodden	sv	Hans Birger Engström, Russian-Finnish-Swiss Exp. Nordaustlandet 1957-58.
Engströmtoppen	sv	Folke August Engström, b.1856. Swedish-Russian Expedition in 1899-1900.
Enjalbalstranda	mon	Louis Enjalbal, onboard Albert I, Prince of Monaco's yacht "Princesse Alice".
Enwalløya	sv	Axel Wilhelm Enwall, b.1844, A. E. Nordenskiöld's Spitsbergen exp. 1872-73.
Ergomysevfjellet	ru	Konstantin L. Ergomysev, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Erik Eriksenstretet	no	Erik Eriksen, b.1820, Was the first to go ashore on Kong Karls Land in 1859.
Eriksonodden	sv	Carl Bengt Erikson, b.1880, member of De Geer's Spitsbergen expedition 1908.
Erkkielva	fi	Erkki Palosuo, Swedish-Finnish-Swiss Exp. on Nordaustlandet 1957 and 1958.
Errol Whitefjellet	br	Errol Ivor White, b.1901, D.Sc., Ph.D. Geological expedition to Spitsbergen.
Evensenbukta	no	Peder Marinus Evensen, b.1886. Harbour pilot on Bjørnøya 1918-25.
Evensenryggen	no	Bjarne Ragnvald Evensen, cartographer at Norwegian Polar Institute.
Fairbairnbreen	br	Peter Edward Fairbairn, Ph.D., Jacson's Spitsbergen Expedition 1932.
Fairweatherbreen	br	Josiah William Chalmers Fairweather. Scottish Spitsbergen Syndicate exp.1920.
Fanciullipynten	mon	Fanciulli, the Prince of Monaco's Spitsbergen expeditions 1906 and 1907.
Fangenbreen	no	Stener August Fangen, manager Spitsbergen Coal and Trading Co. 1903-05.
Feuchtbukta	ty	Feucht, member of polar explorer Roald Amundsen's North-Polar flight 1925.
Filchnerfonna	ty	Wilhelm Filchner, b.1877 visited this district of Spitsbergen in 1911.
Finlayfjellet	br	Thomas Mathew Finlay, b.1879, Scottish Spitsbergen Syndicate exp. 1920.
Finn Malmgrenfjorden	sv	Finn Malmgren, Maud expedition 1922-25, Amundsen North Pole Exp. 1926.
Finnesaksla	no	Hans Petter Finnes, b.1876. Employed by Arctic Coal Co. and SNSK 1905-39.
Flemingfjellet	br	William Launcelot Scott Fleming, Oxford expedition to Spitsbergen 1933.
Footøya	br	R. H. Foot, one of the members of Parry's expedition to Spitsbergen in 1827.
Forbesfjellet	br	Colin Hackland Forbes, Ph.D., Harland's Spitsbergen Expedition 1949.
Forsbladodden	sv	Nils Jacob Forsblad, b.1874, Nathorst's expedition to Spitsbergen 1898.
Forspynten	sv	Gustav Fors, b.1886. Wintered at Krosspynten 1912-13.
Fosstoppen	no	Sigurd Foss, b.1884. Store Norske Spitsbergen Kulkompani from 1916-30.
Fosterneiset	br	Henry Foster, b.1796, Sabine's and Clavering's voyage to Spitsbergen 1823.
Fosterøyane	br	Henry Foster, b.1796, Sabine's and Clavering's voyage to Spitsbergen 1823.
Fotherbyfjorden	br	The English whaler Robert Fotherby.
Foynøya	no	Sven Foyn, 1809-94. Whaling pioneer, in the Arctic for the first time in 1844.
Franklinbreane	br	Sir John Franklin, 1786-1847, British naval officer and Arctic explorer.
Franklindalen	br	Sir John Franklin, 1786-1847, British naval officer and Arctic explorer.
Franklinfjellet	br	Sir John Franklin, 1786-1847, British naval officer and Arctic explorer.
Frazerbreen	br	Robert Alexander Frazer, Oxford University Exp to Spitsbergen 1921, 1923.
Freemanbreen	br	Alderman Ralph Freeman, Muscovy Company, visited Spitsbergen in 1619.
Freemansundet	br	Alderman Ralph Freeman. See Freemanbreen.
Fridrichsmanskaret	ru	Fridrichsman, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899-1902.
Friendryggen	br	Peter F. Friend, member of Harland's expedition.
Fränkelbreen	sv	Knut Hjalmar Ferdinand Fränkel, S. A. André's ballon expedition in 1897.
Fränkelryggen	sv	Knut Hjalmar Ferdinand Fränkel, 1870-97. See also Fränkelbreen.
Fränkeltoppen	sv	Knut Hjalmar Ferdinand Fränkel, 1870-97. See also Fränkelbreen.
Furfjordodden	no	Hans Mikal Jørgensen Furfjord. Spitsbergen 1897-98, 1900-01 and 1905-06.
Fønhusbukta	no	Mikkjel Arneson Fønhus, b.1894, author, the Norw. Spitsbergen exp. in 1921.
Føynfjellet	no	Sven Føyn, b.1908, geologist. Did geological works in Svalbard.
Gaimardtoppen	fr	Paul Gaimard, b.1795. "Recherche" Expedition to Spitsbergen in 1838-1839.
Gallopingrunnen	fr	Eugène Alphonse Gallopin, in the service of Albert I, Prince of Monaco.

Ganskjibreen	ru	Alexandr Petrovich Ganskij, Swedish-Russian Spitsbergen exp in 1899-1902.
Garstadstranda	no	Kjell Jørgen Garstad, Photographer when Hopen was photographed in 1949, .
Garwoodbreen	br	Edmund J. Garwood. Tried to reach the peak of Hornsundtind in 1896, 1897.
Garwoodtoppen	br	Edmund J. Garwood visited Spitsbergen 1896 and 1897 with Martin Conway.
Gavrilovfjellet	ru	Gavrilov, Russian sailor. Wintered with Wassiliev in Hornsund 1899-1900.
Generaltoppen	ru	Nicolai Yakovlevich Zinger. Consulting member Swed.-Russ.Exp. 1899-1902.
Gerardfjella	sv	Gerard Jacob De Geer, Spitsbergen in 1882, 1896, 1899, 1901, 1908 and 1910.
Gerardodden	sv	Gerard Jacob De Geer, 1858-1943, geologist. See Gerardfjella.
Gerritbreen	hol	Gerrit de Veer. Barentz' expeditions when Spitsbergen was discovered in 1596.
Gerritelva	hol	Gerrit de Veer. Barentz' expeditions to the Arctic Sea 1595 and 1596-97.
Gibsonbreen	am	John A. Gibson jr., superintendent with the Arctic Coal Co. in 1909-1911.
Gilessundet	hol	Cornelis Giles, sighted land north of Nordaustlandet in 1707, probably Kvitøya.
Gilsonryggen	am	Kenneth Lebrun Gilson jr., b.1881. Spitsbergen in 1907 for Arctic Coal Co.
Giæverfjellet	no	John Schjelderup Giæver, 1901-70, director of Norwegian Polar Institute.
Gjelsvikfjellet	no	Tore Gjelsvik, b.1916, director of the Norwegian Polar Institute 1960-83.
Gjerstadfjellet	no	Edvard Magnus Gjerstad, b.1884, Norwegian Svalbard exp 1909-1911.
Gjertsenodden	no	Hjalmar Fredrik Gjertsen, b.1885 Norwegian Spitsbergen exp. in 1920-21.
Gladdalen	fi	Knut Emil Glad, b.1872, lived with his wife in a hut near Barentsburg in 1912.
Gleditschfonna	no	Kristian Gran Gleditsch, b.1867, construction and publication of Svalbard maps.
Glenhalvøya	br	Alexander Richard Glen, Oxford University Spitsbergen exp. 1933, 1935-36.
Gluudneset	ty	Hans Peter Ferdinand Gluud, b.1875. Zeppelin-Hergesell exp. in 1910.
Gløersenfjellet	no	Jørgen Frede Gløersen, b.1895, Hoel & Røvig expedition 1918.
Godfreybukta	br	A.S.F. Godfrey, lieutenant-colonel, member of Glen's expedition 1935-36.
Goësbreen	sv	Axel Theodor Goës, 1835-97, Nordenskiöld's Spitsbergen expedition in 1861.
Goësvatnet	sv	Axel Theodor Goës, 1835-97. See Goësbreen.
Goldschmidtfjella	no	Victor Moritz Goldschmidt. Described rocks collected by Isachsen 1910.
Golitsynfjellet	ru	Boris Borisovich Golitsyn, b.1862. Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Gottwaldthøgda	no	Birger Lund Gottwaldt, in Amundsen-Ellsworth-Nobile exposs the North Pole.
Graarudfjella	no	Aage Bernt Fredrik Graarud. Prepared material from Isachsens' exp. 1909-10.
Gradberget	fr	Charles Grad, b.1842. Published a book of Spitsbergen in 1866.
Gramdalen	no	Dr. Johan Fredrik Gram. Analysed and published papers on Svalbard coals.
Granholmfjellet	sv	Bror Ludvig Granholm, Svenska Stenkolsaktiebolaget Spetsbergen in 1916-26.
Grinakertoppane	no	Peder Anton Grinaker, b.1883, computed triangulation network in Svalbard.
Gruzdevbreen	ru	Arsenij Gruzdev, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899-1902.
Grødahlpynten	no	Ole Grødahl, Norwegian sealing skipper.
Grønlietoppen	no	Torvid Grønli, manager of Kings Bay Coal Company in Ny-Ålesund 1946-53.
Guilbaudtoppen	fr	René Guilbaud, 1890-1928, pilot of "Latham 47", lost near Bjørnøya 1928.
Guissezholmen	fr	Guissez, d. 1901, French naval officer. See also Kapp Guissez.
Gunnarberget	sv	Gunnar Andersson, 1865-1928, Nathorst's expedition to Spitsbergen in 1898.
Gunnarvarden	no	Gunnerius (Gunnar) Ingvald Isachsen, b.1868. "Fram" expedition 1898-1902.
Gustavdalen	sv	Gustaf Erik Adolf Nordenskiöld, 1868-95. See Gustavfjellet.
Gustavelva	sv	Gustaf Erik Adolf Nordenskiöld, 1868-95. See Gustavfjellet.
Gustavfjellet	sv	Gustaf Erik Adolf Nordenskiöld, b.1868. Led expedition to Spitsbergen 1890.
Gyldénfjellet	sv	Hans Olof Fredrik Gyldén. Swedish-Russian expedition to Spitsbergen in 1901.
Gyldénøyane	sv	Hans Olof Fredrik Gyldén. Swedish-Russian exp. to Spitsbergen in 1901.
Gyllensköldfjellet	sv	Vilhelm Carlheim-Gyllensköld, Geophysical exp to Spitsbergen in 1882-83.
Gyllensköldholmane	sv	Vilhelm Carlheim-Gyllensköld, 1859-1934. See also Gyllensköldfjellet..
H.U. Sverdrupfjella	no	Harald Ulrik Sverdrup, 1888-1957. North East Passage exp. 1918-1925.
Haabethvatnet	no	The Haabeth family in Stavanger. Coal mining on Bjørnøya.
Haavimbfjellet	no	Karl Jakob Haavimb, b.1884, Prince Albert I of Monaco's Exp. 1907.
Hagendalen	no	Ingebrigt Severin Hagen, b.1852, wrote a number of papers on Arctic mosses.
Hagermanbreen	sv	Hagerman worked at Sveagrava and published treatise about Spitsbergen.
Hagerupfjellet	no	Johan Sverdrup Hagerup, leader of a wintering exp. at Bellsund 1904-05..
Hageruphuset	no	Johan Wedding Hagerup. Spitsbergen 1898-99, 1900-01, 1902-03 and 1905-06.

Hallberget	am	Charles Francis Hall, 1821-1871. North Pole expedition in 1871.
Halvorsenfjellet	no	Angell Marensius Halvorsen. Norwegian Svalbard Exp. 1917, 1918, 1920
Hambergbreen	sv	Axel Hamberg, 1863-1933, professor at the University of Uppsala.
Hambergbukta	sv	Axel Hamberg, 1863-1933, geographer, mineralogist and Arctic explorer.
Hambergfjellet	sv	Axel Hamberg, 1863-1933, geographer, mineralogist and Arctic explorer.
Hamretoppen	no	Martin Hamre, 1912-43, pilot during an expedition to Svalbard in 1938.
Hannayfjellet	br	Harry Hanay, b.1875. Dr. William S. Bruce's Spitsbergen exp. 1909.
Hansøya	sv	Hans J.K.W. Ahlmann, b.1889. Swedish-Norwegian Arctic Exp. in 1931.
Harlandisen	br	Walter Briand Harland. Geological work in Ny-Friesland exp. to Spitsbergen.
Hartogbukta	hol	John M. Hartog, glaciologist, who visited Nordaustlandet in 1949 and 1951.
Haugenneset	no	Peder Nirisen Haugen, b.1895, foreman at coal mines on Bjørnøya 1920-21.
Hausselva	ty	Carl Hauss, b. 1855. See Haussvatnet.
Haussvatnet	ty	Carl Hauss, b. 1855. Expedition of Deutscher Seefischerei to Bjørnøya in 1898.
Heemskerckneset	hol	Jakob Van Heemskerck. Exp. to the Arctic trying to find a northern passage.
Heftyebreen	no	Thomas Hefty. Promoted Northernmost radio telegraph on Spitsbergen 1911.
Heftyefjellet	no	Thomas Hefty, 1860-1921, telegraph director. See Heftyebreen.
Heggodden	no	Johan P. Hegg, b.1891, exp. of Norw. Polar Institute in 1950, 51, 52 and 59.
Heintztinden	no	Anatol Heintz, 1898-1975. Parttaker in four expeditions to Svalbard.
Heleysundet	br	Willian Heley, b.1595, supercargo in Spitsbergen for the whaling fleet.
Hellefonna	no	Sigurd Gunnarson Helle. Norwegian Polar Institute's Antarctic Exp. 1956-60.
Heniesalen	no	Dr. Hans Henie, b.1887. Astronomical point on Hopen on the expedition 1947.
Herbertfjellet	br	Wally Herbert led the Trans-Arctic Expedition 1968-69 - Alaska to Svalbard.
Hergesellbreen	ty	Professor Hugo Hergesell, 1859-1938, meteorologist. Spitsbergen 1911.
Hergesellfjella	ty	Professor Hugo Hergesell, 1859-1938, meteorologist. Spitsbergen 1911.
Hermansenskaret	no	Andreas K. J. Hermansen, b.1876, captain of 10 expedition vessels in 1909-35.
Hermod Petersenfjellet	no	Hermod Petersen built Spitsbergen Radio. Wintered in Grønfjorden 1911-12.
Heuglinbreen	ty	Theodor von Heuglin, b.1824, explorer. Expeditions to Spitsbergen 1870-71.
Hillfjella	no	Håkon Hill, topographer with Norwegian Polar Institute from 1959.
Hilmar Rekstens vei	no	Hilmar Reksten, b.1897, chairman Store Norske Spitsbergen Kulkompani 1945.
Hilmarbekken	no	Hilmar Andreas Nilsen Nøis, 1891-1975, Norwegian hunter and skipper.
Hilmarfjellet	no	Hilmar Andreas Nilsen Nøis, 1891-1975, Norwegian hunter and skipper.
Hiorthhamn	no	Fredrik Hiorth, director of De Norske Kullfelte. Coal mining 1917-1921.
Hisdalfjellet	no	Vidar Hisdal, b.1924, meteorologist with the Norwegian Polar Institute.
Hoelbreen	no	Adolf Hoel, leader of Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser until 1945.
Hoelfjellet	no	Adolf Hoel, 1879-1964. Geologist and Arctic explorer. See Hoelbreen.
Hoelhalvøya	no	Adolf Hoel, 1879-1964. Geologist and Arctic explorer. See Hoelbreen.
Holmesletbreane	no	Hans Holmeslet, b.1881, captain "Laila", exp. vessels of Isachsen exp. 1910.
Holmesletfjella	no	Hans Holmeslet, b. 1881. See Holmesletbreane.
Holmsenfjellet	no	Gunnar Holmsen, b.1880, geologist, in Spitsbergen 1908.
Holtedahlfonna	no	Olaf Holtedahl, b.1885, geologist, Isachsen's exp. to Spitsbergen 1909-10.
Holtedahlvarden	no	Olaf Holtedahl, b.1885, geologist, Isachsen's exp. to Spitsbergen 1909-10.
Horgenkollen	no	Horgen, with Roald Amundsen's airship "Norge" across the North Pole.
Hornbækbukta	no	Helge Hornbæk, 1916-84, hydrographer with Norwegian Polar Institute.
Hornbækfjellet	no	Helge Hornbæk, 1916-84, hydrographer with Norwegian Polar Institute.
Hornbækpollen	no	Helge Hornbæk, 1916-84, hydrographer with Norwegian Polar Institute.
Hornodden	no	Dr. Gunnar Horn, 1894-1946, geologist NSIU. "Bratvåg" exp. in 1930.
Hornvika	no	Dr. Gunnar Horn, 1894-1946. Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser.
Hovdaryggen	no	Per Hovda, b.1908. Name consultant of place-names in Svalbard.
Hovdenakgrunnen	no	Gunnar Hovdenak, b.1892, hydrographer in Norwegian Svalbard exp. 1919.
Hudsonodden	br	Henry Hudson, c.1550-1611, tried find a way across the North Pole 1607.
Hutchinsfjellet	br	Philip Frank Hutchins, Harland Spitsbergen Expeditions 1949 and 1951.
Häggbreen	sv	Richard Hägg, Papers of Tertiary + Quaternary fossils on Spitsbergen.
Høegdalen	no	Ove Fredrik Arbo Høeg, botanist with three expeditions to Spitsbergen.
Høegdalsbreen	no	Professor Ove Fredrik Arbo Høeg, 1898-1993, botanist. See Høegdalen.

Högbomfjellet	sv	Arvid Bertil Högbom, b.1888, geologist and Spitsbergen explorer.
Indre Billefjord	hol	Cornelius Claeszoon Bille, Dutch Spitsbergen whaler.
Indre Lågfjord	hol	Willem Van Muyden, chief of the Dutch Spitsbergen whaling fleet 1612-13.
Ingebrigtsenbukta	no	Morten Andreas Ingebrigtsen, 1848-1932, Norwegian Spitsbergen whaler.
Ingebrigtsenøya	no	Morten Andreas Ingebrigtsen, 1848-1932, Norwegian Spitsbergen whaler.
Inglefieldbreen	br	Edward Augustus Inglefield, 1820-94, naval officer and Arctic explorer.
Inglefieldbukta	br	Edward Augustus Inglefield, 1820-94, naval officer and Arctic explorer.
Inglefieldmorenen	br	Edward Augustus Inglefield, 1820-94, naval officer and Arctic explorer.
Ingvaldbukta	no	Ingvald Svendsen, Tromsø, sealing and whaling captain, ice-pilot.
Irvinefjellet	br	Andrew Comyn Irvine, b.1902, the sledging party on the Oxford Exp. 1923.
Isachsenfjellet	no	Gunnerius (Gunnar) Ingvald Isachsen, topographer "Fram" exp. 1898-1902.
Isachsenfonna	no	Gunnerius (Gunnar) Ingvald Isachsen, 1868-1939. See also Isachsenfjellet.
Isaksenøya	no	Isak Nils Isaksen, b.1840, skipper and ice-pilot to a number of foreign exp.
Iverflua	no	Iver Pedersen Rønning, Ass. to Hoel & Staxrud's Svalbard exp. in 1913-14.
Ivergrunnen	no	Iver Pedersen Rønning, Sørvær, Søndre Helgeland, Norway. See Iverflua.
Iversenbukta	no	Eilif Iversen, b.1888, Hoel's Svalbard expedition to Bjørnøya 1922.
Jacksonfjellet	br	Richard Meredith Jackson, b.1903, Cambridge Spitsbergen Exp. 1930, 1932.
Jahnfjellet	pol	Dr. Alfred Jahn, 1915-99, the Polish 3rd Spitsbergen Exp. in 1957-58.
Jakimovitsjfellet	ru	Jan Kazimirovich Jakimovich, Swedish-Russian summerexp. 1899-1901.
Jakimovitsjøyane	ru	Jan Kazimirovich Jakimovich, d.1905. See Jakimovitsjfellet.
Jakobsenbukta	no	Kristian Jakobsen, b.1864, captain "Kvedfjord", exp. to Spitsbergen 1906-07.
Janssonbreen	sv	Einar Johan Waldemar Jansson, b.1889, De Geer's Spitsbergen exp. 1908.
Janssondalen	sv	Einar Johan Waldemar Jansson, b.1889, De Geer's Spitsbergen exp. 1908.
Jastrebkobreen	ru	Jastrebkov, Swedish-Russian Spitsbergen exp. summers of 1900-1901.
Jelstrupfjellet	no	Hans Severin Jelstrup, b.1893. Exp. to Spitsbergen, Greenland and Jan Mayen.
Jens Erikfjellet	no	Jens Erik Werenskiold, b.1911, the Norwegian Svalbard expedition 1928.
Jensenvatnet	no	Jensen, captain on tourist ships who used to go fishing here.
Johansenbreen	no	Fredrik Hjalmar Johansen, b.1867, member of the first "Fram" expedition.
Johansenfjellet	no	Fredrik Hjalmar Johansen, 1867-1913. See Johansenbreen.
Johnsenberget	no	Nils Johnsen, b.1838. Captain of "Lydianna", Kong Karls Land in 1872.
Johshytta	no	Johannes Nygård, cook at the meteorological station in 1956.
Josephbukta	br	Beniamin Joseph, chief English whaling fleet at Spitsbergen 1613, 1614, 1615.
Junodvatnet	fi	André Junod, Swedish-Finnish-Swiss expedition to Nordaustlandet 1957-58.
Jäderinfjellet	sv	Dr. Edvard Jäderin, b.1852, Swedish exp.1898 + wintering party in 1899-1900.
Jäderinfjorden	sv	Dr. Edvard Jäderin, 1852-1923, geodesist. See also Jäderinfjellet.
Jäderinneset	sv	Dr. Edvard Jäderin, 1852-1923, geodesist. See also Jäderinfjellet.
Jäderinvatnet	sv	Dr. Edvard Jäderin, 1852-1923, geodesist. See also Jäderinfjellet.
Jørgenfjellet	no	Jørgen Petersen-Hansen, b.1880, Isachsen's Spitsbergen expedition 1909.
Jørgensendalen	no	Eugen Honoratus Jørgensen, b.1862. Botanical studies in Spitsbergen 1896 .
Kaalaasdalen	no	Baard Kaalaas, b.1851, bryologist. Studies of Arctic and Antarctic mosses.
Kapp Altmann	no	Johan Andreas Altmann, b.1836. He discovered the point on July 30, 1872.
Kapp Andreassen	no	Hemming Andreassen, b.1849, explorer of Kong Karls Land.
Kapp Bessels	ty	Emil Bessels, b.1847. Scientist in Rosenthal's exp. to the Barents Sea in 1869.
Kapp Bjørset	no	Eyvind Soelberg Bjørset. Determinations magnetic variation, Spitsbergen 1920.
Kapp Brown	br	Robert Brown, scientist. Greenland 1867. Physical geography of Arctic regions.
Kapp Bruun	no	Carsten Henrik Carstensen Bruun, sealer. Meteorological observations in Arctic.
Kapp Brühl	ty	Ludwig Julius Brühl, b.1870, physician, German Spitsbergen exp. in 1898.
Kapp Bull	no	Henrik Johan Bull, b.1844, whaler, expedition to the Antarctic 1893-95.
Kapp De Geer	sv	Gerard Jacob De Geer, b.1858, Spitsbergen explorer. See also De Geerfjellet.
Kapp Dresselhuys	hol	Henrik Herman Dresselhuys. Founder of Nederlandsche Spitsbergen Comp.
Kapp Dunér	sv	Nils Christofer Dunér, b.1839. Swedish Spitsbergen exp. 1861 and 1864.
Kapp Ekholm	sv	Nils Gustaf Ekholm, b.1848. Swedish geophysical exp. to Spitsbergen 1882-83.
Kapp Fanshawe	br	Fanshawe, mate of the vessel of Parry's expedition to Spitsbergen 1827.
Kapp Forsberg	sv	Carl August Forsberg, b.1877. J. G. Andersson's expedition to Bjørnøya 1899.

Kapp Freeden	ty	Wilhelm I.A. von Freeden. Described results of German North Pole Exp. 1868.
Kapp Graarud	no	Aage Bernt Fredrik Graarud, prepared material from Isachsen exp. 1909-10.
Kapp Guissez	fr	Guissez, d.1901, Prince Albert I of Monaco's Spitsbergen expedition 1898.
Kapp Heinsius	ty	Alexander Heinsius, Deutscher Seefischerei-Verein's exp. to Bjørnøya 1912.
Kapp Hesselman	sv	Oscar August Henrik Wilhelm Hesselmann, Nathorst exp. to Spitsbergen 1898.
Kapp Heuglin	ty	Theodor von Heuglin, b.1824, Heuglin-Zeil expedition to Spitsbergen in 1870.
Kapp Johannesen	no	Edvard Holm and Hans Christian Johannesen, brothers and sealing skippers.
Kapp Kjeldsen	no	Johan Kjeldsen, sealer and ice pilot to many foreign expeditions to Spitsbergen.
Kapp Kjellström	sv	Carl Johan Otto Kjellström, member of A. G. Nathorst's Spitsbergen exp. 1898.
Kapp Koldewey	ty	Karl Koldewey, German North Pole Expedition to Northeast Spitsbergen 1868.
Kapp Kolthoff	sv	Gustaf Isak Kolthoff, b.1845. Nathorst's exp. to Spitsbergen - Bjørnøya 1898.
Kapp Kåre	no	Kåre Stenersen Gleditsch. Norwegian Svalbard expedition (Bjørnøya 1924).
Kapp Leigh Smith	br	Benjamin Leigh Smith. Visited Spitsbergen in the sealer "Samson" in 1871.
Kapp Levin	sv	Ernst Ivar Levin, b.1868. Nathorst's Spitsbergen expedition 1898.
Kapp Lovén	sv	Sven Ludvig Lovén. He made a zoological expedition to Spitsbergen in 1837.
Kapp Löwenigh	ty	Bartolomæus (Barto) von Löwenigh. He made an exp. to Spitsbergen in 1827.
Kapp Malmgren	fi	Anders Johan Malmgren, b.1834. Torells expedition to Spitsbergen 1861.
Kapp Martin	sv	Anton Rolandsson Martin, 1729-86, made a voyage to Spitsbergen in 1758.
Kapp Mohn	no	Henrik Mohn, b.1835, meteorologist. Made the first map over Kong Karls Land.
Kapp Napier	br	Frank Bryce Napier. William S. Bruce's Spitsbergen exp. 1909, 1919 and 1920.
Kapp Nathorst	sv	Alfred Gabriel Nathorst, b.1850, exp. to Spitsbergen 1870, 1882 and 1898.
Kapp Nilsson	sv	Emil Nilsson in A. E. Nordenskiöld's exp. through North East Passage 1878.
Kapp Nordenskiöld	sv	Nils Adolf Erik Nordenskiöld, Spitsbergen 1858, 1861, 1864, 1868, 1872-73.
Kapp Payer	øst	Julius von Payer, 1842. With Karl Weyprecht in sealer "Isbjørn" to Spitsbergen.
Kapp Petermann	ty	August Petermann. Made a detailed map of Spitsbergen with coal fields, etc.
Kapp Pike	br	Arnold Pike wintered in Virgobukta 1888-89 and 1895-96.
Kapp Ringertz	sv	Nils Conrad Ringertz, b.1859. Swedish-Russian Expedition 1899, 1900, 1901.
Kapp Rubin	sv	Sven Tryggve Salomon Rubin, in Spitsbergen 1899-1900, 1901 and 1902.
Kapp Schaudinn	ty	Fritz Schaudinn, 1871-1906, the German expedition to Spitsbergen in 1898.
Kapp Schollin	sv	Nils Henrik Schollin, 1882-1924, Swedish Spitsbergen expedition in 1920.
Kapp Schoultz	sv	Ernst G. W. Axelson von Schoultz, De Geer's exp. to Spitsbergen in 1908.
Kapp Starostin	ru	Ermil Starostin, d.1826, trapper. Spent 30 winters in Spitsbergen.
Kapp Thoulet	fr	Julien Thoulet, 1843-1936. Prince Albert of Monaco's expeditions 1901, 1903.
Kapp Waldburg	ty	C. M. E. Fürst von Waldburg-Zeil-Wurzach, Heuglin's Spitsbergen exp. 1870.
Kapp Walter	ty	Alfred Walter, d.1890, zoologist, to Spitsbergen in 1889 with Kükenthal.
Kapp Weyprecht	øst	Karl Weyprecht, Austro-Hungarian Polar Exp. to Franz Josef Land, 1872-74.
Kapp Zachau	sv	Hugo Leopold Zachau, to Spitsbergen with S. A. Andrée's balloon exp. 1896.
Kapp Ziehen	ty	Georg Theodor Ziehen. Worked with Kükenthal on nervous system of whales.
Kappfjellet	fr	A mountain about 4 km east of Kapp Guissez. See Kapp Guissez.
Karl Bayfjellet	no	Karl Bay, b.1885, director of Store Norske Spitsbergen Kulkompani, 1916-30.
Karl Schmidtfjellet	ty	Karl Schmidt, leader of a German expedition from Munich 1937.
Karlbreen	ty	Karl Chun, led the German Antarctic deep sea exp. 1898, visiting Bouvetøya.
Keilhaubreen	no	Baltazar Mathias Keilhau, 1797-1858, geologist, visited Edgeøya in 1827.
Keilhaubukta	no	Baltazar Mathias Keilhau, 1797-1858, geologist, visited Edgeøya in 1827.
Keilhaufjellet	no	Baltazar Mathias Keilhau, 1797-1858, geologist, visited Edgeøya in 1827.
Keilhauøya	no	Baltazar Mathias Keilhau, 1797-1858, geologist, visited Edgeøya in 1827.
Keithodden	br	D. E. Keith, member of Glen's exp. that wintered in Nordaustlandet 1935-36.
Kerrlaguna	br	Gilbert Kerr in Dr. William S. Bruce Spitsbergen exp. 1906, 1907, 1909.
Kirtonryggen	br	Christopher John Blesset Kirton. Died while collecting fossils on the ridge 1958.
Kiærfjellet	no	Johan Aschehoug Kiær, b.1869, examined materials from Norwegian Exp.
Kjellbergfjellet	sv	Tor Arne Kjellberg, made triangulation for Hagerman's Spitsbergen exp. 1924.
Kjellmanberget	sv	Frans Reinhold Kjellmann. A. E. Nordenskiöld's exp. to Spitsbergen 1872-73.
Kjellströmdalen	sv	Carl Johan Otto Kjellström, Nathorst's exp. to Bjørnøya and Spitsbergen 1898.
Kjellströmelva	sv	Carl Johan Otto Kjellström, 1855-1913. See Kjellströmdalen.

Kjellströmodden	sv	Carl Johan Otto Kjellström, 1855-1913. See Kjellströmdalen.
Kjærgrunnen	no	Rolf Kjær, 1897-1975, Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser 1929-36.
Kjødetoppen	no	Jacob Andreas Mathias Kjøde, b.1880-1946, owner of De Norske Kulfelter.
Klausbreen	no	Klaus Thue, b.1856, hunter from Tromsø. Wintered many years in Spitsbergen.
Klementiefjellet	ru	Klementiev, topographer, the Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Klerckbukta	no	Magnus Christian Falsen Klerck, b.1817. Trapper in Spitsbergen 1847-1849.
Klinckowströmfjorden	sv	Axel Klinckowström, 1867-1936, G. Nordenskiöld's exp. to Spitsbergen 1890.
Knophvatnet	no	Hunter Gunnar Knoph, wintered with Henry Rudi close to this lake 1934-35.
Knorringbreen	sv	Otto Wilhelm von Knorring. De Geer's Spitsbergen exp. 1896 and 1899.
Knorringfjellet	sv	Otto Wilhelm von Knorring, 1863-1933. See also Knorringbreen
Knudsenheia	no	Michael Knudsen, one of the initiators of Kings Bay Kul Company in 1917.
Koefoedodden	no	Einar Laurentius Koefoed, b.1875, in the exp. that explored Hopen 1924.
Kokkbreen	no	Peder Nikolai Johansen, cook on Svalbard expeditions 1911, 1916 and 1917.
Kollerbreen	no	Alfred Koller, b.1878. Member of Norwegian Svalbard exp. 1906 -1932.
Kollerfjorden	no	Alfred Koller, 1878-1951, topographer. See also Kollerbreen.
Kollerskaret	no	Alfred Koller, 1878-1951, topographer. See also Kollerbreen.
Kolsrudfjellet	no	Oluf Kolsrud: Svalbard names in "Skrifter om Svalbard og Ishavet, Nr. 80".
Kolthoffberget	sv	Gustaf Isak Kolthoff, leader exp. to Spitsbergen and East Greenland in 1900.
Komarovfjellet	ru	Alexandr Dimitrijevič Komarov. Swedish-Russian exp. of 1899 and 1900.
Kommissæreren	da	Kristian Sindballe, 1884-1953. Spitsbergen commissary 1925-27.
Kosibapasset	pol	Aleksander Kosiba, 1901-81. Danish Geodetic Expedition to Greenland 1934.
Kostinskijfjellet	ru	Sergej Konstantinovič Kostinskij, Swed.-Russian Spitsbergen exp. 1899-1902.
Krasilsjikovtoppen	ru	Aleksandr Arkadevič Krasilsjikov, Spitsbergen exp. from St. Petersburg.
Kregnestoppen	no	Axel Charles Kregnes, Norwegian Svalbard Exp of 1910, 1911, 1912, 1913.
Kroghryggen	no	Rolf von Krogh, b.1872. Norwegian Svalbard and Greenland exp. 1923-39.
Krossfjellet	no	Captain Finn Kross, b.1874, took part in construction of Isachsen's map 1912.
Kræmerlaguna	no	Søren Johannes Kiil Kræmer, b.1847, ice pilot to scientific and other exp.
Kræmerodden	no	Waldemar Hilbert Kræmer, b.1884, trapper, wintered many years in Svalbard.
Kræmerpynten	no	Waldemar Hilbert Kræmer, b.1884, did soundings round the island in 1925.
Kullingfjellet	sv	Oscar Hjalmar Kulling, b.1898. H. Ahlmann's exp. to Nordaustlandet 1931.
Kulstadholmane	no	Johan Kulstad. His ship was wrecked in Storfjorden 1853.
Kviveodden	no	Anders Kvive Andersen, b.1885. 20 years in Svalbard and on Jan Mayen.
Kükenthalbreen	ty	Willy G. Kükenthal, b.1861. Exp. to Spitsbergen in 1886 and 1889.
Kükenthalfjellet	ty	Willy G. Kükenthal, 1861-1922, zoologist. See Kükenthalbreen.
Kükenthaløya	ty	Willy G. Kükenthal, 1861-1922, zoologist. See Kükenthalbreen.
Lachambrebreen	fr	Henri Lachambre, b.1846. Andrée's first exp. to Spitsbergen 1896.
Lagercrantzefjellet	sv	August B. C. J. Lagercrantz, b.1869. Swedish-Russian Spitsbergen exp. 1899.
Lambrechtsodden	no	Finn Lambrecht, b.1900. Search for Roald Amundsen and Nobile in 1928.
Lamontøya	br	James Lamont, b.1828. Exp. to Spitsbergen in 1858, 1859, 1869 and 1871.
Larsséntoppen	sv	Robert Larssén, b.1858. Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen in 1899-1900.
Lassen-Urdahlfjellet	no	Kjeld Stub Lassen-Urdahl, b.1910. Pilot in Svalbard 1938.
Laubefjellet	øst	Gustav Karl Laube, German North Pole Exp. to East Greenland 1869-70.
Laurantzonfjellet	no	Jacob Ager Laurantzon, b.1878. Isachsen's Spitsbergen expedition 1909.
Lebedevfjellet	ru	Lebedev, sailor, who wintered with Wasiliew in Hornsund 1899-1900.
Leefjellet	br	Gabriel Warton Lee, b.1880. Described fossile material from Spitsbergen.
Leifbreen	no	Leif Ragnar Dietrichson, pilot in Roald Amundsen flight to North Pole 1925.
Leighbreen	br	After B. Leigh Smith, 1828-1913. See Kapp Leigh Smith.
Lemströmfjellet	fi	Karl Selim Lemström, b.1838. A. E. Nordenskiöld exp.to Spitsbergen 1868.
Lemströmfonna	fi	Karl Selim Lemström, 1838-1904. See Lemströmfjellet.
Lemströmøya	fi	Karl Selim Lemström, 1838-1904. See Lemströmfjellet.
Lernerbreen	ty	Theodor Lerner, b.1866. Exp. to Svalbard 1896, 1897, 1898, 1899 and 1906.
Lernerneset	ty	Theodor Lerner, b.1866. Wintering 1907-08, 1913, and 1914. See Lernerbreen.
Lernervegen	ty	Theodor Lerner, b.1866. Bjørnøya 1898 and 1899. See also Lernerbreen.
Lernerøyane	ty	Theodor Lerner, b.1866. See also Lernerbreen, Lernerneset, Lernervegen.
Lewinodden	no	Arthur Savel Lewin, b.1891. Carried out research work at Kapp Mineral.

Liddalen	no	Johannes Lid, 1886. The Norwegian Svalbard Expeditions in 1920 and 1924.
Lidelva	no	Johannes Lid, 1886-1971, botanist. See also Liddalen.
Lidfjellet	no	Johannes Lid, 1886-1971, botanist. See also Liddalen.
Liestølbreen	no	Olav Liestøl, b.1916, glaciologist. Norwegian Polar Institute. Exp. to Svalbard.
Liljequisthøgda	sv	Gösta Liljequist, Swedish-Polish-Finnish station at Nordaustlandet, 1957-58.
Lilliehöökfjorden	sv	Gustaf Bertil Lilliehöök, b.1836. Swedish Torell exp. to Spitsbergen 1861.
Linderothneset	sv	Emil Linderot, surveyor to the Swedish Spitsbergen expedition 1920.
Lindholmhøgda	no	Joachim Lindholm, b.1900, engineer at Longyearbyen 1925-41.
Lindqvistbukta	no	Gustaf Lindqvist, b.1884, trapper, wintered several years in Spitsbergen.
Littrowneset	øst	Heinrich von Littrow. Prince Henry of Bourbon Spitsbergen Exp. 1891-1892.
Lofthusbreen	no	Lind Lofthus, b.1881, Arctic Coal Co. from 1916, later by SNSK until 1941.
Longstaffbreen	br	Tom George Longstaff, b.1875. Oxford University exp. to Spitsbergen 1921.
Longyearbreen	am	John Munro Longyear, 1850-1922, started coal production here in 1906.
Longyearbyen	am	John Munro Longyear, 1850-1922, started coal production here in 1906.
Longyeardalen	am	John Munro Longyear, 1850-1922, started coal production here in 1906.
Lorchbreen	br	Thomas Lorch. G. Licence to catch whales for seven years from 1617.
Losvikfjella	no	Anders Larsen Losvik. Prince Albert I of Monaco to Spitsbergen exp.1906.
Louisdalen	sv	Louis Gerard De Geer, 1818-96. Father of professor G. de Geer.
Lovénberget	sv	Ludvig Lovén, 1809-95. See Lovénbreane.
Lovénbreane	sv	Sven Ludvig Lovén, b.1809, zoological expedition to Spitsbergen in 1837.
Lovénvatnet	sv	Sven Ludvig Lovén, 1809-95. See Lovénbreane.
Lovénøyane	sv	Sven Ludvig Lovén, 1809-95. See Lovénbreane.
Loüetbreen	fr	Louis Ferdinand Loüet, b.1877, prince Albert's exp to Spitsbergen in 1907.
Ludolf Schjelderupbreen	no	Ludolf Schjelderup, captain "Quest", Swedish-Norwegian Svalbard exp 1931.
Lunckefjellet	no	Bernhard Luncke, 1894-1963, Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser.
Lunckevika	no	Bernhard Luncke, 1894-1963, topographer. Exp. to Svalbard since 1923.
Lundborgneset	sv	Einar Lundborg rescued Italian general Umberto Nobile from the ice 1928.
Lundbreen	no	Egil Lund, b.1903, governor clerk in Svalbard 1933 and 1934.
Lundquistfjella	no	Kaare Andreas Zelow Lundquist, hydrographer at Norwegian Polar Institute.
Lundquistskjera	no	Kaare A. Z. Lundquist sailed around Kvitøya with "Sjøvern" in 1958.
Lundryggen	no	Ove Roll Lund, d.1946, manager Kings Bay Kul Co, murdered at Ny-Ålesund.
Lyngaassteinane	no	Reidar Lyngaas, b.1910, Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser 1938-47.
Lyngebreen	no	Bernt Lyngge, b.1884. Had his own expedition to Sørkapp, Spitsbergen in 1926.
Lyngefjellet	no	Bernt Lyngge, 1884-1942, botanist. See also Lyngebreen.
Lysentoppen	no	Lars Lysen, b.1894. Norwegian Spitsbergen expedition to Sørkapp 1918.
Lütkefjellet	ru	Feodor Petrovich Lütke (Litke), b.1797. Voyages in the Arctic 1821-24.
LLützow-Holmodden	no	Finn Lützow-Holm, Svalbard 1925 to assist Roald Amundsen North Pole flight.
Lønødden	no	Odd Lønø, b.1920, who wintered in this area.
Løvenskioldstranda	no	Herman Leopoldus Løvenskiold visited Kongsøya for ornithological studies.
MacDonaldryggen	br	A.S. MacDonald, Harlands expeditions to Svalbard 1952 and 1953.
Mackøya	no	Fredrich (Fritz) Christian Mack, b.1837. Several important discoveries in Arctic.
MacLeanbreen	br	Donald MacLean. Several Scottish Spitsbergen Syndicate exp. to Spitsbergen.
MacNairrabbane	br	MacNair (McNair), Member of the Scottish Spitsbergen Syndicate's Exp. 1920.
Majorfjellet	no	Harald Major, b. 1918, geologist at Norwegian Polar Institute.
Malmeskjeret	no	Elbert Ludvig Knudsen Malme, b.1880, Isachsen's Spitsbergen exp. 1909-10.
Malmgrenfjellet	fi	Anders Johan Malmgren. Swedish Spitsbergen exp. in 1861, 1864, 1868.
Malmgrenodden	fi	Professor Anders Johan Malmgren, 1834-97, zoologist. See Malmgrenfjellet.
Malmgrenøya	fi	Professor Anders Johan Malmgren, 1834-97, zoologist. See Malmgrenfjellet.
Malmskaret	no	Per Inge Malm, steward with the meteorological station on Hopen.
Mannbreen	br	F. G. Mann, who in 1933 did topographical work in Dickson Land.
Mansfieldfjellet	br	Ernest Richard Mansfield, 1862-1924. English mining engineer and explorer.
Marcussenfjellet	no	Anders Marcussen, 1840-1913. Whaling from a Spitsbergen station, 1909-12.
Marmierfjellet	fr	Xavier Marmier. French exp. to Spitsbergen on board "La Recherche" 1839.
Marstranderfjellet	no	Rolf Marstrander, b.1885. Isachsen's Spitsbergen expedition in 1909.
Martensøya	sv	Friderich Martens, in Spitsbergen and wrote a remarkable book about it 1675.

Martinbreen	sv	Anton Rolandsson Martin made a voyage to Spitsbergen on a whaler 1758.
Martinkampen	sv	Otto Martin Torell, 1828-1900, expeditions to Spitsbergen in 1858 and 1861.
Martinodden	no	Martin Hoff Ekroll. Wintered with his ship in this harbour in 1894-95.
Massonfjellet	br	Masson-Smith, cartographer, took part in Harland's Spitsbergen Expedition.
Mathiasbreen	no	Baltazar Mathias Keilhau, b.1797, geologist, visited Spitsbergen in 1827.
Mathiesenfjellet	ru	Feodor Andrejevich Mathiesen. Swedish-Russian Spitsbergen exp. 1899-1902.
Mathiesondalen	br	John Mathieson. Visited Spitsbergen in 1909 with Dr. W.S. Bruce expedition.
Matrosbreen	ru	Stepanov, seaman, Swedish-Russian Expedition 1899-1902.
Mattilasodden	no	Johan Mattilas. 34 trips to Arctic died 57 years old in Gråhuken 1872-73.
Mayerbreen	mon	Louis Benoit Joseph Mayer, prince Albert de Monaco exp. to Spitsbergen 1907.
McCabefjellet	br	Lawrence Hugh McCabe, Cambridge Spitsbergen Exp. 1938 to Billefjoden.
McWhaebreen	br	John R. H. McWhae, PhD, geologist Harland's expedition to Spitsbergen 1949.
Mercantonfjellet	swi	Paul Louis Mercanton, b.1876, glaciologist, in Spitsbergen 1910.
Meyerbukta	no	Meyer Olsen, hunter who wintered on Lågøya.
Mezenryggen	ru	Cholm, fisherman from Mezen (the White Sea).
Midtre Lovénbreen	sv	Sven Ludvig Lovén, 1809-95. See Lovénbreane.
Midtsundstadbreen	no	Åge Midtsundstad, 1941-87. Died in helicopter accident on Åsgardfonna 1987.
Miethebreen	ty	Adolf Miethe, b.1862, Zeppelin-Hergesell expedition to Spitsbergen in 1910.
Mietheholmen	ty	Adolf Miethe, 1862-1927, chemist. See Miethebreen.
Millarpasset	br	Herbert J. Millar, head wintering party of The Northern Exploration 1912-13.
Millerbreen	br	Ernest A. Miller, Dr. William S. Bruce's Spitsbergen expeditions 1906, 1909.
Millingbreen	br	Georg Milling, Merton College (Oxford) Exp. sledgparty in the district 1923.
Minkinfjellet	ru	Minkin, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen summer 1900 and 1901.
Moefjellet	no	Jakob Moe, Fåberg, Isachsen's Spitsbergen expeditions in 1909 and 1910.
Mogilnickibreen	pol	Henryk Mogilnicki, wireless operator with the Polish expedition 1934.
Mohnbukta	no	Henrik Mohn, meteorologist, founder of Norwegian Meteorological Institute.
Mohnhøgda	no	Henrik Mohn, 1835-1916, meteorologist. See Mohnbukta above.
Molanderryggen	sv	S. Molander, b.1925, Swedish-Finnish-Swiss Exp. to Nordaustlandet 1957-58.
Moncureaksla	am	Thomas H. Moncure mapped the area surrounding Longyearbyen in 1912.
Morsjnevbrean	ru	Morshnev, Russian division Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1900.
Mortensenodden	no	Herman Mortensen. Norwegian Polar Institute in Spitsbergen 1948-1949.
Mullerneset	hol	S. Muller wrote a good source of information as to older Svalbard names.
Murdochelva	br	William Gordon Burn Murdoch, Bruce's expedition to the Antartic in 1892-93.
Murdochtopen	br	William Gordon Burn Murdoch. See Murdochelva, Burn Murdochbreen.
Murraybreen	br	John Murray, b.1841, oceanographer, in Spitsbergen on board a sealer in 1868.
Murraypynten	br	John Murray, 1841-1914, oceanographer and limnologist. See Murraybreen.
Murraytjørnene	br	John Murray, 1841-1914, oceanographer and limnologist. See Murraybreen.
Mühlbacherbreen	øst	Ferdinand Mühlbacher, b.1840, Count Wilczek's Spitsbergen expedition..
Myhretinden	no	Haakon Julius Myhre, b.1872, topographer-ass. in exp. to Spitsbergen 1906.
Målarryggen	fr	Jean Paul Louis Tinayre, painter. Expeditions to Svalbard in 1906 and 1907.
Nannestadelva	no	Fredrik Sebastian Nannestad, exp. to occupy coal-fields in Kongsfjorden 1909.
Nansenbreen	no	Fridtjof Nansen, 1861-1930, scientist, Arctic explorer and diplomat.
Nathorst Land	sv	Alfred Gabriel Nathorst, 1850-1921, exp. to Spitsbergen 1870, 1882, 1898.
Nathorstbreen	sv	Alfred Gabriel Nathorst, 1850-1921. Geologist. See Nathorst Land.
Nathorstdalen	sv	Alfred Gabriel Nathorst, 1850-1921. Geologist. See Nathorst Land.
Nathorstfjellet	sv	Alfred Gabriel Nathorst, 1850-1921. Geologist. See Nathorst Land.
Nauckhofføya	sv	Ernst Gustaf R. Nauckhoff, b.1847. Nordenskiöld's exp. to Spitsbergen 1868.
Nedre Rabotvatnet	fr	Charles Rabot, b.1856, geographer, expeditions to Spitsbergen in 1882.
Nedrevågøya	no	A. O. Nedrevaag, made geographical and meteorological observations in 1870.
Nelsonøya	br	Horatio Nelson, b.1758, admiral, on board the "Carcass" in Phipps exp. in 1773.
Nemtinovfjellet	ru	Nemtinov, handyman to the Swedish-Russian Expedition in summer 1901.
Neubauerfjellet	ty	Michael Neubauer, leader of the Deutsche Spitzbergenkundfahrt 1960.
Newtonvika	br	Alfred Newton, b.1829, Cambridge, Spitsbergen in 1864 in the yacht "Sultana".
Nielsenfjellet	no	Edvard Nielsen, who participated in Conway Spitsbergen expedition of 1897.
Nilsebu	no	Vilhelm Nilsen, hunter, wintered in Hopen 1908-09.

Nilsenbreen	no	Johannes Nilsen, b.1842, sealing skipper. Discovered Victoriaøya in 1898.
Nisjakollen	no	The Norwegian hunter Lars Nisja, who wintered in Sassendalen.
Nobilefjellet	it	Umberto Nobile, b.1885, Amundsen-Ellsworth-Nobile transarctic exp. 1926.
Norbergfjellet	no	Hans Larsen Norberg, 1861-1917, hunter and Spitsbergen explorer.
Nordalfjellet	no	Sigurd Nordal, Målselv, assistant to the Norwegian Svalbard expedition 1917.
Nordenskiöld Land	sv	Nils Adolf Erik Nordenskiöld, Spitsbergen 1858, 1861, 1864, 1868, 1872-73
Nordenskiöldbreen	sv	Nils Adolf Erik Nordenskiöld, 1832-1901. See Nordenskiöld Land.
Nordenskiöldbukta	sv	Nils Adolf Erik Nordenskiöld, 1832-1901. See Nordenskiöld Land.
Nordenskiöldfjellet	sv	Nils Adolf Erik Nordenskiöld, 1832-1901. See Nordenskiöld Land.
Nordenskiöldkysten	sv	Nils Adolf Erik Nordenskiöld, 1832-1901. See Nordenskiöld Land.
Nordenskiöldvarden	sv	Nils Adolf Erik Nordenskiöld, 1832-1901. See Nordenskiöld Land.
Nordenskiöldøya	sv	Nils Adolf Erik Nordenskiöld, 1832-1901. See Nordenskiöld Land.
Nordre		
Nathorstmorenen	sv	Alfred Gabriel Nathorst, 1850-1921. See Nathorst Land.
Nordre Repøya	hol	Outger Rep van Oostzaan, who with Giles published map of Spitsbergen 1710.
Nordstrømøya	sv	Carl Fredrik Theodor Nordström, geologist, Nordenskiöld's exp. to Greenland.
Normann dalen	no	Normann Andersen, b.1896, hunter, who wintered several years in Svalbard.
Norseliusdjupet	sv	Carl Gustaf Norselius, b.1864. Spitsbergen with the Swedish Andrée exp. 1897.
Noskovskaret	ru	Noskov, seaman, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899-1902.
Nyströmøya	sv	Carl Ludvig Hippolyt Nyström, b.1839, Spitsbergen with Nordenskiöld 1868.
Næssfjellet	no	Henrik Bergethon Næss, 1868-1950, skipper. Expedition to Spitsbergen 1900.
Næsspynten	no	Marinius Næss, on board "Farm" during Isachsen's Spitsbergen exp. 1909-10.
Næssøpynten	no	Ole Næssø, Norwegian skipper and hunter.
Nøisbreen	no	Hilmar Andreas Nilsen Nøis, b.1891, wintered a number of years in Svalbard.
Nøisbåen	no	Hilmar Andreas Nilsen Nøis, 1891-1975. See also Nøisbreen.
Nøisdalen	no	Hilmar Andreas Nilsen Nøis, 1891-1975rd.
Odellfjellet	br	Noel Edwart Odell, b.1890, geologist, Oxford Expedition to Spitsbergen 1921.
Olafsonbukta	sv	August Olofson, b.1871, to Spitsbergen as workman in Advent City 1906-07.
Olafsonhøgda	sv	August Olofson, b.1871. Wegener's relief exp. for Schröder-Stranz in 1913.
Olatjørna	no	Olav (Ola) Haabeth, b.1891. Claimed Bjørnøya in 1915 jointly with K. Sandve.
Olavsvarden	no	Olav Staxrud, b.1892, Norwegian Svalbard and Greenland exp. 1910, 1932.
Olsholmen	no	Olsen, in hydrographic motorboat during sounding operations in 1923.
Omdalkilen	no	Oskar Omdal, b.1895, transpolar flight with air ship "Norge" in 1926.
Orvin Land	no	Anders Kristian Orvin, b.1889, director of Norwegian Polar Institute 1957-60.
Orvindalen	no	Anders Kristian Orvin, PhD, 1889-1980, geologist. See also Orvin Land.
Oskarøya	sv	Oskar Hjalmar Kulling, b.1898. Swedish-Norwegian Spitsbergen Exp. 1931.
Ossian Sarsfjellet	no	Georg Ossian Sars, 1837-1927, Norwegian North Atlantic Exp. 1876-78.
Ottobreen	sv	Otto Martin Torell, 1828-1900, exp. to Spitsbergen in 1858 and 1861.
Otto Pettersonfjellet	sv	Sven Otto Petterson, b.1848, oceanographer, Swedish exp. to Spitsbergen 1882.
Ottofjellet	sv	Otto Wilhelm von Knorring, b.1863. Two of De Geer Spitsbergen expeditions.
Ottoneset	sv	Professor Otto Martin Torell, 1828-1900. See Ottobreen and Torell Land.
Oxaasdalen	no	Arthur Oxaas, b.1888, hunter. Oxås had his hunting cabin in this area.
Paierlbreen	øst	Georg Paierl, Hans Wilczek exp. to Spitsbergen and Novaya Zemlya 1872.
Palanderbreen	sv	Adolf Arnold Louis Palander of Vega, exp. to Spitsbergen in 1868, 1872-73.
Palanderbukta	sv	Adolf Arnold Louis Palander of Vega, 1842-1920. See Palanderbreen.
Palanderdalen	sv	Adolf Arnold Louis Palander of Vega, 1842-1920. See Palanderbreen.
Palanderfjellet	sv	Adolf Arnold Louis Palander of Vega, 1842-1920. See Palanderbreen.
Palanderisen	sv	Adolf Arnold Louis Palander of Vega, 1842-1920. See Palanderbreen.
Palanderøya	sv	Adolf Arnold Louis Palander of Vega, 1842-1920. See Palanderbreen.
Palibinranten	ru	Ivan Vladimirovic Palibin, b.1872, botanist, worked in Svalbard.
Parksfjellet	br	P. C. Parks, member of the Harland's expedition to Svalbard 1952 and 1953.
Parryfjellet	br	William Edward Parry, b.1780, polar explorer, exp. to Spitsbergen in 1827.
Parryflaket	br	William Edward Parry, 1780-1855. See Parryfjellet.
Parryvarden	br	William Edward Parry, 1780-1855. See Parryfjellet.
Parryøya	br	William Edward Parry, 1780-1855. See Parryfjellet.

Paulbreen	ru	Paul Vladimirovich Vittenburg, b.1884. Expedition to Spitsbergen 1913.
Paulsputtane	no	Paul Egede, b.1896. Norwegian Svalbard expeditions on Bjørnøya 1923.
Pedasjenkobreen	ru	Aleksei Dmitrivich Pedachenko, Swedish-Russian Spitsbergen exp 1899-1902.
Peder Kokkfjellet	no	Peder Nikolai Johansen, b.1873, cook on Svalbard exp. 1911, 1916 and 1917.
Pedersenbreen	no	Bertinus Pedersen, b.1838, with Sir Martin Conway on Spitsbergen in 1896.
Persberget	no	Per Fredrik Scholander, b.1905. Norw. exp. to East Greenland 1930, 1932.
Persputtane	no	Per Hoel, b.1883, the Norwegian Svalbard expedition to Bjørnøya in 1922.
Petrovbreen	ru	Nikolai Petrov, craftsman in Spitsbergen in the summers of 1899 and 1900.
Pettersenbreen	no	Karl Johan Pettersen, b.1826. Wrote several papers on Spitsbergen and Arctic.
Philippbreen	ty	Hans Philipp, b.1878, geologist, Filchner expedition to Spitsbergen in 1910.
Phippsfjellet	br	Constantine John Phipps, b.1744. Expedition to Spitsbergen in 1773.
Phippsøya	br	Constantine John Phipps, 1744-92, naval officer. See Phippsfjellet.
Pikebukta	br	Arnold Pike, visited Spitsbergen in his ship S/S "Victoria" in 1896 and 1897.
Pillewizertoppen	øst	Wolfgang Pillewizer. Carried out scientific research on Körberbreen, Svalbard.
Pirievatnet	br	N. W. Pirie, biochemist, member of the party of Jackson in Spitsbergen 1930.
Planciusbukta	hol	Petrus Plancius, three voyages to the North in 1594, 1595 and 1596-97.
Planciusdalen	hol	Petrus Plancius, geographer, died in 1622. See also Planciusbukta.
Pollockbreen	br	James Pollock, geologist, Scottish Spitsbergen Syndicate expedition in 1919.
Pommierryggen	fr	Robert Pommier, 1919-61. He visited Ny-Friesland, Spitsbergen in 1946.
Poninskiøya	ty	Bernhard Graf von Poninski, mapping of Spitsbergen in 1907.
Poolepynten	br	Jonas Poole, who repeatedly visited Spitsbergen early in the 17th century.
Portierbreen	fr	Paul Jules Portier. Prince Albert I of Monaco's Spitsbergen exp. 1899, 1906.
Potpeschniggbreen	øst	Karl Potpeschnigg, b.1875, M.D. Filchner's Spitsbergen expedition in 1910.
Przybyllokkfjellet	ty	Erich H. G. Przybyllok, b.1880, astronomer, Filchner's Spitsbergen exp. 1910.
Pyefjellet	br	N. Pye, McCabe's expedition to Spitsbergen 1938. Survey in Gipsdalen.
Pyntlaguna	br	Jonas Poole, who repeatedly visited Spitsbergen early in the 17th century.
Qvaleøya	no	Per Pedersen Qvale, 1822-1912, sealing skipper, Kinsarvik, Hardanger.
Qvarnströmbreen	sv	Anders Qvarnström, b.1864, hunter, wintered many years on Spitsbergen.
Rabotbreen	fr	Charles Rabot, 1856-1944. Expedition to Spitsbergen in 1882, 1892.
Rabotdalen	fr	Dr. Charles Rabot, 1856-1944. See Rabotbreen.
Rabotlaguna	fr	Dr. Charles Rabot, 1856-1944. See Rabotbreen.
Rabotryggen	fr	Dr. Charles Rabot, 1856-1944. See Rabotbreen.
Ramondbreen	fr	Gontaud (Georges) Ramond. "La Manche"-Expedition to Spitsbergen 1892.
Ravedalen	ty	Friedrich Christopher Rave, b.1881. Schröder-Stranz expedition 1912-13.
Ravnhøgda	da	Jesper Peter J. Ravn, 1866-1951, described Tertiary fossils from Spitsbergen.
Redingerpynten	mon	Jean Redinger, b.1874. Exp. with "Princesse Alice" to Spitsbergen 1906-1907.
Reinhardpynten	no	Reinhard Petter Andreas Johansen, Isachsen's exp. to Spitsbergen 1909-10.
Reiniusøyane	sv	Gustaf Paul Reinius, b.1874. Swedish Spitsbergen expedition in 1920.
Rekstentoppen	no	Hilmar Reksten, b.1897, chairman of SNSK. He was in Svalbard in 1943.
Renaudfjellet	fr	Marie Joseph-August Renaud. Helped Isachsen in French names in map 1915.
Repøylene	hol	Outger Rep van Ootzaan, whaler who published a map of Spitsbergen in 1710.
Retziusbreen	sv	Gustaf Retzius, 1842-1919, described material from Swedish polar expeditions.
Retziusfjellet	sv	Gustaf Retzius, 1842-1919. See Retziusbreen.
Reuterskiöldfjellet	sv	Adam Reuterskiöld, b.1890, M.Ph. Stensiö's Spitsbergen expedition in 1917.
Richarddalen	fr	Jules Richard, b.1863, expeditions to Spitsbergen 1898, 1899, 1906 and 1907.
Richardlaguna	fr	Jules Richard, b.1863. Expeditions to Spitsbergen 1898, 1899, 1906 and 1907.
Richardodden	øst	Richard Ritter von Barry, prince Henry of Bourbon exp. Spitsbergen 1891-92.
Richardvatnet	fr	Jules Richard. Have worked with Prince Albert since 1887. See Richarddalen.
Richterfjellet	no	Søren Richter, b.1903. M.A. archaeology, Norwegian Polar Institute.
Riiser-Larsenodden	no	Hjalmar Riiser-Larsen, b.1890, Roald Amundsen North Pole flight in 1925.
Rijpbreen	hol	Jan Cornelisz. Rijp, expedition when Spitsbergen was discovered in 1596.
Rijpdalen	hol	Jan Cornelisz. Rijp, b.1570, expeditions to the Arctic in 1595, 1596 and 1597.
Rijpelva	hol	Jan Cornelisz. Rijp, b. 1570. See also Rijpbreen, Rijpdalen.
Rijpfjorden	hol	Jan Cornelisz. Rijp, b. 1570. See also Rijpbreen, Rijpdalen.

Rijpsletta	hol	Jan Cornelisz. Rijp, b. 1570. See also Rijpbreen, Rijpdalen.
Rindersbukta	hol	Michiel Rinders, Dutch whaling skipper.
Ringertzbreen	sv	Nils Conrad Ringertz, 1859-1926, Swedish-Russian Exp. 1899, 1900, 1901.
Ringertzfjellet	sv	Nils Conrad Ringertz, 1859-1926. See Ringertzbreen.
Ringertzøya	sv	Nils Conrad Ringertz, 1859-1926. See Ringertzbreen.
Rittervatnet	øst	Hans Karl Ritter, b.1891. Hunter at Bangenhuk - Wijdefjorden several years.
Roaldryggen	no	Roald Amundsen, b.1872. Died in 1928 when "Latham 47" was lost.
Roaldtoppen	no	Ludvig Rosenbaum, b.1889, nicknamed "Roald" after Roald Amundsen.
Robertfjellet	br	Robert Campbell, Scottish Spitsbergen Syndicate's exp. to Spitsbergen 1920.
Robertsonbreen	br	Robert Hugh Stannus Robertson, geologist, Oxford Spitsbergen Exp. 1933.
Robitzchfjellet	ty	Dr. Max Robitzsch, 1887-1952. He wintered in Krossfjorden 1912-13.
Rodahlfjellet	no	Kaare Rodahl, b.1917, MD. Lived in the Arctic, and wrote books about it.
Rogatsjevryggen	ru	Nicolas and Michael Rogachev. Swedish-Russian exp. summer 1900, 1901.
Rollestonpynten	br	John Phillip Rolleston, b.1859. Spitsbergen in 1895 on HMS "Active".
Romnæstoppen	no	Nils Romnæs, 1902-43, wireless operator during mapping of Svalbard 1938.
Rosénfjella	sv	Per Gustaf Rosén, b.1838, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1901.
Rosenthalbreen	ty	Friedrich W. A. Rosenthal, b.1828, scientific expeditions to Arctic 1869-1871.
Rosshøgdene	br	Stewart Ross, Dr. William S. Bruce's Spitsbergen expedition in 1907.
Rossøya	br	James Clark Ross, 1800-62, took part in Parry polar exp. to Spitsbergen 1827.
Rotvoldodden	no	Einar Rotvold, member of the Schröder-Stranz expedition 1912-13.
Roulettegga	fr	Lucien Roulet, secretary of Revue générale des Sciences.
Rozyckibreen	pol	Stephan Spigniev Rozycki, b.1906, took part in the Polish expedition 1934.
Rubinbreen	sv	Sven T. S. Rubin, Swedish-Russian Spitsbergen Exp. 1899-1900, 1901, 1902.
Rubinfjellet	sv	Sven Tryggve Salomon Rubin, b.1874, Swedish geodesist. See Rubinbreen.
Rudibukta	no	Henry Rudi, b.1889, trapper. Wintered several years in Svalbard.
Rudieaksla	no	Sigurd Rudie, b.1887, mine manager at Longyearbyen 1916-25 and 1929-30.
Rudmosefjellet	br	Robert Neale Rudmose Brown, Scottish Spitsbergen exp. 1909, 1912, 1919.
Rudmosepynten	br	Robert Neale Rudmose Brown, D.Sc. 1879-1957. See Rudmosefjellet.
Rudmosepynten lykt	br	Robert Neale Rudmose Brown, D.Sc. 1879-1957. See Rudmosefjellet.
Rugaasfonna	no	Julian Rugaas, b.1886, mine foreman at Longyearbyen for 35 years, 1915-50.
Rusanovodden	ru	Vladimir Aleksandrovich Rusanov claimed the property at Grumant in 1912.
Russeltvedtodden	no	Nils Russeltvedt, 1875-1946, who wintered in the hut on Akseløya 1902-03.
Rüdigertoppen	ty	Hermann Rüdiger, Schröder-Stranz Expedition 1912-13. See also Ravedalen.
Ryke Yseøyane	hol	Ryke Yse of Vlieland, who discovered the islands about 1640-45.
Ræderbreen	no	Nicolay Caspary Ræder. Worked on Isachsen maps from 1906-07, 1909-10.
Ræderfjella	no	Nicolay Caspary Ræder, b. 1870, topographer. See Ræderbreen.
Rødstenskeret	no	Johan Rødsten, the Norwegian Svalbard Expedition in 1923.
Røkensåta	no	Petter Røken, b.1894, Norwegian Spitsbergen exp. 1919 mapping Sørkapp.
Römerneset	ty	Fritz Römer, b.1866, the German expedition in 1898, visited Kong Karls Land.
Rønnbeckøyane	no	Nils Fredrik Rønnbeck, b.1814, sealing skipper. Visited the region in 1867
Rørenbukta	no	Røren, captain on "Minna". See also Minnaodden.
Røvigflaket	no	Sverre Røvig, b.1878. Norwegian Svalbard expeditions in 1913 and 1914.
Sabine Land	br	Edward Sabine, 1788-1883. Pendulum observations in Spitsbergen.
Sabineberget	br	Edward Sabine, 1788-1883. See also Sabine Land and Sabinehaugen.
Sabinebreen	br	Edward Sabine, 1788-1883. See also Sabine Land and Sabinehaugen.
Sabinebukta	br	Edward Sabine, 1788-1883. See also Sabine Land and Sabinehaugen.
Sabinehaugen	br	Edward Sabine, 1788-1883, physicist. Built an observatory here in 1823.
Sabineodden	br	Edward Sabine, 1788-1883. See also Sabine Land and Sabinehaugen.
Sabineøyane	br	Edward Sabine, 1788-1883. See also Sabine Land and Sabinehaugen.
Samarinbreen	ru	Samarin, craftsman, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899-1902.
Samuelssonbreen	sv	Carl S. Samuelsson, b.1892. Spitsbergen in 1917, and once later on.
Sandbreen	br	Thomas Sand, miner and member of several Scottish Spitsbergen expeditions.
Sandbukta	br	Thomas Sand, miner and member of several Scottish Spitsbergen expeditions.
Sandfordhøgdene	br	Kenneth Stuart Sandford. Worked up geological material from Nordaustlandet.
Sarsholmen	no	Georg Ossian Sars, b.1837. Leader of Norwegian North Atlantic Exp. 1876-78.

Sarsvatnet	no	Georg Ossian Sars, b.1837-1927, zoologist. See also Sarsholmen.
Sartoriusbreen	ty	Jacob Sartorius, exp. of Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser 1923-25.
Scheibreen	no	Per Schei, b.1875. Norwegian Arctic Exp. with "Fram" in 1898-1902.
Scheteligelva	no	Jakob Grubbe Cock Schetelig. Worked geological material of Norwegian exp.
Scheteligfjellet	no	Jakob Grubbe Cock Schetelig, 1875-1935, geologist. See Scheteligelva.
Scheteligtoppen	no	Jakob Grubbe Cock Schetelig, 1875-1935, geologist. See Scheteligelva.
Schivebukta	no	Claus Schive, on Spitsbergen for the coal comp. Adventdalens Kullfelt 1916.
Schivefjellet	no	Jakob Henrik Schive, b.1899. Air Photography of Svalbard 1960 and 1961.
Schneiderberget	no	Hans Jakob Sparre Schneider, b.1853. Worked up materials from the Arctic.
Scholandervika	no	P. F. Scholander, expedition to Nordaustlandet in 1931.
Schottfjellet	ty	Paul Gerhard Schott, b.1866. Member of the "Valdivia" expedition 1898-99.
Schoultzhamna	sv	Ernst G. W. A. von Schoultz. De Geer's expedition to Spitsbergen in 1908.
Schröder-Stranzfjellet	ty	Schröder-Stranz, leader of exp. 1912-13, who perished on Nordaustlandet.
Schønningholmane	no	Schønning Hansen, d.1939, hunter. Gåshamna 1927-29, 1931-37 and 1938-39.
Schönrockfjellet	ru	Alexander Mikhailovich Schönrock, b.1853. Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Scoresbyfjellet	br	William Scoresby Jun., 1789-1857. Ascended the mountain in 1818.
Scoresbygrotta	br	William Scoresby Jun., 1789-1857, scientist. See also Scoresbyfjellet.
Scoresbyøya	br	William Scoresby Jun., 1789-1857, scientist. See also Scoresbyfjellet.
Scott Turnerbreen	am	Scott Turner, b.1880. General manager of Arctic Coal Company, Spitsbergen.
Scott-Hansenfjellet	no	Sigurd Scott-Hansen. North Pole Exp. under Fridtjof Nansen 1893-96.
Seelheimfjellet	ty	Heinrich Gustav Seelheim, b.1884. Filchner's Spitsbergen exp. in 1910.
Seligerbreen	ty	Paul Seliger, b.1863. Constructed map of Woodfjorden.
Seljehaugfjellet	no	Olav M. I. Seljehaug, b.1888. Norwegian Svalbard expedition 1916-1928.
Sergeevfjellet	ru	A. M. Sergeev, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899-1902.
Sergeevskaret	ru	A. M. Sergeev, Russian Navy. See Sergeevfjellet.
Sergievskijfjellet	ru	Dmitrij Dmitrievich Sergievskij, b.1867. Wintering Hornsund 1899-1900.
Sergievskijpasset	ru	Dmitrij Dmitrievich Sergievskij, 1867-1920, geodetic. See Sergievskijfjellet.
Sevrinberget	no	Sevrin A. J. Skjelten, b.1905, the Norwegian expedition to Spitsbergen in 1930.
Sherdahlfjellet	no	Bertel K. A. Sherdahl, b.1878, manager of coal mines at Ny-Ålesund 1917-29.
Siedleckibreen	pol	Stanislaw E. M. Siedlecki, 1912-2002, the Polish expedition to Svalbard 1934.
Sigfredbogen	no	Sigfred A. N. Kristoffersen, b.1899. A number of years as trapper in Svalbard.
Siggerudfjella	no	Thor Hamburg Siggerud, b.1928, geologist. Norwegian Polar Institute.
Siljestrømkammen	sv	Per Adam Siljeström, b.1815. French expedition in "La Recherche" 1938-39.
Simonsenøya	no	W. Simonsen, sealing skipper, contributed to the exploration of the Kara Sea.
Sinaiberget	no	Moses: Nnickname for one of the assistants to Gunnar Holmsen in 1909.
Sindballefjellet	da	Kristian Sindballe, 1884-1953. Spitsbergen commissary 1925-27.
Sir Martindalen	br	Martin Conway, English alpinist and Spitsbergen explorer.
Sivertsenfjellet	no	Sigurd Wilhelm Sivertsen, b.1907, pilot during mapping of Svalbard in 1936.
Skipperryggen	no	Hans Holmeslet, b.1881, captain M/S "Laila". S. = the captain ridge.
Slatertoppane	br	Slater, English Svalbard geologist.
Smerudknausen	no	Kolbjørn Smerud, b.1901. Norwegian exp. 1919, mapping Sørkapp Land.
Smithbreen	br	W. Smith, With prince Albert I of Monaco's cruise to Spitsbergen in 1899.
Smithelva	no	Simon Olaus Smith, b.1875, investigated in the coal fields here in 1910.
Smittøya	sv	Fredrik Adam Smitt, b.1839, the Swedish Spitsbergen expedition in 1861.
Smyslovfjellet	ru	Smyslov, with the Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen summer 1900, 1901.
Sokolovtoppen	ru	Dimitri Nikolaevich Sokolov, b.1867, described fossils from Svalbard.
Solanderfjellet	sv	Emil Otto Solander, b.1858 Swedish Spitsbergen exp. in Polar year 1882-83.
Solheimfjellet	no	Wilhelm Solheim, b.1890, a number of expeditions to Svalbard from 1918.
Sommerfeldtbukta	no	Søren Christian Sommerfeldt, b.1794. Described material from this region.
Soraberget	it	Gennaro Sora, took part in the search for the airship "Italia" exp. in 1928.
Speirslagunene	br	Speirs, one of Dr. Bruce's family names (William Spiers Bruce).
Starostinaksla	ru	Emil Starostin, trapper, d.1826. Wintered 30 years in Russekeila. See below:.
Starostinfjellet	ru	Emil Starostin, trapper, d.1826. Stayed 15 years without leaving the island.
Staveodden	no	Knut Stave, Schröder-Stranz expedition 1912-13. He died in Nordaustlandet.
Staxrudfonna	no	Arve Staxrud, b.1881. Svalbard exp. in 1906, 1910-12, 1914, 1920-1921.

Steenfjellet	no	Aksel Severin Steen, b.1849, Norwegian Polar Year station Alfa 1882-83.
Sten De Geerfjellet	sv	Sten De Geer, 1886-1933, geologist, Spitsbergen with his father's exp. 1908.
Stenehjembreen	no	Ivar Stenehjelm led an exp. to Spitsbergen 1901 for Christian Michelsen.
Stenersenodden	no	August Stenersen. Schröder-Stranz expedition 1912-13.
Stensiöbreen	sv	Erik H. O. Andersson Stensiö, b.1891. Spitsbergen 1912-1913, 1915-1918.
Stensiöfjellet	sv	Erik Helge Oswald Andersson Stensiö, 1891-1984, palaeontologist.
Stepanovbreen	ru	Stepanov, seaman, Swedish-Russian Exp. 1899-1902. See also Matrosbreen.
Stepanovfjellet	ru	Stepanov, seaman, the Russian unit of the Swedish-Russian Exp. 1899-1902.
Sterneckøya	øst	Daublesky von Sterneck, b.1829. Count Wilczek exp. to Spitsbergen 1872.
Stjernspetzfjellet	sv	Henrik Albin Stjernspetz, b.1850, Swedish exp. to Spitsbergen 1882-83.
Stollnuten	ty	O. Stoll, wintered on Kvadehuken, died and buried in Ny-Ålesund.
Stonebreen	br	Stone; probably an employee of the Muscovy Company, London.
Stones Forland	br	Stone; probably an employee of the Muscovy Company, London.
Store Brækmoholmen	no	Sivert Brækmo, 1853-1930. See Brækmoholmane, Trønderen, Alkekongen.
Stormbukta	no	Erik Storm, b.1904. Norwegian Svalbard Expeditions 1919 and 1921.
Strengenhagenfjellet	no	Alv Strengenhagen, b.1880. Isachsen's Spitsbergen exp. 1906 and 1907.
Strindbergfjellet	sv	Nils Strindberg, b.1872. S. A. Andréé's balloon exp. in 1896 and 1897.
Strömsbraatentoppen	no	Torvald Hansen Strömsbraaten, b.1894. Norwegian Spitsbergen exp. 1918 .
Stubendorffbreen	ru	Otto E. von Stubendorff, b.1837. Swedish-Russian Spitsbergen exp. 1899-1902.
Sundbukta	br	Alderman Ralph Freeman. See Freemansundet, Freemanbreen.
Sundevalltoppen	sv	Professor Carl Jacob Sundevall, b.1801. "La Recherche" Spitsbergen exp 1838.
Sundneset	br	Alderman Ralph Freeman. See Freemansundet, Freemanbreen.
Svedbergfjellet	sv	Johan Frithiof Ivar Svedberg built the hangar for Andréé's balloon 1896.
Svedenborgfjellet	sv	Gustaf Wilhelm Emanuel Svedenborg, b.1869, Andréé's balloon exp. 1897
Sven Ludvigbreen	sv	Sven Ludvig Lovén, 1809-95. See Lovénbreane.
Sven Olssonodden	sv	Sven Adolf Olsson, b.1884. Many years at different localities in Svalbard.
Svenbreen	sv	Sven Gustaf Adolf Ydén, b.1891. Stensiö's Spitsbergen Expedition in 1917.
Svendsenbreen	no	Hans Svendsen, b.1896. Store Norske Spitsbergen Kulkompani, 1916-50.
Svendsenhamna	no	Ingvald Svendsen, b.1867. Nathorst's expedition in Van Keulenfjorden 1898.
Svendsenodden	no	Ingvald Svendsen, b.1867. Nathorst's expedition in Van Keulenfjorden 1898.
Svenfjellet	sv	Sven Fredrik Bünsow, b.1901. Hagerman's Spitsbergen Expedition 1924.
Sverdrupbyen	no	Einar Sverdrup, b.1895-1942, director SNSK, Longyearbyen 1923-42.
Sverdrupfjellet	no	Otto Neuman Knoph Sverdrup, b.1854. Captain "Fram" across the Polar Sea.
Sverdruphamaren	no	Einar Sverdrup, 1895-1942. See Sverdrupbyen.
Sverdrupisen	no	Harald Ulrik Sverdrup, Roald Amundsen's North East Passage exp. 1918-1925.
Sykorabreen	ru	J. Sykora, wintered at the station of the Swedish-Russian Exp.1899-1900
Syvvertsentjørna	no	Harald Kristian Syvertsen, b.1881, worked in Arctic, including Bjørnøya.
Sæterdalsneset	no	Anders K. N. F. Sæterdal, b.1894. Wintered in Spitsbergen from 1922-37.
Sætherbukta	no	Carl Sigmund Sæther. Head of Tromsø department of Arctic Coal Company.
Sætherfjellet	no	Carl Sigmund Sæther, 1880-1947. See Sætherbukta.
Søre Buchananisen	br	John Young Buchanan, F.R.S., 1844-1925. See Buchanantoppen.
Søre Nathorstmorenen	sv	Alfred Gabriel Nathorst, 1850-1921. See Nathorst Land.
Sørentoppane	no	Søren Richter, librarian at the Norwegian Polar Institute. See Richterfjellet.
Sørlifjellet	no	Kristian Sørli, b.1887-1929. Isachsen's Spitsbergen expedition 1910.
Sørumskaret	no	Elling Kristian Golden Sørum, b.1884. Bjørnøens kulkompani 1916, 1917.
Tage Nilssonfjellet	sv	Tage Nilsson, palaeontolog, delt with Devonian vertebrates from Spitsbergen.
Tandbergøya	no	Rolf Sigurd Tandberg, Store Norske Spitsbergen Kulkompani 1923 to 1928.
Teiknarneset	no	Arnesen, illustrator at Norwegian Polar Institute.
Tessemgrunnen	no	Einar Tessem, hydrographic surveyor of Hoel and Staxrud expedition in 1913.
Thetingtjørnene	no	Fredrik C. G. Theting, b.1881, manager of the coal mines of Bjørnøya 1923-25.
Thiisbukta	no	Erling E. A. Thiis, b.1870. Prepared the exploitation in Spitsbergen 1908 -1916.
Thiisdalen	no	Erling Einar Angell Thiis, 1870-1958. See Thiisbukta.
Thiisfjellet	no	Erling Einar Angell Thiis, 1870-1958. See Thiisbukta.
Thomsonelva	br	George Thomson, mate of "Petunia", Bruce's exp. ship to Spitsbergen 1919.
Thoretinden	no	Thore Schanke Winsnes, b.1922, geologist at Norwegian Polar Institute.

Thorkelsenfjellet	no	Knut Hagbart Gisle Thorkelsen, Norwegian Svalbard exp 1921, 1923-1925.
Thorkelsenholmen	no	Knut Hagbart Gisle Thorkelsen, b.1894, hydrographer. See Thorkelsenfjellet.
Thorkelsenskaret	no	Knut Hagbart Gisle Thorkelsen, b.1894, hydrographer. See Thorkelsenfjellet.
Thuefjellet	no	Klaus Thue, b.1856, hunter. Wintered in Spitsbergen many years + 45 summers.
Thunaodden	sv	Johan Erikson Thuna, trapper. In Hornsund 1906-07 and on Hopen 1908-09.
Tilasberget	sv	Daniel Tilas, 1712-72, Swedish miner. See also Berzeliustinden.
Timertfjellet	ru	O. Timert, the Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Tinayrebreen	fr	Jean Paul Louis Tinayre, b.1861. Exp. Prince Albert organized to Spitsbergen.
Tinayrebukta	fr	Jean Paul Louis Tinayre, b.1861. Exp. Prince Albert organized to Spitsbergen.
Tjosaasdalen	no	Hans B. Tjosaas, skipper "Phantom", Scottish Spitsbergen Syndicate 1919.
Tjosaaselva	no	Hans Bernhart Tjosaas, b. 1877. See Tjosaasdalen.
Tjosaasfjellet	no	Hans Bernhart Tjosaas, b. 1877. See Tjosaasdalen.
Tobiesenelva	no	Sivert Kristian Tobiesen, 1821-73. Wintered Bjørnøya 1865-66.
Tobiesenholmen	no	Sivert Kristian Tobiesen, 1821-73. See Tobiesenelva.
Tobiesens Hus	no	Sivert Kristian Tobiesen, 1821-73. See Tobiesenelva.
Tobiesenøya	no	Sivert Kristian Tobiesen, 1821-73. See Tobiesenelva
Tollénberget	sv	Edgar Tollén, b.1925. Swedish-Finnish-Swiss-exp. Murchisonfjorden 1957-58.
Tollénbukta	sv	Edgar Tollén, b.1925. See Tollénberget.
Tolstadvfjellet	no	Berhard Tolstad, b.1879. Participated in Isachsen's maps of Spitsbergen.
Torell Land	sv	Professor Otto Martin Torell, b.1828. Led exp. to Spitsbergen 1858 and 1861.
Torellbreen	sv	Professor Otto Martin Torell, 1828-1900. See Torell Land.
Torellbukta	sv	Professor Otto Martin Torell, 1828-1900. See Torell Land.
Torelldalen	sv	Professor Otto Martin Torell, 1828-1900. See Torell Land.
Torellfjellet	sv	Professor Otto Martin Torell, 1828-1900. See Torell Land.
Torellflaket	sv	Professor Otto Martin Torell, 1828-1900. See Torell Land.
Torellmorenen	sv	Professor Otto Martin Torell, 1828-1900. See Torell Land.
Torellneset	sv	Professor Otto Martin Torell, 1828-1900. See Torell Land.
Torgersruudfjellet	sv	Jacob Torgersruud, b.1864. Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1901.
Torkildsenøya	no	T. Torkildsen, sealing skipper.
Torstjørna	no	Thor Haabeth, b.1888. Wintered on Bjørøya with his family 1921-22.
Toverudfjellet	no	Gudbrand Toverud, b.1888. Norwegian Spitsbergen expedition 1919
Trondsenneset	no	Petter Olai Trondsen, b.1870, wintered repeatedly in Svalbard after 1900.
Trulsenfjellet	no	Birger Andreas Trulsen, b.1898. Hoel and Høvig expedition in 1917.
Tryggve Granfjellet	no	Tryggve Gran, 1889-1980, member of Scott's Expedition 1910-13.
Tryggvebreen	sv	Sven Tryggve S. Rubin. Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Trønderen	no	Sivert Brækmo, b.1853, hunter, wintering Spitsbergen 1893-94.
Tsjernysjovfjellet	ru	Feodosij Nikolaievich Tchernyshovv, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen.
Tunheim	no	Karl Tunheim, b.1884, foreman at the works on Bjørnøya in 1916.
Tyrrelldalen	br	George Walter Tyrrell, 1883-1961. Scottish Spitsbergen Syndicate exp. 1919.
Tyrrellelva	br	George Walter Tyrrell, 1883-1961, geologist. See Tyrrelldalen.
Tyrrellfjellet	br	George Walter Tyrrell, 1883-1961, geologist. See Tyrrelldalen.
Törnbohm fjella	sv	Alfred Elis Törnebohm, described rock samples of Swedish Arctic expeditions.
Ulsfjordtoppen	no	Peder Marentius Pedersen, b.1882, trapper. Wintered on Prins Karls Forland.
Ulvebreen	no	Erik Andreas Ulve, 1833-96, explorer of the Spitsbergen archipelago.
Ulvebukta	no	Erik Andreas Ulve, 1833-96, explorer of the Spitsbergen archipelago.
Ulvedalen	no	Erik Andreas Ulve, 1833-96, explorer of the Spitsbergen archipelago.
Unkovskijfjellet	ru	Konstantin A. Unkovskij, Swedish-Russian Exp. Spitsbergen, 1899-1902.
Urnetoppen	no	Knut Urne, licence to catch wales at Spitsbergen in 1617.
Ursinodden	no	Johan Ursin, hunter. Sivertsen's exp; wintered in Beverlysundet 1908-09.
Valentinryggen	ru	Valentin Nikolaevich Sokolov, b.1916. Did geological research in Svalbard.
Valettebreen	fr	Emile Valette, wireless operator on "Latham 47" in 1928.
Valetteknausen	fr	Yves Valette, b.1920, visited Ny-Friesland in 1946.
Valvatnet	no	Einar Valvatne, b.1894. Employed at the coal-mines on Bjørnøya in 1922-25.
Van Dongenbukta	hol	Sjef van Dongen. Search for the Italian general Umberto Nobile exp. 1928.
Van Mijenfjorden	hol	Willem Van Muyden. See Van Muydenbukta.

Van Muydenbukta	hol	Willem Van Muyden, chief of the Dutch whaling fleet 1612-13.
Varmingbukta	da	Ludvig Nicolai Varming, b.1881. Engaged in the radio station in Grøn fjorden.
Vartdalsåta	no	Hroar Vartdal, b.1903, librarian at Norges Svalbard- og Ishavsundersøkelser.
Vasilievbreen	ru	Alexandr Semenovich Vasiliev, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899.
Vasilievfjellet	ru	Alexandr Semenovich Vasiliev, b. 1868. See Vasilievbreen.
Vasilievskaret	ru	Alexandr Semenovich Vasiliev, b. 1868. See Vasilievbreen.
Vegardbreen	no	Lars Vegard. Described physical investigations for Isachsen Spitsbergen exp.
Vegardfjella	no	Lars Vegard, b.1880, physicist. Isachsen's Spitsbergen exp. 1909-10.
Vestre Lovénbreen	sv	Sven Ludvig Lovén, 1809-95. See Lovénbreane.
Vestre Sabinevågen	br	Edward Sabine, 1788-1883. See also Sabine Land.
Viggobreen	no	Viggo Widerøe, b.1904-2002. Pilot on Lars Christensen Antarctic exp. 1936-37.
Viglierberget	it	Viglieri, Nobile's "Italia" expedition in 1928.
Vittenburgfjella	ru	Paul Vladimirovich Vittenburg, b.1884, polar geographer. In Spitsbergen 1913.
Vogtdalen	no	Thorolf Vogt, b.1888, geologist. Expeditions to Spitsbergen 1925 and 1928.
Voitelva	ty	F. W. Voit, d.1923t. Investigated the coal-fields south of Kongsfjorden 1912.
Volkovi_fjellet	ru	A. N. Volkovich, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899-1902.
Von Otterøya	sv	Fredrik Wilhelm von Otter, b.1833. Nordenskiöld's Spitsbergen exp. 1868.
Waldenøya	br	John Walden, Phipps' expedition vessel HMS "Racehorse" 1773.
Wandbreen	ty	Otto Wand, b.1879. Worked out the results of Filchner's Spitsbergen exp 1910.
Watkinsfjellet	br	H. G. Watkins' expedition to Edgeøya.
Watnelieøyra	no	Gunnar Anderson Watnelie, b.1871, Isachsen's Spitsbergen exp. 1909-10.
Watsondalen	br	Hugh Watson, b.1897, assistant to the surveyor on Mathieson's expedition.
Wedel Jarlsberg Land	no	Fredrik H. H. Wedel Jarlsberg, 1855-1942, "father" of the Svalbard treaty 1920.
Weenfjellet	no	Thorolf Ingar Ween, b.1885, working out Isachsen's Spitsbergen maps.
Wegenerfjellet	ty	Kurt Wegener b.1878. Expedition to search for Schröder-Stranz 1913.
Wellmankollen	am	Walter Wellman. Wintered with six men on Franz Josef La. In 1898-99.
Wendelbofjellet	no	Gøsta H. A. Wendelbo, b.1894. Pilot during mapping of Svalbard in 1936.
Werenskioldbreen	no	Werner Werenskiold, b.1883. Svalbard expeditions every summer 1917-24.
Werenskioldfjellet	no	Werner Werenskiold, 1883-1961. See also Werenskioldbreen.
Wernerbreen	no	Werner Werenskiold, 1883-1961. See also Werenskioldbreen.
Wernerknatten	no	Werner Werenskiold, 1883-1961. See also Werenskioldbreen.
Westbyelva	no	Sigurd Westby, b.1883. Store Norske Spitsbergen Kulkompani since 1916.
Westbyfjellet	no	After Sigurd Westby, 1883-1969. See Westbyelva.
Westbytoppane	no	After Sigurd Westby, 1883-1969. See Westbyelva.
Westmanbukta	sv	Jonas Westman, 1867-1922. Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen.
Westmanfjellet	sv	Jonas Westman, 1867-1922. Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen.
Wexelva	ty	Wex, bergassessor, Spitsbergen 1911 to survey coal fields in Kongsfjorden.
Widerøefjella	no	Viggo Widerøe, b.1904, pilot on Lars Christensen's Antarctic exp. 1936-37.
Wiederbreen	hol	Frederik Casparus Wieder, b.1874, published an atlas of Spitsbergen 1919.
Wiederfjellet	hol	Frederik Casparus Wieder, b. 1874, published an atlas of Spitsbergen 1919.
Wigdehlpynnten	no	Michaloff Wigdehl, b.1857. Isachsen's expedition 1910.
Wijkanderberget	sv	Erik A. G. A. Wijkander, b.1849. Nordenskiöld exp. to Spitsbergen 1872-73.
Wijkanderøyane	sv	Erik Anders Gustaf August Wijkander, 1849-1913. See Wijkanderberget.
Wilczekodden	øst	Hans Johann Nepomuk Graf Wilczek. Leader of an exp. to Spitsbergen 1872.
Wilkinsbukta	aus	Georg Hubert Wilkins, b.1888. Landed here in 1928 after a flight from Alaska.
Willeberget	no	Johan N. F. Wille, b.1858. Worked out material from Norwegian Arctic exp.
Willybreen	ty	Willy G. Kükenthal, 1861-1922. Expeditions to Spitsbergen in 1886 and 1889.
Wilsonbreen	br	C. B. Wilson, d.1959. Harland's expedition to Spitsbergen in 1953.
Wimandalen	sv	Carl Johan Josef Ernst Wiman, b.1867. De Geer's expedition in 1908.
Wimanfjellet	sv	Carl Johan Josef Ernst Wiman, 1867-1944, geologist. See Wimandalen.
Winsnesbreen	no	Thore Schanke Winsnes, b.1922, geologist at Norwegian Polar Institute.
Winsnesfjellet	no	Thore Schanke Winsnes, b.1922, geologist at Norwegian Polar Institute.
Winthervatnet	no	Levin Winther, b.1895, in Hornsund 1925-27, and on Sørkappøya 1932-33.
Wistingtoppen	no	Oscar Wisting, b.1871. With Roald Amundsen to the North and the South Pole.

Wittrockdalen	sv	Veit Brecher Wittrock, b.1839. Described material collected by Swedish exp.
Wittrockfjellet	sv	Veit Brecher Wittrock, b.1839. Described material collected by Swedish exp.
Wollebækfjellet	no	Alf Wollebæk, Norwegian North Sea Exp. Wrote about Spitsbergen reindeer.
Wordiebukta	br	James Mann Wordie, b.1889. The Scottish Spitsbergen expedition 1919, 1920.
Wordiekammen	br	James Mann Wordie, 1889-1962. See Wordiebukta.
Wordieodden	br	James Mann Wordie, 1889-1962. See Wordiebukta.
Worsleybreen	br	Frank Arthur Worsley, 1872-1943, British exp. to Spitsbergen in 1925.
Worsleyhamna	br	Frank Arthur Worsley, 1872-1943, British exp. to Spitsbergen in 1925.
Wotherspoonbotnen	br	David Maxton Witherspoon, Scottish Spitsbergen Syndicate in 1920.
Wrighttoppen	br	John Wright, wintering party of Glen on Nordaustlandet 1935-36.
Wulffberget	sv	Thorild Wulff, 1877-1917. Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899.
Wulffkammen	sv	Thorild Wulff, 1877-1917, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899.
Wulffvatnet	sv	Thorild Wulff, 1877-1917, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen 1899.
Wärmelaguna	sv	Karl Erik Wärme, b.1920, Swedish-Finnish-Swiss-Nordaustlandet 1957-58.
Zachariassendalen	no	Søren Zachariassen, b.1837. Discovered coal on Bohemanneset in 1862.
Zagrajskiisen	pol	Sylwerjusz Bohden Zagrajski, b.1892. Polish Spitsbergen-Expedition 1934.
Zawadzkiibreen	pol	Antoni Rudolf Zawadzki-Rogala, 1896-1974, Polish Spitsbergen-Exp. 1934.
Zdanovfjellet	ru	Shdanov, handyman to the Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Zeipeldalen	sv	Edvard Hugo von Zeipel, 1873-1959. See also Zeipelbukta.
Zeipelfjella	sv	Edvard Hugo von Zeipel, 1873-1959. See also Zeipelbukta.
Zeipelodden	sv	Edvard Hugo von Zeipel, 1873-1959. See also Zeipelbukta.
Zeppelinhamna	ty	Ferdinand Graf von Zeppelin, 1838-1917. German exp. to Spitsbergen 1910.
Zigelfjellet	ru	M. M. Zigel, Swedish-Russian Expedition to Spitsbergen in 1899-1902.
Zorgdragerfjorden	hol	Cornelis Gisbertsz Zorgdrager, whaler. Spitsbergen many times after 1690.
Zukovskifjella	ru	Nicolai Joukovsky, Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1902.
Öbergøya	sv	Per Erik Waldemar Öberg, b.1842. A. E. Nordenskiöld Greenland exp. 1870.
Øhmanfjellet	sv	Anders Øhman, hunter, died of tuberculosis during wintering 1922-23.
Øienbukta	no	The arctic akipper and ice pilot Jens Julius Øien, 1870-1942.
Øvre Rabotvatnet	fr	Charles Rabot, 1856-1944, expeditions to Spitsbergen in 1882 and 1892.
Øyenbreen	no	Peter Annæus Øyen, b.1863. Spitsbergen with Wellman's expedition in 1894.
Øyenrabben	no	Peter Annæus Øyen, b.1863. Spitsbergen with Wellman's expedition in 1894.
Øyrflaket	no	Sarsøyra. See Sarsøyra and Sarstangen.
Åmdalen	no	Peder Åm, Norwegian trapper and watchman at Ny-Ålesund for many years.

Tabell 4. Oppkalling av mann 1 – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Mann 1:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
USA	34	1,2	17	1,5	0,3
Storbritannia	400	14,3	182	16,6	2,3
Finland	23	0,8	13	1,2	0,4
Frankrike	82	2,9	40	3,6	0,7
Nederland	61	2,2	36	3,3	1,1
Norge	1060	38,0	396	36,0	-2,0
Russland	151	5,4	82	7,5	2,1
Sverige	557	20,0	222	20,2	0,2
Tyskland	227	8,1	64	5,8	-2,3
Østerrike	65	2,3	15	1,4	-0,9
Andre land			31	2,8	

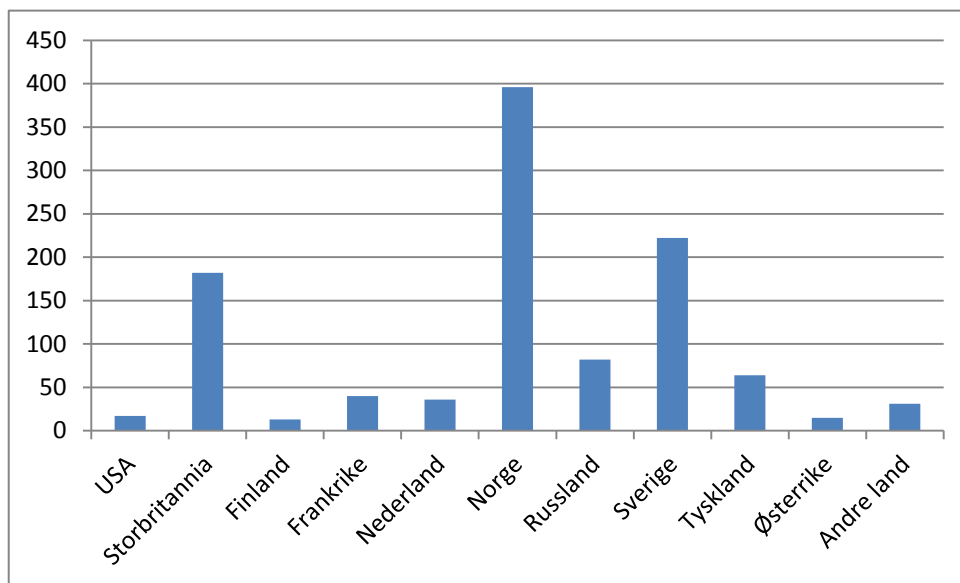

Fig. 4. Oppkalling av *mann 1* i stedsnavn på Svalbard

Vi ser at det ikke er så store avvik mellom disse ti nasjonenes samlede navnefrekvens og antallet stedsnavn i denne kategorien (mann 1) målt i prosentpoeng. Det er tre nasjoner som har litt større avvik enn de andre: Storbritannia har 2,3 prosentpoeng flere oppkallinger enn den overordnede frekvensen skulle tilsi, mens Norge og Tyskland har h.h.v. 2,0 og 2,3 prosentpoeng færre oppkallinger av *mann 1* enn den overordnede frekvensen skulle tilsi, men dette er likevel relativt små avvik.

7.3.2. Mann 2: Oppkalling av menn som har spilt en mer perifer rolle

Aagaardfjellet	no	Andreas Zacharias Aagaard, 1847-1925, businessman in Tromsø.
Aagaardtoppen	no	Andreas Zacharias Aagaard, 1847-1925, businessman in Tromsø.
Abeltoppen	no	Niels Henrik Abel, 1802-29, Norwegian mathematician.
Abeløya	no	Niels Henrik Abel, 1802-29, Norwegian mathematician.
Adlersparrefjorden	sv	Axel Adlersparre, 1812-79, Swedish naval officer.
Ahlstrandhalvøya	sv	Johan August Ahlstrand, 1822-96, interested in polar exploration.
Ahlstrandodden	sv	Johan August Ahlstrand, 1822-96, interested in polar exploration.
Albrechtbreen	ty	George Albrecht, president of the Geographical Society in Bremen.
Allanfjellet	br	The brothers Robert S. Allan, 1858-1932, and Claud A. Allan, 1861-.
Amelnryggen	no	Ameln junior at Store Norske Spitsbergen Kulkompani A/S.
Anderssonøyane	sv	Charles John Andersson, 1828-67, traveller in Africa.
Andréetangen	ty	Karl Andréé, 1808-75, German geographer.
Angelinberget	sv	Nils Peter Angelin, 1805-76, Swedish palaeontologist.
Ankerbreen	no	Johan August Anker, 1871-1940, Norwegian engineer and business man.
Archibald Geikiebreen	br	Archibald Geikie, 1835-1924, Scottish geologist.
Arctowskibreen	pol	Henryk Arctowsky, 1871-1958, Polish geophysicist.
Arctowskifjellet	pol	Henryk Arctowsky, 1871-1958, Polish geophysicist.
Ardennebreen	fr	Henri d'Ardenne de Tisac, 1877-1932. Author under pen-name Jean Violl.
Arendtsøya	ty	Karl Arendts, 1815-81, geographer and professor at Munich.
Arnepyttane	no	Arne Haabeth, 1849-1927, business man and grandson Arne Kjell 1916-96.

Aspelintoppen	sv	Christian Henrik Thomas Aspelin, b.1830. Fagersta Ironworks in Sweden.
Augustkuven	no	Johan August Anker, 1871-1940, engineer and business man.
Ayerbreen	am	Frederick Ayer, 1822-1918. John Longyear's partner in Arctic Coal Co.
Baalsrudbreen	no	Sigurd Baalsrud, b.1881. Repaired many theodolites used by Norwegian exp.
Baerberget	ty	Karl Ernst von Baer, b.1792, zoologist and geographer.
Bairdfjellet	am	Spencer Fullerton Baird, 1823-87, American naturalist.
Balckbreen	sv	Viktor Gustaf Balck, 1844-1928, worked for the advancement of sports.
Balfourfjellet	br	Andrew Balfour, b.1848, Scottish physician.
Baranowskiodden	pol	The Pole Baranowski.
Baronbreen	br	The Baron of Allington. See also Conwayfjellet.
Bastianøyane	ty	Adolf Bastian, 1826-1905, German explorer and ethnologist.
Batesfjellet	br	Henry Walter Bates, 1825-92, scientist and South American traveller.
Beckerfjellet	ty	Ernst Emil Hugo Becker, 1843-1912, German astronomer.
Becketoppene	øst	Friedrich Johann Karl Becke, 1855-1931, mineralogist and petrographer.
Becquerelbreen	fr	Antoine Henry Becquerel, 1852-1908, French physicist.
Behmøya	ty	Ernst Behm, 1830-84, employed at Justus Perthe's Geographisches Institut.
Belcherfjellet	br	Sir Edward Belcher, 1799-1877, admiral, traveller and polar explorer.
Belopol'skijbreen	ru	Aristarkh Apollonovich Belopol'skij, 1859-1934, Pulkovo Observatory.
Bereznikobreen	ru	Wladimir Alexandrovich Bereznikov, Swedish-Russian Exp.1899-1902.
Berghausøya	ty	Hermann Berghaus, b.1828, cartographer, geographic anstalt in Gotha.
Bergmanfjellet	sv	Torbern Olof Bergman, 1735-84, chemist.
Bergströmodden	sv	Per Axel Bergström, 1823-93, Swedish politician and county governor.
Bertrafbjellet	ty	General Hermann von Bertrab, 1857-1940.
Berzeliusdalen	sv	Jöns Jakob Berzelius, 1779-1848, Swedish chemist.
Berzeliusstinden	sv	Jöns Jakob Berzelius, 1779-1848, Swedish chemist.
Bjørlykkebreen	no	Knut Olai Bjørlykke, b.1860, geologist, Agricultural University of Norway.
Bjørnsonfjellet	no	Bjørnstjerne Bjørnson, b.1832, Norwegian author and Nobel Prize winner.
Blarambergfjellet	ru	Ivan Fedorovitsj Blaramberg, b.1800, military topographer
Blümckebreane	ty	Adolf Blümcke, b.1854, glaciologist, the Oberrealschule in Augsburg.
Bockbanken	sv	Karl Alfred Sixten Bock, b.1884, zoologist at Naturhistoriska Riksmuseet.
Bodleybukta	br	Thomas Bodley, 1545-1613, founder of the Bodleian Library at Oxford.
Bohlinryggen	sv	Karl Petrus Theodor Bohlin, b.1860, the Swedish Academy of Science.
Bohrryggen	da	Niels Bohr, 1885-1962, Danish atom physicist.
Bornbreen	ty	Max Born, 1882-1970, German physicist.
Brochøya	no	Ole Jacob Broch, b.1818. Mathematician, physicist. The Parliament 1869-72.
Brogniartfjella	fr	Professor Adolphe Théodore Brogniart, 1801-76. French palaeontologist.
Bromelldalen	sv	Olof Bromell (Bromelius) 1639-1705, Swedish physician and botanist.
Brorbreen	sv	Bror Luddvig Granholm.
Bruhnsøya	ty	Carl Christian Bruhns, 1830-81, German astronomer of Leipzig.
Brücknerbreen	øst	Professor Eduard Brückner, 1862-1927, German-Austrian geologist.
Buckhøgda	no	Andreas Buck, ship owner Hammerfest, Norway.
Bullbreen	no	Karl Sigwald Johannes Bull, 1860-1936, minister of defence 1910-12.
Bulmanfjellet	br	Oliver Meredith Boone Bulman, professor, University of Cambridge.
Burmeisterfjellet	ty	Carl Hermann Conrad Burmeister, b.1807. German-Argentine scientist.
Büdelfjellet	ty	Julius Büdel, 1903-83, German geographer.
Bölscheøya	ty	Carl Bölsche, journalist. Bölscheøya named in 1868 by Petermann 1822-78.
Cailletetbreen	fr	Louis Paul Cailletet, b.1832, physicist, Institut océanographique in Paris.
Camp Millar	br	Millar, chief shareholder of the Northern Exploration Co.
Carmichaelpynten	br	Eoghann Carmichael, 1872-1926, Scottish engineer.
Casimir-Périerkammen	fr	Jean Paule Pierre Casimir-Périer, 1847-1907, French politician.
Castrénøyane	fi	Mathias Alecander Castrén, 1813-52, Finnish linguist and traveller.
Cavendishryggen	br	The British physicist and chemist Henry Cavendish, 1730-1810.
Celsiusberget	sv	Anders Celsius, b.1701, astronomer, inventor of the centigrade thermometer.
Celsiusodden	sv	Anders Celsius, b.1701, astronomer, inventor of the centigrade thermometer.

Celsiusvatnet	sv	Anders Celcius, b.1701, astronomer, inventor of the centigrade thermometer.
Ceraskijtoppen	ru	Vitalij Karlovich Ceraskij, b.1849, astronomer, the observatory in Moscow.
Chabaudbreen	fr	V. Chabaud, constructor of a new reversing thermometer used at great depths.
Chadwickryggen	br	James Chadwick, 1891-1974, English physicist.
Charitonovhøgda	ru	A. Charitonov, published "Die Russischen Promyschleniks auf Grumant"
Charlesbreen	no	Charles Robertson, b.1875, merchant and owner of sealing vessels.
Charpentierbreen	swi	Johann v. Charpentier, b.1786, mineralogist and glaciologist.
Chebyshevbreene	ru	Pafnuty L'vovich Chebyshev, 1821-94, Russian mathematician.
Chebyshevfjellet	ru	Pafnuty L'vovich Chebyshev, 1821-94, Russian mathematician.
Chunfjellet	ty	Karl Chun, b.1852, German Deep Sea Exp. to subantarctic seas in 1898-99.
Clairauttoppen	fr	Alexis Claude Clairaut, 1713-65, French mathematician.
Claus Andersenfjellet	no	Claus Røthe Andersen, b.1859, sent out many trapper exp. to Spitsbergen.
Colomhøgda	hol	Jacob Colom, Dutch cartographer.
Condevinpasset	da	Claus Condevin. Got seven year licence for whaling at "Grønlandh" in 1617.
Condevintoppen	da	Claus Condevin. See Condevinpasset.
Conwentzodden	ty	Hugo Conwentz, b.1855. Director of the West Prussian Province Museum.
Coxfjellet	br	Percy Zachariah Cox, president of Royal Geographical Society, 1933-36.
Craigtoppane	br	The British geologist R. N. Craig.
Crammerbreane	øst	Hans Crammer, b.1856, glaciologist and professor of mathematics.
Crednermorenen	ty	Herman Credner, 1841-1913, German geologist. See also Paulabreen.
Crollbreen	br	James Croll, b.1821, pulished works on climate in earlier geological periods.
Cronstedtkollen	sv	Axel Fredrik Cronstedt, 1722-65, Swedish mineralogist.
Cummingøya	br	Alexander Cumming of Bond Street, made pendulum used by Phipps exp 1773.
Curiefjellet	fr	Pierre Curie, 1859-1906. He won the Nobel Prize in 1903.
Dahlfonna	no	Johan Jacob Dahl, b.1872. Printed several maps for Norwegian Polar Institute.
Dahlgrenodden	sv	Erik Wilhelm Dahlgren, b.1848, librian of the Swedish Academy of Sciences.
Dahltoppen	no	Christian A. Dahl, Norwegian navy officer.
Damesbukta	ty	Wilhelm Barnim Dames, b.1843, geologist and palaeontologist.
Damesmorenen	ty	Wilhelm Barnim Dames, b.1843, geologist and palaeontologist.
Danielssenøya	no	Daniel Cornelius Danielsen, b.1815. Norwegian North-Atlantic Exp.1876-78.
Darbouxbreen	fr	Jean Gaston Darboux, 1842-1917, French mathematician.
Davidsonpynten	br	John Henry Davidson, 1851-1916, timber merchant and managing director.
Davisbreen	br	Probably after John Edward Davis, 1816-77, English Arctic explorer.
Davisdalen	am	William Morris Davis, 1850-1934, American geomorphologist.
Davisodden	am	William Morris Davis, 1850-1934, American geomorphologist.
Dawespynten	no	Karl Friederich Griffin Dawes, 1861-1941. Commanding admiral 1910.
De Brogliebreen	fr	Louis Victor Pierre Raymond duc De Broglie, 1892-1987, French physicist.
De Seuetinden	no	Christen De Seue, 1843-92, meteorologist and glaciologist.
Deegenøya	ty	Deegen, Leipzig, promotor of the German West-African Expedition 1873.
Didierfjellet	fr	Andrée Didier He was killed during World War II (1945).
Doddsfjellet	br	James Miller Dodds, 1861-1935, Undersecretary for Scotland 1909-21
Dom Miguelodden	por	Dom Miguel, Duke of Braganza, 1853-1927, Portugal.
Donaldhumpane	br	Isaac Donald, journalist of Edinburgh Craig, Scotland.
Donckerfjellet	hol	Hendrick Doncker prepared some of the old maps of Spitsbergen.
Donkerholmane	hol	Jan Donker, whaling ship owner.
Draschedalen	øst	Richard Freiherr Drasche von Wartinberg, 1850-1923, petrologist.
Duboisbreen	swi	Auguste Dubois, 1862-1923, professor at l'Ecole Normale de Neuchâtel.
Duboisstoppen	swi	Auguste Dubois, 1863-1923. See also Duboisbreen.
Duckwitzbreen	ty	Arnold Duckwitz, 1802-81, mayor of Bremen, Germany.
Dyerlaguna	br	A. F. Dyer of Edinburgh.
Döltertoppene	øst	Cornelio August Dölter y Cisterich, 1850-1930, professor of mineralogy.
Ebeltoftamna	no	Adolph Ferdinand Ebeltoft, 1820-81, lawyer in Tromsø, Norway.
Ebeltoftodden	no	Adolph Ferdinand Ebeltoft, 1820-81, lawyer in Tromsø, Norway.
Eddingtonfjella	br	Arthur Stanley Eddington, 1882-1944, professor of Astronomy, Cambridge.

Edgeøya	br	Thomas Edge, d.1624, English merchant and whaler.
Edlundfjellet	sv	Erik Edlund, 1819-88, Swedish physicist and meteorologist.
Edlundhamna	sv	Erik Edlund, 1819-88, Swedish physicist and meteorologist.
Edvardbreen	sv	Edvard Erdmann, b.1840, geologist who investigated coal deposits in Skåne.
Ehrenbergøya	ty	Christian Gottfried Ehrenberg, 1795-1876, German scientist.
Eidembreen	no	Ole Thoreneus Eidem, 1865-1911, Norwegian naval officer and politician.
Eidembukta	no	Ole Thoreneus Eidem, 1865-1911, Norwegian naval officer and politician.
Eidemmorenen	no	Ole Thoreneus Eidem, 1865-1911, Norwegian naval officer and politician.
Eidempynten	no	Ole Thoreneus Eidem, 1865-1911, Norwegian naval officer and politician.
Einsteinfjellet	am	The illustrious physicist Albert Einstein, 1879-1955.
Einsteinodden	am	The illustrious physicist Albert Einstein, 1879-1955.
Einsteinvatnet	am	Albert Einstein, 1879-1955, the illustrious physicist.
Ekmanfjellet	sv	Johan Oscar Ekman, 1812-1907, business man and a patron of art and science.
Ekmanfjorden	sv	Johan Oscar Ekman, 1812-1907, business man and a patron of art and science.
Engeløya	ty	Ernst Engel, 1821-96, German statistician
Erdmannberget	sv	Axel Joachim Erdmann, 1814-69, mineralogist and geologist.
Erdmannbreen	sv	Axel Joachim Erdmann, 1814-69, mineralogist and geologist.
Erdmannflya	sv	Axel Joachim Erdmann, 1814-69, mineralogist and geologist.
Erdmannodden	sv	Axel Joachim Erdmann, 1814-69, mineralogist and geologist.
Erdmannvatna	sv	Axel Joachim Erdmann, 1814-69, mineralogist and geologist.
Erlingvatnet	no	Erling F. N. H. Eide, brother of Signe Isachsen, wife of Gunnar Isachsen.
Ermakbreen	ru	Timofjev Ermak, d.1584, cossack military commander, conqueror of Siberia.
Eskolabreen	fi	Pentti Eclis Eskola, 1883-1964.
Esmarkbreen	no	Jens Esmark, 1763-1839, mineralogist, professor at the University of Oslo.
Esmarkmorenen	no	Jens Esmark, 1763-1839, mineralogist, professor at the University of Oslo.
Esmarkøya	no	Hans Morten Thrane Esmark, 1801-82, clergyman and mineralogist.
Fallièrefjella	fr	Clément Armand Fallières, 1841-1931, president of the Republic 1906-13.
Fasmerhøgda	no	Fasmer got in 1777 "Privilegii to catch whales at Spidsbergene".
Fearnleyholmen	no	Carl Frederik Fearnley, b.1818, professor at the University of Oslo.
Feiringfjellet	no	Edmund Isidor Feiring, 1845-1914, colonel of Isachsen's regiment.
Ferdinandbreen	sv	Carl Ferdinand Samuelsson, b.1892, geographer at Uppsala University.
Feyling-Hanssenfjellet	no	Rolf W. Feyling-Hanssen, b.1918, professor at University of Aarhus, 1965-88.
Finlandsveggen	fi	Finnish scientists. F. = wall of Finland.
Finsenfjellet	da	Niels Ryberg Finsen, b.1860, physican, founder of light-ray treatment.
Finsterwalderbreen	ty	Sebastian Finsterwalder, b. 1862, German glaciologist.
Fisherbekkene	br	Donald Fisher, Edinburgh, UK.
Fisherlaguna	br	Donald Fisher, Edinburgh, UK.
Flowerbreen	br	William Henry Flower, 1831-99, director of the British Museum..
Flowerdalen	br	William Henry Flower, 1831-99, see Flowerbreen.
Flowerdalselva	br	William Henry Flower, 1831-99. See Flowerbreen.
Flowerskaret	br	William Henry Flower, 1831-99. See Flowerbreen.
Folkvard Buggebreen	no	Barrister-at-Law Folkvard Bugge, b.1878, A/S Svalbard Kulgruber.
Forbesbreen	br	James David Forbes, 1809-68, glaciologist.
Foreltinden	swi	François Alphonse Forel, b.1841. Swiss limnologist and glaciologist.
Forsiusbreen	sv	Sigfrid Aronus Forsius, b. about 1550, Swedish clergyman and astronomer.
Forsiustoppen	sv	Sigfrid Aronus Forsius, about 1550-1624, Swedish clergyman and astronomer.
Fraasfjellet	ty	Oskar Fraas, 1824-97, palaeontologist and geologist.
Franzøya	ty	Friedrich Franz, 1823-83, Grand Duke of Mecklenburg-Schwerin.
Freboldryggen	ty	Professor Hans Frebold, a number of papers on the geology of Spitsbergen.
Fregatten	fr	Marie J. G. D'Arodes de Peyriagues, b.1863, captain on a frigate.
Fridtjovneset	no	Fridtjov Eide Isachsen, b.1906, son of the Spitsbergen explorer G. Isachsen.
Friedrichfjellet	ru	Friedrich Bogdanovitch Schmidt, 1832-1908, Balto-Russian palaeontologist.
Friesøyane	sv	Theodor Magnus Fries, b.1832, professor at University of Uppsala.
Frischøya	sv	Karl Friedrich Frisch, 1808-74. Wrote many articles on Spitsbergen in 1860's.
Fuhrmeisterbreen	mon	Adolphe Fuhrmeister, secretary to Prince Albert I/ Prince Louis II of Monaco.

Fuhrmeisterdalen	mon	Adolphe Fuhrmeister, 1879-1931. See Fuhrmeisterbreen.
Fuhrmeisterstranda	mon	Adolphe Fuhrmeister, 1879-1931. See Fuhrmeisterbreen.
Galileotoppen	it	The Italian physician and astronomer Galileo Galilei, 1564-1642.
Galoistoppen	fr	The Frenchman Evariste Galois, 1811-32, working with algebraic equations.
Gangerolvfjella	no	Gange Rolv, Viking, conqueror of Normandy, France.
Garborgnuten	no	Arne Garborg, 1851-1924, Norwegian author.
Gattytoppen	br	Victor Herbert Gatty, 1864-1922, business man and alpinist.
Gazertfjellet	ty	Dr. Gazert took part in Drygalski's Antarctic expedition 1903.
Geddesfjellet	br	Patrick Geddes, b.1854, botanist and sociologist of Edinburgh and Montpellier.
Geddesflya	br	Patrick Geddes, 1854-1932. See Geddesfjellet.
Gedenovfjellet	ru	Dmitrij Dmitrievich Gedenov, d.1908, director of the observatory in Tashkent.
Geelmuydentoppen	no	Hans Geelmuyden, b.1844, professor at the University of Oslo 1890-1919.
Geikiebreane	br	Archibald and James Geikie, brothers and geologists.
Geikiemorenen	br	Archibald and James Geikie, brothers and geologists.
Generalfjella	no	Ole Hansen, general in the Norwegian army.
Gerritszodden	hol	Hessel Gerritsz, Dutch cartographer from Amsterdam.
Giardtinden	fr	Alfred Mathieu Giard, 1846-1908, French biologist.
Gibsonpynten	br	John Constant Gibson, b.1861, business man, London and Buenos Aires.
Gislebreen	no	Knut Hagbart Gisle Thorkelsen, 1894-1940.
Giæverneset	no	John Aasberg Giæver, 1842-97, Tromsø, business man and shipowner.
Goodenoughfjellet	br	William Edmund Goodenough, president of Royal Geographical Society.
Goosbukta	hol	Pieter Goos, cartographer who prepared some of the old maps of Spitsbergen.
Gordonpynten	br	Willian Gordon Burn Murdoch, managing director of the Scottish Syndicate.
Gothankammen	ty	Professor Walter Gothan, b. 1879, Prussian Geological Survey, Berlin.
Gourlayfjellet	br	Robert Gourlay, formerly Lord Dean of Guild, Glasgow.
Grahamkammen	br	J. Maxtone Graham, b. 1863, chairman of the Scottish Spitsbergen Syndicate.
Grevefjellet	ty	Count Poninski. Translation of German name.
Grevenuten	no	Greve, Bergen, asked permit to catch wales at Greenland and "Spids-Bergene".
Gullstrandfjellet	sv	Allvar Gullstrand, b.1862, professor of medicine, the Nobel Prize in 1911.
Haastberget	ty	Johann Franz Julius von Haast, 1822-77, German-Australian geologist.
Habenichtbukta	ty	Herman Habenicht, 1844-1917, cartographer in Gotha.
Hahnfjella	ty	Friedrich Gustav Hahn, b.1852, professor, University of Königsberg.
Hakluythovden	br	Richard Hakluyt, c.1553. Published works on geographical discoveries.
Hakluytodden	br	Richard Hakluyt, c.1553. Published works on geographical discoveries.
Halfdan Jacobsenryggen	no	Halfdan Jacobsen, director of Store Norske Spitsbergen Kulkompani.
Hamiltonbreen	sv	Hugo Vilhelm Hamilton, 1859-1919, Swedish naval officer.
Hamiltonbukta	sv	Hugo Vilhelm Hamilton, 1859-1919, Swedish naval officer.
Hamiltonøyane	sv	Hugo Vilhelm Hamilton, 1859-1919, Swedish naval officer.
Hamlinggrunnen	br	Possibly named after Thomas Hamling, Trawler Owner, Hull.
Hampusfjellet	sv	Hampus Adolf von Post, b.1822, geologist, chemist and botanist.
Hannbreen	øst	Julius von Hann, 1839-1921, professor at the University of Vienna.
Hans Henrikbreen	no	Hans Henrik Horneman, 1878-1945, mining engineer and geologist.
Hansbreen	øst	Hans Rafael Wilczek, 1861-1929, son of Count Hans Wilczek.
Hanskammen	no	Hans Halvorsen Holta, Norwegian industrialist and business man.
Hansteenfjellet	no	Christopher Hansteen, b.1784, astronomer, professor at the University of Oslo.
Haraldfjellet	no	Harald Løvenskiold, b.1868. Landowner. Son of Carl Otto Løvenskiold.
Haraldhaugen	no	Harald Wilhelm Orvin, 1920-1995, son of Anders K. Orvin.
Hardiefjellet	br	F. W. Hardie, Edinburgh, UK.
Harkerbreen	br	Alfred Harker, 1859-1939. Demonstrator in geology, Cambridge, 1884-1904.
Harmensisen	no	Johan Cordt Harmens, privilege to catch whales at "Spids-Biærgene" in 1764.
Haroldfjellet	no	Harold Lundh, b.1858, head of Oslo Maritime School.
Hartmannbreen	ty	Robert Hartmann, 1832-93, German African traveller.
Hassensteinbukta	ty	Bruno Hassenstein, 1839-1902, German cartographer. See also Gothavika.
Hassingerbreen	øst	Hugo Hassinger, b. 1877, geographer, professor at the University of Vienna.

Hayesbreen	am	Isaac Israel Hayes, 1832-81, American Arctic explorer.
Heer Land	swi	Oswald Heer, 1809-83, palaeobotanist, professor at the University of Zürich.
Heerfjelldalen	swi	Oswald Heer, 1809-83, palaeobotanist, professor at the University of Zürich.
Heerfjellet	swi	Oswald Heer, 1809-83, palaeobotanist, professor at the University of Zürich.
Heerfjellstupet	swi	Oswald Heer, 1809-83, palaeobotanist, professor at the University of Zürich.
Heerodden	swi	Oswald Heer, 1809-83, palaeobotanist, professor at the University of Zürich.
Heibergtinden	no	Axel Heiberg, b.1848, Norwegian consul, business man and patron of science.
Heidenstamtoppen	sv	Gustaf Verner von Heidenstam, 1859-1940, Swedish author.
Heimfjella	swi	Albert Heim, 1849-1937, Swiss geologist and glaciologist.
Hellandfjellet	no	Amund Helland, 1846-1918, Norwegian geologist and glaciologist.
Hellmannbreen	ty	Georg Gustav Hellmann, b.1854, director of Berlin Meteorological Institute.
Hellwaldbukta	ty	Friedrich Anton Heller von Hellwald, b.1842, author of geographical works.
Hellwaldfjellet	ty	Friedrich Anton Heller von Hellwald, b.1842, author of geographical works.
Henrikaksla	no	Henrik Wergeland, b.1808, son of Nicolai Wergeland, delegate Eidsvoll 1814.
Henschenodden	sv	Folke Hensche, b.1881, Swedish physician.
Hermansenøya	no	Andreas Kristian Johan Encke Hermansen, b.1876, Norwegian naval officer.
Hermelinberget	sv	Samuel Gustaf Hermelin, b.1744, cartographer and mining official.
Herwighamna	ty	Walter Herwig, b.1838, first president of Deutscher Seefischerei-Verein.
Hessbreen	ty	Hans Hess, b.1864, German glaciologist.
Hesselbergaksla	no	Hans Theodor Hesselberg, b.1885, director Norwegian Meteorological Institute.
Hiertabreen	sv	Lars Johan Hierta, 1801-72, Swedish editor, politician and patron of science.
Hilgardfjellet	am	Julius Erasmus Hilgard, 1825-91, geodesist and geophysicist.
Hinlopenstretet	hol	Thymen Jacobsz Hinlopen, managing director Noordsche Compagnie 1617.
Hiorthfjellet	no	Fredrik Wilhelm Louis Hiorth, 1851-1923, engineer and industrialist.
Hisingerfjellet	sv	Wilhelm Hisinger, 1766-1852, Swedish chemist and geologist.
Hochstetterbreen	øst	Ferdinand v. Hochstetter, 1829-84, Austrian geologist and geographer.
Hofgaardtoppen	no	Hans Jacob Hofgaard, 1852-1921, Norwegian officer.
Hofstenflaket	sv	Nils Gustaf Erland von Hofsten, b. 1881, Swedish zoologist.
Hollandfjellet	br	Charles Hepworth Holland, lecturer in palaeontology and stratigraphy.
Holmboeodden	no	The firm W. Holmboe, Tromsø, Norway.
Holmbukta	sv	Edvard Johan Gerhard Holm, 1853-1926, geologist and palaeontologist.
Holmgrenfjellet	sv	August Emil Holmgren, 1829-88, Swedish zoologist.
Holmgrenøya	sv	August Emil Holmgren, 1829-88, Swedish zoologist.
Holmströmbreen	sv	Leonard Pontus Holmström, 1840-1919, Swedish geologist.
Holtenbreen	sv	Ernst Herman von Holten, 1843-1912, Swedish naval officer.
Hookefjellet	br	Robert Hook, b.1635, physicist, professor geometry, Gresham College 1665.
Horneflya	br	John Horne, 1848-1928, director of the Geological Survey of Scotland.
Hornemantoppen	no	Hans Henrik Horneman, 1878-1945, mining engineer and geologist.
Hübnerbreen	ty	Adolf Hübner, mining engineer, African explorer.
Häckeløya	ty	Ernst Haeckel, 1834-1919, German biologist.
Höferpynten	øst	Hans Höfer Edler von Heimhalt, 1843-1924, Austrian geologist in Klagenfurt.
Högstadiusberget	sv	Karl Gustaf Högstadius, 1883-1927, Swedish cartographer.
Hørbyebreen	no	Jens Carl Hørbye, 1815-1906, forestry expert and student of the Ice Age.
Hørbyedalen	no	Jens Carl Hørbye, 1815-1906, forestry expert and student of the Ice Age.
Ibsenfjella	no	Henrik Ibsen, 1828-1906, Norwegian dramatist.
Indrebøbreen	no	Gustav Ludvig Indrebø, Dr. philos, professor.
Irmingerneset	da	Otto Fredrik Heinrich Irminger, 1836-1923, naval officer and geographer.
Iversenfjellet	no	Thor Iversen, 1873-1955, adviser to the Board of Fisheries, Bergen.
Iversengrunnen	no	Thor Iversen, 1873-1955, adviser to the Board of Fisheries, Bergen.
Iwobreen	pol	Iwo Maria, b. 1955, son of the Pole Krzysztof Birkenmajer.
Jacksontoppen	br	J. E. Jackson, geodesist at Cambridge, assisted Harland with work on maps.
Jacobitoppen	ty	Professor Karl Gustav Jakob Jacobi, 1804-51, German mathematician.
Jacobynten	sv	Anders Jacob Kulling, b.1897, lecturer in literary history.
Jacobsenodden	no	Jens Hugo Jacobsen, b.1868, board of directors of company Bjørnøen 1918-25.

James Geikiebreen	br	James Geikie, 1839-1915, Scottish geologist, glaciologist.
Jan Teunissenbukta	hol	Jan Teunissen, Dutch whaling-ship owner
Jebensfjellet	no	Johann Heinrich Theodor Jebens, 1857-1920, business man in Tromsø.
Jeffreystoppen	br	Harold H. Jeffreys, 1891-1989, professor of astronomy at Cambridge 1946.
Jeppeberget	ty	Fredrich Jeppe, d.1898, German African explorer.
Johan Ankerfjellet	no	Johan August Anker, chairman Store Norske Spitsbergen Kulkompani 1929-40.
Johan Hjortfjellet	no	Johan Hjort, 1869-1948, oceanographer, exploration of the Atlantic Sea.
Johanbreen	no	Johan Tideman Sverre, 1867-1934, Norwegian officer.
John Rossbukta	br	Mr. John Ross. C. A., London.
Johnstonbukta	br	Alexander Keith Johnston, b.1804, cartographer.
Jorisdalen	hol	Joris Carolus, Dutch cartographer who issued maps of Spitsbergen.
Jöns Jakobfjellet	sv	Jöns Jakob Berzelius, 1779-1848, Swedish chemist.
Jönsbreen	sv	Jöns Jakob Berzelius, 1779-1848, Swedish chemist.
Kambreen	no	Ole Hansen, 1842-1922, general. See also Ole Hansenkammen.
Kapp Antinori	it	Orazio Antinori, 1811-82, Italian zoologist and African traveller.
Kapp Bergersen	no	Sigval Bergersen, b.1863, chairman in Bjørnøen A.S from 1918 until 1935.
Kapp Brehm	ty	Alfred Edmund Brehm, b.1829, scientist and explorer.
Kapp Breusing	ty	Arthur Breusing. Organization of German polar exp. 1868-1870.
Kapp Dufferin	br	Fredrick T. Hamilton-Temple-Blackwood, Marquess of Dufferin 1826-1902.
Kapp Hansteen	no	Christopher Hansteen, astronomer. Magnetic surveys in Siberia 1828-30.
Kapp Harry	sv	Harry J. H. Nathorst, engineer Iron Office, son of professor Nathorst.
Kapp Heer	swi	Oswald Heer, 1809-83, botanist. See also Heerfjellet and Oswaldfjellet.
Kapp Leijonhufvud	sv	Broder Abraham Leijonhufvud, b.1823, once head of the Naval Department.
Kapp Lindhagen	sv	Daniel Georg Lindhagen, secretary to Royal Swedish Academy of Science.
Kapp Linné	sv	Carl von Linné, b.1707. Isfjord Radio is located here. See Linnéfjella.
Kapp Lyell	br	Charles Lyell, 1797-1875, English geologist and professor.
Kapp Murchison	br	Roderick Murchison, b.1792, geologist and geographer. See also Batesfjellet.
Kapp Mühry	ty	Adalbert Adolf Mühry, 1810-88, German physician and climatologist.
Kapp Oetker	ty	Friedrich Oetker, 1809-81, German author and lawyer.
Kapp Olsen	no	Trygve Olsen, b.1892, board of directors of Bjørnøen A.S 1918-1935.
Kapp Oscar	sv	Oscar Dickson, 1823-97, Swedish buisness man and patron of science.
Kapp Pechuel Lösche	ty	Eduard Pechuel-Lösche, 1840-1913, German geographer and explorer.
Kapp Pettersen	no	Karl Johan Pettersen, 1826-1890, geologist.
Kapp Ravenstein	ty	Ernst Ravenstein, 1834-1913, German cartographer and geographer.
Kapp Roalkvam	no	Odd Roalkvam, 1883-1934, Stavanger, director 1918-34 of Bjørnøen A.S.
Kapp Scott	br	Chester MacDonald Scott, b.1887, secretary Scottish Spitsbergen Syndicate.
Kapp Smith	sv	Lars Olson Smith, b.1836, business man, politician and patron of science.
Kapp Thor	no	Thor Carl Iversen, b.1873 Captain and adviser on the Board of Fisheries.
Kapp Voejkov	ru	Alexandr Ivanovich Voejkov, 1842-1916, Russian meteorologist and explorer.
Kapp Wrede	sv	Fabian Jacob Wrede, 1802-93, Swedish officer, physicist and mathematician.
Kapp Wærn	sv	Carl Fredrik Wærn, 1819-99, Swedish politician and patron of science.
Karl Alexanderøya	ty	Karl Alexander August Johan, Grand Duke of Sachsen-Weimar, 1818-1901.
Karl Pettersenfjellet	no	Karl Johan Pettersen, 1826-90, geologist, Tromsø Museum.
Karlsbreen	ty	Karl von Harbou, b.1860. Topographische Abteilung Landesaufnahme in 1907.
Karpinskijfjellet	ru	Alexandr Petrovich Karpinskij, b.1847, the Russian Geological Committee.
Karstenfjellet	ty	Hermann Karsten, 1817-1908, botanist and South American explorer.
Keplerbreen	ty	Johannes Kepler, 1571-1630, the illustrious astronomer.
Kervelbukta	no	Johan Henrik van Kervel, 1825-81, Norwegian Navy.
Kiepertøya	ty	Heinrich Kiepert, 1818-99, German geographer and cartographer.
Kiliantoppen	fr	Charles C. Wilfrid Kilian, 1862-1925, professor University of Grenoble.
Kingbreen	br	William Bernard Robinson King, b.1889, professor at Cambridge.
Kinghamna	br	Andrew King, 1862-1919, Scottish chemist.
Kjerulfbreen	no	Theodor Kjerulf, 1825-88, geologist, professor at the University of Oslo.
Kjerulffjellet	no	Theodor Kjerulf, 1825-88. See Kjerulfbreen.

Kjerulføya	no	Theodor Kjerulf, 1825-88. See Kjerulfbreen.
Klingenbergfjellet	no	Kaare Sverressøn Klingenberg, Geographical Survey of Norway 1921.
Klockmannfjellet	ty	Friedrich Klockmann, 1858-1937, German geologist.
Klödenøya	ty	Gustav Adolf von Klöden, 1814-85, German geographer.
Knoffberget	no	Thomas Hans Knoff, 1848-1929. Geographical Survey of Norway 1907-14.
Kohnøya	mon	Georges Kohn, d.1930, Institut Océanographique in Paris.
Konerøya	ty	Professor Dr. Wilhelm Koner, 1817-1887, German geographer and historian.
Konstantinholmane	ru	Konstantin Konstantinovich, 1858-1915, the Russian Academy of Science.
Konstantinovka	ru	Konstantin Konstantinovich, 1858-1915, the Russian Academy of Sciences.
Konsulbreen	no	Axel Heiberg, 1848-1932, consul, business man and patron of science.
Konsuløyane	no	Carl Sigmund Sæther, b.1880, vice consul, head of Arctic Coal Co, Tromsø.
Kopernikusfjellet	pol	Nicolaus Kopernicus, 1473-1543, Polish astronomer.
Koristkabreen	øst	Karl Ritter von Koristka, 1825-1906, Austrian geographer and geodesist.
Kovalevskajadalen	sv	Sonya (or Sophie) Kovalevskaja, 1850-91, professor in mathematics.
Koval'skijfjella	ru	Marian Albertovich Koval'skij, b.1821, worked in Ural Hoffman's exp1847.
Kraussbukta	ty	Ferdinand von Krauss, b.1812. Württembergische Naturalienkabinett.
Krefftbreen	ty	Johann Ludwig Gerhard Krefft, b.1830, Australian Museum, Sidney 1861-74.
Kroghfjellet	no	Adam Gottlieb Ludvig Christian Krogh, b.1835-1928, consul 1871-79.
Krohnbreen	no	D. Krohn and V. Krohn. For explanation of name, see Fasmerhøgda.
Kruseryggen	no	Gabriel Kruse, superintendent of the whaling at "Grønlandh" 1615.
Krümmelfjellet	ty	Otto Krümmel, 1854-1912, German oceanographer.
Kupfferberget	ru	Adolph Theodor von Kupffer, 1799-1865, meteorologist and naturalist.
Körberbreen	ty	Gustav Wilhelm Körber, b.1817. Described botanical material from Wilczek.
Lacmannbreen	ty	Otto Lacmann, b. 1887, professor, maps after Norwegian air photographs.
Lagercrantzberget	sv	Herman L. F. Lagercrantz, Svenska Stenkols AB Spetsbergen, 1916-23.
Langeøya	ty	Karl Julius Heinrich Lange, cartographer and editor of many atlases and maps.
Langhansbreen	ty	Paul Langhans, cartographer, editor Petermanns Geogr. Mitteilungen 1909-37.
Laplacetoppen	fr	Pierre Simon Laplace, 1749-1827, French mathematician and astronomer.
Lapparentryggen	fr	Albert Auguste Cochon De Lapparent, b.1839. Académie des Sciences, Paris.
Lardyfjellet	swi	Charles Lardy, LL.D., 1847-1923, Swiss minister in Paris 1883-1917.
Lars Hansenfjellet	no	The author Lars Hansen (1869-1944), Tromsø, Norway.
Larsholmen	no	Lars Moen, the son of Erik Moen, hydrographer at Norwegian Polar Institute.
Larssonfjellet	sv	Carl Olof Larsson, 1853-1919. Lived some time at Sundborn in Dalarna.
Larstoppen	no	Lars Vegard, physicist, Vital in establishing Auroral Observatory in Tromsø.
Legendretoppen	fr	Adrien Marie Legendre, 1752-1833, French mathematician.
Levinbukta	sv	Ernst Ivar Levin, 1868-1934, Swedish physician.
Levinhamna	sv	Ernst Ivar Levin, 1868-1934, Swedish physician.
Lewisodden	br	William Vaugham Lewis, Department of Geography, Cambridge 1929.
Lilljeborgfjellet	sv	Wilhelm Lilljeborg. Described material from Swedish Spitsbergen exp.
Lindhagenbreen	sv	Daniel Georg Lindhagen, b.1819, Royal Swedish Academy of Science 1866.
Lindhagenbukta	sv	Daniel Georg Lindhagen, Royal Swedish Academy of Science 1866-1901.
Lindströmfjellet	sv	Gustaf Lindström. Described palaeontological material from Swedish exp.
Lingbreen	sv	Per Henrik Ling, 1776-1839, founder of the Swedish system of gymnastics.
Lingbukta	sv	Per Henrik Ling, 1776-1839, founder of the Swedish system of gymnastics.
Lingfjellet	sv	Per Henrik Ling, 1776-1839, founder of the Swedish system of gymnastics.
Linnébreen	sv	Carl von Linné, 1707-78, Swedish botanist. See also Kapp Linné.
Linnédalen	sv	Carl von Linné, 1707-78, Swedish botanist. See also Kapp Linné.
Linnéelva	sv	Carl von Linné, 1707-78, Swedish botanist. See also Kapp Linné.
Linnéfjella	sv	Carl von Linné, 1707-78, Swedish botanist. See also Kapp Linné.
Linnévatnet	sv	Carl von Linné, 1707-78, Swedish botanist. See also Kapp Linné.
Lomonosovberget	ru	Michail Vasiljevich Lomonosov, 1711-65, Russian poet and scientist.
Lomonosovfonna	ru	Michail Vasiljevich Lomonosov, 1711-65, Russian poet and scientist.
Loubetfjella	fr	Emile Loubet, 1838-1929, President of the French Republic 1899-1906.
Louisfjellet	sv	Louis Gerard De Geer, b.1818, father of professor G. De Geer.
Lundbohmfjellet	sv	Johan Olof Hjalmar Lundbohm, started iron-ore mining in Kiruna.

Lundgrenfjellet	sv	Sven Anders Bernhard Lundgren, b.1843, described fossil material from exp.
Lundströmdalen	sv	Axel Nicolaus Lundström, the Swedish expedition to Yenisei in 1875.
Lundströmelva	sv	Professor Axel Nicolaus Lundström, 1847-1905. See Lundströmdalen.
Lundtvedtfjellet	no	Torgeir Lundtvedt. Geographical Survey of Norway Spitsbergen maps.
MacLaurinryggen	br	Colin MacLaurin, 1698-1746, Scottish mathematician.
MacLeodbotnen	br	Angus MacLeod, b. 1893, minister of the Church of Scotland, Ayrshire.
MacRitchieskaret	br	David MacRitchie, b.1851. Aided William S. Bruce's Antarctic exp. 1902-04.
Makarovbreen	ru	Stephan Ossipovich Makarov, Spitsbergen on board the ice-breaker "Ermak".
Makarovtoppen	ru	Stephan Ossipovich Makarov, 1848-1904, admiral. See Makarovbreen.
Malloryfjellet	br	George Leigh Mallory, b.1886, disappeared on Mount Everest in 1924.
Malte Brunfjellet	fr	Victor Adolphe Malte Brun, b.1816, French geographer.
Mannsfeldkammen	øst	Count Hieronymus Mannsfeldt, 1842-81, Austrian minister of agriculture.
Margeriefjellet	fr	Emanuel de Margerie, b. 1862, French geologist and geographer.
Markhambreen	br	Clements Robert Markham, 1830-1916, geographer and Arctic explorer.
Martinkollen	fr	Jean A. Martin, 1912-49. Expedition to Terre Adélie, Antarctica, in 1948.
Mathewbreen	br	Alexander Mathew, b.1875, solicitor to Scottish Spitsbergen Syndicate.
Maunoirberget	fr	Charles Maunoir, b.1830, secretary-general of Societé de Géographie 1867-96.
Maxbreen	ty	Max Seliger, b.1856, brother of Paul Seliger who constructed maps.
Meakinsfjellet	br	Jonathan Campbell Meakins, b.1882, at the University of Edinburgh 1919-21.
Meinickeøyane	ty	Carl Eduard Meinicke, 1803-76, German geographer and professor.
Mendeleevbreen	ru	Dimitri Ivanovich Mendeleev, 1834-1907, Russian chemist (Periodic law).
Menkeøyane	ty	Heinrich Theodor Menke, 1819-92, cartographer and historical geographer.
Meranfjellet	øst	Count Franz Meran, 1839-91, friend of Count Hans Wilczek.
Meranpynten	øst	Count Franz Meran. Hans Wilczek exp. to Spitsbergen 1872 named the place.
Methuenbreen	br	James Methuen. His firm was secretary to Scottish Spitsbergen Syndicate.
Methuenfjellet	br	Harry Thom Methuen, b.1869, treasurer of Scottish National Antarctic Exp.
Middendorffberget	ru	Alexandr Theodor von Middendorff, b.1815-94, expeditions in northern Siberia.
Mikaelbreen	ru	Mikael Vasil'evich Ostrogradskij, b.1801. Mathematician University of Odessa.
Milberghøgda	no	Olaf Marius Milberg, b.1872. One of the founders of A/S Svalbard Kulgruber.
Milne Edwardsfjellet	fr	Alphonse Milne Edwards, director of Muséum d'Histoire Naturelle de Paris.
Mittag-Lefflerbreen	sv	Magnus Gustaf Mittag-Leffler, b.1846, committee of Swedish-Russian Exp.
Mobergtoppen	sv	Arvid Moberg, journalist and author.
Mollbukta	hol	Herman Moll, Dutch cartographer.
Moltkebreen	ty	Helmuth von Moltke, 1800-91, Field-Marshal German Army.
Moltkeneset	ty	Helmuth von Moltke, 1800-91, Field-Marshal German Army.
Munthefjella	no	Carl Oscar Munthe, b.1861. Departement of Geographical Survey of Norway.
Murchisonfjorden	br	Sir Roderick Murchison, 1792-1871, English geologist and geographer.
Müllerberget	ty	Johann W. Baron von Müller, b.1824. Müller induced Heuglin to go to Africa.
Müllerneset	no	Samuel Harris Müller, b.1849, Norwegian Geographical Survey 1893-1912.
Möllerfjorden	sv	Didrik Magnus Axel Möller, b.1830, astronomer, professor at Lund University.
Målarbreen	sv	The Swedish artist Carl Larsson. See also Larssonfjellet.
Natrudfjellet	no	Johan Natrud, 1855-1921, draftsman at the Geographical Survey of Norway.
Negribreen	it	Christoforo Negri, b.1809. Founded the Reale Società Geografica Italiana.
Neumayerberget	ty	Georg Balthasar von Neumayer, b.1826, promoted polar exploration.
Newtontoppen	br	Isaac Newton, 1643-1727, mathematician and physicist.
Nilsfjellet	no	Nils Høgh Isachsen, 1908-71, son of the Spitsbergen explorer, G. Isachsen.
Nilspollen	no	Nils Høgh Isachsen, 1908-71. See Nilsfjellet.
Nilspynten	no	Nils Høgh Isachsen, 1908-71. See Nilsfjellet.
Nissenfjella	no	Per Schelderup Nissen, b.1844. Director Geographical Survey Norway 1900-06.
Nobelbreen	sv	Alfred Bernhard Nobel, engineer, philanthropist, made the Nobel Foundation.
Nobeltoppen	sv	Alfred Bernhard Nobel, 1833-96. See Nobelbreen.
Normanbreen	no	Johannes Museus Norman, 1823-1903, Norwegian forester and botanist.
Nottinghambukta	br	The Earl of Nottingham, UK.
Oberstbreen	no	Jakob Henrik Schive, b.1899, colonel. Air Photography of Svalbard 1960, 1961.
Ole Hansenkammen	no	Ole Hansen, 1842-1922. General, Commander-in-chief 1903-10.

Oliverbreen	no	Oliver Jacobsen, 1865-96, business man of Fredrikstad, Norway.
Olssønfjellet	no	Christian W. E. Bredal Olsson, 1844-1915. General, commander-in-chief 1910.
Olufnuten	no	Oluf Kolsrud, professor, consultant in the Greenland case 1931-33.
Ommanneyfjellet	br	Erasmus Ommanney, 1814-1904, English naval officer and Arctic explorer.
Omondryggen	br	Robert Traill Omond, b.1858-1914, Ben Nevis Meteorological Observatory.
Osbornfjellet	br	Sherard Osborn, 1822-75, British naval officer (admiral) and polar explorer.
Osten-Sakenfjellet	ru	Fedor Romanovich Osten-Saken, 1832-1910, Baltic baron, Russian geographer.
Ostrogradskijfjella	ru	Mikael Vasilevich Ostrogradskij, b.1801, mathematician, University of Odessa.
Oswaldfjellet	swi	Oswald Heer, 1809-83, Swiss botanist and palaeontologist.
Ottotoppen	no	Otto Løvenskiold, 1871-1903, jurist and governmental secretary.
Ove Dahlfjellet	no	Ove Christian Dahl, b.1862, curator at Botanical Museum, University of Oslo.
Pachtusovfjellet	ru	Peter Kuzmich Pachtusov, b.1799, expedition to Novaya Zemlya in 1834.
Pagetbreen	br	George Paget Thomson, 1892-1975. Nobel Prize in Physics in 1937.
Panofskyfjellet	ty	Eugen Panofsky, b.1855, treasurer Verein Deutscher Antarktischen Expedition.
Pattersonfjellet	br	William David Patterson, cashier to the Scottish Spitsbergen Syndicate.
Peachflya	br	Benjamin Neeve Peach, 1842-1926, Geological Survey, Scotland.
Peirsonhamna	br	Sidney T. Peirson, director of The Northern Exploration Company.
Penckbreen	ty	Albrecht Penck, b.1858. In Spitsbergen 1910 with the Geological Congress.
Pencktoppen	ty	Albrecht Penck, 1858-1945, geographer. See also Penckbreen.
Perriertoppen	fr	Georges Perrier, d.1946. Chef du Service Géographique de l'Armée Française.
Perskjeret	no	Per Lyngaas, b.1939, son of Reidar Lyngaas, see Lyngaassteinane.
Perthesfjella	ty	Perthes, family of publishers, particularly as the publishers of A. Petermanns.
Perthesøya	ty	Perthes, family of publishers, particularly as the publishers of A. Petermanns.
Pescheløya	ty	Oskar Peschel, 1826-75, German geographer.
Peter Winterbukta	hol	Pieter Pietersz. Winter, a Dutch "commandeur" of about 1700.
Peterbukta	hol	Pieter Pietersz. Winter, a Dutch "commandeur" of about 1700.
Petermannbreen	ty	August Petermann, b.1822, founder of Petermann Geographische Mitteilungen.
Petermannfjellet	ty	August Petermann, 1822-78, geographer. See also Petermannbreen.
Petersbreen	øst	Karl Ferdinand Peters, 1825-81. The glacier named in 1872 by Hans Høfer.
Petersbukta	øst	Karl Ferdinand Peters, 1825-81. Geologist. See Petersbreen.
Philippibreen	ty	Rudolf Amandus Philippi, b.1808, botanist and South American explorer.
Pilsudskifjella	pol	Jozef Pilsudski, b.1867. The Polish expedition 1934 named some of the peaks.
Piriepynten	br	R. P. Pirie, captain of the Dineley's expeditionship "Miss Mabel".
Pitnerodden	øst	Maximilian R. v. Pitner, 1833-1911, "Hafenadmiral in Pola".
Planckbreen	ty	Max Karl Ernst Ludvig Planck, b.1858, secretary Prussian Academy of Science.
Poincarétoppen	fr	Professor Henri Poincaré, 1854-1912, French mathematician.
Posseneset	sv	Count Arvid Rutger Fredriksson Posse, 1820-1901, Swedish politician.
Pricepynten	br	Charles Edward Price, 1857-1934, M.P. for Central Edinburgh, 1906-18.
Professorbreen	ru	M. V. Ostrogradskij. See also Mikaelbreen.
Pruvostbreen	fr	Pierre Eugène Marie-Joseph Pruvost, b. 1890, at Sorbonne, Paris, France.
Purchasneset	br	Samuel Purchas, 1577-1626, compiler of works on travel and discovery.
Pöschefjellet	am	Theodor Pösche, b.1824. German-American geographer and statistician.
Qvigstadfjellet	no	Just Knud Qvigstad, b.1853, philolog. Minister of education 1910-12.
Raddedalen	ty	Gustav Ferdinand Richard Radde, 1831-1903, explorer and scientist.
Raddesletta	ty	Gustav Ferdinand Richard Radde, 1831-1903, explorer and scientist.
Ragnarbreen	fi	Ragnar Hult, b.1857. Finnish plant-geographer, brother of Ebba Hult De Geer.
Ramsayfjellet	fi	Wilhelm Ramsay, 1865-1928, Finnish geologist.
Raschøya	no	Halvor Heyerdahl Rasch, 1805-83, Norwegian zoologist.
Rasmusdalen	no	Rasmus Wold Meyer, 1858-1916, Norwegian factory-owner, Bergen.
Réaumurfjellet	fr	René Antoine Ferchault de Réaumur, 1683-1757, French scientist.
Regnardneset	fr	Paul Regnard, b.1850. Board of Directors of Institut Océanographique in Paris.
Reidbreen	am	Professor Harry Fielding Reid, 1859-1944, American geologist.
Rekstadfjella	no	John Bernhard Rekstad, b.1852. Norwegian geologist and glaciologist.
Reuschfjellet	no	Hans Henrik Reusch, b.1852. Director Geological Survey Norway 1888-1921.
Reymondbreen	ty	Emil du Bois-Reymond, b.1818, secretary of Akademie d. Wissenschaften.

Richardsbreen	br	George Henry Richards, 1820-96, English admiral and Arctic explorer.
Richarz fjellet	ty	Franz Richarz. Interested in Wegener meteorological work Spitsbergen 1912-13.
Richterbreen	øst	Eduard Richter, b.1847, geographer and glaciologist. University of Graz.
Richter dalen	øst	Eduard Richter, 1847-1905. See also Richterbreen.
Richterelva	øst	Eduard Richter, 1847-1905. See also Richterbreen.
Richthofenberget	ty	Ferdinand, Freiherr von Richthofen, 1833-1905, geographer and explorer.
Richthofenpasset	ty	Ferdinand, Freiherr von Richthofen, 1833-1905, geographer and explorer.
Rinkbreen	da	Hinrich Johannes Rink, b.1819. Director Kgl. Grønlandske Handel.
Risting fjellet	no	Sigurd Risting, b.1870, editor of Norsk Hvalfangsttidende from 1913.
Ritchie kilane	br	James Ritchie, b.1882, Regius professor, Royal Scottish Museum.
Ritterflya	ty	Carl Ritter, German geographer.
Rohlf sberget	ty	Gerhard Rohlf s, 1831-96, German African explorer.
Roonbreen	ty	Albrecht von Roon, 1803-79, Prussian fieldmarshal and minister of war.
Roonøyane	ty	Albrecht von Roon, 1803-79. See Roonbreen.
Roos fjella	sv	Adolf Wilhelm Roos, 1824-95, politician and government official.
Roosflya	sv	Adolf Wilhelm Roos, 1824-95. See Roos fjella.
Roosneset	sv	Adolf Wilhelm Roos, 1824-95. See Roos fjella.
Rosenberg dalen	ty	Karl Benjamin Hermann v. Rosenberg, b.1817, zoologist and explorer.
Rostoskytoppen	ty	Leopold Emil Alexander Rostosky, b.1877, Ph.D. and chemist.
Roulettegga	fr	Lucien Roulet, secretary of Revue générale des Sciences.
Rutenbergbreen	ty	Diedrich Christian Rutenberg, b.1851. Killed on exploring exp. Madagascar.
Rutherford fjellet	br	Ernest Rutherford, professor in physics at Cambridge. Nobel Prize in 1908.
Ryka_evfjella	ru	Rykachev, member Academy of Science and of Russian Spitsbergen comm.
Røedvika	no	Ole Røed, b.1879. Visited Spitsbergen in 1923 with Ræstad and Marstrander.
Røkenestjørna	no	Johan Bertheus Johnsen Røkenes, b.1890, office manager with Bjørnøen A/S.
Sanderbreen	øst	Bruno Sander, 1884-1979. Austrian geologist and professor.
Sarsbukta	no	Michael Sars, 1805-69, zoologist, professor at the University of Oslo.
Sarstangen	no	Michael Sars, 1805-69, zoologist, professor at the University of Oslo.
Sarsøyra	no	Michael Sars, 1805-69, zoologist, professor at the University of Oslo.
Saussureberget	swi	Horace Bénédict (Benoît) de Saussure, 1740-99, Swiss naturalist.
Savitsjebekken	ru	The Russian astronomer Alexei Nikolayevich Savich, 1810-83.
Savitsj dalen	ru	The Russian astronomer Alexei Nikolayevich Savich, 1810-83.
Savitsjtoppen	ru	The Russian astronomer Alexei Nikolayevich Savich, 1810-83.
Savitsjvatnet	ru	The Russian astronomer Alexei Nikolayevich Savich, 1810-83.
Scheelebreen	sv	Carl Wilhelm Scheele, 1742-86, Swedish chemist.
Scheele fjellet	sv	Carl Wilhelm Scheele, 1742-86, Swedish chemist.
Scheelemorenen	sv	Carl Wilhelm Scheele, 1742-86, Swedish chemist.
Schmidtberget	ru	Friedrich Bogdanovich Schmidt, b.1832, palaeontologist and explorer.
Schmidtberget	ru	Friedrich Bogdanovich Schmidt, b.1832, palaeontologist and explorer.
Schrödingerbreen	øst	Erwin Rudolf Josef Alexander Schrödinger, b.1887. Nobel Prize physics 1933.
Schweigaardbreen	no	Anton Martin Schweigaard, b.1808, jurist, professor at the University of Oslo.
Schweinfurthberget	ty	Georg August Schweinfurth, b.1836. Scientist and African explorer.
Schwerdtbreen	ty	Heindrich Schwerd, b.1810, author of popular geographical works.
Schübelerøya	no	Fredrik Christian Schübeler, 1815-92, botanist.
Scott Keltiefjellet	br	John Scott Keltie, b.1840, secretary to Royal Geographical Society 1892-1915.
Scottbreen	br	Robert Henry Scott, 1833-1916, British geologist and meteorologist.
Scott-Ruud fjellet	no	Gunnar Scott-Ruud, b.1897, engaged with the Norwegian Polar Institute.
Sederholm fjellet	fi	Jakob Johannes Sederholm, b.1863, director of the Finnish Geological Survey.
Sedgwickjøkulen	br	The British geologist Adam Sedgwick, 1758-1873.
Sefströmbreen	sv	Nils Gabriel Sefström, b.1787, mining scientist, chemist and geologist.
Sefströmkammen	sv	Nils Gabriel Sefström, b.1787, mining scientist, chemist and geologist.
Sefströmmorenen	sv	Nils Gabriel Sefström, b.1787, mining scientist, chemist and geologist.
Selanderneset	sv	Professor Nils Haquin Selander, 1804-70.
Semenov fjella	ru	Peter Petrovich Semenov, b.1827, authority on the geography of Asia.
Sexebreen	no	Sjur Aamundsson Sexe, b.1808, geologist and professor University of Oslo.

Sidorovberget	ru	Michael Konstantinovich Sidorov, b.1823, zoologist. Explored northern Russia.
Siegerbreen	øst	Robert Sieger, b.1864, geographer. Professor at the University of Graz.
Siegerdalen	øst	Robert Sieger, b.1864, geographer. Professor at the University of Graz.
Sir Thomasfjellet	br	Thomas Smith, d.1625, one of the governors of the Muscovy Company.
Sjögrenfjellet	sv	Sten Anders Hjalmar Sjögren, b.1856, professor at the University of Uppsala.
Skeltonfjellet	br	Archibald Noel Skelton M.P., b.1850-1935. Visited Spitsbergen in 1920.
Skotteneset	br	James Lamont, a Scotsman.
Smutsbreen	afr	Jan Christian Smuts, 1870-1950, South-African statesman.
Snelliusfjellet	hol	Willebrod van Roijen Snellius, b.1591, mathematician.
Sokolobreen	ru	Sokolov, d. 1905, Russian astronomer at Pulkovo Observatory.
Sokolovfjellet	ru	Sokolov, d. 1905, Russian astronomer at Pulkovo Observatory.
Somovbreen	ru	Josef Ivanovich Somov, 1815-76, Russian mathematician.
Somovfjella	ru	Josef Ivanovich Somov, 1815-76, Russian mathematician.
Sonklarbreen	øst	Karl Albrecht Sonklar, Edler von Innstädten, b.1816, geographer.
Sophus Liefjellet	no	Marius Sophus Lie, b.1842, mathematician, professor at the University of Oslo.
Sparrefjellet	no	Christian Sparre, b.1859. Commander-in-chief of the Norw. Navy 1901-10.
Sparreneset	sv	Gustaf Adolf Vive Sparre, b.1802, count, politician, and government official.
Stairhøgden	br	John H. H. Dalrymple, 11th Earl of Stair, Viscount Stair and Dalrymple.
Stanislawskikammen	pol	Wieslaw Stanislawski, b.1911. Chairman of High Mountaineering Club.
Steenstrupdalen	da	Knud Johannes Vogelius Steenstrup, b.1842, geologist and Greenland explorer.
Steinbeisfjellet	ty	Ferdinand Steinbeis, director of Württembergische Zentralstelle für Gewerbe.
Steinhauserfjellet	øst	Anton Steinhauser, vice-president of the Geographical Society in Vienna.
Stellingfjellet	ru	Eduard Vasiljevich Stelling, vice-director of Russian Meteorological Service.
Stenhousebreen	br	Andrew George Stenhouse, rendered service in preparing Mathieson's map.
Stolleybreen	ty	Ernst Stolley, 1869-1944, Kiel. Professor of geology and mineralogy.
Strongbreen	ty	Frederick Ketelbey Strong, d.1875, consul in Athens for Germany.
Struvefjella	ru	Friederich Georg von Struve, b.1793. Principal work Arc-of-Meridian survey.
Strökärrfjellet	sv	Locality in Södermanland. Found deposits of the Ice Age the locality in 1862.
Stubendorffberget	ru	Stubendorff, governor of Jakutsk and North-East Siberia, Russia.
Størmerbreen	no	Fredrik Carl Mülertz Størmer, b.1874, professor at the University of Oslo.
Størmerfjellet	no	Fredrik Carl Mülertz Størmer, b.1874, professor at the University of Oslo.
Störtebeckersundet	ty	Klaus Störtebecker, d. 1401, German pirate, leader of the Victuals Brethren.
Suessberget	øst	Eduard Suess, 1831-1914, geologist, professor at the University of Vienna.
Suffolkpynten	br	Thomas Howard, 1561-1626, Earl of Suffolk.
Suffolkvatnet	br	Thomas Howard, 1561-1626, Earl of Suffolk.
Supanberget	ty	Alexander Georg Supan, 1847-1920, German geographer.
Supanbreen	ty	Alexander Georg Supan, 1847-1920, German geographer.
Supantjørna	ty	Alexander Georg Supan, 1847-1920, German geographer.
Svanbergfjellet	sv	Jöns Svanberg, b.1771, astronomer.
Svantetoppen	sv	Svante August Arrhenius, 1859-1927, Nobel Prize in Chemistry.
Sveitsartoppen	swi	P. L. Mercanton, Swiss meteorologist.
Sven Nilssonfjellet	sv	Sven Nilsson, b.1787, zoologist. Professor at the University of Lund 1832-56.
Sverresborg	no	Johan Tidemann Sverre, b.1867, friend of Gunnar Isachsen.
Sydowbreen	ty	Theodor Emil von Sydow, cartographer at Justus Perthes in Gotha 1855-60.
Taylordalen	br	W. A. Taylor, editor of The Scottish Geographical Magazine for 10 years.
Taylorfjellet	br	W. A. Taylor, editor of The Scottish Geographical Magazine, retired in 1900.
Tessinbreen	sv	Tessin, family, including Nicodemus Tessin Jun., 1654-1728. See Tessinfjellet.
Tessinfjellet	sv	Tessin, family, including Nicodemus Tessin Jun., city architect in Stockholm.
Thomas Smithøyane	br	Thomas Smith or Smythe, b.1558, one governors of the Muscovy Company.
Thomsonbreen	br	William Thomson, 1824-1907, Baron Kelvin of Largo, English physicist.
Thomsonfjella	br	J. Arthur Thomson, b.1861, professor at University of Aberdeen 1899-1930.
Thomsonryggen	br	Joseph John Thomson, b.1856, professor of physics, Cambridge 1884.
Tilleybreen	br	Cecil Edgar Tilley, b.1894, Cambridge, UK.
Tirpitzøya	ty	Alfred Friedrich von Tirpitz, 1849-1930, German admiral and statesman.
Tolkvika	hol	Willem Tolks, Dutch owner of whaling vessels.

Tordenskjoldberget	no	Petter Wessel Tordenskiold, 1690-1720. Legendary Norwegian naval officer.
Tordenskjoldbukta	no	Petter Wessel Tordenskiold, 1690-1720. Legendary Norwegian naval officer.
Torgnybekkene	sv	Torgny Torgnysson, lagmann in Tiundaland in the 11th century.
Torgnybreen	sv	Torgny Torgnysson, lagmann in Tiundaland in the 11th century.
Traquairstranda	br	Ramsay Heatley Traquair, b.1840, the Royal Scottish Museum, Edinburgh.
Traunkammen	øst	Otto Traun, b.1818, married to Countess Eleonore Wilczek, 1825-50.
Traunpynten	øst	Otto Traun, b.1818, married to Countess Eleonore Wilczek, 1825-50.
Tromsdalen	no	Adolph Ferdinand Ebeltoft, 1820-81, lawyer in Tromsø. See Ebeltofthamna.
Tschemakfjellet	øst	Gustav Edler von Seysenegg Tschermak, b.1836, mineralogist from Vienna.
Tsjitsjagovberget	ru	Vasilij J. Chichagov, b.1726, commanded Russian exp to Spitsbergen in 1765.
Uleneset	ty	Otto Eduard Vincenz Ule, b.1820, scientific author, wrote about Koldewey's polar exps.
Urmstonfjellet	br	Charles Hanson Urmston, b.1862. The Scottish Spitsbergen Syndicate.
Urmstonholmane	br	Charles Hanson Urmston, W.S., 1862-1930. See Urmstonfjellet.
Usherbreen	br	Thomas Leslie Usher, b.1862, The Scottish Spitsbergen Syndicate.
Vallotbreen	fr	Joseph Vallot, b.1854, astronomer, geographer and explorer of the Alps.
Vallotfjellet	fr	Joseph Vallot, b.1854, astronomer, geographer and explorer of the Alps.
Venezbreen	swi	Ignaz Venetz, 1788-1859, engineer and naturalist.
Venezhumpen	swi	Ignaz Venetz, 1788-1859. See Venetzbreen.
Vibebukta	no	Andreas Vibe, b.1801. Geographical Survey of Norway 1836-60.
Victorbreen	fr	Paul-Emile Victor, 1907-1995, polar explorer, expeditions to Greenland.
Vitkovskijbreen	ru	Vasilij Vasiljevich Vitkovskij, topographer at the Russian Military Academy.
Vivienberget	fr	Louis Vivien de Saint-Martin, 1802-97, French geographer.
Vogelberget	ty	Carl Vogel, 1828-97, German cartographer with Justus Perthes in Gotha.
Volgerberget	ty	Otto Volger, member of Nordfahrausschluss, plans for a North Pole exp.
Von Postbreen	sv	Hampus Adolf von Post, b.1822, geologist, chemist, botanist.
Wagerbreen	br	Lawrence Rickard Wager, professor of geology at the University of Oxford.
Wagnerfjella	ty	Hermann Wagner, 1840-1929, German geographer.
Wahlbergøya	sv	Peter Fredrik Wahlberg, b.1800, secretary Royal Swedish Adademy of Science.
Wahlenbergbreen	sv	Göran Wahlenberg, 1780-1851.botanist, geographer, geologist.
Wahlenbergfjellet	sv	Göran Wahlenberg, 1780-1851. See Wahlenbergbreen.
Wahlenbergfjorden	sv	Göran Wahlenberg, 1780-1851. See Wahlenbergbreen.
Wainfletefjellet	br	Wainflete, b.1395. Bishop of Wincherster and Lord Chancellor of England,
Wardropfjellet	br	John Lessel Wardrop. Rendered service to Scottish Spitsbergen Syndicate.
Wargentinfjellet	sv	Pehr Wilhelm Wargentín, secretary of the Royal Swedish Adademy of Science.
Watson toppen	br	David Meredith Sears Watson, zoologist at London University 1925-51.
Wergelandfjella	no	Nicolay Wergeland. Delegate to Eidsvoll where constitution was written 1814.
Whitsonbukta	br	Thomas B. Whitson helped William S. Bruce founding a zoological station.
Wibebreen	da	Michel Wibe sent two ships to Hornsund in 1617. Whaling licence in 1616-17.
Wichebukta	br	Richard Wiche, d.1621, sent Edge whaling expedition to Spitsbergen in 1617.
Wichefjellet	br	Richard Wiche, d.1621, sent Edge whaling expedition to Spitsbergen in 1617.
Wichmannfjellet	ty	Hugo Wichmann, b.1852, joined Justus Perthes geographical institution 1878.
Wilsonlaguna	br	William Wilson, b. 1863, manager of a printing works, Edinburgh, UK.
Withfjellet	no	Richard Bernhard With, b.1846, founder and manager of VDS.
Wolkenhauerfjellet	ty	Wilhelm Wolkenhauer, b.1845, secretary Geographical Society at Bremen.
Wollerttoppen	no	Wollert Konow, Norwegian businessman and politician.
Worcesterpynten	br	Edward Worcester, fourth Earl of Worcester, 1553-1628.
Wurmbrandegga	øst	Gundaker Wurmbrand, b.1838.
Wängsjöfjellet	sv	Gustav Wängsjö, who worked on Devonian fishes in Svalbard.
Zieglerøya	ty	Alex. Ziegler, 1822-87, Hofrat and explorer, Dr. Phil.
Zingerfjella	ru	Nicolai Yakovlevich Zinger, b.1842, professor at the Russian Nicolai Academy.
Zittelberget	ty	Karl Alfred Ritter von Zittel, 1839-1904, palaeontologist, professor at Munich.
Zorellvatnet	ty	F. Zorell, the late German explorer, who perished during World War II.
Zornfjellet	sv	Anders Leonard Zorn, b.1860, artist, born in Dalarna and later worked there.
Ørjankampen	no	Ørjan Mikael Olsen, b.1885, one of the founders of Svalbard Kulgruber.

Tabell 5. Oppkalling av mann 2 – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Mann 2:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
USA	34	1,2	12	1,8	0,6
Storbritannia	400	14,3	117	17,2	2,9
Frankrike	82	2,9	36	5,3	2,4
Nederland	61	2,2	13	1,9	-0,3
Norge	1060	38,0	140	20,5	-17,5
Rusland	151	5,4	47	6,9	1,5
Sverige	557	20,0	121	17,8	-2,2
Sveits	28	1,0	17	2,5	1,5
Tyskland	227	8,1	116	17,1	9,0
Østerrike	65	2,3	31	4,6	2,3
Andre land			30	4,4	

Som tabellen over viser, er det for de fleste av disse nasjonene relativt små avvik fra den overordnede navnefrekvensen og antall stedsnavn for kategorien *mann 2* målt i prosentpoeng, med unntak av Norge og Tyskland. Norge har det største negative avviket med 17,5 prosentpoeng færre stedsnavn i denne kategorien enn den overordnede frekvensen skulle tilsi, mens Tyskland har det største positive avviket med 9,0 prosentpoeng flere stedsnavn. Vi så at Norge også hadde et lite negativt avvik i *mann 1* (-2,0 p.p. – tabell 4). En mulig forklaring kan derfor være at Norge har vært mindre fokusert på personoppkalling av stedsnavn enn andre nasjoner, f.eks. Tyskland.

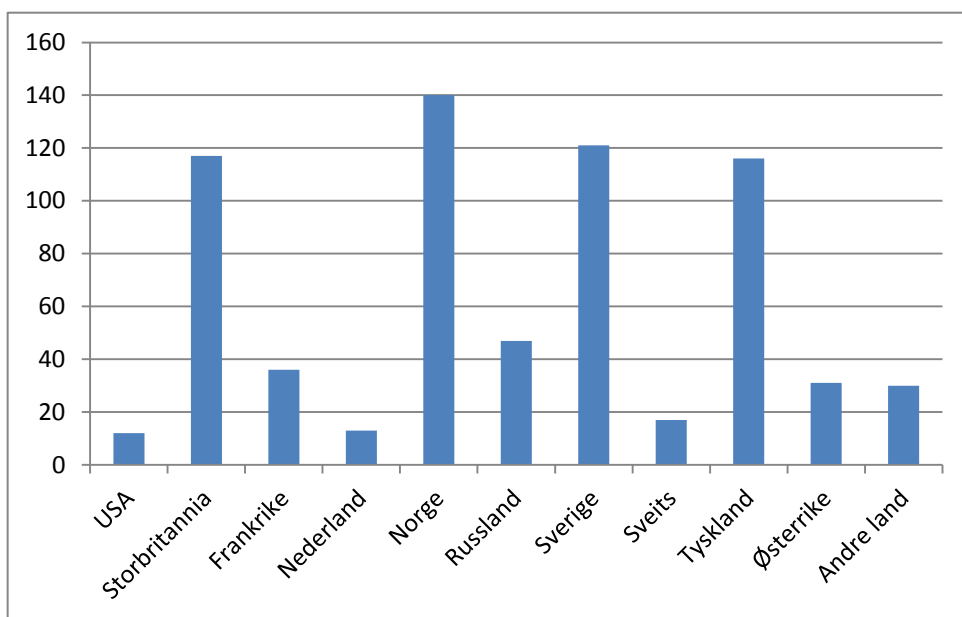

Fig. 5. Oppkalling av mann 2 i stedsnavn på Svalbard

7.4. Fyrster

Det er sikkert noen som mener at kongelige, fyrster, o.l. kunne vært inkorporert i de tabellene jeg allerede har for kvinner og menn. Når jeg likevel setter opp tabeller og statistikk for fyrster og kongelige fra vårt eget og andre land, er det fordi de kongelige fra Norge var viktige personer i nasjonsbyggingen etter 1814 og 1905. I den forbindelse ser jeg det som interessant å lage en sammenlignende statistikk med diagram over nasjonshegemoniet når det gjelder fyrstelige personnavn i stedsnavn på Svalbard. Oscar II er den eneste konge av tvillingriket Sverige-Norge som har fått et stedsnavn oppkalt etter seg på Svalbard. Det var svenske ekspedisjoner som ga navna *Prins Oscars Land* og *Oscar II Land* etter den svenske prinsen og seinere konge over Sverige og Norge. Selv om han også var konge over Norge, finner jeg det riktig å kreditere Sverige for disse stedsnavna.

7.4.1: Fyrste 1: Kongelige personer som representerer Norge

Dronning Mauds Fjell	Maud Clotte Mary Victoria, 1869-1938, Queen of Norway since 1905.
Gunnhildkletten	The Queen Gunnhild, married to Eirik Blodøks.
Halvdanpiggen	Halvdan the Black, Viking king (810-860), father of Harald Fairhair.
Haakon VII Land	King Haakon VII, 1872-1957, elected King of Norway 1905-1957.
Hårfagrehaugen	The Norwegian Viking king Harald Hårfagre (Harald Fairhair), c. 850-932.
Kong Haakons Halvøy	King Haakon VII, 1872-1957, elected King of Norway 1905-1957.
Kongsfonna	King Olav V of Norway.
Kronprins Haralds Fjell	The Norwegian Crown Prince Harald, King Harald V from 1991.
Kronprins Olavs Fjell	Olav, 1903-91, Crown Prince since 1905, King Olav V 1957-91.
Kronprinsesse Märthas Fjell	The Norwegian Crown Princess Märtha, 1901-54.
Kyrreryggen	The Norwegian Viking King Olav Kyrre, c.1067-93, founder of Bergen.
Olav V Land	Olav V 1903-91, King of Norway 1957-91.
Ragnhildtoppen	Queen Ragnhild, married to Halfdan the Black, their son was Harald Fairhair.
Sigurdfjellet	Sigurd the Crusader (c. 1090-1130), famous Norwegian Viking king.
Sverrefjellet	Sverre Sigurdsson, 1151-1202, King of Norway.

7.4.2. Fyrste 2: Kongelige, fyrster o.l. som representerer andre land enn Norge

Albert I Land	mon	Prince Albert I of Monaco.
Aldegondaberget	it	Aldegonda, married to Prince Henry of Bourbon, leader of exp. to Spitsbergen 1891, 1892.
Aldegondabreen	it	Aldegonda, née Princess of Braganza, 1858-1946. She accompanied the expedition in 1892.
Amadeusberget	spa	Amadeus, 1845-90, King of Spain 1870-73.
Antoniabreen	it	Maria Antonia of Parma, 1862-1959, married 1884 to Robert Carl Ludvig Maria.
Augustabukta	ty	Marie Louise Augusta Catharine, 1811-90, married to Friedrich Wilhelm, Emperor 1871-88.
Auguste		
Viktoriahøgda	ty	Auguste Viktoria, 1858-1921, Empress of Germany 1888-1918.
Bardiholmen	it	Henry, 1851-1905, Prince of Bourbon and Parma, leader of exp. to Spitsbergen 1891, 1892.
Birgerbreen	sv	Birger Magnusson, Earl of Bjälbo, 1200-1266. Regent of Sweden, founder of Stockholm.
Birgerbukta	sv	Birger Magnusson, Earl of Bjälbo, 1200-1266. Regent of Sweden. See also Birgerbreen.
Bjelbofjellet	sv	Birger Magnusson, Earl of Bjälbo, 1200-1266. Regent of Sweden. See also Birgerbreen.
Bourbonhamna	it	Henry, 1851-1905, Prince of Bourbon and Parma, leader of exp. to Spitsbergen 1891, 1892.

Charlesfjellet	br	Prince Charles Edward Stewart of Scotland, after whom Prins Karls Forland is named.
Forlandet	br	Charles I, 1600-49, Prince of Wales 1616, King of Great Britain and Ireland 1625.
Forlandsbanken	br	Charles I, 1600-49, Prince of Wales 1616, King of Great Britain and Ireland 1625.
Forlandsflaket	br	Charles I, 1600-49, Prince of Wales 1616, King of Great Britain and Ireland 1625.
Forlandsletta	br	Charles I, 1600-49, Prince of Wales 1616, King of Great Britain and Ireland 1625.
Forlandsrevet	br	Charles I, 1600-49, Prince of Wales 1616, King of Great Britain and Ireland 1625.
Forlandsundet	br	Charles I, 1600-49, Prince of Wales 1616, King of Great Britain and Ireland 1625.
Forlandsøyane	br	Charles I, 1600-49, Prince of Wales 1616, King of Great Britain and Ireland 1625.
Fyrst Alberts Topp	mon	Albert Honoré Charles, 1848-1922, Prince of Monaco 1899-1922.
Grimaldibukta	mon	Prince Grimaldi. Financed Prince Albert I of Monaco's exp. to Spitsbergen in 1906, 1907.
Grimalditoppen	mon	Grimaldi, family name of the prince of Monaco. See also Fyrst Alberts Topp.
Gustav Adolf Land	sv	King Gustaf VI Adolf, 1882-1973, Swedish committee Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen.
Gustav V Land	sv	King Gustaf V, 1858-1950. Swedish committee Swedish-Russian Expeditions to Spitsbergen.
Hohenlohefjellet	øst	The Austrian Prince Konstantin Hohenlohe-Schillingsfürst, 1828-96.
Hohenloheskaret	øst	The Austrian Prince Konstantin Hohenlohe-Schillingsfürst, 1828-96.
Irenebreen	ty	Princess Irene of Hessen, 1866-1953, married to Prince Heinrich of Prussia.
James I Land	br	James I, King of England and Scotland 1603-25.
Kapp Toscana	øst	Toscana, Austrian royal family, related to the house of Parma-Bourbon.
Karl XII Flak	sv	Karl XII, 1682-1718, King of Sweden 1697-1718.
Karl XII-øya	sv	Karl XII, 1682-1718, King of Sweden 1697-1718.
Keisar		
Wilhelmhøgda	ty	Wilhelm II, 1859-1941, German emperor 1888-1918.
Kong Johans Bre	ty	John, 1801-73, King of Saxony 1854-73. In 1871, joined the newly formed German Empire.
Kong Karls Land	ty	Karl I, 1823-91, King of Württemberg, Germany, 1864-91.
Kong Ludvigøyane	ty	King Ludwig II of Bavaria, Germany, 1845-86. Visited by Th. von Heuglin in 1870.
Kropotkinfjellet	ru	Prince Peter Aleksyevich Kropotkin, 1842-1921, naturalist. Studied geology in Sweden 1871.
Luitpoldbreen	ty	Prince-regent Luitpold of Bavaria, 1821-1912.
Maria		
Theresiatoppen	it	Princess Maria Theresia, 1876-1959, house of Bourbon-Parma.
Monacobreen	mon	Prince Albert I of Monaco. See also Fyrst Alberts Topp.
Olgastretet	ty	Olga, 1822-92, queen of Württemberg, married 1846 to Karl I, King of Württemberg.
Oscar II Land	sv	Oscar II, 1829-1907, King of Norway and Sweden 1872-1905, King of Sweden 1905-07.
Prins Heinrich fjella	ty	Prince Heinrich of Prussia, 1862-1929, member Zeppelin-Hergesell exp. Spitsbergen 1910.
Prins Heinrichøya	ty	Prince Heinrich of Prussia, 1862-1929. See Prins Heinrichfjella.
Prins Karls Forland	br	Charles I, 1600-49, Prince of Wales 1616, King of Great Britain and Ireland 1625.
Prins Oscars Land	sv	Prince Oscar, later King Oscar II of Norway and Sweden 1872-1905.
Prinsepasset	mon	Prince Albert I of Monaco. Named by the expedition Gunnar Isachsen led in 1906 and 1907.
Prinsessa	ru	Princess Ol'ga, wife of Igor, the Prince of Kiev.
Prinsesseryggen	ty	Princess Irene of Hessen, 1866-1953, married 1888 to Prince Heinrich of Prussia.
Prinsessetoppen	øst	Sophie Öttingen-Öttingen, née Princess Metternich, 1857-1941.
Pücklerhamna	ty	Prince Hermann Ludwig Heinrich von Pückler-Muskau, 1785-1871.
Sofiekammen	ty	Sophie Öttingen-Öttingen, née Princess Metternich, 1857-1941.
St. Olgafjella	ru	Olga, wife of Igor, Prince of Kiev, who died in 969.
Sturefjellet	sv	Sten Gustavsson Sture, about 1440-1503, Regent of Sweden from 1470.
Vasafjellet	sv	Gustaf Vasa, 1496-1560, King of Sweden 1521-60.
Vasahalvøya	sv	Gustaf Vasa, 1496-1560, King of Sweden 1521-60.
Väderhattfjellet	sv	Swedish king, Erik Väderhatt (9th Century), so called because of his luck with the wind.
Waldemarbreen	ty	Prince Waldemar of Prussia, 1889-1945, son of Prince Heinrich of Prussia.
Wilhelmberget	ty	Friedrich Wilhelm Victor Albert of Prussia, 1859-1941, German Emperor (William II).
Wilhelmøya	ty	Wilhelm I, 1797-1888, King of Prussia 1861-88, Emperor of Germany 1871-88.
Zeiløyane	ty	Carl Maria Eberhard Prince of Waldburg-Zeil-Wurzach, 1825-1907, Spitsbergen 1870.

Tabell 6. Oppkalling av fyrster – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Fyrster:		Avvik:
	A	B	C	D	
	abs.	%	abs.	%	
					p.p.
Italia	24	0,9	6	7,9	7
Monaco	26	0,9	6	7,9	7
Norge	1060	38,0	15	19,7	-18,3
Russland	151	5,4	3	3,9	-1,5
Spania	3	0,1	1	1,3	1,2
Storbritannia	400	14,3	10	13,2	-1,1
Sverige	557	20,0	13	17,1	-2,9
Tyskland	227	8,1	18	23,7	15,6
Østerrike	65	2,3	4	5,3	3,0

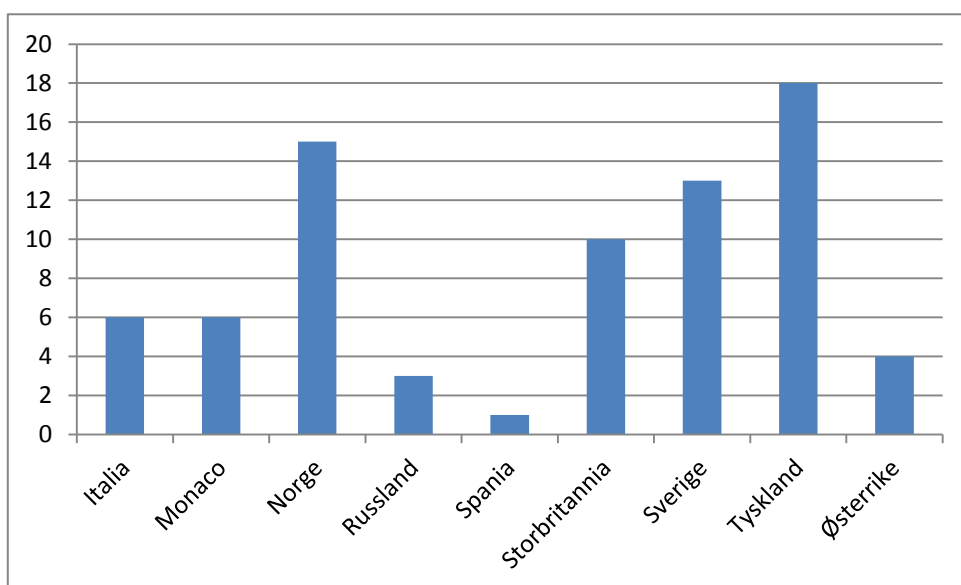

Fig. 6. Oppkalling av fyrster i stedsnavn på Svalbard

Det er noe avvik fra den overordnede navnefrekvensen. De største avvikene står Norge og Tyskland for. Norge har 18,3 prosentpoeng færre fyrstenavn enn den totale navnefrekvensen skulle tilsi. Dette kan bety at Norge som et egalitært samfunn ikke har vært så opptatt av å kalle opp fyrster i utrengsmål, eller det kan bety at vi har hatt få fyrstelige personer i forhold til andre land, f.eks. Tyskland. De har nemlig avvikene motsatt vei med 15,6 prosentpoeng flere fyrstenavn enn landets totale navnefrekvens skulle tilsi. Italia og Monaco har 7,0 p.p. flere fyrstenavn enn deres overordnede frekvenser skulle tilsi. Ellers er det bare mindre avvik.

7.5. Myndighetspersoner

På same måten som med fyrstenavn, kunne myndighetspersoner vært integrert i de andre tabellene mine. Når jeg likevel lager en egen tabell for denne kategorien, er det bl.a. for å synliggjøre de myndighetspersonene som er blitt oppkalt i stedsnavna på Svalbard. Et slående trekk er at det ikke er en eneste kvinne i denne kategorien. Forklaringen er nok at de som er oppkalt gjerne var personer som hadde ansvar for norsk virksomhet på Svalbard, og de var gjerne menn. På denne tiden fantes det ingen kvinnelige statsministre eller statsråder, ei heller sysselmenn eller gruveinspektører. Noen av myndighetspersonene som fikk stedsnavn oppkalt etter seg, hadde sitt daglige virke på øygruppen, slik som sysselmenn og bergmestre. For noen av de andre er det vanskelig å avgjøre hvor aktiv rolle de spilte, eller om de må betraktes som mer perifere. Jeg har i denne tabellen ikke funnet det formåls- tjellig å skille mellom dem og bestemte meg derfor for bare én tabell.

7.5.1. Myndighetspersoner oppkalt i stedsnavn på Svalbard

Aasgaardfjellet	no	Gunnar Aasgaard, b.1888, mining inspector of Svalbard since 1938.
Aavatsmarkbreen	no	Major-general Ivar Aavatsmark, 1864-1947. Member of the Storting 1906-21.
Balstadnuten	no	Håkon Balstad, 1904-64, governor (sysselmenn) of Svalbard 1945-55.
Balstadnuten	no	Håkon Balstad, 1904-64, governor (sysselmenn) of Svalbard 1945-55.
Bassøefjellet	no	Johannes Gerckens Bassøe, 1878-1962, governor (sysselmenn) of Svalbard 1925-35.
Battfjellet	no	Hjalmar Ruud Batt, b.1873. Chief of the Industry Office, Ministry of Trade.
Birketvedttoppen	no	Odd Birketvedt, b.1916, governor (sysselmenn) of Svalbard 1956-60.
Christian		
Michelsenfjella	no	Christian Michelsen, 1857-1925, Norwegian businessman and prime minister.
Christiefjellet	no	Wilhelm Frimann Koren Christie, 1788-1849. President of the Norwegian parliament 1814.
Christophersenfjellet	no	Wilhelm Christopher Christophersen, 1832-1913. Minister of foreign affairs 1908-10.
Falsenslottet	no	Christian Magnus Falsen, 1782-1830, a constitutional father, statesman, jurist and historian.
Foltmardalen	no	Jens Ludvig Aars Foltmar, 1881-1934. Director in Norwegian Ministry of Trade.
Foltmarfjellet	no	Jens Ludvig Aars Foltmar, b. 1881. Secretary to the Svalbard Commission 1929-31.
Greenbreen	no	Eivind Green, b. 1905, clerk at the Ministry of Industry.
Griegfjellet	no	Joachim Grieg, 1849-1932, member of the Norwegian Parliament 1906-09.
Gunnar		
Knudsenfjella	no	Aanon Gunnar Knudsen, 1848-1928, prime minister 1909.
Gunnarbreen	no	Aanon Gunnar Knudsen, 1848-1928, prime minister 1909.
Hagaberget	no	Thorgrim Haga, b. 1924, consultant in the Norwegian Department of Industry.
Hammeltoppene	no	Egil Mosfield Hammel, b. 1904, secretary in the the Norwegian Department of Industry.
Helgevatnet	no	Helge Marcus Ingstad, 1899-2001, author, governor (sysselmenn) of Svalbard 1933-35.
Hillestadfjellet	no	Aksel Kristofer Hillestad, b. 1871. Ministry of Trade. Spitsbergen Law Committee 1920-26.
Hollertoppen	no	Kjell Holler, 1925-2000, Minister of Industry 1959-1963.
Hægstadpynten	no	Kristofer Marius Hægstad, 1850-1927. Member of the 'Storting' 1892-94, 1898-1900.
Høegh-Omdalbreen	no	Simon Karenus Høegh-Omdal, b. 1886, chief clerk in the Norwegian Ministry of Industry.
Håvieegga	no	Erik Benedictus Lindseth Håvie, b.1893. Governor of Svalbard in the summers of 1929-31.
Håviefjellet	no	Erik Benedictus Lindseth Håvie, b.1893. See Håvieegga.
Ingstadegga	no	Helge Marcus Ingstad, 1899-2001. Governor (sysselmenn) of Svalbard 1933-35.
Ingstadfjellet	no	Helge Marcus Ingstad, 1899-2001. Governor (sysselmenn) of Svalbard 1933-35.
Irgensfjellet	no	Johannes Irgens, 1869-1939. Minister of foreign affairs 1910-13.
Kapp Ehrensvärd	sv	Albert Carl August Lars Ehrensvärd, 1821-1901, civil adm. in Göteborg/Bohuslän 1864-85.
Karlnuten	no	Karl Olai Skjerdal, 1911-88, secretary in the Norwegian Department of Industry from 1955.

Kinanderfjellet	sv	Carl Emil Kinander, 1860-1929, director of "jernkontoret".
Konowbreen	no	Wollert Konow, 1845-1924, prime minister 1910-12, when Spitsbergen Radio was established.
Landsverktoppen	no	Tollef Landsverk, b. 1920, governor (sysselmann) of Svalbard 1963-67.
Lindstrømbreen	no	Harry Garman Lindstrøm, b. 1916, secretary in the Ministry of Industry.
Lowzowfjella	no	Haakon Ditlef Lowzow, 1854-1915, major-general and politician, minister of defence 1909.
Løvlandfjellet	no	Jørgen Gunnarson Løvland, 1848-1922, politician, president of the Storting 1913-15.
Marlowfjellet	no	Wolmer Tycho Marlow, b. 1881. Governor (sysselmann) of Svalbard 1935-41.
Marstranderbreen	no	Fredrik Kristian Marstrander, 1881-1946. Ministry of Foreign Affairs.
Merckollfjellet	no	Hans Ingvald Kristoffer Merckoll, b. 1884, mining inspector of Svalbard 1925-37.
Midbøeryggen	no	Finn Backer Midbøe, 1918-99, governor (sysselmann) of Svalbard 1960-63.
Ministerodden	no	Christian Michelsen, 1857-1925, prime minister when Norway became independent in 1905.
Olainuten	no	Karl Olai Skjerdal, 1911-89, secretary in the Norwegian Department of Industry.
Presidentryggen	fr	The French President Emile Loubet. See also Loubetfjella.
Ræstadholmen	no	Arnold Christopher Ræstad, 1878-1945. Rendered advice for the Spitsbergen Treaty of 1920.
Seipfjellet	no	Karl Seip, 1850-1909, politician, minister for church affairs and education 1908-09.
Sejerstedfjella	no	Nils Johannes Sejersted, 1865-1921. Member of the Norwegian Government.
Skjerdaltoppene	no	Karl Olai Skjerdal, 1911-89, secretary in the Norwegian Department of Industry.
Slåttofjellet	no	Einar Slåtto, b.1898. Ministry of Trade. Mining engineer Kings Bay Kul Company 1923-29.
Staszicfjellet	pol	Stanislaw Staszic, 1755-1826, Polish prime minister.
Statsrådsnipa	no	Kjell Holler, 1925-2000, cabinet minister in the Norwegian Department of Industry.
Sysselmannbreen	no	Glacier south of Van Mijenfjorden.
Vekkerøfjellet	no	Carl Otto Løvenskiold, 1839-1916, Norway's prime minister in Stockholm 1884.
Welderyggen	no	Harald Welde, mining inspector of Svalbard.
Zimmerbreen	no	Johannes Zimmer, 1883-1954, undersecretary of state, Department of Industry.
Zimmerfjellet	no	Johannes Zimmer, 1883-1954, undersecretary of state, Department of Industry.

Tabell 7. Oppkalling av myndighetspersoner – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Myndigheter:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Frankrike	82	2,9	1	1,8	-1,1
Norge	1060	38.0	53	93.0	55.0
Polen	24	0,9	1	1,8	0,9
Sverige	557	20.0	2	3,5	-16,5

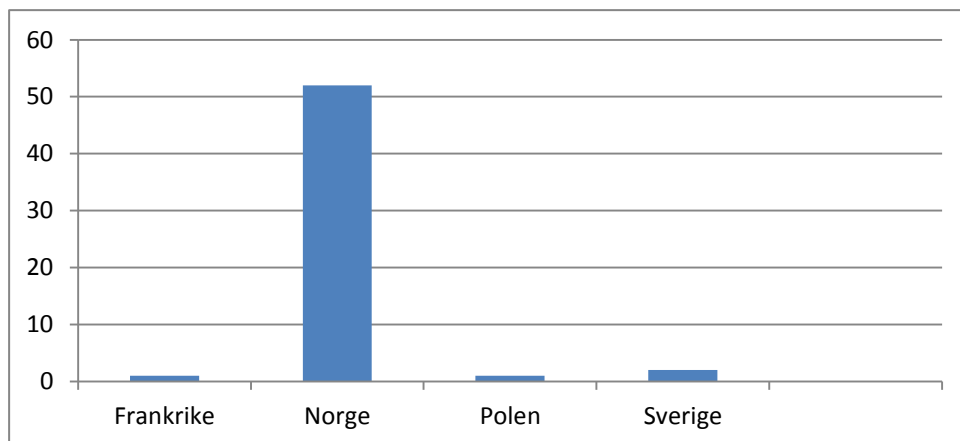

Fig. 7. Oppkalling av myndighetspersoner i stedsnavn på Svalbard

Det er bare fire nasjoner som har oppkalt *myndighetspersoner* fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard. Av 57 slike stedsnavn på Svalbard har Norge hele 53. Det utgjør 93 % av alle myndighetsstedsnavna i studien, noe som også gir Norge et avvik på +55 prosentpoeng fra den overordnede navnefrekvensen. Når vi i de forrige tabellene har vært underrepresentert i forhold til overordnet frekvens, er vi i dette tilfellet sterkt overrepresentert. Når det gjelder Sverige, har de et avvik på -16,5 prosentpoeng i forhold til den overordnede navnefrekvensen. Jeg har også tatt med stedsnavn der forleddene bare indirekte viser til et personnavn, f.eks. Ministerodden etter statsminister Chr. Michelsen. Det positive avviket for Norges del vil jeg tro kommer av at vi fikk overherredømmet over Svalbard. Det ble derigjennom mange myndighetspersoner som hadde noe med Svalbard å gjøre og at de derfor fikk sine navn knyttet til stedsnavn på øygruppen.

7.6. Sponsing

Sponsing dreier seg om personer eller firma som har gitt økonomisk bidrag til ekspedisjoner, eller har finansiert hele ekspedisjoner til Svalbard. Som takk for dette, har de fått stedsnavn oppkalt etter seg.

7.6.1. Sponsorere

Alfred		
Larsentoppen	no	Alfred Waldemar Garmann Larsen, b.1863, contributor to Norwegian Svalbard expeditions.
Alfredbreen	no	Alfred Waldemar Garmann Larsen, b.1863, contributor to Norwegian Svalbard expeditions.
Andreasbreen	no	Andreas Julius Jacobsen, b. 1879, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Ankerbreen	no	Peter Martin Anker, 1863-1939, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Ankerfjella	no	Peter Martin Anker, 1863-1939, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Ankerhamna	no	Christian August Anker, 1840-1912, contributor to the Norwegian Svalbard expeditions.
Ankerneset	no	Peter Martin Anker, b.1863, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Annafjellet	sv	Anna Augusta Albertina Broms was contributor to De Geer expedition to Spitsbergen in 1908.
Arthurbreen	no	Arthur Mathiesen, b.1868, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Bjørnskaubukta	no	Carl Mathias Bjørnskau, 1870-1958, contributor to the Norwegian Spitsbergen Exp. in 1917.
Bromsfjellet	sv	Gustav Emil Broms, 1849-1903, contributor to professor Kolthoff's exp. to Spitsbergen in 1900.
Bruunodden	no	Lorentz Bruun, 1875-1925, contributor to the Norwegian Spitsbergen Expedition in 1917.
Buggefjellet	no	N. Bugge, whaling firm, contributor to the Norwegian Svalbard expeditions.
Bull		
Simonsenfjellet	no	Eilert Bull Simonsen, b.1862, Nordenfjeldske Dampskibsselskab. Contributor. See Bulltinden.
Bulltinden	no	Eilert Bull Simonsen, b.1862, NFDS, contributor to Isachsen's Spitsbergen Exp. in 1909-10.
Bünsow Land	sv	Friedrich Christian Ernestus Bünsow, b.1824, contributor De Geer's exp. to Spitsbergen in 1896.
Bünsowbukta	sv	Friedrich Christian Ernestus Bünsow, b.1824, contributor De Geer's exp. to Spitsbergen in 1896.
Cappelenhøgda	no	Diderik Cappelen, b.1856, factory owner. Contributor to the Spitsbergen Expedition in 1911.
Carlsfjella	no	Carl Otto Løvenskiold, b.1839, prime minister Stockholm 1884. Government Schweigaard.
Dahlbreen	no	Thor Dahl, b.1862, shipowner. Contributor to Isachsen's Spitsbergen Expeditions in 1909-10.
Delitschøya	ty	Otto Delitsch, b.1821, contributed to the Second German Polar Expedition in 1869-70.
Dickson Land	sv	Oscar Dickson, b.1823. Support to a considerable number of Swedish Arctic exp. 1868-97.

Dicksondalen	sv	Oscar Dickson, b.1823. Support to a considerable number of Swedish Arctic exp. 1868-97.
Dicksonelva	sv	Oscar Dickson, b.1823. Support to a considerable number of Swedish Arctic exp. 1868-97.
Dicksonfjorden	sv	Oscar Dickson, b.1823. Support to a considerable number of Swedish Arctic exp. 1868-97.
Dicksonodden	sv	Oscar Dickson, b.1823. Support to a considerable number of Swedish Arctic exp. 1868-97.
Eivindbreen	no	Eivind Jacobsen, 1876-1943, brother of A. J. Jacobsen, contributor to Isachsen's exp.1909-10.
Fagerstafjella	sv	Nathorst's Spitsbergen Exp. 1898 received substantial donations from the iron work at Fagersta.
Fred Olsenfjellet	no	Thomas Fredrik Olsen, b.1857, shipowner, contributor to Isachsen's Spitsbergen Exp.1909-10.
Gmeinerfjellen	no	Joh. Gmeiner, b.1858, shipowner, contributor to the Norwegian Spitsbergen Expedition in 1917.
Grosvenorfjellet	am	Gilbert Hovey Grosvenor, b.1875. Contributor to the British Spitsbergen Expedition in 1952.
Gullichsenfjellet	no	Johan Rasmus Dedekam Gullichsen, b.1848, contributor to the Norwegian Svalbard Exp. 1917.
Haakenbreen	no	Haaken Larpent Mathiesen, b.1858, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Haakentoppen	no	Haaken Larpent Mathiesen, b.1858, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Hallwylbreen	sv	Count Walter von Hallwyl, b.1839, patron of science, contributor to Swedish Spitsbergen exp.
Hallwylfjellet	sv	Count Walter von Hallwyl, b.1839, patron of science, contributor to Swedish Spitsbergen exp.
Hannevigodden	no	Louis Hannevig, b.1886, shipowne, contributor to Norwegian Spitsbergen exp. 1917, 1918.
Hans Olsenfjellet	no	Hans Andreas Nikolai Olsen, b.1859, contributor to Isachsen's Spitsbergen Exp. in 1909-10.
Hansdalen	no	Hans Abraham Meyer, b.1865. Contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Harrietbreen	no	Harriet Wedel Jarlsberg, b.1846, contributor to the Norwegian Spitsbergen exp, 1911, 1912, 1913.
Holtabreen	no	Ole Halvorsen Holta, b.1851 - Hans Halvorsen Holta. Contributors to Isachsen Exp. 1909-10.
Holtafjella	no	Ole Halvorsen Holta - Hans Halvorsen Holta, b.1859. Contributors to Isachsen Exp. 1909-10.
Jacobsenfjella	no	Andreas Julius Jacobsen, b.1879, contributor to Isachsen's Spitsbergen expedition 1909-10.
Kapp Berg	no	Thorvald Berg, b.1866, shipowner, contributor to the Norwegian Spitsbergen Expedition in 1917.
Kapp Borthen	no	Harry Borthen, b.1884, shipowner, contributed to the Norwegian Svalbard Expedition in 1917.
Kapp Dufva	sv	John Hilmar Dufva, b.1864, contributor to Nathorst's exp. to Bjørnøya and Spitsbergen 1898.
Kapp Klaveness	no	Anton Fredrik Klaveness, b.1874, shipowner, contributor to Norwegian Svalbard expeditions.
Kapp Platen	sv	Baltzar Julius Ernst von Platen, b.1804. Contributor to A. E. Nordenskiöld's expedition in 1864.
Kapp		
Posadowsky	ty	Posadowsky, b1845, funds available "Deutscher Seefischerei-Verein" exp. Bjørnøya 1899-1900.
Kapp Wijk	sv	Olof Wijk, jr., b.1833, business and politician, contributor to Swedish Spitsbergen expeditions.
Kapp Åkerhielm	sv	Johan Gustaf Nils Samuel Åkerhielm, contributor Nathorst's exp. to Bjørnøya - Spitsbergen 1898.
Kennedybreen	sv	George Douglas Kennedy, b.1850, contributor to Swedish Arctic expeditions.
Kennedybukta	sv	George Douglas Kennedy, b.1850, contributor to Swedish Arctic expeditions.
Kennedyneset	sv	George Douglas Kennedy, b.1850, contributor to Swedish Arctic expeditions.
Kiærbreen	no	Elias Cathrinus Kiær, b.1893, contributor to the Norwegian Spitsbergen Expedition in 1912.
Krognesshøgda	no	Ole Andreas Krogness, b.1886. Contributor to meteorological work in the Arctic.
Lars Hiertafjellet	sv	Lars Johan Hierta, b.1801. Foundations made large grants to Swedish exploration of Spitsbergen.
Larsbreen	sv	Lars Johan Hierta, b.1801. Foundations made large grants to Swedish exploration of Spitsbergen.
Liljevalchfjellet	sv	Carl Fredrik Liljevalch, b.1837, patron of science. Gave donations to Stockholms Høgskola.
Liljevalchneset	sv	Carl Fredrik Liljevalch, b.1837, patron of science. See Liljevalchfjellet.
Lindemanberget	ty	Moritz Lindeman, b.1823. Bremen Geographical Society supported Kükenthal exp. 1889.
Louise		
Richardfjellet	br	Louise Cowan Glen and Richard Bartlett, contributors Oxford exp. to Nordaustlandet in 1935-36.
Lyckholmdalen	sv	David Melcher Lyckholm, b.1856, brewer. Gave financial support to Swedish expeditions.
Lyckholmøya	sv	David Melcher Lyckholm, b.1856, brewer. Gave financial support to Swedish expeditions.
Løvenskioldfonna	no	Carl Otto Løvenskiold, b.1839, contributor to Isachsen's Spitsbergen Exp. 1909-10. See Carlsfjella.
Løvliefjellet	no	Andreas Løvlie, b.1860, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Mathiesenfjella	no	Haaken Mathisen, b.1858, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
McVitiepynten	br	Robert McVitie, b.1854, support to Scottish polar explorer Dr. William S. Bruce's Antarctic exp.
Meyerfjellet	no	Hans Abraham Meyer, b.1865 and Rasmus Wold Meyer, b.1858, Isachsen's Spitsbergen exp.
Neufeldttoppen	øst	Carl Neufeldt, b.1838. Contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Nisserfjellet	sv	William Patrick Nisser, b.1882, business man, contributor to Swedish Spitsbergen expeditions.
Norströmfjellet	sv	Claës Gustaf Norström, 1854-1929, contributor to Swedish Spitsbergen expeditions.
Nygaardbreen	no	William Martin Nygaard, b.1865, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Olebreen	no	Ole Halvorsen Holta, 1851-1928, contributor to Isachsen's Spitsbergen Expedition in 1909-10.
Rafenodden	no	Birger Rafen, b.1889, Tønsberg. Contributor to the Norwegian Svalbard Expedition in 1917.

Ringnestinden	no	Amund Andersen Ringnes and Ellef Ringnes, contributors to Norwegian Polar expeditions.
Robertsonfjellet	no	Charles Robertson, b.1875, minister of trade, contributor to the Norwegian Svalbard expeditions.
Rottenburgpynten	br	Paul Rottenburg, b.1846. Contributor to Dr. Bruce expedition to Antarctic in 1902-04.
Röhssberget	sv	Johan August Anders Röhss, 1836-1904, contributor to Swedish Arctic expeditions.
Röhssøya	sv	Johan August Anders Röhss, 1836-1904, contributor to Swedish Arctic expeditions.
Schjelderupbreen	no	Thorleif Fredrik Schjelderup, b.1859, contributor to Isachsen's Spitsbergen Exp. in 1909-10.
Sellströmbreen	sv	Oscar Emil Sellström, b.1845. Contributor to S. A. Andrée's Polar expedition in 1897.
Sjursethfossen	no	A. Sjurseth, Kavli Cheese Co. England, supporter of Imperial College Spitsbergen Exp. in 1959.
Tillbergfjellet	sv	Knut Henning Robert Tillberg, b.1860-1940, contributor to the Swedish Spitsbergen expeditions.
Torbjørnsenfjellet	no	Anders Torbjørnsen, b.1870, shipowner, contributor to Hoel and Røvig expedition in 1917.
Vikvatna	no	Hans Martinsen Vik, b.1864, contributor to the Norwegian Spitsbergen Expedition in 1917.
Wallenbergfjellet	sv	Knut Agathon Wallenberg, b.1853. Contributor to the Swedish Spitsbergen expeditions.
Walterfjellet	øst	Kurt Walter, b.1889, "Das Bergland-Buch", contributor to Austrian Spitsbergen Exp. in 1931.
Wiechertfjellet	ty	Johann Emil Wiechert, 1861-1928. Raised funds for Wegener's exp. to Ebeltoftthamna in 1912-13.
Wijkberget	sv	Olof Wijk, 1833-1901, contributor to Swedish Spitsbergen expeditions.

Tabell 8. Oppkalling av sponsorer – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Sponsorer:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38,0	48	52,7	14,7
Storbritannia	400	14,3	3	3,3	-11,0
Sverige	557	20,0	33	36,3	16,3
Tyskland	227	8,1	4	4,4	-3,7
USA	34	1,2	1	1,1	-0,1
Østerrike	65	2,3	2	2,2	-0,1

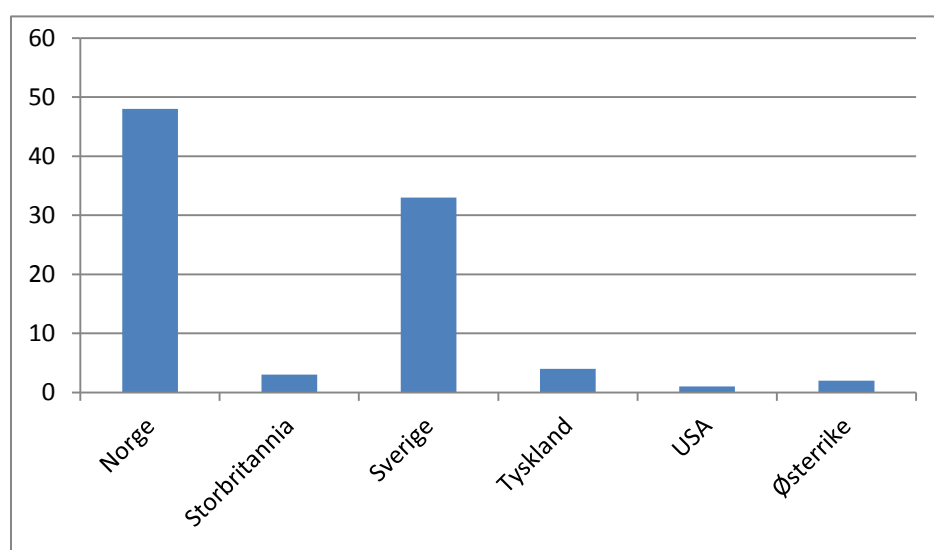

Fig. 8. Oppkalling av sponsorer i stedsnavn på Svalbard

Vi ser her at Norge og Sverige har de langt fleste stedsnavna oppkalt etter *sponsorer*, med h.h.v. +14,7 og +16,3 prosentpoeng i forhold til overordnet navnefrekvens. Storbritannia og Tyskland har h.h.v. 11,0 og 3,7 prosentpoeng færre oppkallinger enn den overordnede navnefrekvensen skulle tilsi. For Østerrike og USA er avviket bare 0,1 prosentpoeng. Med så mange mannsnavn i stedsnavna på Svalbard er det interessant at to kvinner har satt spor etter seg gjennom å være økonomiske bidragsytere til ekspedisjoner. Den svenske *Anna Augusta Albertina Broms* fikk *Annafjellet* oppkalt etter seg ved å sponse De Geers Ekspedisjon til Spitsbergen i 1908. Norske *Harriet Wedel Jarlsberg* fikk *Harrietbreen* oppkalt etter seg gjennom sponsing av norske Spitsbergen-ekspedisjoner i 1911, 1912 og 1913.

KAPITTEL 8: OVERFØRING AV NASJONALE STEDSNAVN

Stedsnavna jeg hittil har behandlet, har dreid seg om oppkalling av personer. Nå beveger jeg meg over i andre former for nasjonal oppkalling. Jeg starter med *naturnavn*. De første er oppkalling av nasjonale *fjell*, og så følger fortløpende *daler, breer, elver, fjorder, vatn, hav* og *øyer*. Så fortsetter jeg med *administrative* navn: *Kommuner, tettsteder, byer, regioner, land, eiendommer* og *steder*.

8.1. Naturnavn

8.1.1. Oppkalling av fjell

Ben Nevis	br	Mountain in Scotland, the highest mountain in GB.
Besshø	no	The mountain Besshø in Jotunheimen, Norway.
Billingen	sv	Mountain in Västergötland.
Bitihorn	no	The mountain Bitihorn in Valdres, Norway.
Bitihornbreen	no	The mountain Bitihorn in Valdres, Norway.
Blæja	no	B. = the altar. Named after a mountain in Norway.
Brenna	no	Mountain in Norway.
Dachstein	øst	Possibly after the mountain Dachstein in Austria.
Dovrefjell	no	Mountainous region in Norway. See also Eidsvollfjellet.
Finnluva	no	Mountain in Snåsa, Norway.
Gloføykja	no	A mountain in Norway.
Glyntnosa	no	The mountain Glynt in Norway.
Grampianfjella	br	Grampian Hills, Scottish Highlands.
Grindane	no	Grindane in Norway.
Hovtinden	sv	Mountain in Värmland, Sweden.
Hunneberget	sv	Hunneberg in Västergötland, Sweden.
Høggronden	no	A mountain in Rondane, Norway.
Junkeren	no	Junkeren in the northern part of Norway.
Kinnberget	sv	Kinneulle, hill in Västergötland, Sweden. See also Billingen.
Kinnefjellet	sv	Kinneulle, hill in Västergötland, south of lake Vänern.
Kinnvatnet	sv	Kinneulle, hill in Västergötland, Sweden.
Kjetta	no	"Kjetta på Dovre", position in Dovrefjell.
Kvien	no	A mountain in Norway.
Kvigtinden	no	A mountain in Norway.
Muen	no	Muen in Ringebufjellet in Norway.
Mösseberget	sv	Mösseberg in Västergötland, Sweden.
Nyken	no	Mountain in Hadsel, Nordland, Norway.
Okstindane	no	Mountains in the northern part of Norway.
Oppkuven	no	A hill in Nordmarka near Oslo, Norway.
Parnasset	gre	The Greek mountain Parnassos.
Rebbing	no	A mountain at Voss, Norway.
Ruten	no	Mountain in Tydalen, Norway.
Røshaugen	no	Mountain in Meråker, Nord-Trøndelag, Norway.
Seelisberg	swi	The Swiss mountain Seelisberg.
Skaget	no	Mountain in Norway.
Skarpryttaren	ty	Mountain in the alps of Bavaria: Scharfreiter.
Skreifjellet	no	Skreifjella west of the lake Mjøsa in Norway.
Skrottnuten	no	The mountain Skrott in Norway.
Smørstappen	no	A mountain in Lom in Oppland, Norway.
Snøhetta	no	Mountain in Dovre, Norway.

Spannklumpen	no	Mountain in Sør-Trøndelag, Norway.
Stetinden	no	Mountain in Nordland, North-Norway.
Sula	no	Mountain in Norway.
Sutorfjella	br	Sutors, two wooded hills on each side of the entrance to Cromarty Firth, Scotland.
Svukuen	no	Mountain in Femundsmarka, Norway.
Sølen	no	Mountain in Rendalen, Hedemark, Norway.
Tausa	no	Mountain in Lønnsdalen, Helgeland, Norway.
Trollheimen	no	Range of mountains in Norway.
Ulriken	no	Ulriken, Bergen, Norway.
Valdresflya	no	Mountain plateau in Norway.
Zillerberget	øst	The Zillertaler Alps in Tyrol, Austria.

Tabell 9: Fjell – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Fjell:		Avvik:
	A	B	C	D	F
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Hellas	2	0,1	1	2,0	1,9
Norge	1060	38,0	36	70,5	32,5
Storbritannia	400	14,3	3	5,9	-8,4
Sveits	28	1,0	1	2,0	1,0
Sverige	557	20,0	7	13,7	-6,3
Tyskland	227	8,1	1	2,0	-6,1
Østerrike	65	2,3	2	3,9	1,6

Vi ser av tabellen og diagrammet at flere nasjoner har avvik mellom overføring av *fjellnavn* fra hjemlandet til stedsnavn på Svalbard, sammenliknet med den overordnede frekvensen. Størst er avviket for Norge med hele +32.5 prosentpoeng. En grei forklaring er nok at vi er et utpreget fjell-land. Avvikene for Storbritannia, Sverige og Tyskland går andre veien, da de har h.h.v. 8.4, 6.3 og 6.1 prosentpoeng færre overføringer av fjellnavn enn den overordnede frekvensen for stedsnavn skulle tilsi. Grunnen kan være at store deler av disse landene ikke er særlig fjellrike. For øvrig er det bare mindre avvik.

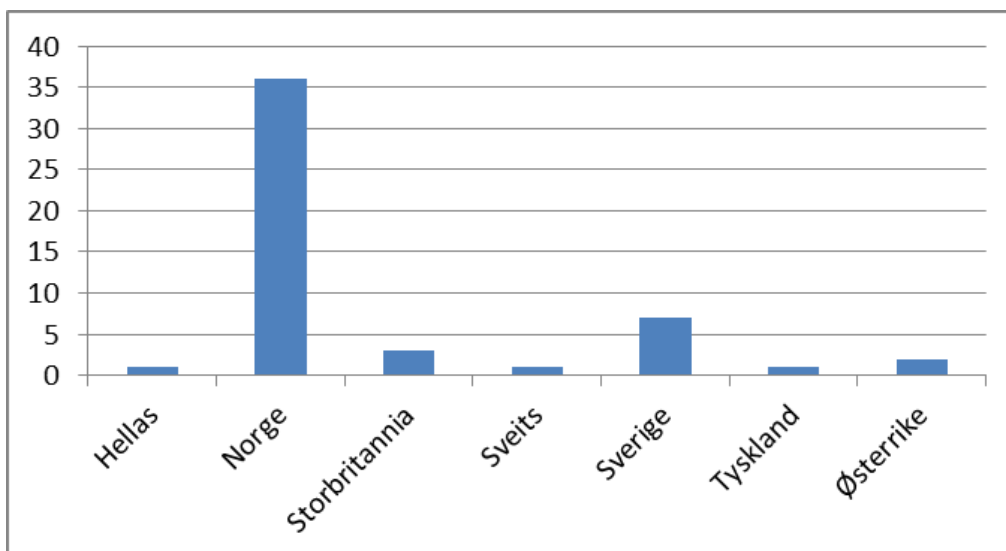

Fig. 9. Oppkalling av fjell i stedsnavn på Svalbard

8.1.2. Oppkalling av daler

Drivdalen	no	Valley in Sør-Trøndelag, Norway.
Engadinarberget	swi	Engadin, alpine valley in eastern Switzerland.
Engadinarpasset	swi	Engadin, alpine valley in eastern Switzerland.
Gauldalen	no	Valley in Sør-Trøndelag, Norway.
Glenmoredalen	br	Glenmore, a locality in the Highlands.
Hemsedalen	no	Hemsedal, Valley in Buskerud, Norway.
Hemsil	no	Hemsedal, Valley in Buskerud, Norway.
Junkerdalen	no	Valley in the northern part of Norway.
Strathmoredalen	br	Valley of Strathmore, Scotland.
Uvdalen	no	Uvdal, valley in Buskerud, Norway.
Vassfaret	no	Vassfaret, valley in Valdres, Norway.
Visdalen	no	Visdalen in Jotunheimen, Norway.

Tabell 10. Oppkalling av daler – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Daler:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38,0	8	66,6	28,6
Storbritannia	400	14,3	2	16,7	2,4
Sveits	28	1,0	2	16,7	15,7

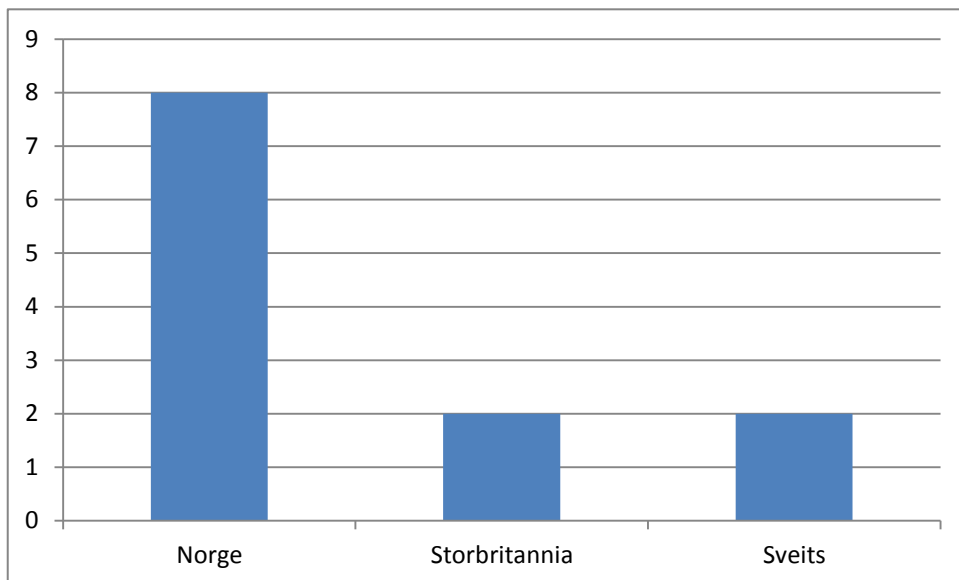

Fig. 10. Oppkalling av *daler* i stedsnavn på Svalbard

Vi ser at alle har positive avvik, der Norge har 28 prosentpoeng flere slike stedsnavn enn den overordnede frekvensen skulle tilsi. Når de absolutte tallene er så lave som de er, må jeg være litt forsiktig med å trekke konklusjoner. Jeg vil likevel påpeke at fjellandet Norge også har mange daler.

8.1.3. Oppkalling av breer

Frostisen	no	bre	Frostisen, isbre i Ballangen, Nordland, Norway.
Storerinden	no	bre	Storskavlen, glacier in Aurland, Norway.
Storskavlen	no	bre	Storskavlen, glacier in Aurland, Norway.

Tabell 11. Oppkalling av breer – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Breer:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38.0	3	100.0	62.0

Tabellen viser at Norges oppkalling av tre *isbreer* fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard betyr et positivt avvik på hele 62 prosentpoeng i forhold til overordnet frekvens. Da det ikke er andre nasjoner som har kalt opp breer fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard, ser jeg ingen grunn til å presentere resultatet i form av et søylediagram denne gangen. Jeg kan heller ikke trekke generelle konklusjoner på bakgrunn av bare tre navn.

8.1.4. Oppkalling av elver

Atna	no	River in Østerdalen, Norway.
Auma	no	River in Nord-Østerdalen, Norway.
Begna	no	River in Valdres, Norway.
Cambreen	br	The river Cam in Cambridge, UK.
Carrondalen	br	The old name Carronelva, which is flowing into Gerritelva.
Carronelva	br	Carron River in Stirlingshire, Scotland.
Fyrisbreen	sv	Fyrisån, Swedish river.
Fyrisgrandane	sv	Fyrisån, Swedish river.
Glåma	no	The longest river in Norway.
Grantabreen	br	Granta river, a tributary river to Cam at Cambridge, UK.
Grøa	no	Rivers in Norway, probably connected with the verb "grøda".
Gula	no	The river Gula in Norway.
Hira	no	Hira, river in Ringebu, Gudbrandsdalen, Norway.
Klaratoppen	sv	The river Klara in Värmland, Sweden.
Lothianbekken	br	Lothian Burn, small stream in Edinburgh, UK.
Lulefjellet	sv	Lule river in Swedish Lapland.
Nea	no	Nea, river in Sør-Trøndelag, Norway.
Plura	no	Plura, river in Rana, Nordland, Norway.
Synna	no	Synna, elv i Oppland, Norway.
Synndalen	no	Synna, elv i Oppland, Norway.
Tornefjellet	sv	Torne, river in Norrbotten, Sweden.
Umefjellet	sv	River in the northern part of Sweden.

Tabell 12. Oppkalling av elver – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Elver:		Avvik:
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38,0	11	50,0	12,0
Storbritannia	400	14,3	5	22,7	8,4
Sverige	557	20,0	6	27,3	7,3

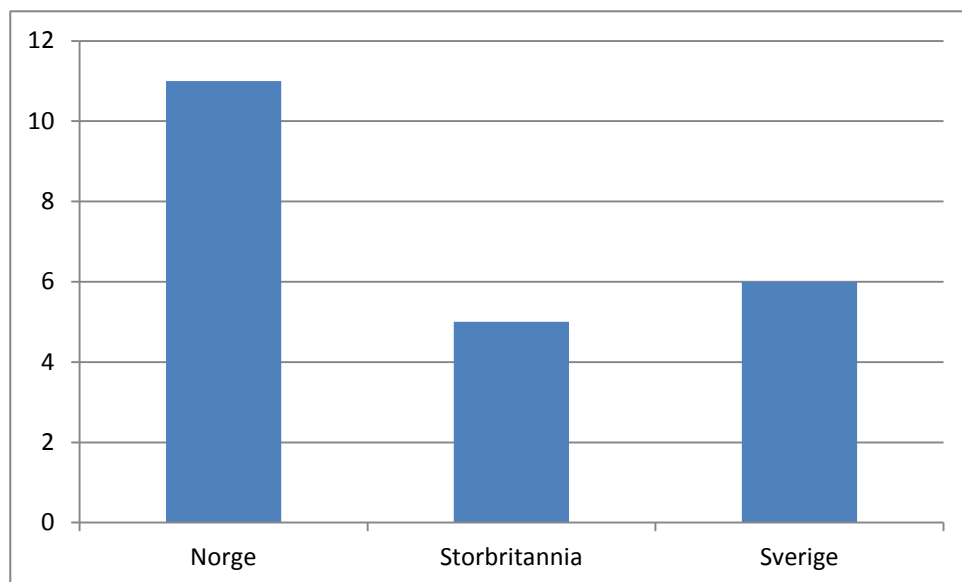

Fig. 11. Oppkalling av *elver* i stedsnavn på Svalbard

Vi ser at både Norge, Storbritannia og Sverige har et positivt avvik i forhold til overordnet frekvens, så det virker som at oppkalling av *elver* i stedsnavn på Svalbard har vært populært i disse tre landene.

8.1.5. Oppkalling av vatn

Båntjern	no	Båndtjern in Oslo, Norway.
Dausjøen	no	Dausjøen in Maridalen, Nordmarka near Oslo, Norway
Dellenfjellet	sv	The lake Dellen in Helsingland, Sweden.
Detterbukta	sv	Dettern, a bay in the southeastern part of Lake Vänern, Sweden.
Dunsappietjørna	br	Dunsappie Loch, on the hill Arthur's Seat, Edinburgh.
Einangen	no	Lake in Norway.
Floen	no	A lake in Aurskog-Høland, Akershus, Norway.
Flåtan	no	A lake in Norway.
Fyllingen	no	Fyllingen in Nordmarka, Oslo, Norway.
Hajeren	no	A lake in Vestfold, Norway.
Hamartjørna	no	A lake in Gran, Hadeland, Norway.
Helin	no	The lake Helin in Valdres, Norway.
Kløsa	no	A lake in Østfold, Norway.
Lelangen	no	A lake in Lier, Norway.
Letoppen	no	Stora Le, lake on the border between Østfold/Norway and Dalsland/Sweden.
Mylla	no	Lake in Nordmarka, Oslo, Norway.
Mälardalen	sv	Mälaren, lake in Sweden.
Nevlingen	no	Nevlingen in Vassfaret, Norway.
Nordre Ny-Märjelen	swi	Märjelen, ice-dammed lake at the Aletschgletscher in Switzerland.
Ragundafjellet	sv	Ragunda, judicial district, parish and lake in Jämtland, Sweden.
Riegdammen	ty	After Riegsee in Upper Bavaria.
Råsen	no	A lake in Hedmark, Norway.
Siljanfjellet	sv	Siljan, lake in Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Slora	no	Lake in Nordmarka in Oslo, Norway.

Spongvatna	no	The name of a lake in Skjåk, Norway.
Spålen	no	Spålen, lake in Nordmarka near Oslo, Norway.
Strøen	no	A lake in Vassfaret, Norway.
Svenotjørnene	no	A lake in Oppland, Norway.
Svera	no	A lake in Hadeland, Norway.
Søre Ny-Märjelen	swi	Märjelen, ice-dammed lake at the Aletschgletscher in Switzerland.
Vassbråen	no	Lake in Hadeland, Norway.
Vassdammane	no	Lake near Kristiansund, Norway.
Venernbreen	sv	Lake Vänern, Väster Götland in Sweden. See also Austgötabreen.
Veslemjøsa	no	Mjøsa, lake in Norway.
Vetternbreen	sv	Vättern, lake between Västergötland and Östergötland, Sweden.
Vetternelva	sv	Vättern, lake in Sweden. See Vetternbreen.
Øyeren	no	Øyeren in Akershus and Østfold, Norway.
Øyungen	no	Lake in Nordmarka, Oslo, Norway.
Åklungen	no	Lake in Hedmark, Norway.
Åklungen	no	Åklungen in the southern part of Nordmarka in Oslo, Norway.
Årungen	no	Lake in Akershus, Norway.

Tabell 13. Oppkalling av vatn – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Vatn:		Avvik:
	A	B	C	D	F
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38,0	29	70,7	32,7
Storbritannia	400	14,3	1	2,4	-11,9
Sveits	28	1,0	2	4,9	3,9
Sverige	557	20,0	8	19,5	-0,5
Tyskland	227	8,1	1	2,4	-5,7

Tabellen viser Norge, Storbritannia, Sveits, Sverige og Tysklands oppkalling av *vatn* fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard. Vi ser at Norge har et positivt avvik på 32,7 prosentpoeng i forhold til den overordnede frekvensen. Jeg har ikke noe godt svar på hvorfor Norge er så overrepresentert når det gjelder oppkalling av *vatn*. Av andre resultater, ser vi at Sverige har et ubetydelig avvik fra landets overordnede frekvens, mens Storbritannia og Tyskland har negative avvik på h.h.v. 11,9 og 5,7 prosentpoeng. Sveits har med sine to *vatn* et positivt avvik på 3,9 prosentpoeng i forhold til landets overordnede frekvens.

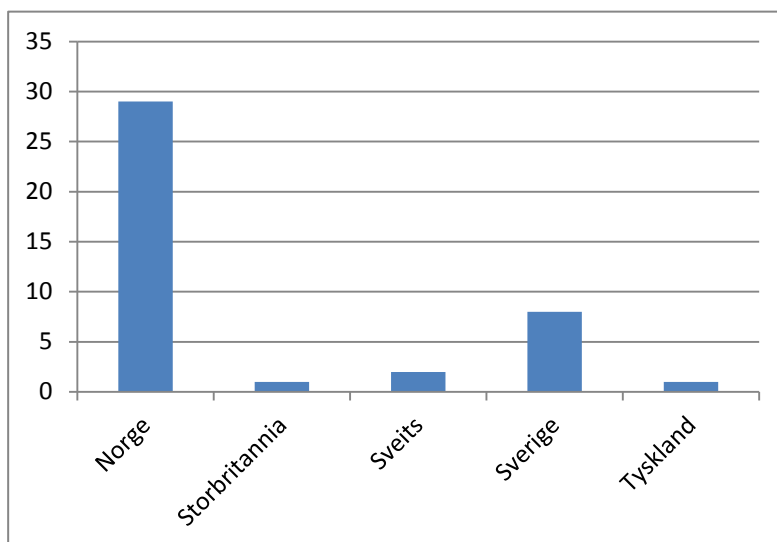

Fig. 12. Oppkalling av *vatn* i stedsnavn på Svalbard

8.1.6. Oppkalling av fjorder

Gullmarbreen	sv	Gullmarn, fiord in Bohuslän, on the western coast of Sweden.
Kinnvika	sv	Kinnevikens, bay in the southern part of lake Vänern, Västergötland.
Osbornebreen	br	The old name of St. Jonsfjorden, Osborne Inlet, after an early English whaler.
Stäket	sv	A sound northwest of Stockholm, Sweden.
Värtavågen	sv	The Värta Sound in the Stockholm area, Sweden.

Tabell 14. Oppkalling av fjorder – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Fjorder:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Storbritannia	400	14,3	1	20.0	5,7
Sverige	557	20.0	4	80.0	60.0

Tabellen viser oppkalling av én britisk og fire svenske *fjorder* i stedsnavn på Svalbard. Mens Storbritannias ene fjord gir et positivt avvik på 5,7 prosentpoeng i forhold til overordnet frekvens, har Sverige et positivt avvik på hele 60 prosentpoeng med sine fire fjorder. Når de absolutte tallene er så lave som her, må jeg være litt forsiktig med å trekke konklusjoner. Det som imidlertid kan virke litt underlig, er at Norge med sine mange fjorder på fastlandet ikke er representert med oppkalling av norske fjordnavn i stedsnavn på Svalbard.

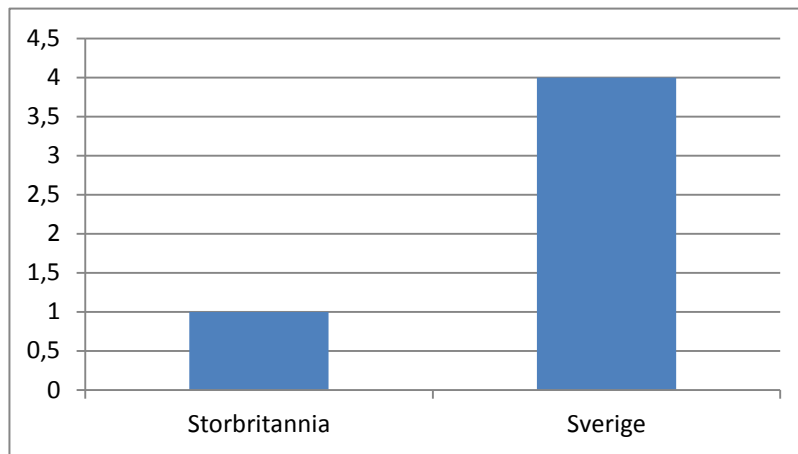

Fig. 13. Oppkalling av *fjorder* i stedsnavn på Svalbard

8.1.7. Oppkalling av hav

Adriabukta	øst	The Adriatic Sea. (Gitt navn av en østerisk-ungarsk marineoffiser.)
Biscayarfonna	spa	The Bay of Biscay. Basque whalers carried out whaling at Spitsbergen.
Biscayarhuken	spa	The Bay of Biscay. Basque whalers carried out whaling at Spitsbergen.
Botniahalvøya	sv	Gulf of Bothnia. (De Geer ga navnet etter Bottenhavet – innerste del av Østersjøen).
Eistradalen	no	Eistra, old Norse name of the Baltic Sea. (norrøn betegnelse på Østersjøen).
Eistraryggen	no	Eistra, old Norse name of the Baltic Sea. See Eistradalen.

Tabell 15. Oppkalling av hav – fordelt prosentvis på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Hav:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38.0	2	33,3	-4,7
Spania	3	0,1	2	33,3	33,2
Sverige	557	20.0	1	16,7	-3,3
Østerrike	65	2,3	1	16,7	14,4

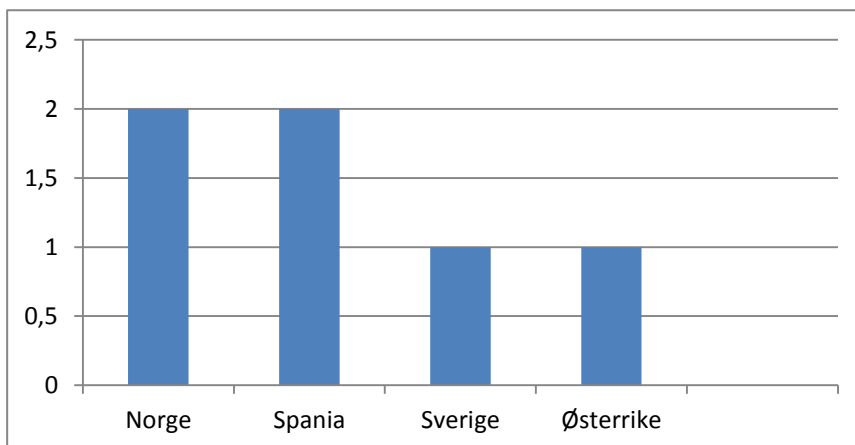

Fig. 14. Oppkalling av *hav* i stedsnavn på Svalbard

Vi ser av tabellen over at både Norge og Sverige har et negativt avvik når det gjelder *havområder* i stedsnavn på Svalbard, sammenliknet med overordnet frekvens, mens Spania og Østerrike har et sterkt positivt avvik på h.h.v. 33,2 og 14,4 prosentpoeng. Spania har tre stedsnavn på Svalbard, og to av dem er oppkalling av et havområde utenfor hjemlandet, nemlig Biskaiabukten. Når de absolutte tallene er så lave, er jeg forsiktig med konklusjoner. Det er i dag litt underlig å forestille seg Østerrike med grense mot havet, men under unionen med Ungarn grenset de mot Adriaterhavet, hvor de hadde en viktig marinebase i Pula på Istra-halvøyen frem til 1918.

Jeg må dvele litt ved Eistra, som er et *norrønt* navn for Østersjøen. Jeg var litt i tvil, men har kreditert Norge for stedsnavna *Eistradalen* og *Eistraryggen*, slik jeg også har gjort med de norrøne mytologiske navna (se pkt. 10.2).

8.1.8. Oppkalling av øyer

Dyna	no	An island in Oslofjorden, Norway.
Fidrasteinen	br	Fidra, island in the Firth of Forth, Scotland.
Folafoten	no	A sunken rock on the Norwegian coast near Smøla.
Frösöfjellet	sv	The island Frösö in Jämtland, Sweden.
Hoglandvatnet	fi	Hogland in the gulf of Finland.
Hovedøya	no	Hovedøya in Oslo, Norway.
Inchcolmhytta	br	Inchcolm, island in the Firth of Forth, Scotland.
Inchcolmmodden	br	See Inchcolmhytta (which is situated on the point).
Kosterbreen	sv	Islands in Bohuslän, Sweden.
Kosterfjellet	sv	Islands in Bohuslän, Sweden.
Kållandodden	sv	Kållandsö in the southern part of Lake Vänern, Västergötland, Sweden.
Langåra	no	Langåra, island in Oslofjorden, Norway.
Mickeryholmen	br	An islet in the Firth of Forth, Scotland.
Orustdalen	sv	Island off the coast of Bohuslän, Sweden.
Soloveckijbukta	ru	Soloveckij at the mouth of Onega. There is a monastery on the island.
Tromsøya	no	Tromsøya, island in Norway, where the city of Tromsø is situated.
Utsira	no	Island west of Haugesund, Rogaland, Norway.
Visingøya	sv	Visingö, island in the Swedish lake Vättern.
Øykollen	br	Parryøya. See Parryfjellet.
Ålandsvatnet	fi	The Åland Isles belonging to Finland.

Tabell 16. Oppkalling av øyer – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Øyer:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Finland	23	0,8	2	10.0	9,2
Norge	1060	38.0	6	30.0	-8.0
Russland	151	5,4	1	5.0	-0,4
Storbritannia	400	14,3	5	25.0	10,7
Sverige	557	20.0	6	30.0	10.0

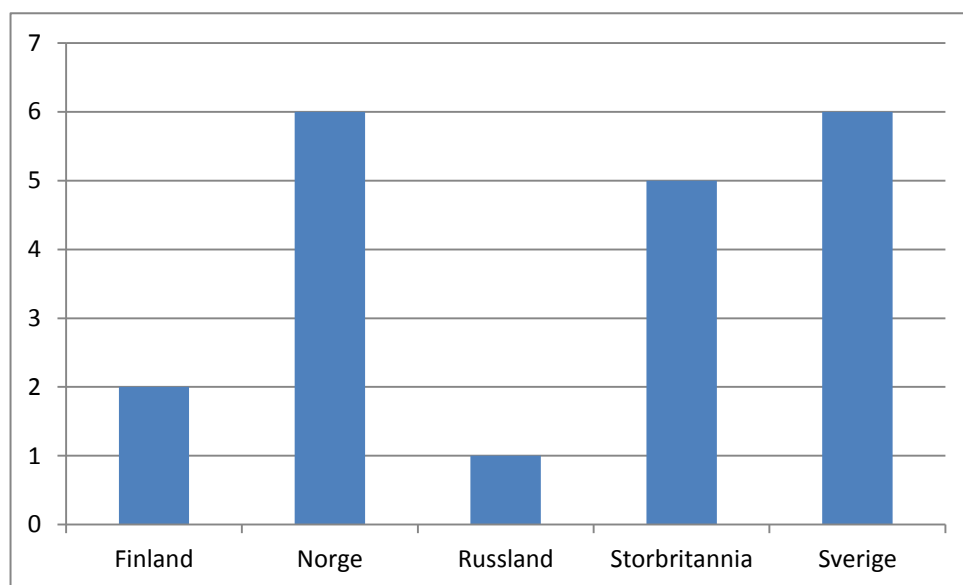

Fig. 15. Oppkalling av øyer i stedsnavn på Svalbard

Tabellen og diagrammet viser Finland, Norge, Russland, Storbritannia og Sveriges oppkalling av øyer fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard. Vi ser at Finland, Storbritannia og Sverige har positive avvik fra den overordnede frekvensen med h.h.v. 9,2 - 10,7 og 10 prosentpoeng, mens Norge har et negativt avvik med 8,0 prosentpoeng i forhold til den overordnede frekvensen. For Russlands del er det bare et lite avvik. Til tross for at Norge har et negativt avvik i forhold til overordnet frekvens, så har vi i absolutte tall like mange oppkallinger som Sverige og én mer enn Storbritannia.

8.1.9. Naturnavn samlet

Jeg har satt opp en tabell og et diagram som viser alle naturnavna som er brukt i stedsnavn på Svalbard. Det kan være interessant å se tallene for denne kategorien samlet.

Tabell 17. Naturnavn samlet

	Overordnet		frekvens:		Naturnavn:		avvik:
	A	B	C	D	E		
	abs.	%	abs.	%	p.p.		
Finland	23	0,8	2	1,2	0,4		
Hellas	2	0,1	1	0,6	0,5		
Norge	1060	38,0	96	59,6	21,6		
Russland	151	5,4	1	0,6	-4,8		
Spania	3	0,1	2	1,2	1,1		
Storbritannia	400	14,3	17	10,6	-3,7		
Sveits	28	1,0	5	3,1	2,1		
Sverige	557	20,0	32	19,9	-0,1		
Tyskland	227	8,1	2	1,2	-6,9		
Østerrike	65	2,3	3	1,9	-0,4		

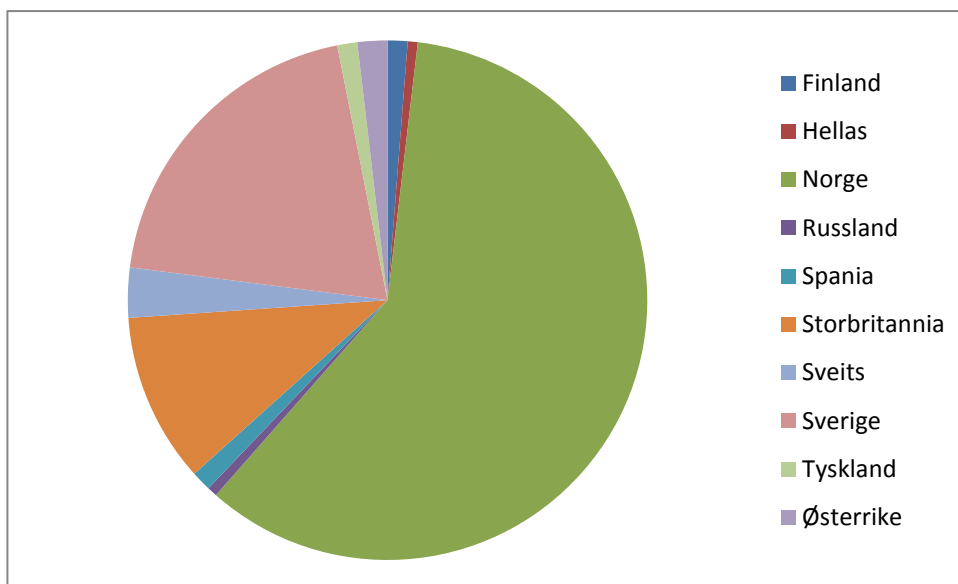

Fig. 16. Oppkalling av naturnavn i stedsnavn på Svalbard

Når jeg skulle lage diagram over det samlede antall naturnavn, ønsket jeg som en kontrast til stolpediagrammene å anvende et sektordiagram. Et slikt diagram vil jeg også bruke under presentasjonen av de samlede administrative, artefakte og kulturelle navna.

Det jeg leser ut av tabellen og diagrammet er at Norge er sterkt overrepresentert i antall naturnavn på Svalbard i forhold til den overordnede frekvensen. Russland, Storbritannia og Tyskland er litt underrepresenterte. For øvrige er det ikke store avvik. Ser en dette i forhold til de enkelte undergruppene *fjell, dal, bre, elv, fjord, hav* og *øy*, ser vi at Norge er overrepresentert i fire av disse delundersøkelsene, underrepresentert i to og helt fraværende i en, nemlig *fjord*. Tendensen er likevel at Norge er overrepresentert i de fleste av delundersøkelsene og dette er også sluttresultatet.

8.2. Administrative navn

Det er naturlig å kalle opp steder en kommer fra. Vi har mange eksempler på slike oppkallinger, f.eks. Ny-Ålesund, New York (York i England) og New Orleans (Orleans i Frankrike).

8.2.1. Oppkalling av kommuner og tettsteder

Andeneset	no	Andenes on Andøya, Norway.
Askerfjellet	no	Asker, parish near Oslo, Norway, where Gunnar Isachsen lived since 1911.
Bogen	no	Bogen in Vassfaret, Norway.
Brandbunutane	no	Brandbu, Hadeland, parish of Arve Staxrud.
Bråvika	sv	Bråviken in Östergötland, on the eastern coast of Sweden.
Bydalsfjellet	sv	A tourist centre in Jämtland, Sweden. See also Jämtlandryggen.
Elvdalfjellet	sv	Älvdalen, parish in Dalarna, Kopparbergs län, Sweden. See also Idredalen
Fjellbackaryggen	sv	The place Fjellbacka, Bohuslän, Sweden.
Flishovden	no	A place in Norway.
Grennabreen	sv	Grenna, Småland, Sweden, birthplace of Arctic explorer S. A. Andrée.
Grennadalen	sv	Grenna, Småland, Sweden. See Grennabreen.
Hansneset	no	A locality (Hansnes) near Tromsø, Norway.
Idrefjellet	sv	Idre, parish in the northwestern part of Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Kapp Gurnerd	br	Possibly after a place in Cornwall, UK, now called Gurnard's Head.
Karlsborgfjellet	sv	Karlsborg, Bohuslän. Fortifications named after King Karl Knutsson, b.1409.
Kolsås	no	Kolsås in Bærum, Norway.
Leksandfjellet	sv	Leksand, a country parish at the southern end of Siljansjöen, Dalarna.
Liertoppen	no	Lier, country parish near Drammen, Norway.
Long Island	am	Locality at New York, USA. Wright had one of his surveying stations here.
Meråkerfjellet	no	Meråker, a parish in Trøndelag, Norway.
Monfjellet	sv	The railway station in Dalsland, Sweden.
Nacka	sv	Nacka, parish east of Stockholm, Sweden.
Niggbukta	br	Nigg, village near Cromarty Firth, Scotland, birthplace of Mrs. Bruce.
Niggdalen	br	After Nigg, village near Cromarty Firth, Scotland. See Niggbukta.
Nigghaugen	br	After Nigg, village near Cromarty Firth, Scotland. See Niggbukta.
Orsabreen	sv	The village of Orsa in Kopparbergs län, Sweden.
Randvika	no	Randvik near Sandefjord, Norway.

Randvikodden	no	Randvik near Sandefjord, Norway.
Rättvikfjellet	sv	Rättvik, a judicial district and parish in Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Skedvifjella	sv	Skedvi, parish in Östergötland, Sweden.
Skrøslingen	no	Locality in Nøtterøy, Norway.
Solnafjellet	sv	Parish district north of Stockholm, Sweden.
Stenbrohultdalen	sv	Carl von Linné's native parish, Stenbrohult in Småland, Sweden.
Stugunfjellet	sv	Stugun, parish in Jämtland, Sweden.
Tydalen	no	Tydal, community in Sør-Trøndelag, Norway.
Tønsneset	no	A locality near Tromsø, Norway.
Tørtberget	no	Tørtberg in Oslo, Norway.
Tøyenbreen	no	Tøyen near Oslo, Norway.
Vardåsen	no	Locality in Asker, the home district of Gunnar Isachsen.
Verdalen	no	Locality in Trøndelag, near a military camp where Gunnar Isachsen served.
Vettakollen	no	Vettakollen near Oslo, Norway.
Årdalen	no	Årdalen in Sogn- og Fjordane, the western part of Norway.
Årdalstangen	no	Årdalstangen in Sogn og Fjordane, Norway
Kenmore	br	Kenmore, village in Perthshire, Scotland.

Tabell 18. Oppkalling av kommuner og tettsteder – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Kommuner/tettsteder:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38,0	21	47,7	9,7
Storbritannia	400	14,3	5	11,4	-2,9
Sverige	557	20,0	17	38,6	18,6
USA	34	1,2	1	2,3	1,1

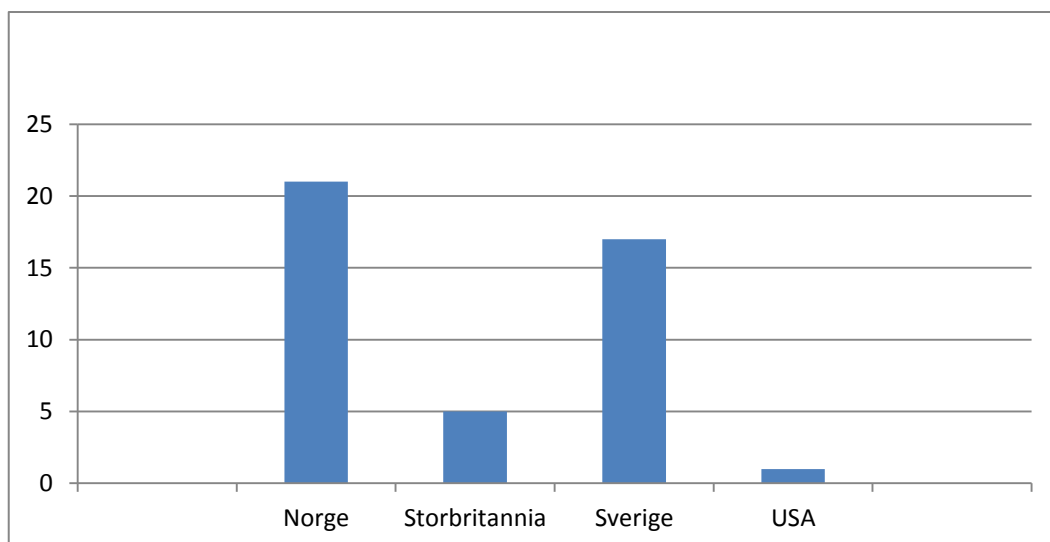

Fig. 17. Oppkalling av kommuner og tettsteder i stedsnavn på Svalbard

Tabellen og diagrammet viser overføring av navn på *kommuner og tettsteder* fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard. Sverige har et positivt avvik på 18,6 prosentpoeng i forhold til den overordnede frekvensen, men jeg har ingen god forklaring på dette. De norske kommunene kommer for det meste fra kystnære strøk, med unntak for Tydal, som ligger inn mot svenskegrensen i Sør-Trøndelag. For øvrig er ikke avvikene så store.

8.2.2. Oppkalling av byer

Aberdeenflya	br	Aberdeen, city in Scotland.
Amsterdamøya	hol	Amsterdam, city in Holland.
Bernerberget	swi	Bern, capital of Switzerland. See also Sveisarfonna.
Birkafjellet	sv	Birka, the oldest town in Sweden in Björkö, Mälaren.
Danzigdalen	ty	Danzig, city in Germany. After 1945 Polish city named Gdansk.
Edinburghbreen	br	Edinburgh, the capital of Scotland.
Falunfjellet	sv	Falun, old mining town in Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Faluntårnet	sv	Falun, old mining town in Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Glasgowbreen	br	Glasgow, UK.
Gothavika	ty	The German town of Gotha, centre of geography and cartography.
Göteborgnuten	sv	The Swedish city Göteborg.
Haagfjellet	hol	Den Haag, Netherlands, seat of the Permanent Court of International Justice.
Hamburgbreen	ty	The city Hamburg in Germany.
Hamburgbukta	ty	Hamburg. In 1642 Hamburgers took part in whaling industry for the first time.
Helsingborgbreen	sv	Helsingborg, Sweden, where the coals of Skåne (Scania) were first observed.
Helsinkibreen	fi	Helsinki, the capital of Finland.
Holmiabreen	sv	Holmia, the latin name for Stockholm, Sweden.
Holmiabukta	sv	Holmia, the latin name for Stockholm, Sweden.
Holmiafjellet	sv	Holmia, the latin name for Stockholm, Sweden.
Kapp Hammerfest	no	Hammerfest, city in Norway.
Kapp Koburg	ty	Koburg, city in Germany.
Kapp Weissenfels	ty	The German town of Weissenfels an der Saale, birth-place of Kükenthal.
Karlskronadjupet	sv	Karlskrona, Sweden. Karlskronadjupet was sounded by "Svensksund" 1908.
Karlstadtoppen	sv	Karlstad, city in Värmland, Sweden.
Karnakfjellet	egy	The ancient town Karnak in Egypt, near Faraofjellet and Menkaurafjellet.
Königsbergbreen	ty	Königsberg, Germany. Dr. Przybylloka(astronomer) came from Königsberg.
Köpingfjellet	sv	Köping, a small town on the shore of Mälaren in Västmanlands län, Sweden.
Lancasterfjella	br	The town Lancaster in England.
Larvika	no	Larvik, Norwegian town of, once a centre of whaling.
Manchesterbreen	br	Manchester city. Mr. Brough, geologist, came from Manchester University.
Marstrandbreen	sv	Marstrand, conquered by legendary Petter Wessel Tordenskiold in 1719.
Marstrandodden	sv	Marstrand, conquered by legendary Petter Wessel Tordenskiold in 1719.
Morabreen	sv	The town Mora at Lake Siljan, Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Morafjellet	sv	The town Mora at Lake Siljan, Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Motalafjella	sv	Motala, town in Sweden.
Nürnbergpasset	ty	The German city of Nürnberg.

Ny-Ålesund	no	The name was given by the company, which was headquartered in Ålesund.
Oslobreen	no	Oslo, the capital of Norway.
Ostra Bramatoppen	pol	The symbol of the Lithuanian-Polish town of Wilno.
Parisbreen	fr	Paris, the capital of France.
Piræusdalen	gre	The harbour of Athens.
Polahaugen	øst	The town Pola on the Adriatic Coast.
Rørosfjellet	no	Røros, mining town in Norway.
Salzburgbreen	øst	Salzburg, the home of three members in the Austrian Spitsbergen exp. 1931.
Sandefjordneset	no	Sandefjord, home town of "Hecla", the floating factory in Kokerihamna 1909.
Skanörodden	sv	Skanör, small town in Skåne, Sweden.
Skaraberget	sv	Skara, town in Västergötland, Sweden.
Skövdeodden	sv	Skövde, town in Västergötland, Sweden.
Steinkjerholmane	no	Steinkjer, home town of a sloop that stranded here (Bjørnøya) in 1850.
Stjørdalen	no	Town in Trøndelag, Norway.
Särnafjellet	sv	Särna, small town in Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Säterfjellet	sv	Säter, town in Dalarna, Kopparbergs län, Sweden. See also Idrefjellet.
Trollhättan	sv	Town in Västergötland near Trollhättan, Sweden.
Tromsøbreen	no	Tromsø, city from where most hunting expeditions to Svalbard were sent out.
Trondheimfjella	no	The city of Trondheim, Norway.
Uddevallaryggen	sv	Uddevalla, town in Bohuslän, Sweden.
Venjanfjellet	sv	Town and lake in Dalarna, Kopparbergs län, Sweden.
Würzburgerhytta	ty	The town Würzburg in Germany.
Ålesundneset	no	Ålesund, city in Norway. A skipper from Ålesund caught white whales here.

Tabell 19. Oppkalling av byer – prosentvis fordeling på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Byer:		Avvik:
	A	B	C	D	F
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38.0	11	18,3	-19,7
Storbritannia	400	14,3	5	8,3	-6.0
Sverige	557	20.0	24	40.0	20.0
Tyskland	227	8,1	9	15.0	6,9
Østerrike	65	2,3	2	3,3	1.0
Nederland	61	2,2	2	3,3	1,1
Andre land			7	11,7	

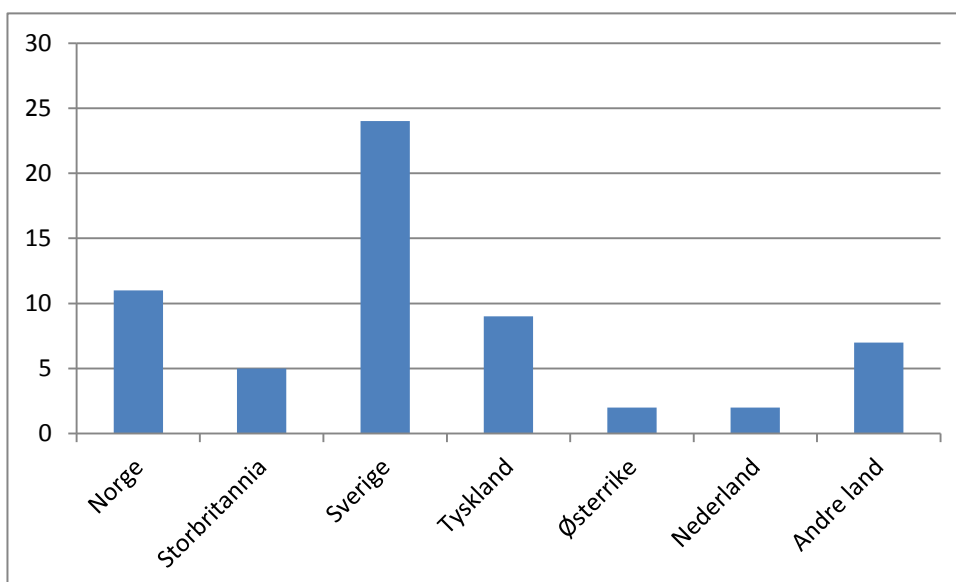

Fig. 18. Oppkalling av *byer* i stedsnavn på Svalbard

Vi ser av tabellen at Norge og Storbritannia har negative avvik på h.h.v. 19,7 og 6,0 prosentpoeng i oppkalling av *byer* fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard, sammenlignet med den overordnede frekvensen. Sverige og Tyskland har avviket andre veien. De har h.h.v. 20 og 6,9 prosentpoeng flere stedsnavn enn den overordnede frekvensen skulle tilsi. Når det gjelder Østerrike, så er det bare et mindre, positivt avvik. «Andre land» representerer Egypt, Finland, Frankrike, Hellas, Polen, Russland og Sveits med en by hver.

8.2.3. Oppkalling av regioner

Austgötabreen	sv	Östergötland, county in Sweden.
Edfjellet	sv	Ed = after district (also railway station) in Dalsland, Sweden.
Frankenhalvøya	ty	The German Landscape Franken.
Gestriklandkammen	sv	The district Gestrikland in Sweden.
Gotiahelvøya	sv	Gotia = Götaland, part of Sweden.
Götaneset	sv	Götaland, province in Sweden.
Hallandkammen	sv	The province Halland in Sweden.
Helsinglandryggen	sv	The Swedish province Helsingland.
Jämtlandryggen	sv	The Swedish province Jämtland.
Kapp Scania	sv	Scania, Latin name for Skåne, Sweden.
Markbreen	sv	Mark, district in Älvsborgs län, Sweden.
Mørebrean	no	Møre, a district from where Brandal and Knudsen started Kings Bay Kul Co.
Møregrunnen	no	Møre, a district which took a prominent part in Arctic hunting and fishing.
Ny-Friesland	hol	District in Holland.
Parmaholmen	it	Parma, until 1860 a duchy in the northern part of Italy.
Pitefjellet	sv	Area in Swedish Lapland.

Roslagenfjellet	sv	Roslagen, coastal district in Uppland, Sweden.
Salisbury Plain	br	Possibly after Salisbury Plain in southern England.
Scaniahalvøya	sv	Scania (Skåne), province in Sweden.
Silesiafjellet	pol	Silesia, a province in Poland.
Texas bar	am	Texas, USA. The hut was built by the Norwegian hunter Hilmar Nøis 1927.
Vestgötabreen	sv	Vestergötland, province in Sweden.
Värmlandryggen	sv	The Swedish province Värmland.
Wallisberget	swi	Wallis, canton in Switzerland.

Tabell 20. Oppkalling av regioner – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:			Regioner:		Avvik:
	A	B	C	D	E	
	abs.	%	abs.	%	p.p.	
Nederland	61	2,2	1	4,2	2,0	
Norge	1060	38,0	2	8,3	-29,7	
Storbritannia	400	14,3	1	4,2	-10,1	
Sverige	557	20,0	15	62,5	42,5	
Tyskland	227	8,1	1	4,2	-3,9	
Andre land			4	16,6		

Sverige har et meget stort positivt avvik i oppkalling av *regioner* på hele 42,5 prosentpoeng i forhold til landets overordnede frekvens. Norge har et stort negativt avvik på 29,7 prosentpoeng. Årsaken til dette kan være at de norske navngiverne ikke har hatt den helt store sansen for regionene sine, med møringene som et hederlig unntak.

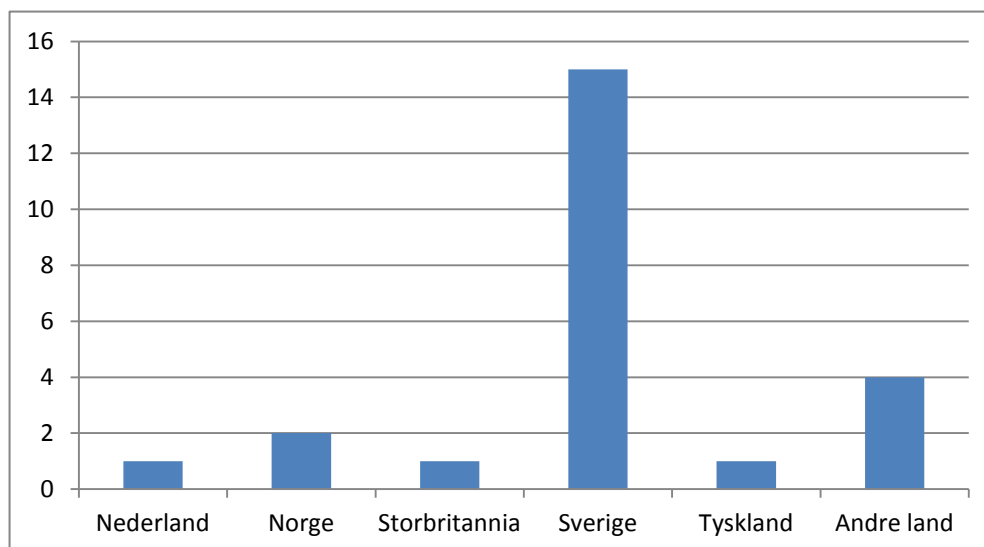

Fig. 19. Oppkalling av regioner i stedsnavn på Svalbard

8.2.4. Oppkalling av land

Moffen	hol	A Dutch term for disapproving of Germans, now seldom used.
Polakkfjellet	pol	Named after the members of the Polish Spitsbergen-Expedition 1934.
Russeholmane	ru	R. = the Russian islets. After a Russian trapper's hut that was found on the island.
Sveitsarfonna	swi	Several mountains in the neighbourhood is named after Swiss persons and localities.
Væringen	no	Væringier, old name for 'northmen' serving Greek emperors in Constantinople.
Nora	no	Nora, poetical name for Norway.
Svea	sv	Svea, the old name of Sweden in Swedish.
Sveabreen	sv	Svea, the old name of Sweden in Swedish.
Sveabukta	sv	Svea, the old name of Sweden in Swedish.
Sveagruva	sv	Svea. Sveagruva operated by Svenska Stenkolsaktiebolaget Spetsbergen 1917-25.
Sveaneset	sv	Svea, the old name of Sweden in Swedish.
Sveasletta	sv	Svea, the old name of Sweden in Swedish.
Sveasundet	sv	Svea, the old name of Sweden in Swedish.

Tabell 21. Oppkalling av land – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Land:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Nederland	61	2,2	1	7,7	5,5
Norge	1060	38,0	2	15,4	-22,6
Polen	24	0,9	1	7,7	6,8
Russland	151	5,4	1	7,7	2,3
Sveits	28	1,0	1	7,7	6,7
Sverige	557	20,0	7	53,8	33,8

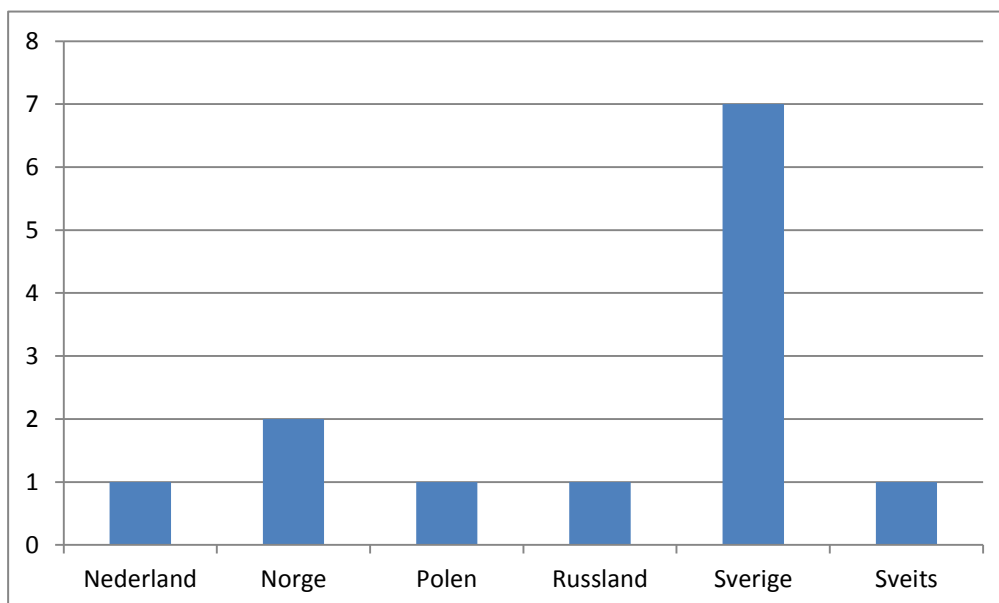

Fig. 20. Oppkalling av land i stedsnavn på Svalbard

De absolutte tallene er lave, noe som tilsier at jeg må være forsiktig med bastante konklusjoner. Vi ser at Norge har et stort negativt avvik på 22,6 prosentpoeng i oppkalling av *land*, men når Norge og Sverige med sine 2 og 7 stedsnavn slår så sterkt ut på statistikken i prosentpoeng, kommer det av at de fire andre landene i tabellen bare opererer med ett stedsnavn. Sverige har et stort positivt avvik på 33,8 prosentpoeng i forhold til den overordnede frekvensen. De har brukt *Svea*, det gamle navnet for Sverige hele sju ganger, og dermed gir dette Sverige et så stort avvik.

8.2.5. Oppkalling av eiendommer, steder o.l.

Bråvallafjella	sv	An historic place on the coast of Östergötland, Sweden.
Cheopsfjellet	egy	The Great Pyramids of Egypt. The shape resembles the pyramids.
Eidsvollfjellet	no	Eidsvoll, the place where the constitutional assembly was held in 1814.
Elfsborgtoppen	sv	Fortress on Götaelven, Sweden (now dismantled).
Frønskaret	no	Store Frøn, the house in Vestre Asker where Fridtjof Nansen was born 1861.
Gizehfjellet	egy	The Gizeh pyramid.
Hanaskogdalen	sv	Hanaskog, country estate in Skåne.
Hanaskogelva	sv	Hanaskog, country estate in Skåne, Sweden. See Hanaskogdalen.
Hornstullodden	sv	H. = the Horn's customs point. After a former customs house in Stockholm.
Menkaurafjellet	egy	The Egyptian pyramid.
Møringa	no	Møringen, sandy spit north of Karl Johansværn, Norwegian naval base in Horten.
Neukpiggen	br	The house in Perthshire, belonging to Scottish J. V. Burn Murdoch, d. 1924.
Polhøgda	no	The house of the Arctic explorer Fridtjof Nansen at Lysaker near Oslo.
Skaugumbreen	no	Skaugum near Oslo, Norway, where members of the the Royal family live.
Slottsjøkulen	no	S=the palace glacier. Referring to Olav V Land, after King Olav V of Norway.
Tomboloøya	it	After tombolo (Italian), sandy spit connecting an island with the coast.
Trocaderostranda	fr	Avenue du Trocadéro, Paris, locatin of Prince Albert I of Monaco's palace.
Vardeborg	no	The estate of the Spitsbergen explorer Gunnar Isachsen in Asker, Norway.

Tabell 22. Oppkalling av eiendommer, steder o.l. – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Eiendommer, steder:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Egypt	4	0,1	3	16,7	16,6
Frankrike	82	2,9	1	5,5	2,6
Italia	24	0,9	1	5,5	4,6
Norge	1060	38,0	7	38,9	0,9
Storbritannia	400	14,3	1	5,5	-8,8
Sverige	557	20,0	5	27,8	7,8

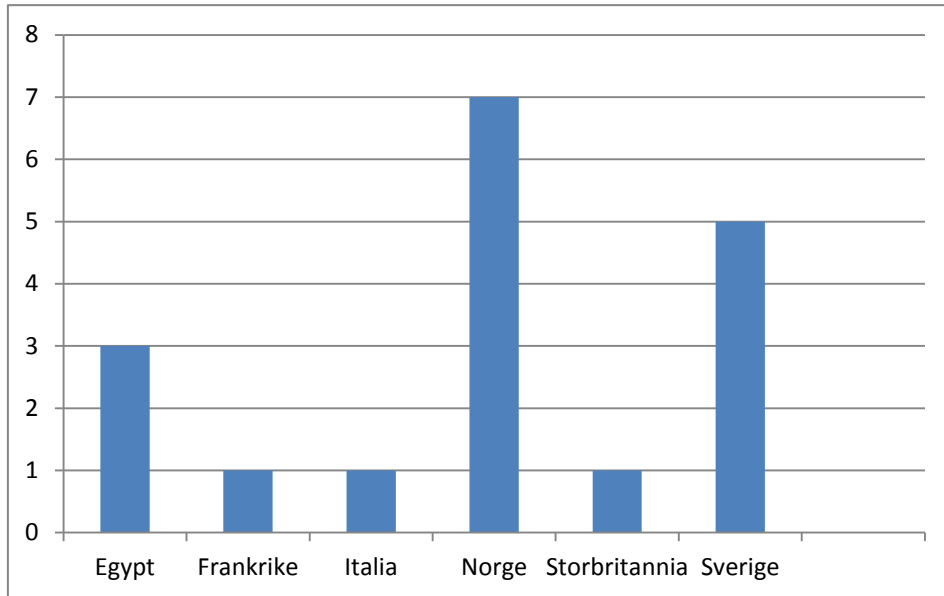

Fig. 21. Oppkalling av *eiendommer, steder o.l.* i stedsnavn på Svalbard

Jeg kommenterer de tre største avvikene: Med oppkalling av tre hjemlige steder har Egypt et positivt avvik på 16,6 prosentpoeng i forhold til den overordnede frekvensen. Sverige har et positivt avvik på 7,8 prosentpoeng, mens Storbritannia har et negativt avvik på 8,8 prosentpoeng i forhold til overordnet frekvens. Når Egypt er kreditert tre stedsnavn på Svalbard etter *Cheopspyramiden*, *Gizehpyramiden* og *Menkaurapyramiden*, så er det fordi formen på disse fjella likner disse pyramidene. Dette er tre av fire egyptiske oppkallinger på Svalbard.

8.2.6. Administrative navn samlet

Jeg har laget en tabell og et diagram som viser de administrative navna jeg har brukt i denne studien samlet.

Tabell 23. Administrative navn samlet

	Overordnet frekvens:		Administrative navn:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Egypt	4	0,1	4	2,5	2,4
Nederland	61	2,2	4	2,5	0,3
Norge	1060	38,0	43	27,0	-11,0
Polen	24	0,9	3	1,9	1,0
Storbritannia	400	14,3	12	7,5	-6,8
Sveits	28	0,1	3	1,9	1,8
Sverige	557	20,0	68	42,8	22,8
Tyskland	227	8,1	10	6,3	-1,8
Andre land			12	7,5	

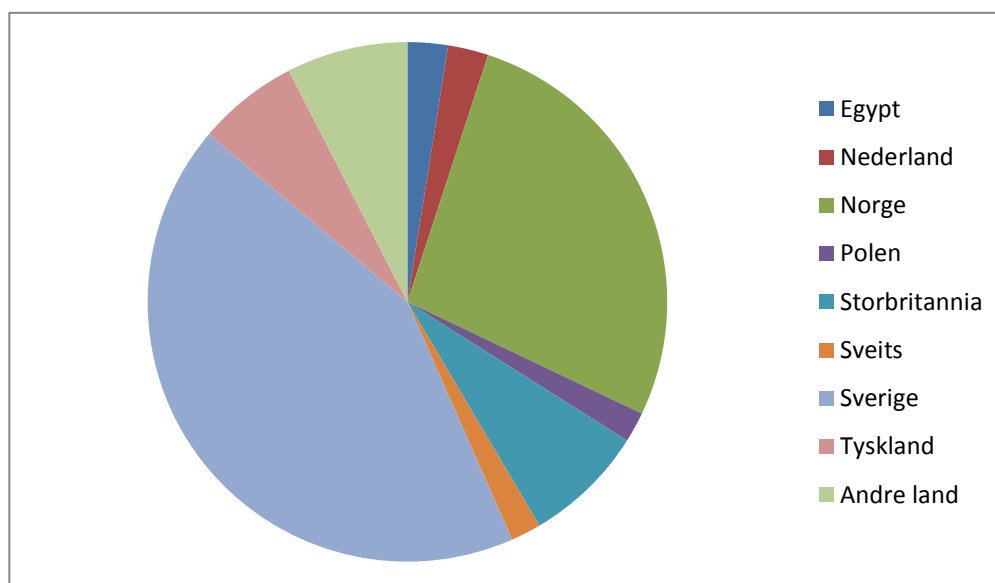

Fig. 22. Oppkalling av administrative navn i stedsnavn på Svalbard

Diagrammet viser med all tydelighet at Sverige og Norge er de som har desidert flest oppkallinger av *kommuner/tettsteder, byer, regioner, land* og *eiendom/steder* i stedsnavn på Svalbard. Med 43 stedsnavn av denne kategorien er Norge imidlertid underrepresentert med 11,0 prosentpoeng i forhold til den overordnede frekvensen, mens Sverige med 68 stedsnavn er overrepresentert med 22,8 prosentpoeng i forhold til deres overordnede frekvens av stedsnavn på øygruppen. De andre landene i denne oversikten har bare små avvik.

KAPITTEL 9: NASJONALE ARTEFAKTNAVN

En artefakt er noe som er skapt av mennesker. Det kan være *skip, fly, gruver og slott*.

Jeg begynner dette kapitlet med oppkalling av nasjonale *skip* i stedsnavn på Svalbard.

9.1. Oppkalling av skip

Activekammen	br	The iron corvette "Active", belonging to the British Training Sqadron.
Adventfjorden	br	Probably after the English whaler "Adventure", stationed in Isfjorden 1656.
Akseløya	no	"Aksel Thordsen", Tromsø, chartered by Nordeskiöld's exp. in 1864.
Albertsundet	ty	S/S "Albert" of Bremen, Germany, which visited the place in 1869.
Alicehamna	mon	Prince Albert I of Monaco's two yachts "Princesse Alice I and II".
Antarcticbogen	no	Nathorst's ship "Antarctic", a Norwegian sealer. See also Antarcticbukta.
Antarcticbukta	no	"Antarctic", Norwegian sealer used by Nathorst's Svalbard expedition 1898.
Antarcticfjellet	no	"Antarctic", Norwegian sealer used by Nathorst's Svalbard expedition 1898.
Antarcticøya	no	"Antarctic", Norwegian sealer used by Nathorst's Svalbard expedition 1898.
Bakanbukta	ru	"Bakan", vessel used by the Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1901.
Bakanbukta	ru	"Bakan", vessel used by the Swedish-Russian Exp. to Spitsbergen 1899-1901.
Bettybukta	sv	"Betty"; chartered by the Russian section of the Swedish-Russian Exp. 1899.
Bjonahamna	no	"Bjona" of Tromsø, Norway used by a Swedish Spitsbergen expedition in 1882.
Blomsterselbåen	no	"Blomstersæl", formerly belonging to the coal-mining company Bjørnøen A.S
Blomsterselvika	no	"Blomstersæl", formerly belonging to the coal-mining company Bjørnøen A.S
Blåfjell	no	"Blaafjeld", Thor Iversen's expedition in 1923, which mapped the island.
Bratvaagbukta	no	"Bratvåg", the ship that found Swedish explorer S. A. Andrée's camp in 1930.
Calypsoen	br	"Calypso", British Training Squadron which surveyed Recherchefjorden in 1895.
Calypsostrand	br	"Calypso", British Training Squadron which surveyed Recherchefjorden in 1895.
Calypsostranda	br	"Calypso", British Training Squadron which surveyed Recherchefjorden in 1895.
Conquerorfjellet	br	"Conqueror", the vessel of Dr. William S. Bruce's expedition 1909.
Cookbreen	br	"Cook", Royal Navy; transported W. B. Harland's exp. to Mosselbukta 1951.
Dianabukta	br	"Diana", a yacht, which was used for Lamont's Spitsbergen expedition in 1869.
Dianadalen	br	"Diana". See Dianabukta.
Dianahamna	br	"Diana". See Dianabukta.
Donpynten	ru	"Don", a coal steamer which went ashore and was wrecked on this coast in 1949.
Dyrstaddalen	no	"Dyrstad", expedition vessel by the Norwegian Svalbard Expedition in 1917.
Dyrstadelva	no	"Dyrstad", expedition vessel by the Norwegian Spitsbergen Expedition 1917.
Dyrstadflya	no	"Dyrstad", expedition vessel by the Norwegian Spitsbergen Expedition 1917.
Einhyrningbukta	hol	Einhyrning = unicorn. Possibly named after the Dutch ship "Eenhorn".
Eolusneset	no	The Norwegian sealing schooner "Æolus". See also Eoluskrossen.
Eolussletta	no	The Norwegian sealing schooner "Æolus". See also Eoluskrossen.
Eolusvarden	no	The Norwegian sealing schooner "Æolus". See also Eoluskrossen.
Ermaktangen	ru	"Ermak", Russian icebreaker, visited Spitsbergen in 1899.
Farmgrunnen	no	"Farm", transport vessel of the Norwegian Navy.
Farmhamna	no	"Farm", transport vessel of the Norwegian Navy.
Farmsundet	no	"Farm", transport vessel of the Norwegian Navy.
Fleur de Lyshamna	it	"Fleur de Lys", prince Henry of Parma's yacht; exp. to Spitsbergen 1891-92.
Frambreen	no	"Fram", Norwegian scientist and Arctic explorer Fridtjof Nansen's ship.

Frambukta	no	"Fram", the Norwegian polar vessel. See Frambreen.
Framstakken	no	"Fram", the Norwegian polar vessel. See Frambreen.
Fridtjovbreen	no	"Frithiof" of Hammerfest, vessel of the Torell expedition to Spitsbergen in 1885.
Fridtjovhamna	no	"Frithiof" of Hammerfest, vessel of the Torell expedition to Spitsbergen in 1858.
Furystakken	br	"Fury", used by Sir William Edward Parry's exp. 1821-23 (North West Passage).
Ginevrabotnen	br	"Genevra", James Lamont's yacht, which visited Spitsbergen in 1858 and 1859.
Gjøaneset	no	"Gjøa", through the North-West-Passage in 1903-06 with Roald Amundsen.
Heclahamna	br	"Hecla", the English naval officer and explorer Parry's expedition vessel.
Heclahuken	br	"Hecla", the English naval officer and explorer Parry's expedition vessel.
Heclaskjeret	br	"Hecla", the English naval officer and explorer Parry's expedition vessel.
Heclastakken	br	"Hecla", the English naval officer and explorer Parry's expedition vessel.
Heimenfjellet	no	"Heimen", vessel of the English-Norwegian-Swedish exp. to Spitsbergen 1939.
Heimland	no	"Heimland I", sealer and Mercoll's expedition vessel in 1936.
Helgolandøya	ty	"Helgoland", a German steamer.
Hirondellepynten	mon	"Hirondelle" and "Hirondelle II", used by Prince Albert I of Monaco on exp.
Hopen	br	"Hopewell", in which skipper Thomas Marmaduke visited the place in 1613.
Hopen radio	br	Meteorological station since 1947, located on the eastern coast of Hopen island.
Hopenbanken	br	Probably named after "Hopewell". See Hopen.
Hopendjupet	br	Probably named after "Hopewell". See Hopen.
Hopenryggen	br	Probably named after "Hopewell". See Hopen.
Ile de Francekollen	fr	"Ile de France", a French tourist steamer visiting Spitsbergen in 1906 and 1910.
Ingertreodden	no	"Ingertre", a steamer which went ashore and was wrecked on this coast in 1949.
Isbjørnhamna	no	"Isbjørn", sealing vessel, hired several times by foreign Arctic expeditions.
Isbjørnodden	no	"Isbjørn", sealing vessel, hired several times by foreign Arctic expeditions.
Jektvika	no	"Anna Margrethe" of Steinkjer, went aground somewhere near Sørhamna in 1850.
Kapp Fleur de Lys	it	"Fleur de Lys", the yacht of Prince Henry of Bourbon-Parma.
Kapp Laila	no	"Laila" of Tromsø, one of the vessels of Isachsen's expedition 1910.
Kapp Svensksund	sv	"Svensksund", expedition vessel to André's polar expedition 1897.
Kapp Thordsen	no	"Axel Thordsen" of Tromsø, Nordenskiöld's Spitsbergen expedition in 1864.
Kvedfjordbukta	no	"Kvedfjord", used by G. Isachsen expeditions in 1906 and 1907.
Lailadalen	no	"Laila" of Tromsø. See also Kapp Laila.
Lancestabben	no	"Lance", expedition vessel.
Lusitaniabreen	br	"Lusitania", an English liner, which visited Spitsbergen with tourists in 1894.
Lusitaniadalen	br	"Lusitania", an English liner, which visited Spitsbergen with tourists in 1894.
Lusitaniafjellet	br	"Lusitania", an English liner, which visited Spitsbergen with tourists in 1894.
Lydiannasundet	no	"Lydianna", ship of sealer Nils Johnsen, who explored Kong Karls Land in 1872.
Lyngenhøgda	no	"Lyngen", steamer. To and from Svalbard with passengers 1934-40 and 1951-65.
Magdalenafjellet	no	"Magdalena" of Tromsø. O.M. Torell's Spitsbergen expedition ship in 1861.
Mainzodden	ty	"Mainz" of Bremen. Hergesell-Zeppelin's expedition ship to Spitsbergen 1910.
Malenebukta	no	"Malene Østervold", Coastguard vessel used by the Mapping Authority in 1988.
Maudbreen	no	"Maud", used by Roald Amundsen through the North East Passage 1918-25.
Mimerbukta	sv	"Mimer"; supplies to the Swedish phosphorite company at Kapp Thordsen in 1872.
Mimerdalen	sv	"Mimer"; supplies to the Swedish phosphorite company at Kapp Thordsen in 1872.
Minervaodden	no	"Minerva", steamship that was wrecked in Grønfjorden in 1920.
Minnaodden	no	"Minna" of Brandal, used as expedition vessel by the Norwegian Polar Institute.
Nordsysselbreen	no	"Nordsyssel", used by the governor (sysselmann) of Svalbard.

Norvargodden	no	"Norvarg", Brødrene Jacobsens Rederi, Tromsø, used as expedition vessel in 1979.
Persejbreen	ru	"Persej", used by the Russian expedition to Spitsbergen in 1924.
Petuniabukta	br	"Petunia", steamer, expedition ship of the Scottish Spitsbergen Syndicate in 1919.
Petuniaskaret	br	"Petunia", steamer, expedition ship of the Scottish Spitsbergen Syndicate in 1919.
Phantomodden	no	"Phantom", sealer, expedition ship of the Scottish Spitsbergen Syndicate in 1919.
Polarstarodden	no	"Polarstar" used as expedition vessel during work here in 1976.
Prinsesse Alicefjellet	mon	"Princesse Alice", Albert I of Monaco yacht; in Spitsbergen 1898-99, 1906-07.
Questrenna	no	"Quest", expedition ship of the Swedish-Norwegian Spitsbergen Expedition 1931.
Recherchefjorden	fr	"La Recherche", carried a French expedition to Spitsbergen (Bellsund) in 1838.
Rivalensundet	no	"Rivalen", sealer of Hemming Andreassen. The first to sail through the sound 1889.
Rubypynten	br	"Ruby", Royal Navy, visited Spitsbergen in 1895; sounded Recherchefjorden.
Scotiabreen	br	"Scotia", used by Dr. William S. Bruce: Antarctic expedition of 1902-04.
Scotiadalen	br	"Scotia". See Scotiabreen.
Scotiafjellet	br	"Scotia", See Scotiabreen.
Selisbukta	ty	"Selis" and "Isbjørn" bombed by German aircrafts. 14 Norwegians were killed.
Sentabukta	no	"Senta", used by the Duke of Sachsen-Altenburg's exp. to Spitsbergen in 1911.
Shannonbåen	br	"Shannon", frigate, captain Broke's ship on his expedition to Spitsbergen in 1807.
Sjølivhaugane	no	"Sjøliv", rescued the members of Roald Amundsen's exp. from Brennevinsfjorden.
Sjøværnbukta	no	"Sjøværn", ship used for sounding at Svalbard.
Sletvoldgrunnen	no	"Sletvold". Skipper Gustav Jensen discovered the shoal in September 1923.
Snauodden	no	"Snau", used by legendary naval officer Petter Wessel Tordenskiöld, 1690-1720.
Sofiadjupet	sv	"Sofia", A. E. Nordenskiöld's exp. to Spitsbergen 1868 and to Greenland 1883.
Sofiaøya	sv	"Sofia", A. E. Nordenskiöld's exp. to Spitsbergen 1868 and to Greenland 1883.
Svalisbåen	no	"Svalis", the hydrographer vessel of the Norwegian Polar Institute.
Svalisgrunnane	no	"Svalis", the hydrographer vessel of the Norwegian Polar Institute.
Svensksunddjupet	sv	"Svensksund", exp. vessel to Andrée's expedition 1897, De Geer's expedition 1908.
Thistlegrunnen	br	"Thistle", the Duke of Hamilton's steam ship, which grounded on the rock in 1893.
Tovikbukta	no	"Tovik", used by Thor Iversen's expedition, which explored the island in 1924.
Vegafonna	sv	"Vega", vessel of the Nordenskiöld North East Passage expedition, 1878-79.
Victoriabukta	br	"Victoria", Arnold Pike's vessel, who landed in this bay in 1897.
Virgoamna	sv	"Virgo", vessel of the Arctic explorer S. A. Andrée's polar expedition in 1896.
Vøringen	no	"Vøringen", the vessel of the Norwegian North-Atlantic Expedition 1876-78.
Vårsolbukta	no	"Vaarsol" of Tromsø, used by the Norwegian Svalbard Expedition 1914.
Älvsnabbenrenna	sv	"Älvsnabben". Swedish-Finnish-Swiss exp. to Nordaustlandet 1957-1958.
Øylandskjera	no	"Øyland". Used by German geologist K. Gripps expedition in 1927.

Tabell 24. Oppkalling av skipsnavn – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Skip:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Frankrike	82	2,9	2	1,7	-1,2
Italia	24	0,9	2	1,7	0,8
Monaco	26	0,9	3	2,5	1,6
Nederland	61	2,2	1	0,8	-1,4
Norge	1060	38,0	61	50,8	12,8
Russland	151	5,4	5	4,2	-1,2
Storbritannia	400	14,3	33	27,5	13,2
Sverige	557	20,0	10	8,3	-11,7
Tyskland	227	8,1	3	2,5	-5,6

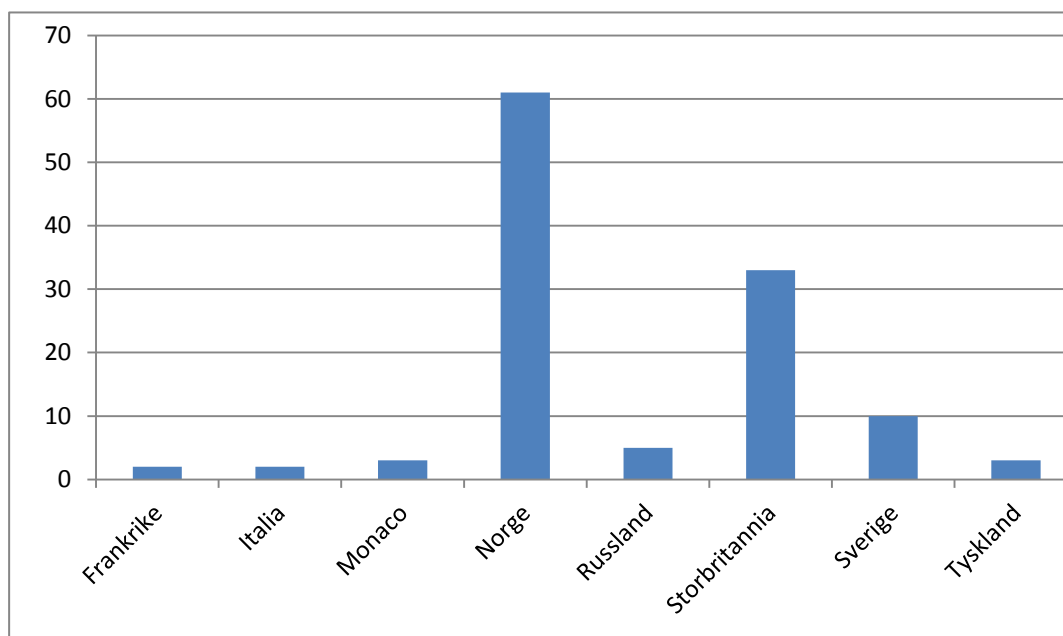

Fig. 23. Oppkalling av skip i stedsnavn på Svalbard

Tabellen og diagrammet viser oppkalling av *skipsnavn* i stedsnavn på Svalbard. De største avvikene er for Norge, Storbritannia og Sverige, med h.h.v. 12,8, 13,2 og -11,7 prosentpoeng. Norge hadde mange ishavsskuter og ekspedisjonsskuter i farvannet rundt om på Svalbard. Når over halvparten av skipsnavna (61 av 116) som er oppkalt i stedsnavn på Svalbard er norske, forteller det meg at vi har vært en aktiv nasjon i fangstvirksomheten og utforskningen av farvannene i og rundt øygruppen. Storbritannia var i en periode svært aktiv i forskningsekspedisjoner og ekspedisjoner som skulle kartlegge naturressursene på Svalbard. Når Sverige er så underrepresentert når det gjelder skip i stedsnavna på Svalbard, kan det være at de brukte norske skip på sine ekspedisjoner til øygruppen.

9.2. Oppkalling av fly

Ørnenøya	sv	"Örnen", S. A. Andrée's balloon, in which he tried to reach the North Pole 1897.
Dornier-Walflya	no	Aircrafts used by explorer Roald Amundsen when trying to reach the North Pole.
Invaderfjellet	no	"Invader". Used by Widerøes Flyselskap when taking photos for mapping purposes.
Italiaodden	it	The airship "Italia". Disaster with Italian general Umberto Nobile expedition in 1928.
Lathamreen	fr	"Latham 47". Met disaster with explorer Roald Amundsen's relief expedition in 1928.
MF11-breen	no	MF11. Used by Royal Norwegian Navy in Svalbard when taking photos for mapping.
Norgekollen	no	Polar explorer Roald Amundsen flew over the North Pole with the airship "Norge".
Stinsonbreen	no	Stinson. Used by Widerøes Flyselskap in Svalbard. See Invaderfjellet.

Tabell 25. Oppkalling av fly – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Fly:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Frankrike	82	2,9	1	12,5	9,6
Italia	24	0,9	1	12,5	11,6
Norge	1060	38,0	5	62,5	24,5
Sverige	557	20,0	1	12,5	-7,5

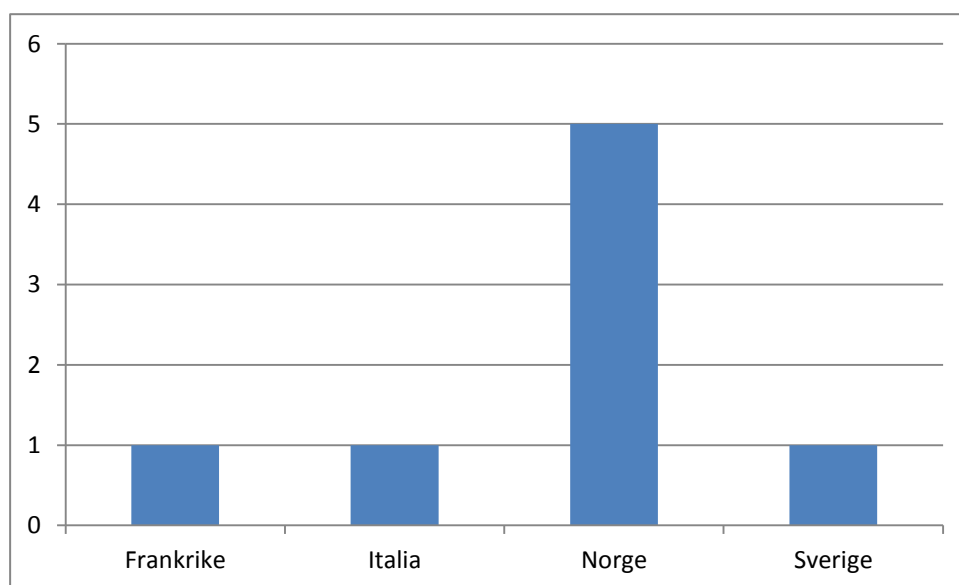

Fig. 24. Oppkalling av fly i stedsnavn på Svalbard

Sverige har et negativt avvik på 7,5 prosentpoeng når det gjelder oppkallinger av *fly* i stedsnavn på Svalbard. Norge, Italia og Frankrike har positive avvik på h.h.v. 24,5, 11,6 og 9,6 prosentpoeng i forhold til overordnet frekvens. Norge er m.a.o. overrepresentert i oppkalling av fly i stedsnavn på øygruppen. Når de absolutte tallene er så lave, må vi være forsiktige med å trekke konklusjoner.

9.3. Oppkalling av gruver

Billesholmbreen	sv	Billesholm, a coal mine in Skåne.
Bjuvbreen	sv	A coal mine in Skåne, Sweden.
Bjuvkampen	sv	A coal mine in Skåne, Sweden.
Bosarpbreen	sv	A coal mine in Skåne, Sweden.
Hyllingebreen	sv	Hyllinge, old coal mine in Skåne, Sweden.
Höganäsbreen	sv	Höganäs, coal mining centre in Skåne, Sweden.
Kroppbreen	sv	Coal-mining locality in Skåne, Sweden.
Kroppkollen	sv	Coal-mining locality in Skåne, Sweden.
Pålsjöbreen	sv	Pålsjö, old coal mine in Skåne, Sweden.
Skrombergabreen	sv	Coal-mine in Skåne (Scania), Sweden.
Stabbarpbreen	sv	Old coal mine in Skåne (Scania), Sweden.
Tinkarpbreen	sv	An old coal mine in Skåne, Sweden.
Vallåkrabreen	sv	Old coal mine in Skåne (Scania), Sweden.

Tabell 26. Oppkalling av gruver

	Overordnet frekvens:		Gruver:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Sverige	557	20.0	13	100.0	80.0

Det er bare Sverige som har kalt opp *gruver* fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard. Disse stedsnavna er lokalisert i området ved Sveagruva, og det er jo rimelig når det var her svenskene drev sin gruvevirksomhet på Svalbard. Når den overordnede frekvensen er på 20,0 %, gir dette et avvik på hele 80,0 prosentpoeng. Jeg må være forsiktig med noen konklusjon når bare en nasjon er representert. Jeg ser ingen hensikt i å sette opp et diagram med bare ett land.

9.4. Oppkalling av slott

Belvedertoppen	pol	Belweder is a castle in the outskirts of Warsaw. Symbol of Warsaw.
Brahehus	sv	Castle-ruins near Vättern, Sweden
Gripsholmfjellet	sv	The castle Gripsholm on an island in lake Mälaren, Sweden.
Jomsborga	ty	Viking castle Jomsborg, at the island Wollin in the estuary of Oder.
Marchaislaguna	mon	Chateau de Marchais. The castle belonged to Prince Albert I of Monaco.
Waweltoppen	pol	Symbol of the Polish city of Krakow. Wawel is the royal castle in Krakow.

Tabell 27. Oppkalling av slott – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:			Slott:		Avvik:
	A	B	C	D	E	
	abs.	%	abs.	%	p.p.	
Monaco	26	0,9	1	16,7	15,8	
Polen	24	0,9	2	33,3	32,4	
Sverige	557	20,0	2	33,3	13,3	
Tyskland	227	8,1	1	16,7	8,6	

De fire landene Monaco, Sverige, Polen og Tyskland har alle positive avvik når det gjelder oppkalling av *slott* fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard. Polen har det største avviket med 32,4 prosentpoeng i forhold til overordnet frekvens. Så kommer Monaco med 15,8 prosentpoeng flere slott enn det overordnet frekvens skulle tilsi, og til slutt Sverige og Tyskland med h.h.v. 13,3 og 8,6 prosentpoeng flere oppkallinger av slott enn deres totale antall stedsnavn skulle tilsi. Vi skal være svært forsiktige med å trekke konklusjoner ved så lave absolutte tall, og jeg finner det også lite hensiktsmessig med et diagram i dette tilfellet.

9.5. Artefaktnavn samlet

Jeg har laget en tabell og et diagram som viser de brukte artefaktnavn samlet.

Tabell 28. Artefaktnavn samlet

	Overordnet frekvens:		Artefakt:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Frankrike	82	2,9	3	2,0	-0,9
Italia	24	0,9	3	2,0	1,1
Monaco	26	0,9	4	2,7	1,8
Nederland	61	2,2	1	0,7	-1,5
Norge	1060	38,0	66	44,9	6,9
Polen	24	0,9	2	1,4	0,5
Russland	151	5,4	5	3,4	-2,0
Storbritannia	400	14,3	33	22,4	8,1
Sverige	557	20,0	26	17,7	-2,3
Tyskland	227	8,1	4	2,7	-5,4

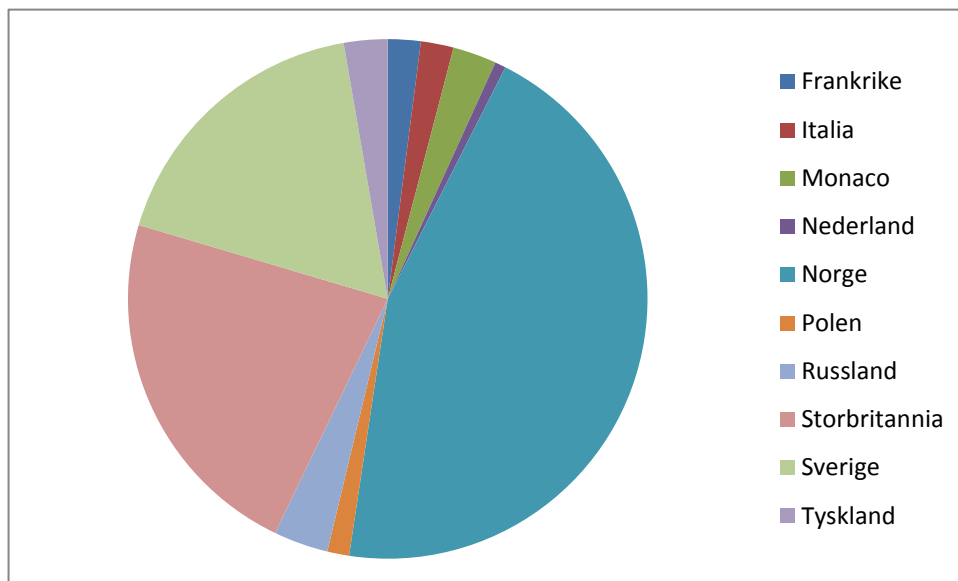

Fig. 25. Oppkalling av artefaktnavn i stedsnavn på Svalbard

Diagrammet gir et klart bilde av at Norge, Storbritannia og Sverige har de fleste artefakt-oppkallinger i stedsnavna på Svalbard. Tabellen viser også at Norge og Storbritannia har h.h.v. 6,9 og 8,1 prosentpoeng flere slike navn enn den overordnede frekvensen skulle tilsi, mens Sverige og Tyskland har h.h.v. 2,3 og 5,4 prosentpoeng færre oppkallinger enn den overordnede frekvensen skulle tilsi. Det er klart at det er oppkalling av skipsnavn som gir Norge de fleste stedsnavna i denne kategorien.

KAPITTEL 10: NASJONALE KULTURRELATERTE NAVN

De kulturrelaterte navna i denne studien kommer fra nasjonal litteratur, norrøne mytologiske navn, historie, vitenskapelige selskap og kommersielle selskap. Jeg har også en restgruppe som ikke passer inn i noen av de andre kategoriene. Denne tas med under pkt. 10.7, men blir ikke talt med i den samlede statistikken over kulturrelaterte navn.

10.1. Oppkalling av litteratur, folkløse o.l.

Blendadalen	sv	After Blenda, heroine of a local tradition of Småland, Sweden
Gangarodden	no	Norwegian folkdances. See also Springarodden and Hallingodden.
Gyntfjellet	no	The drama Peer Gynt by Norwegian dramatist Henrik Ibsen. See also Ibsenfjella.
Hallingodden	no	The Norwegian folkdance Halling. See also Springarodden and Gangarodden.
Knoll	no	"Knoll", figure in the cartoon "Knoll og Tott" in the Norwegian journal "Hjemmet".
Mariaholmen	sv	The poem "Axel and Maria" by the Swedish poet Tegnér.
Ossianbekken	br	Ossian, Celtic legendary bard (skald).
Ossianvatna	br	Ossian, Celtic legendary bard (skald).
Peer Gyntslottet	no	Peer Gynt, leading character in the drama by Norwegian dramatist Henrik Ibsen.
Peerdalen	no	Peer Gynt, leading character in the drama by Norwegian dramatist Henrik Ibsen.
Prillarhornet	no	Prillarhornet in Norway.
Solveigdomen	no	Solveig in the drama Peer Gynt by Norwegian dramatist Henrik Ibsen.
Springarodden	no	The Norwegian folk dance "springar".
Stallobreen	no	The Sami legendary figure "Stallo".
Stallofjellet	no	The Sami legendary figure "Stallo".
Tellbreen	swi	Wilhelm Tell, Swiss legendary hero, said to have died in 1354.
Tott	no	"Tott", figure in the cartoon "Knoll og Tott" in the Norwegian journal "Hjemmet".
Trappvatnet	sv	The Swedish jingle "Tripp, trapp, trull". See also Trippvatnet and Trullvatnet.
Trippvatnet	sv	The Swedish jingle "Tripp, trapp, trull". See also Trappvatnet and Trullvatnet.
Trullvatnet	sv	The Swedish jingle "Tripp, trapp, trull". See also Trippvatnet and Trappvatnet.
Huldrehatten	no	Huldre, meaning a supernatural being.
Ingeborgfjellet	no	Ingeborg, the heroine of the Old Norse Fridtjovsaga.

Tabell 29. Oppkalling av litteratur, folkløse o.l. – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:			Litteratur:		Avvik:
	A	B	C	D	E	
	abs.	%	abs.	%	p.p.	
Norge	1060	38.0	14	63,6	25,6	
Storbritannia	400	14,3	2	9,1	-5,2	
Sverige	557	20.0	5	22,7	2,7	
Sveits	28	1.0	1	4,6	3,6	

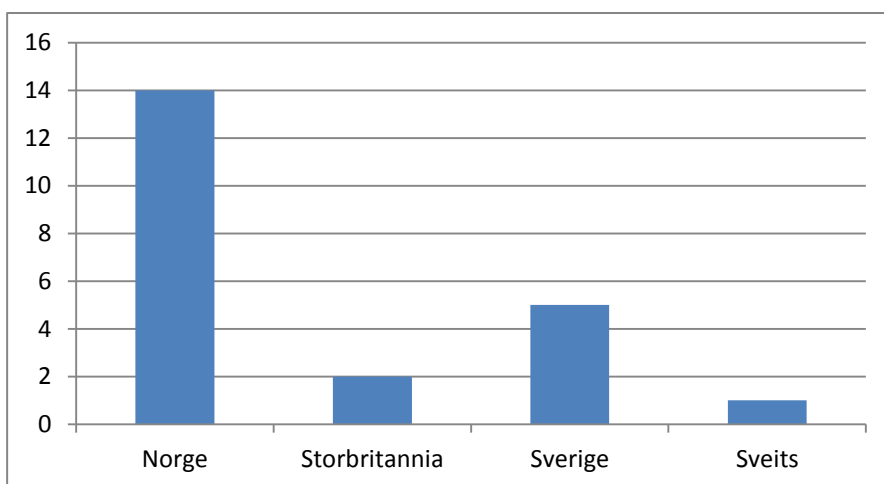

Fig. 26. Oppkalling av *litteratur, folkløse* o.l. i stedsnavn på Svalbard

Vi ser at Norge har et meget stort positivt avvik på 25,6 prosentpoeng når det gjelder oppkalling av *litteratur, folkløse* o.l. fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard. Når Norge er såpass overrepresentert, kan det komme av at navngiverne har vært bevisst på at *folkedans* og *sagn* står sterkt i de norske folketradisjoner. Ibsens drama *Peer Gynt* har også stått sterkt i Norge. Storbritannia har et negativt avvik på 5,2 prosentpoeng i forhold til overordnet frekvens, mens Sveits og Sverige har positive avvik på h.h.v. 3,6 og 2,7 prosentpoeng.

10.2. Oppkalling av norrøne mytologiske navn

I oppgaven har jeg tatt oppkallinger etter de norrøne mytologiske navna som finnes i stedsnavn på Svalbard til inntekt for Norge. Strengt tatt er dette en felles nordisk kulturarv, men da både den norrøne historien og den norrøne mytologien sto så sterkt i norsk nasjonsbygging etter 1814 og 1905, mener jeg dette er et riktig valg.

Askfjellet	no	Ask, the first man in Norse mythology.
Balderfonna	no	After Balder, god in Norse mythology.
Balderfonna	no	Balder, god in Norse mythology.
Borrfjellet	no	Borr, the son of Bure in Norse mythology.
Bragebreen	no	Brage, god of the bards, son of Odin (Norse mythology).
Brageneset	no	Brage, god of the bards, son of Odin (Norse mythology)
Brisingefjellet	no	Brisingamen, necklet of the goddess Frøya in Norse mythology.
Burfjellet	no	Bur in Norse mythology.
Daghøgda	no	Dag and Natt in Norse mythology. Dag was the son of Delling.
Dellingstupa	no	Delling, god in Norse mythology.
Draupnerknausane	no	Draupner, finger ring of Odin in Norse mythology.
Eddabreen	no	Old Norse poetry.
Eirknausane	no	Eir, goddess in Norse mythology.

Emblafjellet	no	Embla, the first woman in Norse mythology
Faksebu	no	Fakse, horse in Norse mythology.
Faksedalen	no	Fakse, horse in Norse mythology.
Faksefjellet	no	Fakse, horse in Norse mythology.
Faksevågen	no	Fakse, horse in Norse mythology.
Freken	no	Freken, one of the wolves of the god Odin in Norse mythology.
Friggfjella	no	Frigg, wife of Odin in Norse mythology.
Frøyabreen	no	Frøy, God of fertility in Norse mythology.
Frøysneset	no	Frøy, God of fertility in Norse mythology.
Fulla	no	Fulla, goddess and maid to Frigg in Norse mythology.
Garmaksla	no	Sigyn's dog Garm in Norse mythology.
Garmbreen	no	Sigyn's dog Garm in Norse mythology.
Geren	no	Geren, one of the wolves of the god Odin in Norse mythology.
Gevjonfjellet	no	Gevjon, maiden and goddess in Norse mythology.
Gimlebreen	no	Gimle, in Norse mythology the dwelling of the gods after Ragnarok.
Gjallarhornet	no	The lure of Heimdall in Norse mythology.
Glitnefonna	no	Glitne, one of the dwellings of the gods in Norse mythology.
Glærbreen	no	Glær, one of the horses of the gods in Norse mythology.
Glærfjellet	no	Glær, one of the horses of the gods in Norse mythology.
Gnå	no	Gnå, goddess and maid to Frigg in Norse mythology.
Gondulknausen	no	Gondul, valkyrie in Norse mythology.
Gridkollen	no	Grid, who had the son Vidar with Odin in Norse mythology.
Gullfaksebreen	no	Gullfakse, the horse of the giant Rugne in Norse mythology.
Gungnerodden	no	The sword of the god Odin in Norse mythology.
Gygrebreen	no	Gygr, giantess or sorceress in Norse mythology.
Gygreurda	no	Gygr, giantess or sorceress in Norse mythology.
Heimdalskampen	no	Heimdall, god in Norse mythology.
Helvegen	no	Hel, the goddess in the kingdom of the dead in Norse mythology.
Hilddalen	no	Hild, a war goddess (Valkyrie) in Norse mythology.
Hildfjellet	no	Hild, a war goddess (Valkyrie) in Norse mythology.
Hildtoppen	no	Hild, a war goddess (Valkyrie) in Norse mythology.
Hingstsletta	no	After Glærfjellet. Glær was a stud (avlshingst) in the mythology.
Hodsbreen	no	Hod, blind god in Norse mythology.
Hodshalsen	no	Hod, blind god in Norse mythology.
Hugindalen	no	Hugin, one of the god Odin's ravens in Norse mythology.
Hønerbreen	no	Høner, god in Norse mythology; created the first humans.
Idunbreen	no	Idun, goddess in Norse mythology.
Idunfjellet	no	Idun, goddess in Norse mythology.
Idunneset	no	Idun, goddess in Norse mythology.
Jotunfonna	no	Jotnene in Norse mythology.
Jotunkjeldene	no	Jotun, giant in Norse mythology.
Kjempepasset	no	Rungne, giant who owned the horse Gullfakse in Norse mythology.
Loderbreen	no	Loder, god in Norse mythology; created the first humans.
Lokeryggen	no	Loke, god in Norse mythology. Sigyn was his wife.
Mjølnerfjellet	no	Mjølner, the hammer of the god Tor in Norse mythology.
Muninbreen	no	Munin, one of the god Odin's ravens in Norse mythology.

Munindalen	no	Munin, one of the god Odin's ravens in Norse mythology.
Muninelva	no	Munin, one of the god Odin's ravens in Norse mythology.
Muspellvidda	no	Muspell, the home of Surt in Norse mythology.
Nannafjellet	no	Nanna, wife of the god Balder in Norse mythology.
Narefjellet	no	Nare, the son of the god Loke in Norse mythology.
Natthøgda	no	Natt, the mother of Dag in Norse mythology. See also Dellingsstupa.
Nidhogg	no	Nidhogg, worm in Norse mythology.
Nivlheim	no	Nivlheim, the dark world in Norse mythology.
Njordfjellet	no	Njord, giant in Norse mythology.
Nornebreen	no	Nornene, the sisters of destiny in Norse mythology.
Odindalen	no	Odin, god in Norse mythology.
Odinelva	no	Odin, god in Norse mythology.
Odinfjellet	no	Odin, god in Norse mythology.
Odinjøkulen	no	Odin, god in Norse mythology.
Ranfjellet	no	Ran, wife of Ægir in Norse mythology.
Rinda	no	Rind, one of the concubines of the god Odin in Norse mythology.
Rinddalen	no	Rind, one of the concubines of the god Odin in Norse mythology.
Rindhovden	no	Rind, one of the concubines of the god Odin in Norse mythology.
Ringhornbreen	no	The god Balder's ship Ringhorne in Norse mythology.
Ringhornaldalen	no	The god Balder's ship Ringhorne in Norse mythology.
Ringhornet	no	The god Balder's ship Ringhorne in Norse mythology.
Rungnekampen	no	Rungne, giant who owned the horse Gullfakse in Norse mythology.
Sigynfjellet	no	Sigyn, wife of the god Loke in Norse mythology.
Sindrebreen	no	Sindre, dwarf in Norse mythology.
Sivfjella	no	Siv, wife of Tor in Norse mythology.
Skinfaksebreen	no	Skinfakse (the horse of the sun, with shining mane) in Norse mythology.
Skogulfjellet	no	Skogul, a goddess (valkyrie) in Norse mythology.
Skuld	no	Skuld, one of the three Norns in Norse mythology.
Sleipnerhaugane	no	Sleipner, the horse of Odin in Norse mythology.
Surtfjellet	no	Surt, god in Norse mythology. Muspell was the home of this god.
Tordalen	no	Tor, god in Norse mythology.
Torfjellet	no	Tor, god in Norse mythology.
Torsfonna	no	Tor, god in Norse mythology.
Torsneset	no	Tor, god in Norse mythology.
Tyneset	no	Ty, brother of the god Brage in Norse mythology.
Tyrkampen	no	Tyr, god in Norse mythology.
Tysneset	no	Tyr, god in Norse mythology.
Ullfjellet	no	Ull, stepson of Tor, the god of hunting and skiing in Norse mythology.
Urd	no	Urd, one of the three sisters of destiny in Norse mythology.
Valefjellet	no	Vale, one of the two sons of the god Loke in Norse mythology.
Valhallfonna	no	Valhall, dwelling of the gods in Norse mythology.
Vefjellet	no	Ve, son of Bør in Norse mythology.
Verdande	no	Verande, one of the three sisters of destiny in Norse mythology.
Vidarfjellet	no	The god Vidar, son of Odin and Grid, in Norse mythology.
Vidarholmane	no	Vidar, brother of the god Brage in Norse mythology.
Vilefjellet	no	Vile, brother of Ve, sons of the god Bør in Norse mythology.

Ydalkampen	no	Ydal, the house of Ull in Norse mythology.
Yggdrasilkampen	no	Yggdrasil, ash in Norse mythology. Mimer kept watch under Yggdrasil.
Ægirfjellet	no	Ægir, god of the oceans and married to Ran in Norse mythology.
Åsryggen	no	Surt, god in Norse mythology.
Ymerdalen	no	Ymer, a giant in Norse mythology.

Tabell 30. Oppkalling av norrøne mytologiske navn

	Overordnet frekvens:		Norrøn mytologi:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38.0	110	100.0	62.0

Selv om den *norrøne mytologien* også har sine røtter i Sverige og Danmark, har jeg kreditert Norge disse oppkallingene, fordi den nordiske navnerenessansen gjorde mer av seg i vårt land. Oppkalling av navn fra den norrøne mytologien gir et positivt avvik på 62,0 prosentpoeng sammenlignet med den overordnede frekvensen for norske stedsnavn på Svalbard. Jeg ser ikke noen hensikt i å presentere tallene for bare en nasjon i et diagram, så dette utgår.

10.3. Oppkalling historie

Germaniahøgdene	ty	The Roman name for Germany.
Holmgardfjellet	no	Holmgard, the Viking name for Novgorod.
Myklegardfjellet	no	The Viking name for Constantinople.
Speidarneset	no	S. = the scout point, after a scout camp led by the secret agent Oluf Reed Olsen.
Fjortende Julibreen	fr	The National Day of France.
Fjortende Julibukta	fr	The National Day of France.
Rjurikaksla	ru	Rjurik: In tradition, he came across the sea and founded the Russian Empire in 862.
Rjurikbreen	ru	Rjurik: In tradition, he came across the sea and founded the Russian Empire in 862.
Rjurikdalen	ru	Rjurik: In tradition he came across the sea and founded the Russian Empire in 862.
Rjurikfjellet	ru	Rjurik: In tradition he came across the sea and founded the Russian Empire in 862.
Runebreen	no	The stone lion in Piraeus, on which Norse vikings engraved Runic inscriptions.
Skratteskjær	no	Name of rock in Olav Tryggvason's Saga.
St. Andreashaugane	br	About the middle of the 10th century, Andrew became the patron saint of Scotland.
Stonehengesteinane	br	Stonehenge, stones arranged in two circles on Salisbury Plain.

Tabell 31. Oppkalling av historie – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Historie:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Frankrike	82	2,9	2	14,3	11,4
Norge	1060	38,0	5	35,7	-2,3
Russland	151	5,4	4	28,6	23,2
Storbritannia	400	14,3	2	14,3	0,0
Tyskland	227	8,1	1	7,1	-1,0

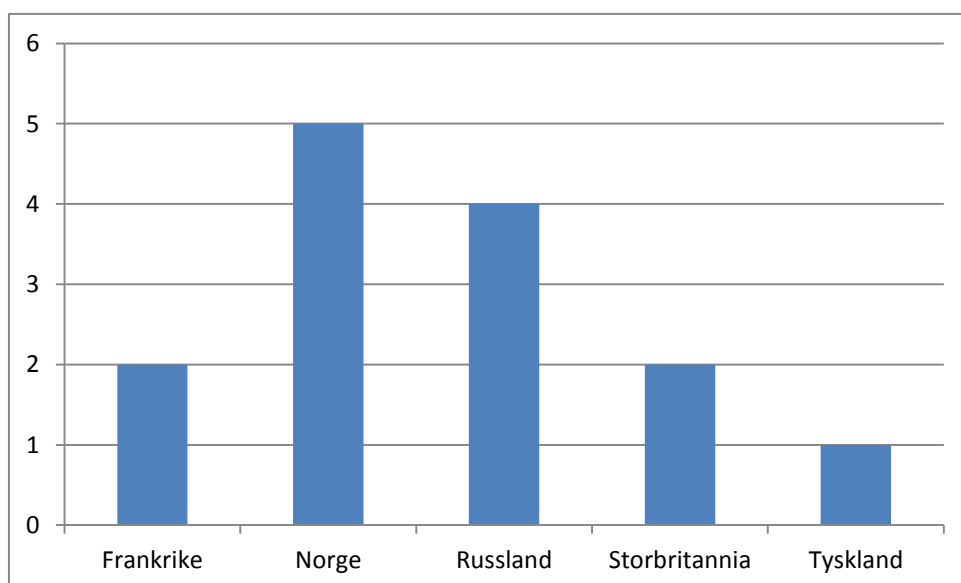

Fig. 27. Oppkalling av historiske forhold i stedsnavn på Svalbard

Vedrørende oppkalling av *historiske navn* fra hjemlandet i stedsnavn på Svalbard, ser vi at Frankrike og Russland har store positive avvik på h.h.v. 11,4 og 23,2 prosentpoeng i forhold til den overordnede frekvensen, mens Norge og Tyskland har små, negative avvik på h.h.v. 2,3 og 1,0 prosentpoeng. Storbritannia har ingen avvik fra den overordnede frekvensen.

Når det gjelder oppkallinger av Rjurik (Rurik) kan jeg anføre at den historiske vikingen Rurik er omdiskutert blant historikere. Noen hevder at Rurik bare er en legende, men i den russiske Nestorkrøniken (nedskrevet i begynnelsen av 1100-tallet) fremstår han som konge over Novgorod. En stor gravhaug i Novgorod blir av lokalbefolkningen referert til som Ruriks grav. Nestorkrøniken skal etter sigende være det viktigste russiske historieverket fra middelalderen.

10.4. Oppkalling av vitenskapelige selskap

Balliolbreen	br	Balliol College, Oxford, UK.
Balliolbreen	br	Balliol College, Oxford, UK.
Blindernbreen	no	Blindern near Oslo, where new university buildings were completed in 1934.
Caiusbreen	br	Cambridge college "Gonville and Caius".
Cambridgebreen	br	Cambridge University, UK.
Carfaxhaugen	br	The University of Oxford, UK
Clarendonnæringane	br	The Clarendon Buildings at Oxford, the central buildings of the University.
Etonbreen	br	The British Public School, Eton College.
Etongropa	br	The British Public School, Eton College.
Fitzbillybreen	br	Smith's College in Cambridge, UK.
Gonvillebreen	br	The Cambridge College "Gonville and Caius".
Kristineberg	sv	Kristineberg zoological station in Bohuslän, Sweden.
Mertonberget	br	The Merton College in Oxford, UK, founded in 1264 by Walter de Merton.
Montsourisstoppen	fr	The Montsouris observatory near Paris, France.
Pulkovobreen	ru	The Russian Astronomical Observatory of Pulkovo. See also Pulkovofjella.
Pulkovofjella	ru	The Russian Astronomical Observatory of Pulkovo. See also Vasilievbreen.
Royal Societybreen	br	The Royal Society, London, UK.
Southamptonbreen	br	Southampton University College UK.
Systemafjellet	sv	Named after Linné's work "Systema Naturae".
Ultunafjella	sv	Swedish College of Agriculture, Ultuna.
Sucaïøya	it	<u>Sezione universitaria del club alpino italiano</u> , where Albertini was a member.
Ymerbukta	sv	The Swedish periodical "Ymer", which published papers relating to Spitsbergen.

Tabell 32. Oppkalling av vitenskapelige selskap – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Vitenskapelige selskap:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Frankrike	82	2,9	1	4,5	1,6
Italia	24	0,9	1	4,5	3,6
Norge	1060	38,0	1	4,5	-33,5
Russland	151	5,4	2	9,1	3,7
Storbritannia	400	14,3	13	59,1	44,8
Sverige	557	20,0	4	18,2	-1,8

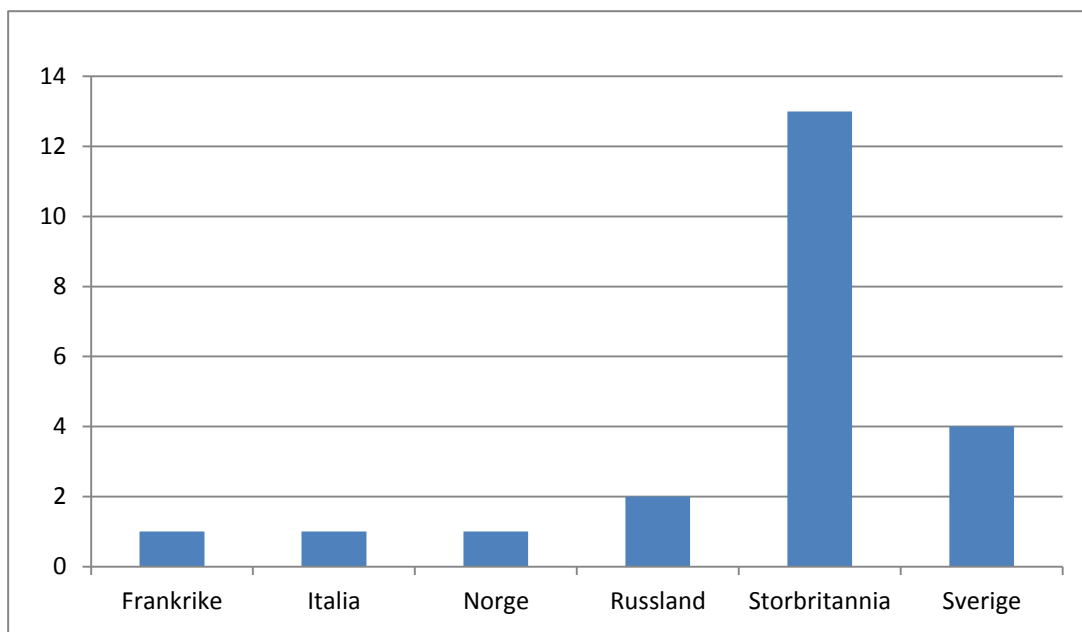

Fig. 28. Oppkalling av *vitenskapelige selskap* i stedsnavn på Svalbard

Tabellen over viser at Norge har et stort negativt avvik i oppkalling av *vitenskapelige selskap* i stedsnavn på Svalbard i forhold til vår overordnede frekvens, hele 33,5 prosentpoeng. Storbritannia har et avvik andre veien. De har et meget stort positivt avvik på hele 44,8 prosentpoeng. Dette kan fortelle oss at britiske vitenskapelige institusjoner har vært mer aktive med utrustning og finansiering av ekspedisjoner til Svalbard enn det våre universiteter har vært. Dette kan ha ført til at britiske universiteter har fått sine institutter oppkalt av vitenskapelige ekspedisjoner. Norske vitenskapelige ekspedisjoner har vært gjennomført i regi av Norsk Polarinstitutt og dennes forgjengere.

10.5. Oppkalling av kommersielle selskap

Bolinderodden	sv	The company Bolinder-Munktell, Eskilstuna, supplier of Swedish Exp. 1957-58.
Caltexfjellet	am	Caltex, the company that carried out oildrilling in Van Mijenfjorden (Blåhuken).
Grumantbyen	ru	Russian settlement established 1919. Grumant is Russian name for Spitsbergen.
Kolspissfjella	no	A/S Kulspids, Oslo, Norway, a company that claimed land here in 1909.
Nimrododden	no	The whaling company Nimrod, which built a hut here in 1912.
Nordenfjeldskebreen	no	Det Nordenfjeldske Dampskibsselskab, contributor to Isachsen's exp. 1909-10.
Pentavika	sv	Penta outboard-motor, used by the Swedish-Norwegian Spitsbergen Exp. 1931.
Rejmyrefjellet	sv	Rejmyre Glass Works, where Swedish geologist H. A. von Post was manager.

Tabell 33. Oppkalling av kommersielle selskap – prosentvis fordelt på nasjoner

	Overordnet frekvens:		Kommersielle selskap:		Avvik:
	A	B	C	D	E
	abs.	%	abs.	%	p.p.
Norge	1060	38,0	3	37,5	-0,5
Russland	151	5,4	1	12,5	7,1
Sverige	557	20,0	3	37,5	17,5
USA	34	1,2	1	12,5	11,3

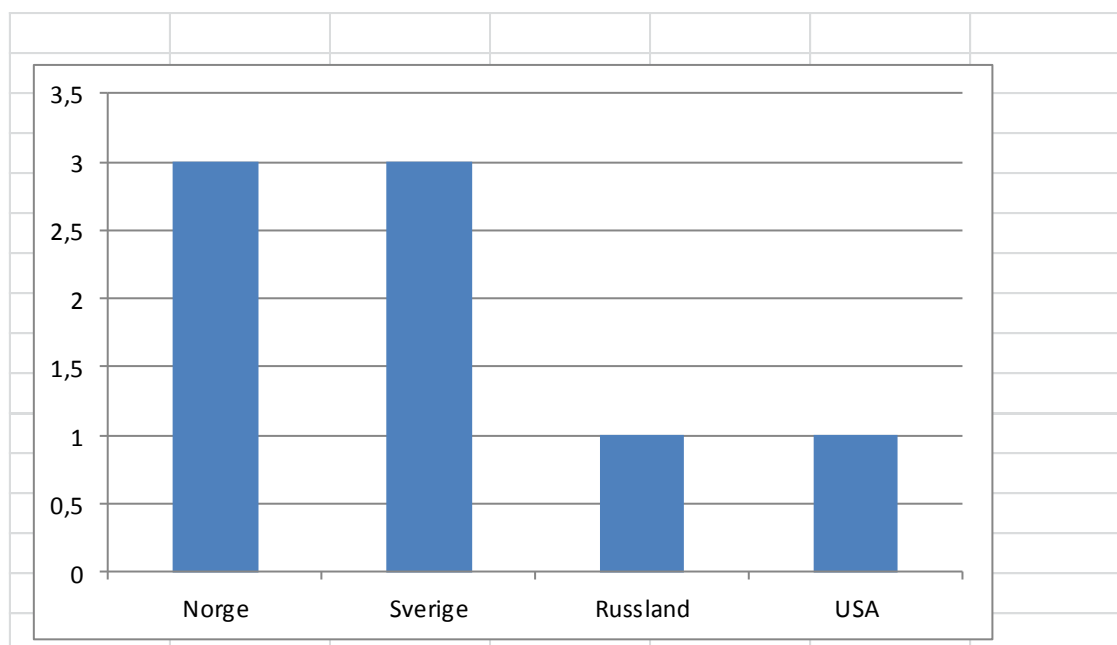

Fig.29. Oppkalling av kommersielle selskap i stedsnavn på Svalbard

Vi ser at Norges oppkalling av *kommersielle selskap* i stedsnavn på Svalbard er omtrent lik den overordnede frekvensen, mens Sverige har et positivt avvik på 17,5 prosentpoeng. Russland og USA har med hver sin oppkalling et positivt avvik på h.h.v. 7,1 og 11,3 prosentpoeng. Når det absolute antallet stedsnavn er så lavt som i vårt tilfelle, skal jeg være forsiktig med konklusjoner.

10.6. Kulturrelaterte navn samlet

Jeg har laget en tabell og et diagram som gir en samlet oversikt over antallet kulturrelaterte navn som er brukt i denne studien.

Tabell 34. Kulturrelaterte navn samlet

	Overordnet frekvens:		Kulturrelat.	Avvik:			
	A	B			C	D	E
	abs.	%			abs.	%	p.p.
Frankrike	82	2,9	3	1,7	-1,2		
Italia	24	0,9	1	0,6	-0,3		
Norge	1060	38,0	133	75,5	37,5		
Russland	151	5,4	7	4,0	-1,4		
Storbritannia	400	14,3	17	9,6	-4,7		
Sveits	28	1,0	1	0,6	-0,4		
Sverige	557	20,0	12	6,8	-13,2		
Tyskland	227	8,1	1	0,6	-7,5		
USA	34	1,2	1	0,6	-0,6		

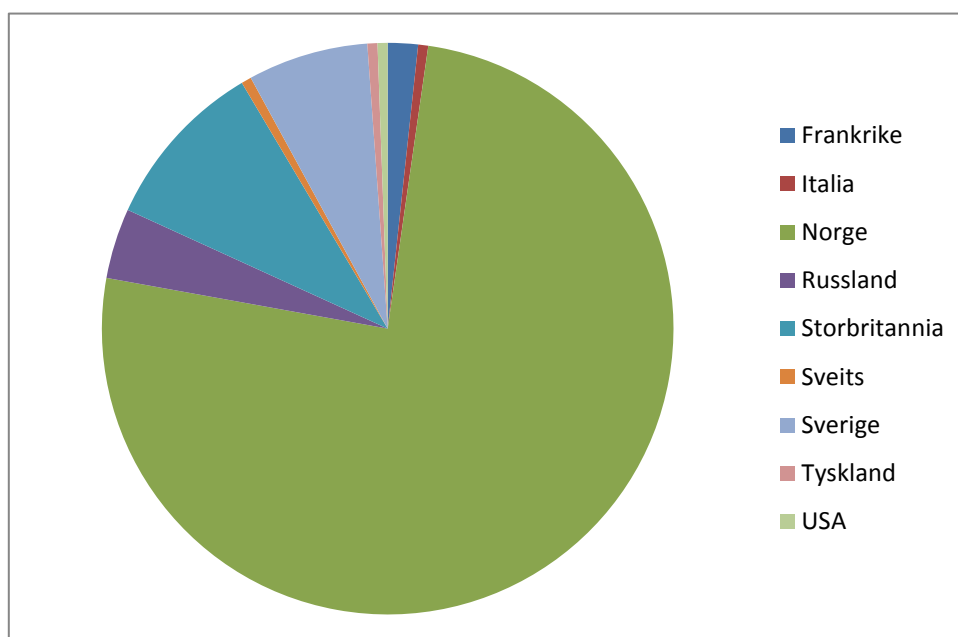

Fig. 30. Oppkalling av kulturrelaterte navn i stedsnavn på Svalbard

Vi ser at Norge har den største andelen av kulturrelaterte stedsnavn på Svalbard med hele 133 stedsnavn og 37,5 prosentpoeng flere navn enn den overordnede frekvensen skulle tilsi. Alle de andre nasjonene har negative avvik. Storbritannia, Sverige og Tyskland har f.eks. 4,7 - 13,2 og 7,5 prosentpoeng færre navn enn deres overordnede navnefrekvens skulle tilsi.

10.7. Restgruppe

Det viser seg at 28 navn ikke kan plasseres i noen av de tidligere oppstilte kategoriene. Dette er jo en forsvinnende liten del av de toalt 2788 nasjonsrelaterte navna i mitt materiale. En slik restgruppe er ganske uensartet, og det har mindre interesse å vise nasjonsfordelingen for disse navna.

Jeg skal ta frem et par eksempler fra denne restgruppen:

- 1) *Vaigattbogen* er en åpen bukt på vestsiden av *Hinlopenstredet* på Svalbard. *Waaigat* er et gammelt nederlandske navn på *Hinlopenstredet*, og ordet *Waaigat* betyr 'åpningen hvorfra vinden blåser'. I denne restgruppen fins det til sammen fem stedsnavn på Svalbard med prefikset *Vaigatt*.

- 2) *Slaadbukta* er en bukt på vestsiden av Vasahalvøya. Prefikset *Slaad-* er et nederlandsk dialektord fra Friesland, hvor de bruker ordet *slaed* istedet for *sla*, som er den vanligste forkortesen for ordet *salat*.

De 28 stedsnavna fordeler seg slik: Frankrike 2, Nederland 7, Russland 2, Storbritannia 2, Sverige 2 og Norge 13. Navna som ligger i denne restgruppen er talt med når tabell 1 på side 43 ble satt opp. De teller m.a.o. med i utarbeidelsen av det overordnede nasjonshegemoniet i stedsnavn på Svalbard.

KAPITTEL 11: AVSLUTNING

11.1. Oppsummering

Tabell 1 (s.43) viser de nasjonene som er representert i stedsnavn på Svalbard gjennom nasjonale oppkallinger. Tabellen viser m.a.o. hvilke nasjoner som har satt spor etter seg i stedsnavna. Det å finne frem til rekkefølgen blant de nasjonene som har satt spor etter seg i stedsnavn på Svalbard har vært selve drivkraften i denne studien. Gjennom det som har vært skrevet om Svalbards historie, fikk jeg også holdepunkter for å lage en hypotese om hvilken rekkefølge en kunne forvente. Det var ventet at Norge og Sverige kom på h.h.v. første og andre plass i dette nasjonshegemoniet, men at forskjellen var så stor kom som en overraskelse.

Jeg var ganske sikker på at Russland, Storbritannia og Nederland ville ligge høyt oppe i et slikt nasjonshegemoni, men at Tyskland hadde flere stedsnavn enn Russland, og at Nederland skulle komme på en åttende plass slått av Frankrike og Østerrike var mer enn overraskende - det var sensasjonelt. En mulig forklaring kan være at kommersielle interesser (fangst, gruvedrift, o.l.) har vært prioritert fremfor oppdagerens evige higen etter å være først, plante flagget og gi stedet et navn. Når det gjelder Russland, kan selvsagt språket ha vært en hindring for videreføring av eventuelle russiske navn. Dette kan være en mulig ny forskningsoppgave for noen som behersker det russiske språk og som kan få tilgang til pomorenes arkiver. For meg har det mer dreid seg om å se nasjonshegemoniet slik det fremstår i dag.

Det sentrale i oppgaven min er spørsmålet om nasjonshegemoniet i stedsnavn på Svalbard. Hvilke nasjoner har satt flest spor etter seg gjennom oppkalling av landets borgere i stedsnavn på øygruppen? Dette utkrystalliserer seg gjennom de tabellene jeg har av kvinner, menn, fyrster, myndighetspersoner og de som har gitt økonomisk støtte til ekspedisjoner.

For å få frem et enda mer nyansert bilde av nasjonshegemoniet i stedsnavna, har jeg også funnet frem oppkallinger av nasjonale naturnavn i stedsnavn på Svalbard. Disse har jeg kategorisert i tabeller med navn fra *fjell, daler, breer, elver, vatn, fjorder, hav og øyer*. Det samme har jeg gjort med

de forskjellige nasjonenes bruk av nasjonale administrative navn i oppkalling av stedsnavn på Svalbard. Dette har vært oppkallinger av *kommuner/tetsteder, byer, regioner, land* samt *eiendommer/steder o.l.* Andre kriterier for å få frem nasjonshegemoniet i stedsnavna på Svalbard har vært å finne navn på oppkallinger av artefakt fra hjemlandet, som *skip, fly, gruver og slott,* samt oppkalling av nasjonale kulturelle navn, som *litteratur, mytologi, historie, vitenskapelige selskap og kommersielle selskap.* I tillegg opererer jeg med en liten restgruppe som ikke passer inn i de andre kategoriene.

Litteraturliste.

- Alhaug, Gulbrand og Tuula Eskeland 2001: Kva for stadnamn bruker russarane på Svalbard.
I: *Nytt om Namn*, 34. Tromsø.
- Arlov, Thor B. 1996: *Svalbards historie*. Oslo.
- Balstad, Liv 1955: *Nord for det øde hav*. Bergen.
- Berg, Roald 1995: *Norsk utenrikspolitisk historie*, bd. 2. Oslo.
- Børde, Haakon 1983: *Vårt mål: Kommunismen*. I: Børde, Haakon (red.) *Svalbard og havområdene*.
Bygd og by i Norge. Oslo.
- Christensen, Vibeke og Sørensen, John Kousgård 1972: *Stednavneforskning 1*. København.
- Conway, William Martin 1906: *No Man's Land. A history of Spitsbergen from its Discovery in 1596 to the Beginning of the Scientific Exploration of the Country*. London.
- Dole, Nathan H. 1922: *America in Spitsbergen*, 2 bd. Boston.
- Drivenes, Einar Arne 2004: *Ishavsimperialisme*. I: Drivenes, Einar Arne og Harald Dag Jølle (red.):
Norsk Polarhistorie, bd 2. Oslo.
- Ellingsve, Eli Johanne 2005: *Stedsnavn på Svalbard*. Trondheim.
- Elstad, Åse 2004: *Polarturisme*. I: Drivenes, Einar Arne og Harald Dag Jølle (red.): *Norsk Polarhistorie*, bd. 3. Oslo
- Evjen, Bjørg 2006: *Kull, karer og kvinnfolk. Longyearbyen 1916-1975*. Oslo.
- Fjørtoft, Kjell 1972: *Rapport fra Svalbard. En del av Norge*. Oslo
- Fjørtoft, Kjell 2000: *Menn av is og kulde*. Oslo.
- Friedmann, Robert Marc 2004: *Å spise kirssebær med de store*. I: Drivenes, Einar Arne og Harald Dag Jølle (red.) *Norsk Polarhistorie*, bd. 2. Oslo.
- Hoel, Adolf 1942: *The Place-Names of Svalbard*. Oslo.
- Hoel, Adolf 1966: *Svalbard. Svalbards historie 1596-1965*. Oslo.
- Holtmark, Sven G. 2004: *Svalbardspørsmålet 1944-47. Høyt spill*. I: Forsvarsstudier 1/2004. Oslo.
- Ingstad, Helge 1948: *Landet med de kalde kyster*. Oslo.
- Kunnskapsforlaget 1984: *Store norske leksikon*. Oslo.

- Lunddquist, Kaare Z. 1983: *Stedsnavn på Svalbard*. I: Børde, Haakon (red.): *Svalbard og havområdene*. Bygd og by i Norge. Oslo.
- Mathisen, Trygve 1951: *Svalbard i internasjonal politikk 1871-1925*. Doktoravhandling. Oslo
- Mæhlum, Brit 1992: *Dialektal sosialisering. En studie av barn og ungdoms språklige strategier i Longyearbyen på Svalbard*. Doktoravhandling. Oslo.
- Nilsen, Jens Petter 2004: *Ishavet er vår åker*. I: Drivenes, Einar Arne og Harald Dag Jølle (red.): *Norsk Polarhistorie*, bd. 3. Oslo.
- Qvigstad, Just 1927: *Spitsbergens stedsnavne før 1900*. Tromsø museums årshäfte 49. nr.2.
- Ulvang, Oddvar 2000: *Telekommunikasjoner på Spitsbergen 1911-1935*. Hovedfagsoppgave i historie. Tromsø.
- Ulvang, Oddvar 2002: *Frå Amarius til Pardis. Manns- og kvinnenamn i Alstahaug og Stamnes 1850-1900*. *Håløygminne* nr. 2. Harstad.
- Ulvang, Oddvar 2010: *Norske skipsnavn*. *Håløygminne* nr. 3. Harstad.
- Ulvang, Oddvar 2011: *Språkmøte på Svalbard*. *Håløygminne* nr. 2. Harstad.
- Ulvang, Oddvar 2012: *Isfjord Radio*. *Håløygminne* nr. 1. Harstad.
- Wråkberg, Urban 2004: *Polarområdenes gåter*. I: Drivenes, Einar Arne og Harald Dag Jølle (red.): *Norsk Polarhistorie*, bd. 1. Oslo.

Trykte kilder.

Lov om Svalbard av 17. juli 1925.

St. melding nr. 9 (1999-2000). Svalbard-meldingen.

Svalbardtraktaten av 9. februar 1920.

Utrykte kilder.

<http://www.cicero.uio.no/fulltext/index.aspx?id=6633>

<http://www.nordlys.no/debatt/kronikk/article4299313.ece>

<http://www.npolar.no/no/forskning/tema/isbreer.html>

<http://www.polarhistorie.no/artikler/2008/svalbard-saken%201944-47>

http://snl.no/Kings_Bay_AS

<http://www.ssb.no/emner/02/befsvvalbard/tab-2012-09-20-01.html>

<http://stadnamn.npolar.no/stadnamn>

<http://www.svalbardmuseum.no/eindex.php?id=10&kategori=2&underkategori=1>

<http://no.wikipedia.org/wiki/Bj%C3%B8rn%C3%B8ya>

http://no.wikipedia.org/wiki/Kings_Bay

Forsidebildet:
Isfjord Radio, Kapp Linné, sommeren 1964

Baksidebildet:
Isfjord Radio under nordlyset vinteren 1965